Philip Bliss.

Philip Bliss.

of Parker, [illegible]

Thomas Fry. of St. John's, Oxford

M. Marlow

The MS. notes in these volumes are by Dr. Fry, President of St. John's College Oxford. They were purchased at Dr. Fry's decease by Dr. Dennis, at his death by Dr. Marlow, in 1828 were sold with several other books from the late President's study, by W. Parker, by Dr. Poynter.

11705. b 10.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Κωμῳδίαι Δύο

ΠΛΟΥΤΟΣ ἢ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΜΕΤΑ

ΣΧΟΛΙΩΝ Παλαιῶν πάνυ ὠφελίμων.

ARISTOPHANIS

COMOEDIÆ DUÆ

PLUTUS & NUBES:

CUM

SCHOLIIS GRÆCIS Antiquis,

Quibus adjiciuntur

NOTÆ QUÆDAM,

Simul cum

GEMINO INDICE.

In usum Studiosæ Juventutis.

LONDINI:

Typis T. WOOD;

Impensis R. WILKIN, D. MIDWINTER & A. WARD, & B. MOTTE.

MDCCXXXII.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Κωμῳδίαι Δύο.

ΠΛΟΥΤΟΣ ἢ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΜΕΤΑ

ΣΧΟΛΙΩΝ Duarum tantùm adjectarum

ARISTOPHANIS

COMOEDIAE DUAE.

PLUTUS & NUBES:

BRITISH MUSEUM

SCHOLIIS GRAECIS Antiquis,

Quibus adjiciuntur

NOTAE QUAEDAM,

Simul cum

GEMINO INDICE.

In usum Studiosæ Juventutis.

LONDINI:

Typis T. Wilson;

Impensis R. Wilson, D. Midwinter & A. Ward, & B. Motte.

LECTORI Candido S.

QUUM bonarum literarum & præſertim Græcæ linguæ ſtudioſis, nihil magis utile eſſe conſtet, quam aſſidua veterum Poëtarum lectio; ad quorum intelligentiam ſummo uſui eſſe meritò creduntur antiqua Scholia: id nobis propoſitum fuit, ut Ariſtophanem (qui ſolus nobis de Græcis Comicis reſtat) ſimul cum ſuis Scholiis (quæ præcipuam inter Scholia merentur laudem) ingenuæ juventuti, quantum fieri poterat, accommodatum darenus. Iniquum enim videbatur, ut Tyrones aut omnino Scholia Græca nunquam viderent, aut pauci illi, quibus inſpiciendi copia datur, magnæ molis magnique pretij librum (unius forſan fabulæ diſcendæ gratiâ) gravatim circumportarent. Quo melius igitur iis conſule-

retur, duas haſce priores fabulas minori formâ excudendas curavimus: quas ſi juventuti Academicæ utiles eſſe & doctioribus interim non diſplicere comperiemus, ad cæteras forſan edendas paratiores erimus. Quid itaque à nobis in his edendis præſtitum ſit, amice Lector, paucis accipe. Textum ipſum Ariſtophanis ad fidem optimarum editionum emendatum dedimus. Cui novam verſionem Latinam addidimus, in qua id præcipue agitur, ut mens Poëtæ quàm fideliſſime exprimatur: à qua Nic. Friſchlini Interpretatio (dum ſenarios affectavit) paulo longius aliquando receſſerat. Ad Scholia vetera quod attinet, editionem ut plurimum ſecuti ſumus Caldorianam, ita tamen ut maxima, quibus ea ſcatebat, menda ex Aldina editione correxerimus. Gerardi notas (utpote quæ nihil fere aliud niſi Grammaticas quaſdam obſervatiunculas è Scholiis plerumque excerptas continent) penitus omittendas exiſtimavimus. Biſeti etiam Scholia, cum nihil antiquioris ævi neque magni

magni momenti quicquam ſaperent, ne moles libri nimium creſceret, reſecanda duximus. Pauculas autem notas attexuimus, ne loca quædam difficiliora prorſus intacta viderentur. Geminum denique Indicem appoſuimus, qui quanto legentibus adjumento ſit futurus, candidus Lector facile judicabit.

LECTORI Candido.

magni momenti quicquam faperent, ne molestiæ libri nimium crescerent, relegauda duximus. Parculas autem notas attexuimus, ne loca quædam difficiliora prorsus intacta viderentur. Geminum denique indicem apposuimus, qui quanto legentibus adjumento fit futurus, candidus Lector facile judicabit.

Ἐκ τῶ Ἐγχειριδίω Ἡφαιστίωνος, Ἐπιτομὴ τῆς Ἐννέα μέτρων.

Τὸ ἰαμβικὸν μέτρον διέχεται κατὰ μὲν τὰς πρώτας χώρας, τυτέσι πρώτῳ, τρίτῳ, πέμπτῳ, ἰάμβου, τρίβραχυ, σπονδείου, δάκτυλον, ἀνάπαιστον. κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους, τυτέσι δευτέραν, τετάρτῳ, ἕκτῳ, ἰάμβου, καὶ τρίβραχυ, καὶ ἀνάπαιστον. τοῦτον δὲ παρὰ τοῖς κωμικοῖς συνεχῶς, παρὰ δὲ τοῖς ἰαμβοποιοῖς καὶ τραγικοῖς σπανιώτερον. ὅτε μὲν οὖν ἀκαταλληκτόν ἐστιν, ἐπὶ τὴν τελευταίας τὸ ἴαμβον δέχεται μόνον, ἢ πυρρίχιον ἀφ' ἣν ἀδιάφορον. ὅτε δὲ καταληκτικὸν, τὸ ἴαμβον παραλήγοντα, ἢ σπανίως τρίβραχυ. ὡς τε γίνεσθαι τὴν καταληξίδα ἤτοι ἀμφίβραχυ, ἢ βακχεῖον. Τὸ τροχαϊκὸν, κατὰ μὲν τὰς πρώτας χώρας δέχεται τροχαῖον, τρίβραχυ, ἴαμβον, καὶ δάκτυλον, κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους, τυτέσι τε καὶ σπονδεῖον, καὶ ἀνάπαιστον. καταληκτικὸν δὲ ὅτε ἐστὶ, τὸ παραλήγοντα μὲν τροχαῖον δέχεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ τρίβραχυ. ἐὰν δὲ ἡ βραχυκατάληκτον, ἢ βάλλει τὸ παραλήγοντα τετράχρονον ἔχον. Τὸ δακτυλικὸν δέχεται δακτύλους καὶ σπονδείους κατὰ πᾶσαν χώραν, πλὴν τὴν τελευταίας. ἐπὶ ταύτης δὲ εἰ μὲν καταληκτικὸν εἴη, δάκτυλον ἔχει, ἢ ἀφ' ἣν ἀδιάφορον κρητικόν. εἰ δὲ καταληκτικὸν, τὰ ἀπ' αὐτῦ μεμφόμενα, ἤτοι συλλαβὴν, ἢ δύο συλλαβαῖς, καὶ τὸ μὲν καλεῖται καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν. τὸ δὲ, καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. τὰ δὲ Αἰολικὰ καλούμενα, τὸ μὲν πρῶτον ἔχει πάντως ἕνα τὸ δισυλλάβων ἀδιάφορον, ἤτοι σπονδεῖον ἢ ἴαμβον, ἢ τροχαῖον, ἢ πυρρίχιον, τὰς δὲ ἐν μέσῳ δακτύλους πάντας. ἔστι δέ τινα καὶ λογαοιδικὰ καλούμενα δακτυλικὰ, ἅπερ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις χώραις δακτύλους ἔχει, τελευταίαν δὲ τροχαϊκὴν συζυγίαν. ἰστέον ὅτι τὰ μὲν ἄνω εἰρημένα κατὰ συζυγίαν μετρεῖται, τοῦτο δὲ μόνον, κατὰ μονοποδίαν. Τὸ ἀναπαιστικὸν, κατὰ πᾶσαν χώραν δέχεται σπονδεῖον, καὶ ἀνάπαιστον, σπανίως δὲ καὶ προκελευσματικόν. παρὰ δὲ τοῖς δραματοποιοῖς, ἴαμβον καὶ δάκτυλον. εἰσὶ δὲ αὐτῦ αἱ ἀπιθάνεις ἕξ, κατὰ συζυγίαν ἀφωρισμέναι. ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον, ὑπερκαταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, ἀκατάληκτον, καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, κατάληκτον εἰς συλλαβὴν, βραχυκατάληκτον. ὥσπερ δὲ ἐν τῷ δακτυλικῷ ἦν τι λογαοιδικὸν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἀναπαιστικοῖς τὸ εἰς βακχεῖον περαιούμενον, ὃ ἔστιν ἐπισημότατον, τὸ μὴ τέσσαρας πόδας, αὐτὸν ἔχον τὸ βακχεῖον. ἂν ὁ πρῶτος γένηται καὶ σπονδεῖος καὶ ἴαμβος,

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

Τὸ χοριαμβικὸν, συντίθεται μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθεται δὲ καὶ ἐπίμικτος πρὸς τὰς ἰαμβικάς. ὡς ἐπίπαν δὲ, ὅτε καταληκτικόν ἐστιν, εἰς τὴν ἰαμβικὴν κατακλεῖδα περαιοῦται. τοῦτό ἐστιν εἰς ἀμφίβραχυν, ἢ βακχεῖον ἀφ' ἑαυτὴν ἀδιάφορον. περαιοῦται μὲν οὖν καὶ εἰς τὴν ἰδίαν, τὸ δάκτυλον ἢ κρητικόν. ἀλλὰ τοῖς τροῦται συνεχέστερα εἶναι ἀπρεπέστερά εἰσιν.

Τὸ ἀντισπαστικὸν, τὴν μὲν πρώτην συζυγίαν ἔχει τροπομένην κατὰ τὸ πρότερον πόδα, εἰς τὰ τέσσαρα ἕως δισυλλάβους χήματα. τὰς δὲ ἐν μέσῳ καθαρὰς ἀντισπαστικάς. τὴν δὲ τελευταίαν ὁποτεοῦν ἐστὶν ἀκατάληκτον, ἰαμβικήν. ἐὰν δὲ ἀναμίσγηται ταῖς ἰαμβικαῖς, ἐ μόνον τὴν πρώτην συζυγίαν ἔχει, τρεπομένην κατὰ τὸ πρότερον πόδα, ἀλλὰ καὶ τὴν ταῖς ἰαμβικαῖς ἑπομένην. ἔστι δὲ ὅτε καὶ λύεται ὁ πρότερος πὺς εἰς τρίβραχυν.

Τὸ ἀπὸ μείζονος ἰωνικὸν, συντίθεται μὲν καὶ καθαρόν. συντίθεται δὲ καὶ πρὸς τὰς τροχαϊκὰς ἐπίμικτον. ὅτε μέντοι ἀκατάληκτον ἐστὶ καθόλου, σπανίως εἰς τὴν ἰωνικὴν περαιοῦται, ἀφ' τὸ ἀπρεπῆ εἶναι τὴν ἰωνικὴν ἐπὶ τέλους ὕσαν.

Τὸ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικὸν συντίθεται μὲν καὶ καθαρόν. συντίθεται δὲ καὶ ἐπίμικτον, πρὸς τὰς τροχαϊκὰς διποδίας, ὕτως, ὡς τε τὴν πρὸ τῆς τροχαϊκῆς ἀεὶ γίνεσθαι πεντάσημοι, τοῦτέστι τρίτην παιωνικήν, καὶ τὴν τροχαϊκὴν, ὁπόταν προτάττοιτο τῆς ἰωνικῆς, γίνεσθαι ἑπτάσημον τροχαϊκήν. τὸ καλούμενον δεύτερον ἐπίτριτον. ἕως ὅτε δὲ, ἡ μὲν τρίτη παιωνικὴ συναιρεῖται εἰς παλιμβάκχιον. τὸ δὲ ἐπιφερόμενης τροχαϊκῆς ὁ πρότερος λύεται εἰς τρίβραχυν, ἐμπίπτουσι δὲ καὶ οἱ μολοσσοὶ ἐπὶ τὸ θέσει τῶν χωρῶν, ὡς τοῖς ἐπ' ἐλάττονος ἰωνικοῖς. ὥσπερ ὡς τοῖς ἀπὸ μείζονος ἐπὶ τὸ ἀρτίαν. Τὸ δὲ παιωνικὸν, εἰδὴ μὲν ἔχει τρία, τότε κρητικὸν, τὸ βακχιακὸν, καὶ τὸ παλιμβακχιακὸν, ὃ καὶ ἀνεπιτήδειόν ἐστι πρὸς μελοποιΐαν. τὸ δὲ κρητικὸν, ἐπιτήδειον. δέχεται δὲ καὶ λύσις, τὰς εἰς τοὺς καλουμένους παίωνας, καλεῖται δὲ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν ποιητῶν, κρητικόν. Τοσαῦτα περὶ τῶν σύνθετα μέτρων τῶν μονοειδῶν καὶ ὁμοιοειδῶν. παντὸς δὲ μέτρου ἀδιάφορός ἐστιν ἡ τελευταία συλλαβή. ὥστε δύνασθαι εἶναι αὐτὴν καὶ βραχεῖαν καὶ μακράν. καὶ πᾶν δὲ μέτρον εἰς τελείαν περατοῦται λέξιν. ὅθεν ἐπίληπτά ἐστι τὰ μὴ ὕτως ἔχοντα.

Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου.

ΙΣτέον ὅτι πάντα τὰ μέτρα πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, κατὰ διποδίαν μετρεῖται καὶ ἀνέρχεται μέχρι τοῦ πενταμέτρου. ἔστι δὴ μονόμετρον τὸ ἔχον πόδας β. δίμετρον τὸ ἔχον πόδας δ. τρίμετρον τὸ ἔχον ς. τετράμετρον τὸ ἔχον η. πενταμέτρον τὸ ἔχον ί.

καὶ

καὶ περαιτέρω ἐ πρόφσι, παντὸς δὲ μέτρου, πλὴν ℈ δακτυλικῦ, ἀπηθέσης ἤτοι καταληξίς εἰσὶ τέσσαρες, βραχυκατάληκτον, καταληκτικὸν, ἀκατάληκτον, καὶ ὑπερκατάληκτον. καὶ βραχυκατάληκτον μὲν ἐστιν ὡς ἐν παραδείγματι ἐπὶ ℈ μονομέτρου εἰπεῖν, ὅτερ ποδὸς ὅλου δεῖται πρὸς ἀπαρτισμόν. οἷον, τὸ φεῦ φεῦ, ἢ τὸ ἰὼ, ἢ τῷ ἔα, ταῦτα γὰρ μονόμετρά ἐστι βραχυκατάληκτα ἀφ' τὸ ἔχειν μὲν τὸ ἕνα πόδα, ℈ ἑτέρου ἢ λείπεσθαι. καταληκτικὸν δὲ, τὸ διόμβριον μιᾶς συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν, οἷον, τὸ ἰώ μοι, ἢ τὸ ὤμοιμοι. ταῦτα γὰρ μονόμετρά ἐστι καταληκτικὰ ἀφ' τὸ ἔχειν ὅλον πόδα καὶ μίαν συλλαβὴν, ἤτοι ἡμίσυ ποδὸς, λείπειαν δὲ μιᾶς συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν. ἀκατάληκτον δὲ ὅπερ ἀπηρτισμένους ἔχει τοὺς πόδας, οἷον, τὸ ἰὺ ἰὺ, ἢ τὸ ἰὼ ἰὼ, ἢ τὸ φεῦ φεῦ ἰώ. ταῦτα γὰρ μονόμετρά ἐστιν ἀκατάληκτα, ἀφ' τὸ ἀπηρτισμένους ἔχειν τοὺς πόδας καὶ μὴ ἐλλιπεῖς ὡς τὰ εἰρημένα. ὑπερκατάληκτον δὲ τὸ ἔχον ἀπηρτισμένους τοὺς πόδας, ἔχον δὲ καὶ συλλαβὴν μίαν πλείονα, εἴρηται δὲ πλὴν ℈ δακτυλικῦ, ὅτι τοῦτο μόνον κατὰ μονοποδίαν μετρεῖται, ἀφ' τὸ εἶναι τοὺς πόδας τρισυλλάβους. ὅτε μὲν οὖν ἀπηρτισμένους ἔχει τοὺς πόδας, λέγεται ἀκατάληκτον. ὅτε δὲ πλείονα συλλαβὴν ἔχει, λέγεται καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν. ὅτε δὲ δύο, καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. οὐκ ἔχει γὰρ ἐν τούτῳ χώραν τὸ βραχυκατάληκτον. ἢ τὸ ὑπερκατάληκτον, ὡς οἱ μετρικοὶ φασι. ταῦτα καὶ ἐπὶ διμέτρου καὶ τριμέτρου, καὶ τῶν λοιπῶν συμβαίνει τὰ αὐτά.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ σημείων τῆς κοινῆς συλλαβῆς τῶν ἐν τοῖς κειμένοις τῆς βίβλου.

Ἐπειδήπερ οἱ πάλαι τὰ περὶ γραμματικῆς συνταξάμενοι, σημειά τινα σοφῶς ἐπινοήσαντες παρεδώκασιν, ἐξ ὧν τήν τε δύναμιν καὶ τὴν ὡς ἂν εἴποι τις ποιότητα τῶν συλλαβῶν καὶ τὴν προφορὰν ἀφεγινώσκειν ἔχοιμεν. συλλαβῶν δὲ μοι καὶ ὑ στοιχείων εἴρηται, ἐπειδὴ τὰ μὲν στοιχεῖα καθ' αὑτὰ κείμενα, ὑδαμοῦ τινος μετέχει δυνάμεως, συλληφθέντα δὲ καὶ οἷον ἐνωθέντα πρὸς ἄλληλα καὶ τὰς συλλαβὰς ἀποτελέσαντα, δυνάμεώς τέ τινας καὶ ποιότητας ἔχει. ἐπενόησαν δὲ ἄλλα τε σημεῖα, τόνους φημὶ καὶ πνεύματα καὶ τὰ λοιπὰ, ἃ δὴ καὶ προσῳδίας ὠνόμασαν. ὡς πρὸς τὴν ᾠδὴν καὶ τὴν ἀναφώνησιν τῶν συλλαβῶν συντελέσας. πρὸς τούτοις δὲ καὶ μακρᾶς μὲν σημεῖον τοδί. ¯ τὸ δὲ βραχείας τουτί. ˘ τὸ δὲ κοινῆς ὑδαμοῦ. ἐκείνων γὰρ καὶ ὄρους ἔθεντο. ταύτης δὲ ὑ. καὶ τὰς αἰτίας αὐτοὶ λέγουσιν, ἐπενοήθη ἐμοὶ γε τὸ κοινῆς σημεῖον ἀφ' τὴν τῶν πολλῶν πλάνην, καὶ οἶμαι καλὸν ἂν δόξαι τοῖς εὖ φρονοῦσιν, ἐπενοήθη δὲ διπλοῦν τὸ σημεῖον, ἀφ' τὸ διπλῆν τινα καὶ ταύτην ἔχειν τὴν δύναμιν,

μοι, ὅτε μὲν ἓν ἀντὶ βραχείας ὀφείλῃ λαμβάνειν σημεῖον ἐπινοήθη τοδί. L. μακρὰ δηλονότι καταρχὰς ἄνω βλέπον τὸ ℈ ἰῶτα σημεῖον ἔχουσα. ὅτε δ' ἀντὶ μακρᾶς, τοῦτο ἀντιγραμμένον κάτωσί, J. μακρὰ δηλονότι ὑπὸ τῷ τέλει κάτω νεῦον τὸ ℈ ἰῶτα σημεῖον ἔχουσα. βέλτιον γὰρ ταῦτα τιθέναι, καὶ ἀλφαβήτου ποία ἐστὶν ἡ κοινὴ, ἢ πλανωμένους τινὰς τὸ ποιεῖν, γράφειν ποιεῖν ἀμαθῶς. καὶ φύσει βραχὺ φωνῆεν, ἔχον δὲ ἐπαγόμενα δύο σύμφωνα, ὧν τὸ δεύτερον ἀμετάβολον, ἀεὶ ἀντὶ μακρῶν λαμβάνειν· ἢ καὶ τὸ φύσει βραχὺ φωνῆεν ὅταν εἰς μέρος λόγου καταλήγῃ, τὴν μακρὰν ἐπιτιθέντας, ἀντὶ μακρῶν λαμβάνειν. ἄτοπον γὰρ εἶναι τοῦτό γε. ταυτά μοι πρὸς τοὺς συντάττειν εἰρήσθω, καὶ τὰ μέτρων ἔχοντας πεῖραν. εἰ δέ τινες ἐκ ἀμαθείας μεμφόμενοι, βραχέως τούτων λόγου, ὑδὲ γὰρ οἱ πάλαι τὰ κάλλιστ' ἐπινενοηκότες, ταῦτα τοῖς τοιούτοις ἐπιδέδεικται. ἀλλὰ τοῖς συντάττειν, βραχέως λόγον τῶν μὴ συντάττων ἔχοντες. ὡς καί που τις ἔφη ἀοίδιμος ξυντεθείσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. ἐγὼ δὲ καὶ ἀδικεῖν ἂν φαίην τοὺς συντάττειν, οὓς ἂν ἐπινοήσας σοφόν τι, τοῦτο λήθης βυθοῖς κατακρύψῃς, δειλίᾳ ἴσως τὴν τῶν ἀσυνέτων μίμψιν. εἰ δὲ μὴ καὶ αὐτὸς ἀδικεῖν δόξω τοὺς συντάττειν, τὸ ἐπιλθόν μοι κατὰ νοῦν τούτοις ἐρρύθμισα. ἔτοι δ' ἂν εἰδείην, εἰ καλῶς ἔχῃ ἢ μή, ἐπεὶ καὶ ἄ μοι δοκεῖ τῶν χαριέντων μελῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τοῖς δράμασι φερομένων εἰδῶν ἐπινοήσαι δεῖσα τινὶ καὶ ἀπορρήτῳ ἐμπνεύσῃ, πλεῖσα ποιησαμένῳ δι' ἃ τούτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μέτρων, καὶ ταῦτ' ἐν τοῖς δράμασιν ἐξετέθη, ὡς ἂν οἱ ἐντυγχάνοντες ἔχοιεν ἀλφαβήτου, τάς τε τροφὰς καὶ ἀντιστροφὰς τῶν μελῶν καὶ τὰς ἐπῳδὰς, καὶ τίνων ἐστὶν εἶδος καὶ μέτρου τῶν μελῶν ἕκαστον. καὶ μὴ μάτην τὰ τῶν χορῶν ὁρᾶν μέλη τοῖς ὀφθαλμοῖς. μηδὲν δὲ τούτων εἰδέναι, ὥσπερ τινες μὴ γραμμάτων ἔχοντες πεῖραν, καὶ βιβλίον, ἀνὰ χεῖρας ἀείροντες, βλέπουσι μὲν τύπους γραμμάτων, ὑδὲν δὲ τῶν ἐγκειμένων ἴσασιν.

VITA

VITA ARISTOPHANIS,

A

NICODEMO FRISCHLINO

CONSCRIPTA.

ARISTOPHANES Poëta Comicus, patre natus fuit Philippo, civis Atticus, ex tribu Cydathenienſi, curia Pandionide. Hunc Suidas Rhodium ex oppido Lindo fuiſſe tradit, & jure civitatis donatum affirmat: alii (de quibus poſtea dicam) Æginetam fuiſſe dicunt. Primus autem hic veterem Comœdiam, rudem adhuc, & diſperſam collegit, eámque in meliorem atque utiliorem formam traduxit. Nam Cratinus & Eupolis multò acerbius ac turpius alios inſectati fuerant, quam decebat. Sed & ipſe Ariſtophanes initio eandem verborum amaritiem in ſuis uſurpabat fabulis: quam tamen poſtremis Comœdiis juſta moderatione adhibita, plurimùm mitigavit. Meminit hujus priſcæ libertatis Horatius in Sermonibus, ubi ait:

Eupolis atque Cratinus, Ariſtophanéſque poëtæ
Atque alii, quorum Comœdia priſca virorum eſt:

Si

Vita ARISTOPHANIS.

Si quis erat dignus deſcribi, quòd malus aut fur:
Quod mœchus foret, aut ſicarius, aut alioqui
Famoſus: multa cum libertate notabant.

Decreto demum promulgato, nequis actor aut ludio nominatim aliquem in Comœdia perſtringeret, cùm jam hiſtriones ab omni actione deſiſterent, novæ Comœdiæ rationem inire cœpit: cujus primum ſpecimen oſtendit in *Cocalo*, ubi non veras, ut in *Equitibus*, *Nebulis*, *Ranis*, & alibi, ſed fictas perſonas introducit: *Interitum* ſeu *Corruptelam* & *Recognitionem*. Unde initium ſumentes Menander & Philemon, novam Comœdiam effinxerunt. Ipſe quidem Ariſtophanes in ſcenam non ſtatim venit, quòd natura eſſet timidus, licèt ingenioſus admodum & perquàm induſtrius. Quæ autem per initia ſuorum ſtudiorum facere non audebat, ea per hiſtriones & actores ſuos, Calliſtratum & Philonidem perfecit: quorum ille operâ ad populum utebatur. Caſtigatus ob hoc convitiis Ariſtonymi & Amipſiæ, ut ex fabulis ejus cognoſcitur, qui illum de veteris proverbij ſententia, quarta Luna natum dicebant, quaſi aliis juvandis operam daret, ſibi ipſi inutilis: tandem metu depoſito in ſcenam prodiit. Et quia ſupra modum infenſus erat Cleoni, tribuno plebis, homini turbulento, & noxio civi, ſcripſit contra eum, *Equites*, Comœdiam, in qua reprehendit ipſius furta, peculatus & crudeliſſima quæque facinora. Sed nemo erat ex hiſtrionibus, qui perſonam Cleonis, vel habitu & larva velare, vel geſtu & voce auderet exprimere, propter ſummum metum, in quem ille cives ſua crudelitate perduxerat. Igitur ipſe Ariſtophanes, facie minio illita in ſcenam proſiluit, & perſonam Cleonis egit. Quare damnatus ab equitibus Cleo, multam quinque talentûm Poëtæ ſolvere coactus eſt. Hinc illud in *Acharnenſibus*: Novi ego, novi meum quod oblectet animum. Quando quinque talenta video, quæ evomuit Cleo. Cauſa hujus odij adverſus

ſus Cleonem ab Ariſtophane concepti, non hæc tantùm fuit, quod turbulente, & raptim ille omnia ageret in Republica (Nam hanc cauſam cum optimis quibúſque communem poëta habuit) ſed etiam privata: quòd Cleo ipſum jam olim poſtulaſſet, de jure civitatis, quaſi peregrinus eſſet Ariſtophanes, ac ſe nihilominus pro cive gereret: Tum, quod in *Babyloniis*, quadam Comœdia, magiſtratus ſortitò capi ſolitos coram legatis laceraſſet. Hinc illud in *Acharnenſibus*: Neque enim Cleo me nunc calumniabitur, quòd in præſentia legatorum malè de civitate loquar. Quantum ad crimen prius attinet, non fuit illud de nihilo, quandoquidem patria poëtæ incerta erat: ſicut initio docuimus. Erant enim Athenis, qui Ariſtophanem dicerent Rhodium aut Lindium: nonnulli, qui affirmarent Æginetam, ſive quod plurimum ille temporis eo in loco contriviſſet, ſive quòd ſuas ibi poſſeſſiones haberet, ſive quòd pater ejus Philippus Ægineta fuiſſe perhiberetur. Abſolutum in judicio tradunt, cùm jocosè & facetè admodum hos verſus Homericos recitaſſet:

Μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τῆ ἐμιήσαι, αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ δή τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

Mater me patris hujus ait natum eſſe, ſed ipſe
Ignoro: nam nemo ſuum pote noſſe parentem.

Calumniis iterum atque tertium oppreſſus, urbe exceſſit: prius tamen Cleone victo, cùm civis Atticus manifeſtò eſſet declaratus. Sic enim alibi inquit, αὐτὸς δ' ἐμαυτὸν ἴσμ' ὰ Κλέωνος ἄτ' ἔπαθον, ὄλίσθαι δή, &c. *Egomet quæ à Cleone ſim perpeſſus, probe novi.* In eundem *Veſpas* compoſuit, de quibus paulò infra dicemus. Fuit etiam Socrati & Euripidi infenſus; propterea quòd nunquam in theatra veniebat Socrates, niſi cùm Euripides cum novis Tragœdiis certaret, aut etiam in Piræo contenderet. Nam Socrates amabat Euripidem, tum propter ſapientiam, tum propter carminum

carminum virtutem & bonitatem. Aliquando tamen ipſum Alcibiades & Critias, ut Comœdias etiam in theatro ſpectaret, invitârunt: ac modò non vi eôdem pertraxerunt. Verùm ille non magni Comicos pendebat, ſed vehementer contemnebat: ipſe vir modeſtus, juſtus probus & ſapiens, homines mordaces, injurioſos, & ſani nihil dicentes. Quæ res malè ipſos habuit, & odij adverſus Socratem prima ſemina in Ariſtophane excitavit. Quare ſibi facilius ab Anyto & Melito Socratis hoſtibus perſuaderi paſſus eſt Ariſtophanes, ut drama adverſus ipſum meditaretur. Cum enim Anytus & Melitus Socrati eſſent infenſiſſimi, nec tamen ipſum in crimen vocare auderent, partim metu Athenienſium, ne in ſe aliquod malum redundaret, ſi falsò detuliſſent hominem, non modò nullius calamitatis in Republica autorem, ſed etiam civitatis ornamentum, partim propter amicos & aſſeclas Socratis, qui ſuum præceptorem nunquam deſerturi videbantur: Ideò Ariſtophanem ſubornant, eíque perſuadent, ut in Comœdia Socratem ab iis malis taxet, quæ plerique de eo ficta norant: Eſſe loquacem, & loquendo efficere, ut malæ cauſæ bonæ videantur: introducere novos & inuſitatos Deos, cùm neque noſſet interim neque revereretur Deos: atque hæc ipſa in eos quoque transfundere, quos in Philoſophia inſtitueret. Hoc argumento arrepto, *Nebulas* conſcripſit Ariſtophanes, & per hiſtriones in feſto Bacchanaliorum, maxima Græcorum multitudine eò confluente, exhibuit. Rei inſolentia & inuſitato in ſcenis ſpectaculo Socratis, primùm omnes Athenienſes, cùm nihil minus expectaſſent, obſtupuerunt. Deinde, quoniam natura invidioſi eſſent, & ad detrectandum optimis quibuſque proclives jucundum eis viſæ ſunt ſpectaculum iſtæ *Nebulæ*. Nam actorem, teſte Ælíano, plauſu tanto proſequebantur, quanto nunquam antea, eóque clamore victoriam ei decreverunt, mandârúntque ut Ariſtophanis nomen, non alterius, ſupremum ſcriberetur. Refert idem Ælianus Socratem, cùm præſciviſſet,

præſciviſſet, ſe in Comœdia taxatum iri, in theatrum ingreſſum eſſe, & opportuno loco conſediſſe. Cùm autem circumferretur in Scena, & crebrò nominaretur, peregrinis, quiſnam eſſet ille Socrates, interrogantibus, ipſum ad dubitationem ex animis peregrinorum tollendam ſurrexiſſe, & per totum drama, congredientibus hiſtrionibus, ſtantem ſpectaſſe, magnóque animo & iſtam Comœdiam & Athenienſes contempſiſſe. Simili odio adductus Ariſtophanes, Euripidem in aliis omnibus Comœdiis traduxit, præcipuè autem in *Ranis*, *Acharnenſibus*, *Theſmophoriazuſis*, ut conceptam de illo opinionem ex animis hominum evelleret: quando optimus ille & ſapientiſſimus habebatur Tragicus. Itaque *Ranas* confinxit, in quo dramate Bacchum introducit, ſolicitè quærentem in terris poëtam Tragicum, & quod nullum reperiret, ad inferos deſcendentem, ut Euripidem è campis Elyſiis reducat. Sed cùm Æſchylus & Sophocles, gravitate Tragica ſuperiores Euripide haberi vellent, oritur in ea fabula certamen, in quo ab Æſchylo vincitur Euripides. Hâc ratione in magnum contemptum perductus fuit Euripides, & reliquis Tragicis longe poſthabitus. Ut autem majus in illum concitaret odium, etiam *Theſmophoriazuſas* conſcripſit: in qua fabula Euripides à fœminis, ſacra Cereris celebrantibus, accuſatur, quòd injuſto odio mulieres perſequatur, eáſque in ſuis Tragœdiis paſſim traducat. Quibus de cauſis graves ei minantur pœnas mulieres. Reliquæ Comœdiæ reliquo belli Peloponneſiaci tempore, quo floruit Ariſtophanes, compoſitæ fuerunt. Nam *Pacem* anno decimo tertio belli ſcripſit, cùm poſt mortem Cleonis & Braſidæ, qui apud Amphipolin in acie perierant, pax & fœdus quinquaginta annorum inter Athenienſes & Lacedæmonios eſſet factum, quod tamen ſeptem annos non duravit, quemadmodum refert Thucydides, *lib.* v. ξυγγρ. *Acharnenſes* poſt mortem Periclis, & cladem Siculam ſcripſit, cujus in eo dramate ſtultam pertinaciam, & inſecuta mala proponit,

ut

ut hoc exemplo malos & plebem terreat, ne ſtultis ducibus, qualis fuerat Lamachus, belli ſummam & Reipublicæ ſalutem committant. Quantam verò noxam Reipublicæ dederit Lamachus, amiſſo exercitu in Sicilia, docuit exitus, ſtultorum omnium magiſter. Poſt cladem Siculam *Aves* prodierunt, in qua fabula hortatur Athenienſes, ut Decelæam, quam ille ficto nomine νεφελοκοκκυγίαν vocat, contra Lacedæmonios muniant, priuſquam ab illis occupetur. Cui ſalutari conſilio ſi paruiſſent Athenienſes, in maximum malum non incidiſſent. *Veſpæ* poſt alteram cladem Siculam ſcriptæ videntur, quam Athenienſibus Cares (quem ille tecto nomine canis, Labetem vocat) ductu ſuo inauſpicato attulit. Periculoſiſſimis autem temporibus, cùm tota Græcia in armis eſſet, *Lyſiſtratam* compoſuit, in qua mulieres de Republica & pace deliberant: facta conjuratione, quòd ſuis maritis concubitum denegare, & in arcem munitiſſimam ſe tantiſper recipere velint, dum illi pacis negotium ſuſcipiant. *Plutum* & ſimiles Comœdias iis demum temporibus commentus eſt, quibus ex interdicto magiſtratus Attici, neminem in Comœdia nominatim carpere licuit. Ac *Plutum* quidem per filium ſuum Ararotem, quem multitudini ipſemet præfecerat. Referunt magnam eſſe laudem conſecutum, quòd calumniatores ſubvertiſſet: alibi eos nominans ἐπάλους (febres pituitoſas in *Veſpis*) οἱ τοὺ πατέρας ἀυτῶν ἤσχον νύκτωρ, κ̀ τοὺ πάππους ἀπέπνιγον· quæ febres noctu parentum interſtrinxerunt gulas, & avos jugularunt. In primis verò ob hoc laudatus atque amatus eſt à civibus, quòd fabulis ſuis Rempublicam Athenienſium liberam, neque ullius domini tyrannidi ſubjectam eſſe, ſed ne ipſum quidem populum in ſtatu Reipublicæ populari, & per ſe libero, ſibimetipſi imperitare voluit. Quâ de cauſa oleæ ſacræ ramo coronatus eſt, qui non minoris præmii loco habebatur, quàm corona aurea. Ac proinde in *Ranis* de ingloriis quibuſdam hoc protulit: τ̀ ἱερὸν χρὴν δίκαιον πολλὰ τῇ πόλει συμπαρεινέν·

Chorum

Chorum ſacrum eſſe juſtum, ut qui multa rectè conſulat civitati. Scripſit præter has Comœdias, quæ extant, alias triginta ſex, quarum nomina leguntur apud Athenæum, in Dipnoſoph. Sunt autem hæ, Ἀγνοῆς, Senectæ expers (Ælianus etiam *lib.* xii. de Animalibus citat) *Anagyrus*, *Babylonij*, *Ruſtici*, *Senectus*, *Gerytades*, *Dædalus*, *Convivæ*, *Danaides*, *Danai dolia*, *Dionyſius*, *Niobe*, *Heroes*, *Centauri*, *Cocalus*, *Lemnia*, *Nebulæ* ſecundæ, *Theſmophoriazuſæ* alteræ, *Naves* onerariæ, *Ciconiæ*, *Pelaſgi*, *Pythagoræ*, *Scenæ apprehendentes*, *Sartagine coquentes*, *Telmiſſenſes*, *Coloſtrum*, *Philonides*, *Phœniſſæ*, & *Horæ*. Peculiaris ab eo inventus eſt verſus, qui *Ariſtophanius* appellatur, etiam à Cicerone memoratus in Bruto. Suidas Tetrametrum & Octometrum ab eo inventum ſcribit. Eloquentia Attica in illo ſingularis fuit, ut ex iis, quæ ſuperſunt, Comœdiis colligitur. Itaque Platonem memorant Dionyſio Regi Syracuſano, ſtatum Reipublicæ Athenienſis & linguam ex optimo autore perdiſcere cupienti, hunc autorem miſiſſe, hortatúmque eſſe, ut fabulas hujus Poëtæ diligenter tractaret, ſi quidem Reipublicæ Athenienſis ſtatum perfectè vellet cognoſcere. De Joanne Chryſoſtomo diſertiſſimo Theologo, ſunt, qui ſcribant, eum ſuæ facundiæ & vehementiæ in taxandis vitiis, præſertim mulierum, partem optimam ex quotidiana lectione Ariſtophanis hauſiſſe, & cùm dormitum iret, libros hujus autoris pulvillo ſubdere ſolitum, ut olim Homeri poëma Alexander ille Magnus. Certè adhuc vivus Ariſtophanes tam illuſtre nomen ſuis Comœdiis eſt adeptus, ut fama illius etiam ad Perſas pervenerit: & Rex ipſe Perſarum, facta Poëtæ hujus mentione, de eo percontatus ſit, quibuſnam cum hominibus iſte Comicus viveret: ſicut ipſe teſtatur in *Acharnenſibus*. Urbano & perfaceto eum fuiſſe ingenio, fabulæ oſtendunt, in quibus omnia, pro more veteris Comœdiæ ſalſa, feſtiva, mordacia, maledica: ut quocunque verbo pronunciato, illicò capiatur occa-

ſio ad aliquid ſubſannandum. Eſt enim Ariſtophanes cum riſu mordax, nihil ſine facetiis impingens, cui ex Latinis Horatium ſimilem facit Scaliger, *lib.* iii. de Poët. *cap.* 97. Ego verò Plautum ei non ineptè æquiparandum judico, cujus ille locos quamplurimos imitatus eſt: ut ſuo oſtendetur loco. Etſi autem Ælianus nugatorem & ridiculum vocat, quique omninò talis haberi ſtuduerit: & Plutarchus tumidum dicendi genus & Scenæ accommodatum & illiberale, ab eo uſurpatum fuiſſe ſcribit: tamen quia alter Socratis amore, alter Menandri admiratione victus judicat, ego neutrius judicio ita ſtandum cenſeo, ut ab eo recedere nefas ſit. Quanti Plato Ariſtophanem fecerit, vel ex ipſo liquet Plutarcho, qui Ariſtophanis ſermonem de amore, à Platone, veluti Comœdiam in Sympoſio inſertum eſſe ait. Et Cicero primo libro de Legibus Ariſtophanem facetiſſimum veteris Comœdiæ poëtam nominat: & eundem plurimum laudat, quòd novi Dii apud eum è civitate ejiciantur, & publicus Sacerdos imprudentiam conſilio expiatam, metu liberet, audaciam in admittendis religionibus fœdis damnet, atque impiam judicet. Idem Cicero, *lib.* xii. ad Attic. *Epiſt.* iv. Ariſtophanem vult, per librarios, ſibi reponi pro Eupolide. Extat in eundem Ariſtophanem Epigramma hoc Græcum:

Βίβλοι Ἀριστοφάνους θεῖον πόνον, αἷσιν Ἀχαρνὶς
Κισσὸν ὑπὲ χλοερὴν πυκλὸς ἔσειμι κόμην.
Ἠνὶ δ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σκηνὴς, οἷα δὲ μοῦσα
Ἠχεῖ, φορβερῶν πλήθουσα χαρίτων.
Ὦ κὴ θυμὸν ἄειρε, κὴ Ἑλλάδος ἤθεσιν ἶπε
Κώμῳδε, κὴ σίξας ἄξια, κὴ γελάσας.

Id eſt,

Fabulæ Ariſtophanis divinum opus, Attica quarum
In virides venio multa comas hedera.
Quantus ineſt libro Bacchus quæ perſonat illic
Fabula, acerba licet, plena tamen Charitum.
O & mente ſagax, & moribus optime Graium,
Seu digna irrides Comice, ſive notas.

Athenæus,

Athenæus, *lib.* x. Dipnoſoph. *cap.* 9. Dramata ab Ariſtophane ebrio fuiſſe conſcripta affirmat. Καὶ Ἀλκαίῳ δέ, inquit, ὁ μελοποιὸς, καὶ Αἰσχύλος ὁ κωμῳδοποιὸς, μεθύοντες ἔγραφον τὰ ποιήματα. Hoc quàm verum ſit, autor hujus famæ videat. Mihi non ſit veriſimile ab ebrio potuiſſe hæc præſtari, quæ pauci ſobrij, etiam ad Cleanthis lucernam lucubrantes, præſtare potuiſſent. Conſtat eum fuiſſe calvum, quando ſuam ipſemet calvitiem in *Pace* non diſſimulavit. Quo tempore mortuus ſit, nondum reperi. Certum eſt adhuc ſuperſtitem fuiſſe, poſt ejectos triginta tyrannos à Thraſybulo, cujus viri ipſe in Pluto & alibi etiam meminit. Sed duos ab eo relictos eſſe filios, referunt, Philippum & Araroten, quibus Suidas tertium addit, Philaretum, alij etiam Nicoſtratum. Et hæc habui, quæ de vita Ariſtophanis commentari volui.

Θωμᾶ τῦ Μαγίστρυ συνόψις, τίτε Βίυ Ἀριστοφάνυς, καὶ τ τῦ δράματ Διδασκαλίας.

Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς, γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος. πατρὸς δὲ Φιλίππυ. τ δῆμον Κυδαθηναιέως, Πανδιονίδ φυλῆς. πάνυ ὢν εὐφυὴς καὶ ἀγχίνους, ἐπὶ τοσῦτον ἐν μιᾷ κωμῳδίᾳ τῇ ἡλικίᾳ ἠδοκίμησεν ἐν κωμῳδίαις, ὡς ἢ μόνον τὰς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὰς πρὸ αὐτῦ ὑπερᾶραι. μᾶλλον δὲ τοῖς ἐπιγινομένοις παρῆκεν ὑπερβολήν. ἀλλὰ καὶ τύτυς μὴ πολλῦ δ περιόντ παρῆλθεν. ἦκμαν ἀνεφάνη τίς ὕστερον Ἀριστοφάνης παραπλησι. λέγ τῦτο καὶ παρὰ τοῖς βασκάνοις αὐτοῖς ἀξιῦται θαυμαστ. δράματα δὲ τέσσαρα πρὸς τοῖς πεντήκοντα γέγραφεν, ἅπαντα εὐμυθίας καὶ χάριτ Ἀτθικῆς μεμιγμένα καὶ πείθοντα τὰς ἀκροάσεις θαυμάζειν τε καὶ κρατεῖν. ὅτω δὲ δ τ πολιτείας συμφέροντ ἐποιεῖτο λόγον, ὡς μηδένα τ ἐπὶ τ λαμπρᾶς τύχης ὑβρίσαι ποτὲ λυπηρέως δ σκώπτειν, εἰ ἀδικῦντ ᾤετο. ὅθεν τὴν παρρησίαν αὐτῷ διδόντες οἱ τοιῦτοι, μιτρίως σφᾶς αὐτὰς παρεῖχον ἀεὶ καὶ τῷ δήμῳ λυσιτελῦντας. ἔσχε δ τρεῖς υἱύς. Φίλιππον, Νικόστρατον, καὶ Ἀραρότα ἀποθανόντα δὲ, ὅτω Πλάτων ἐτίμησεν, ἐν ἐπιγράμματι ἡρωελεγείᾳ,

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐκὶ πεσεῖται
Ζητῦσαι ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνυς.

Ἰσέον ὅτι κωμῳδία ἐκλήθη, ἀπὸ δ ἐν κώμαις ᾴδειν τὰς κωμῳδίας. κώμας δὲ ἐκάλυν οἱ παλαιοὶ τὰς συνοικίας. ἢ ἀπὸ δ ἐν ταῖς κωμάσεσι δ Διονύσυ πρῶτον ἐπινοηθῆναι ταυτασί. ἢ παρὰ τὸ κῶμα ὁ ὑπ. φασὶ γὰρ ὡς πρὸ δ εὑρεθῆναι τὰς κωμικὰς ποιητὰς ἀδικύμενοί τινες ὑπό τινων ἀφανῶς ἤρχοντο ἐν νυκτὶ ἐπὶ τὰς τ ἀδικάντων συνοικίας βοῶντες ὁ δεῖνα ἀδικεῖ χαίρει, καὶ τὰ πράττει θεῶν ὄντων καὶ νόμων. καὶ τότων λεγομένων οἱ σωφρονέστεροι ἑαυτοῖς ταῦτα σώφρονες ἐγίνοντο δ λοιπόν. ἐπεὶ δ ἤρεσε τῦτο ἔσχε ἐδόκει, καὶ τῇ πολιτείᾳ συνοίσον, ὅτε τ μὲν ἀδικίας ἐντεῦθεν παντάπασιν ἀναιρεθήσης. δικαιοσύνης δὲ ἀντισαγομένης καὶ τρόπων χρηστῶν, ἐτάχθησαν ἐπὶ τῦτο οἱ κωμικοὶ ποιηταὶ, ἐν μέρει παιδιᾶς σκώμματά τε τ ἀδικάντων, καὶ διδαχὴν ὧν προσῆκεν ἐργαζόμενοι. ᾠδοντο δὲ αἱ κωμῳδίαι ἐν τοῖς Διονυσιακοῖς, ἔαρ ὥρᾳ.

Ἡ Ὑπό-

Ἡ Ὑπόθεσις τοῦ παρόντος Δράματος ἐστιν αὕτη.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι Ἀθηναίους ἀδικίαν καὶ συκοφαντίαν καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ μὴ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοὔνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστόν, πένητα δὲ ἄλλως. ὃς μετά τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω, ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς, εἰ χρὴ τυτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμιλήσαντα, ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι, καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύσι. ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν. οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες, πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς ὅτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν ὧν αὐτῷ ὁ Θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν. ἔτω δὲ ἐξιὼν συντύχῃ, τούτῳ ἕπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι συντυγχάνει τυφλῷ (ἦν δὲ ὅτος ὁ Πλοῦτος) καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλοῦτός ἐστι. δυσχεραίνων δ' ἐπὶ τοῦτο καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων, μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τινος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ Πλοῦτος ὅς τις ἐστὶ, καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἠθησάν τε καὶ βουλὴν ἔχον ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ, καὶ τὴν τοῦ ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πήρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τάς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τὴν Πενίας αὐτῆς ἀπαγαγόν τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα, καὶ ὑγιᾶ ἐπανενεγκεῖν οἰκαδε. ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς, οὐκ αὐτοὶ μόνοι, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίᾳ χρηστοὶ πρόσθεν ἀντεχόμενοι, πένητες ἦσαν. Ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δρᾶμα, Πλοῦτος Ἀριστοφάνους.

Ἕτερος Ὑπόθεσις.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων υἱὸν, καταγνόντας ὡς οἱ φαῦλοι τοτὲ μὲν καὶ αὐτὰ εὖ πράττουσιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφικνεῖται εἰς Θεοῦ χρηστήριον, πότερον τὰ παῖδα σωφρόνως ἀναθρέψῃ, καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ τοὺς τρόπους διδάξῃ, ἢν δὲ ὅτος χρηστὸς, ἢ φαῦλον, ὡς τοὺς φαύλους τότε εὐπραγοῦντας. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὧν ἤρετο, οὐδὲν ἤκουσεν. προσάπτῃ δὲ αὐτῷ, ᾧ τινι πρῶτον ἐξιὼν συντύχῃ, ἀκολουθεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ, Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀσμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συσκῆσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ὑπείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

Ἰσέον

Ἰσέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόκοπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Χρυσύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ αἰμύλλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλονότι τὰς χρυσοφιλίτας λαμβάνειν, καὶ τὸ Καρίαν ἐξελλίνιζόμενον τὸ δῆλον δηλοῖ. Κᾶρες γὰρ οἱ δῆλοι. ὅθεν καὶ παροιμία ἐστὶ Καρὸς ἄστυ, ἤτοι ἐν δήλῳ τάξει. καὶ τὸ Βλεψίδημος δέ ἐστι πλοκὸς ὁ βλίπων ἀεί ποτε εἰς τὸ δῆμον.

Εἰδέσεις δὲ δράματος ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μόνοι, οὐ τέλος. Τί γὰρ ἄν τις πρός σε τἀληθῆ λέγῃ.

Ἀριστοφάνους Γραμματικοῦ ὑπόθεσις δι' Ἰάμβων.

Μαντεύεται δίκαιος ἄν τις καὶ πένης,
Εἰ μεταβαλὼν, πλοῦτος τυχεῖν δυνήσεται.
Ἔχρησεν ὁ Θεὸς, συνακολουθεῖν ᾧ πρῶτον ἂν
Ἀνδρὶ πεσεῖν τύχῃ. Πλοῦτος δ' ὀπαδὸς ἔσται τυφλός.
Γνοὺς δ' αὐτὸν, ἤγαγεν οἴκαδ' ἄλλους δημότας
Καλέσας μεταπεῖσαι. εἶθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας
Ἐπέδωκεν εἰς Ἀσκληπιεῖ δ' ἀπῆγον. ἡ δ'
Ἄφνω πανίσι διεκάλυψεν.
Ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ, τῶν κακῶν
Οὐδεὶς ἐπλούτει. τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τἀγαθά.

28 MR 59

Τὰ τοῦ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Καρίων οἰκέτης.	Δίκαιος ἀνήρ.
Χρεμύλος δεσπότης.	Ἕτερος, ἀνὴρ ἄδικος.
Πλοῦτος.	Συκοφάντης.
Χορὸς ἀγροίκων.	Γραῦς, ἢ φίλη τοῦ μειρακίου.
Βλεψίδημος.	Νεανίας.
Πενία.	Ἑρμῆς.
Γυνὴ Χρεμύλου.	Ἱερεὺς Διός.

Perſonæ Dramatis.

Carion ſervus.	Juſtus vir.
Chremylus dominus.	Alter, vir injuſtus.
Plutus.	Sycophanta.
Chorus ruſticorum.	Anus, ſive amica juv.
Blepſidemus.	Juvenis.
Paupertas.	Mercurius.
Uxor Chremyli.	Sacerdos Jovis.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Δεσπότου τοῦ πρώτου Σκιὰ ἡ πρώτη.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ως ἀργαλέον πρᾶγμ' ὄφις, ὦ Ζεῦ καὶ Θεοί,
Δοῦλον γνώμας διαφερόντως δεσπότου;
Ἢν γὰρ τὰ βέλτιθ' ὁ θεραπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ ἢ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τῶν δεσπότου τῶν κακῶν. 5
Τοῦ

ΣΧΟΛΙΑ Παλαιά.

1 Ὡς ἀργαλέον. | Ὁ θεράπων δυσφορεῖ τὸ δεσπότου ἐπομβρῶν τυφλῷ ἀνδρί· τοῦ ὃν ὡς, πέπλεκται ἡ διάνοια σὺν τῷ θαύματι καὶ χειλιασμῷ. τὸ γὰρ ὡς ἐπίρρημα ἐπαυξητικὸν ἐπιτάσεως δηλωτικόν. ἀπαυδᾷ ὃν ὁ λόγος τὴν μάχλην, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐπαχθὲς τοῦ δεσποτῶν. τὸ ὃν ἀργαλέον, χαλεπὸν, δύσκολον, δυσχερές. εἴρηται ὃ παρὰ τὸ ἄλγος, ἀλγαλέον. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ. ὡς ποδαλγία ποδαργία. ἢ ἄργον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ δυσχερές. ὅπ τούτου παράγωγον ἀργαλέον ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀπύω.

Ὦ Ζεῦ. | Τὸν Δία παρίλαβε κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων θεῶν, ὡς τὸ, Ζεὺς σὺ' ἐπεὶ δὴν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε. κἀκεῖ γὰρ τὸν Ἕκτορα ὀνομάζων, κατ' ἐξοχὴν παρείληφε.

2. Δοῦλον γνώμας. | Χαλεπῶς ὀργὴ φύσει τοῦ δούλου, χαλεπώτερον γίνεται, ἐὰν καὶ ἀνοήτου τις δεσπότου ὑπηρετῇ.

Διαφερόντως. | Ἤγουν μαινομένου, ὃν εἰδότος τί δεῖ ποιεῖν, ἤτοι ἀνοητοῦντος καὶ μωροῦ, παρὰ τὸ εἰκὸς φρονοῦντος. ἡ γὰρ παρὰ, σύνταξιν τὴν ἔξω χίσιν δηλοῖ.

3. Λίξας

The Argument of this Play may be seen in the Spectator. V. 6. p. 261.

N. 464.

ARISTOPHANIS PLUTUS.

Actus Primi Scena Prima.

CARIO, CHREMYLUS.

QUAM grave eſt, O Jupiter atque Dii!,
Servire deſipienti domino!
Nam ſi fortè famulus optima dixerit,
Eadem autem agere hero non viſum fuerit,
Mala cum illo participare famulum neceſſe eſt.

Corporis

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Λιχᾶς τύχη.] Περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ λιχᾷ.

4. Μὴ ὁρᾷν ταῦτα. [Οἱ γράφοντες ταυτὰ, ἁμαρτάνουσιν. εὕρηται γὰρ ἐν τοῖς παλαιοῖς τὸ παλαιὸν ἀντιγράφων τὸ ταῦτα, ᾗ ἐστὶ χρεῖττον εἰπεῖν.

5. Μετεχεῖν ἀνάγκη.] Πρὸς τὸ ποιητικόν. Ἡμιτὸν γὰρ τ' ἀρετῆς ἀπολλύουσι δούλιον Ζεὺς Ἀπήμων, ὃ τὰν μὲν κατὰ δῶλον ἁμέρᾳ ἕλησι. τί γὰρ κακάστερον ἢ τὰ ἑαυτὰ ἑαυτῷ διαπραττέσθαί τινα, ἐν τῷ μὴ ποιεῖν ἃ βούλεῖ, ᾗ τῆς τῶν ἄλλων ἀφροσύνης ἀνέχεσθαι;

Τῶν κακῶν. [Τῶν ἀφροσυνῶν ἐν ὁ δυστύχης ἔχει. ἦγεν τὰ πλησίον ἀεὶ τοῖς ἀπροῦσι τοῖς δυστύχεσι ὀφείλον]. διαφαύει ᾗ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἄρθρα πλεοναζειν. ὥσπερ ἐν τῷ, τὰ βέλτιστα αἱρεῖσθον ὦ Ἀθηναῖοι τὸ ἄρθρον, ἕτω καὶ ταῦθα τὸ τῶ. ᾗ ἐν τοῖς ἑξῆς τὸ τὸ, ἀντὶ τοῦ τὸ ποιεῖν. τὸ ᾗ ταῦτα τὸ δεύτερον, οὐκ ἔστιν ἀντὶ τοῦ ταυτὴν, ὡς οἴονται τινες, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ταυτὰ πάλιν Ἀττικῶς.

Τῦ σώμα⸗ γὰ ἐκ ἐᾷ τ κύριον 6
Κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τ ἐωνημμένον.
Καὶ ταῦτα μὲ δὴ ταῦτα. τῷ ⸗ Λοξίᾳ,
Ὃς θεσπῳδεῖ τρίποδ⸗ ἐκ χρυσηλάτυ,
Μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι 10
Ἰατρὸς

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Τῦ σώμα⸗ γάρ. | Οἷον αὐτὸν ἑαυτῦ τ ὅλον ἐκ ἐᾷ κρατεῖν, μάλιστα γὰ κύρι⸗ τ σώματ⸗ ἕκας⸗ αὐτὸς ἑαυτ.

7. Τὸν ἐωνημμένον. | Ἀντὶ τῦ τ ὠνησάμενον ἀπὸ τῦ ὠνεῖσθαι. λέγουσι γὰ διὰ τ αὐτῆς φωνῆς τὰς τῦ ῥήματ⸗ κλίσεις. τ ὃ ὀνόματ⸗ τὸ πληθυντικὸν οὐκ ἔστιν ὠνησάμενοι. διὸ μεταβαλόντες αὐτὸ ἐπὶ ἑτέραν φωνὴν πριάμενοι λέγουσιν Ἀτ̣τικοί. ἄλλως. διχῶς εὕρηται τὸ ἐώνημαι καὶ ἐπὶ τ ἠγορακότ⸗, καὶ ἐπὶ τ ἠγορασμένου, καὶ ἐπὶ τ μὴ ἠγορακότος ὡς σὺ λαῦθα, ἐπὶ ὃ τ ἠγορασμένου, ὡς παρὰ Σωσιφῶ· Ἡ γὰ Λαὶς ἀνδράποδον ἦν Καρικὸν ἐκ Σικελίας ἐωνημένον.

8. Καὶ ταῦτα μὲ δὴ ταῦτα. | Καὶ ταῦτα μὲ δὴ τῦτον ἔχει τ τρόπον. ἔστι ὃ τὸ χῆμα ἀποθετικὸν τῆς πρώτης διανοίας.

Τῷ ὃ Λοξίᾳ—Τῷ Ἀπόλλωνι. ἤτοι τῷ λοξὴν ἵεντι πέμποντι. λοξὰς γὰ μαντείυεται ὁ Θεός. ἢ τῷ λοξὴν πορείαν ποιουμένῳ. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ.

9. Ὃς θεσπῳδεῖ. | Ἐτραγικεύσατο τῇ φράσει. ἡ ὃ Πυθία ἐπὶ τρίποδος καθημένη χρησμῳδεῖ. καλεῖται ὃ τὸ μέρος ἐφ᾽ ᾧ κάθηται, ὅλμ⸗. ἄλλως, τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμεν⸗ διὰ τὰς τρεῖς καιρὰς τ πραγμάτων, ὡς τὸ, Ὃς ἦδη, τά τ᾽ ἐόντα, τά τ᾽ ἐσόμενα, πρό τ᾽ ἐόντα. τινὲς ὃ ὕτω φασὶ κλῆσαι τ Ἀπόλλωνα τ τρίποδα. ἁλιεῖς γὰ Μιλήτῳ τινὲς μισθῷ βόλον ἐρρίπτουν, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον εἴη ἐ ἀγοράσαι⸗ τ βόλον. συμβέβηκε γῦν ἀντὶ ἰχθύων τρίποδα χρυσῦν ἀνελαβεῖν αὐτὰς τῷ διχτύῳ. ἐφιλονείκουν ὖν πρὸς αὐτὰ, οἱ μὲ ἁλιεῖς ὡς ἰχθῦς πεπράκασιν, ἡ τρίποδα, οἱ δ᾽ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν, καὶ πᾶν ὅτι τύχοι ὠνησάμενοι. ὕστερον ὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ ὃ ἀπεῖπεν αὐτοῖς ταῦτα· Ἔκγονοι Μιλήτυ, τρίποδ⸗ πέρι Φοῖβον ἐρωτᾶτε, Ὃς σοφίῃ πάντων πρῶτ⸗, τύτῳ τρίποδα δῶκε. προσήγαγον ὖν αὐτὸν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς. ἦκας⸗ ὃ τύτων παρῃτεῖτο σοφὸς εἶναι. διόπερ ἐγκάκασιν ὡς σοφωτέρῳ πάντων, ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι. ὅθεν φασὶν ἐχηκέναι αὐτὸν τὸν τρίποδα. ἡ ὃ λέξις ἠτυμολόγηται ἢ παρὰ τὸ θεοπιδωδεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὴν θεόμαντιν ὀνεῖν τὰς μαντείας ἄγειν. χρυσᾶς δέ ἐστιν ὁ τρίπους, ὅτι τιμία ἡ ὕλη. καὶ οἱ ᾀδόμενοι χρησμοὶ τί-

μιοι

Corporis enim proprii non permittit domino
Imperium habere ſors, ſed ei qui eum mercatus eſt.
Atque hæc ſe ita habent. de Apolline autem,
Qui ex aureo Tripode vaticinatur,
Juſtam hanc querelam profero, nempe quod,
Medicus

ΣΧΟΛΙΑ.

μισι. καὶ τὰ μὲν περὶ τῆ Πυθίᾳ τρίποδος διαφορως ἱστορήμθα, ἐν τοῖς Πινδάρε ὕμνοις εὐκαίρως ἡμῖν διείληπται. ὃν δὲ τρόπον τὸ ἐν Δελφοῖς ἐμάνθη μαντεῖον, Διόδωρος ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ τῆς ἱστοριῶν βιβλιοθήκης ἔτι πῶς φησιν. ὄντος γὰρ χάσματος ἐν τόπῳ τῷ τότε καθ' ὃν ἦν τὸ ἄδυτον, καὶ περὶ τοῦτον γενομένων αἰγῶν, διὰ τὸ μήπω κατοικεῖσθαι τὸν Δελφὸν, ἀεὶ τῷ χάσματι τὴν προσιοῦσαν καὶ προσβλέψασαν αὐτῷ σκιρτᾶν θαυμασῶς, καὶ προΐεσθαι φωνὴν διάφορον. τὸν δὲ ποιμένα θαυμάσαι καὶ προσελθόντα τῷ χάσματι ταυτὸ παθεῖν ταῖς αἰξὶ καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. τῆς δὲ φήμης διαδοθείσης, πλείους ἁπαντᾶν ἐπὶ τοῦτον τὸν τόπον· καὶ τοὺς πλησιάζοντας ἐνθουσιάζειν. δι' ἃς αἰτίας, νομισθῆναι τῆς γῆς εἶναι τὸ χρηστήριον. καὶ πολλῶν ἀφικνουμένων διὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν, προφήτιν μίαν καταστῆσαι. ταύτην δὲ καταστραπῆναι μηχανὴν, ἐφ' ἧ ἀναβαίνουσαν ἀσφαλῶς μαντεύεσθαι, ἔχουσαν τρεῖς βάσεις, ἀφ' ὧν αὐτὴν τρίποδα κληθῆναι, θεσπῳδὸν δὲ τὸ ἀρχαῖον παρθένον λέγεται διὰ τὸ ἁγνόν. ὕστερον δὲ, Ἐχεκράτη τῆς χρησμολογούσης ἐραθῆναι διὰ τὸ κάλλος. καὶ συναρπάσαντα βιάσασθαι. διὸ νομοθετῆσαι τοὺς Δελφοὺς γυναῖκα πεντήκοντα ἐτῶν παρθενικῇ σκευῇ χρηστηριάζειν καθάπερ ὑπόμνημά τι τῆς παλαιᾶς προφητείας.

10, 11. Ὅτι ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, | Τῶν θυοῖν ἀρετῶν δι' ἣν θεὸν μέμνηται κατὰ τὸ παρόν. Θεσπεσίας τε καὶ τῆς κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμης. εὐκαίρως δὲ τούτων τὴν μνήμην ἐποιήσατο. ἰατρικῆς μὲν ὅτι ἀνίατον ἔπεμψε τὸν δεσπότην, καὶ τὴν μὴ προσοῦσαν φιλῆψε μελαγχολίαν. θεσπεσίας δὲ, διὰ τὸ προσεχὲς τοῦ σαίνειν ἐξόδου. τριῶν δὲ ὄντων τεχνῶν, ὧν μετεῖχεν ὁ θεὸς, νῦν μέμνηται μαντείας καὶ ἰατρικῆς. παρῆκε δὲ τὴν μουσικὴν ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος μὴ χρείαν αὐτῆς ἔχων. ἢ διὰ τὸ σοφὸς, τὴν μουσικὴν αἰνίττεται. πρὸς τὸ χάριεν δὲ διαβάλλει τὸν θεὸν, ὅτι τῶν ἄλλων ἰατρὸς ὢν, οὐκ ἰατρεύσειν αὐτόν. ἐξέπεμψε δὲ πρὸς τοῦτο, καὶ τοῦ προσοῦντος αὐτῷ σωφρονισμοῦ τε καὶ σοφίας ἀπεστέρησεν ἐπαταράξας διὰ τὸ μαντεῖας. τοῦτο δ' ἔοικε λέγειν, ὅτι διὰ τὸ ἑαυτῆς ἀρετῶν μᾶλλον ἔβλαψε τὸν δεσπότην, ἢπερ ὠφέλησεν. καὶ διὰ μὲν τὸ μαντείας ἐτάραξεν. διὰ δὲ

Ἰατρὸς ἦν ἐκ μαντικὸς, ὡς φασι, σοφὸς,
Μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μ' ἐκ διανοίας.
Ὃς τις ἀκολουθεῖ καὐτὸν ἀνθρώπων τυφλῶν,
(Τἀναντίον δρῶν, ἢ σοφὸς αὐτὸς πρίεν.
Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἠκολούθουν.
Οὔκουν ἀκολουθεῖ, κἀμὲ φορυβιάζεται)
Καὶ ταῦτ' ἀποκεινομένου τοῦ θεράποντος, οὐδὲ γρύ.
Ἐγὼ μὲν οὖν ἐκ οἶδ' ὅπως σιγήσομαι.
Ἢν μὴ φράσῃς, ὅτι πολὺ ἀκολουθοῦμέν ποτε,
Ὦ δέσποτ'· ἀλλά σοι παρέξω φάσματα.
Οὐ γάρ με τυπτήσεις, σέφανον ἔχοντά γε.

Χρ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸ σέφανον, ἵν', λυπῇς τί με,
Ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. Καρ. Λῆρος· ἐγὼ γὰρ παύσομαι
Εἰπὼν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ὀξὺν ἐστί.

Εὔθυς

ΣΧΟΛΙΑ.

τῆς ἰατρικῆς, μελαγχολᾶν ἐποίησεν. διὰ δὲ τὸ σοφίας ὀνόματος φρονήσεως καὶ τὸ φρονεῖν αὐτὸν ἀφείλετο.

12. Μελαγχολῶντα. | Χολᾶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ μαίνεσθαι. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς τὸ θυμοῦσθαι.

15. Οἱ γὰρ βλέποντες. | Τὸ ἔνθυμις καὶ μανικὸν κατηγορεῖ δηλονότι, ὡς ἐξ ἐναντίου. ἡγεῖσθαι γὰρ προσήκει, οὐκ ἕπεσθαι τυφλῷ.

Ἠγούμεθα. | Ἡγοῦμαι τὸ προσοδοποιῶ πρὸς δωτικὴν ἀποδιδόμενον δοκεῖ κατὰ τὴν σύνταξιν ἰλλιπῶς ἔχειν. εἰ γὰρ κατὰ τὸ πλῆρες λεχθείη, γενικὴ ἂν καὶ αὐτὸ συνταχθείη. οἷον, ἡγοῦμαί σοι τοῦ ὀξέος.

16. Καὶ μὲ προσβιάζει. | Ἠγνόησεν οὖν τῷ ἀκολουθεῖν αὐτὸν τῷ τυφλῷ, καὶ μὲ τοῦτο ποιεῖν ἀναγκάζει.

17. Οὐδὲ γρύ. | Βραχύ. ἔστι δὲ ὄνυχος ῥῦπος. τινὲς δὲ παρὰ τὸ γρυλλισμὸν, τυλίσει τὴν φωνὴν τῷ χείρων. ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος. γρῦ γὰρ τὸ μικρὸν καὶ βραχύτατον. ἄθεν καὶ γρύτη, τὰ λεπτὰ σκεύη. καὶ γρυτοπώλης, ὅτιν ἂν εἴρῃ) παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἀντὶ τούτου, ῥυποπώλης καὶ γρυταρᾶς· κεχρῆ) δὲ τῇ λέξει, ἐπιτείναντι τὸ σεγανὸν

v. 17. Chremylus scilicet Carioni: patet ex
vss: 19, 24. Chremylum a suo interroga-
-tum nihil respondisse, quod quidem ille
indignatus: Plutum vero nondum fuisse
interrogatum versus 52, & 60, ostendit.

Bentl:

Medicus cum ſit & vates, ut aiunt, peritus,
Delirantem tamen dimiſit à ſe herum meum.
Quippe qui ſequatur à tergo hominem cæcum,
(Secus omnino faciens quam facere eum convenit.
Nam qui videmus cæcis ſolemus præire,
Ille autem ſequitur, nec non me etiam ſecum adigit)
Præſertim reſpondentem nihil omnino, ne gry quidem.
Ego igitur profectò ſilere non potero.
Niſi mihi dixeris, quamobrem hunc ſequimur,
Here: at tibi moleſtiam exhibebo.
Non enim me verberabis cùm ſertum geram.

Chr. Non per Jovem, ſed detracto ſerto, ſiquid mihi moleſtus ſis,
Quo magis doleas. *Car.* Nugæ! non enim deſinam
Priuſquam mihi dixeris quiſnam hic ſiet

Bono

ΣΧΟΛΙΑ.

γαιὸν τ' ἀπηρίτως ἀπὸ τ πρὸς τὰς ὄνυχας ῥύπυ, ὃς μικρὸς κ) εὐτελής. ὅταν δὲ θέλωμεν σκιφαυλίσαι τινὰ, φαμὲν ὡς γρῦ φθέγγεσθαι, ἀντὶ τ, ὡς τὸ τυχόν. ὡς γ) ἔχει τινὰ σύνεσιν ὁ τ ὄνυχος ῥῦπος πλὴν ὅσον ἀπὸ τ θέας μόνον δοκεῖ τι.

21. Οὐ γάρ με τυπλήσεις. | Ἔθος τ εἰς θεὰς ἀπιόντα σεφανῶσθαι, κ) ἀνεύθυνον εἶναι. πρὸς τὸ ἔθος ἐν ἀνακομιζόμενοι σὺ τ μαντεῖα ἐσεφανηφόρει. ἄλλως. ἡ σεφανηφορία τοῖς εἰς θεὸν ἀπιοῦσι δῆλόν τι κ) ἐλεύθερόις ἰσοτίμως ἐδίδετο, ὡς ἦν πλειοκτήμαλος τιμώμενον ἐλευθέροις δωρεμένη. ὡς δὲ μὴν δῆλοις ὑποδίζεσα τὸ τ τύχης ὑποδείς. ἔπαιξε δὲ ὅμα χαριέντως κ) δυσωπικῶς ὁ Καρίων. κ) ὡς σέφανον ἔχων παῤῥησιάζε) κ) τοῦτό φησι. τὸ δὲ τυπλήσεις, Ἀτθικόν ἐσιν ἀπὸ τ τυπλέω ἀχρήσου θέματος.

23. Λῆρος. ὡ γ) παύσομαι. | Εἰ μὴ ἐμφανῶς τὸ λῆρος πρὸς τὴν δεσπότιν εἶπεν ἀντὶ τ φλυαρολογίας, νοήσεις. εἰ δὲ εἰς τὸ ὡ γ) παύσομαι πρὶν ἂν φράσῃς μοι, εἰς ἑπήκοον αὐτῷ εἶπεν. τὸ δὲ λῆρος καθ' ἑαυτὸ, ὅταν εἴπωμεν λῆρος κ) φλύαρος εἶ, ταῦτα λέγων. τινὲς δὲ φασὶν ἐσχηματισμένως εἰρῆσθαι, ἀντὶ τ λῆρος, ὕπνου μαντικός.

Εὔνους γὰρ ὢν σοι πωθάνομαι πάνυ σφόδρα.
Χρ. Ἀλλ' εἴ σε κρύψω. τῇ ἐμῇ γὰρ οἰκετῇ
Πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίσατον.
Ἐγὼ δ' ὁσιοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
Κακῶς ἀκούειν οὐκ ἐθέλω παρὰ σοῦ. Καρ. Οἶδά τοι.
Χρ. Ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
Καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. Καρ. Πείθομαι.
Χρ. Ἐπερπόμην δ' ἂν ὡς ἐμὸν τὸν θεόν.
Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ παλαιπάρου χεδὸν
Ἤδη νομίζων σκυτοξεῦσαι βίον.
Τὸν δ' υἱόν, ὅστερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
Παύσασθαι δ' ἐχρὴν μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
Εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδέν.
Ὡς

ΣΧΟΛΙΑ.

25. Πάνυ σφόδρα. | Ὅτι σύνηθες Ἀττικοῖς παράκειται τιθέναι τὰ ἰσοδυναμοῦντα, δηλοῦται δὲ ἔν τι ἐξ ἀμφοτέρων, ὅτως ἔχει καὶ τὸ, τυχὸν ἴσως. ἔκπαλαι. εἶπε ἀμφότερα καὶ τὸ πάνυ καὶ τὸ σφόδρα, δηλῶν τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνοίας. τὸ δὲ πωθάνομαι, τὸ ἐρωτῶ καὶ τὸ ἀκούω. ὃν τὸ μὲν πρὸς γνησίαν συντάσσεται, τὸ δὲ ἀκούω πρὸς ἀπαρέμφατον ἢ πρὸς αἰτιατικήν.

27. Κλεπτίσατον. | Τὸ χρῆμα παρ' ὑπόνοιαν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν εὐνούστατον, παίζων κωμικῶς ἅμα καὶ χαριεντιζόμενος διὰ τὸ τῆς κωμῳδίας μιμητικόν. ἅμα δὲ καὶ τὴν οἰκέτην ποιεῖ ἀποδοχῆς τε τυγχάνοντα, καὶ χλεύης ὑπ' αὐτοῦ δεσπότου, ἣν γὰρ ἐλπὶς, συμφώνως τῷ πρώτῳ λεχθήσεσθαι τὸ δεύτερον, ἢ ἀντὶ τοῦ κερδαλέον καὶ συνετόν. Ὅμηρος Κλέπτε νόῳ. ἀντὶ παραλογίζε. ἰώθασι δὲ καὶ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ κλέπτειν τὸ φρόνιμον λέγειν. ἢ μυστηριακώτατος. τὰ γὰρ μυστήρια κρυφίως γίνονται. ἔπειτα. δίον ὅτως εἰπεῖν πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ εὐνούστατον, ὁ δὲ παρ' ὑπόνοιαν κλεπτίσατον εἶπεν. ἀεὶ γὰρ οἱ δοῦλοι λάθρᾳ τὸ τῇ δεσποτῶν ὠφαιροῦνται.

28. Καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ. | Ἕπεται τῷ θεοσεβεῖ τὸ δίκαιον εἶναι, γνώρισμα γὰρ αὐτοῦ τοῦτο, ὁ γὰρ θεοσεβὴς ἅ τῷ θεῷ ἐστὶ φίλα, ταῦτα πράττει.

30. Ἱερόσυλοι, ῥήτορες. | Τινες δὲ συζυγίαν εἰς τὸ ἱερόσυλοι, καὶ ῥήτορες ἠθοποιίαν εἶναί φασιν, ἱερόσυλοι ῥήτορες.

31. Καὶ

27. - "I mean the most knavish" - this must be supposed to be spoken Aside.

30. Aristophanes here speaks of those Orators who pretended to have nothing so much at heart as the public Good, at ye same time ye they regarded only ye private interests. ——

32. instead of εμου τον ταλαιπωρου, in like manner Horace says,

—— cum mea nemo
Scripta legat vulgo recitare timentis ——
1. Sat. IV. 22.

See likewise the Clouds. v. 1204. ——

34. εκτετοξευδ —— This Metaphor is extremely beautiful, wherein ye Life of Man is compared to ye Arrows of a Quiver, which is emptyed in proportion as the Arrows are spent. — Horace seems to have imitated ye Metapha in some degree, wh he says

Quid brevi fortes jaculamur ævo
Multa? —— Ode 16. Lib. 2 [Literally thus]

"Why do we spend so many of our shafts, we ye have so few, & ought to manage ym better. [illegible]

Bono enim omnino in te animo hoc rogo.
Chr. At non te celabo; è ſervis enim meis
Ut fideliſſimum te ita nebulonem quàm tectum credo.
Ego qui frequens Deorum cultor & juſtus fuerim,
Afflictam egi vitam & pauper fui. *Car.* Novi.
Chr. Alii autem diteſcebant, ſacrilegi, rabulæ,
Etiam ſycophantæ, & homines nequam. *Car.* Credo.
Chr. Sciſcitaturus itaque adivi Deum.
Meam ipſius quidem miſeri prope
Jam exhauſtam putans vitam;
De filio autem (qui mihi unicus eſt)
Percontaturus, an, mutatis moribus, oporteat
Vafrum ipſum fieri, injuſtum, nec quicquam integri;
Utpote

ΣΧΟΛΙΑ.

31. Καὶ συκοφάνται. | Λοιμῶ γενομένῳ ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅτι λάθρα τὰς συκὰς τὰς ἀφιερομένας τοῖς θεοῖς ἐκαρπῶντο, μὴ δὲ ταῦτα εὐθηνίας γενομένης, κατηγόρων τούτων τινὲς, καὶ ἐκεῖθεν συκοφάνται λέγονται. Ἄλλως, ἀπείρηλο Ἀθήνησι μὴ ἐξάγειν ἐντεῦθεν ἄλλοσέ πῦ σῦκα, βυλομένων ἔν τινων ἐξενεγκεῖν, ἐφέμενοι ἐν ταῖς τῶ πυλῶν ἐξόδοις ἄνδρες πανῦργοι τὸ τούτων ἐξηλεγχον τέχνασμα, ὅθεν ὁ τὴν ἐξαγωγὴν ἐποίων. ἐκαλεῖτο ἔν συκοφάνται, ὡς τὰ σῦκα φαίνοντες. ἐπεκράτησεν ἔν ἐξ ἐκείνου τοῦνομα πρὸς πάντας τοὺς πανούργους.

32. Ἐπερησόμενος ἦν. | Ἐπειρωτήσων τὸν Ἀπόλλωνα. ὡς τὸ θεῖον δὲ, πρὸς τὸ θεῖον. τὸ δὲ ἐξῆς ἐγχόμενον ἦν πρὸς τὸ θεῖον, ἐπερησόμενος, καὶ ἐρωτήσων, νομίζων τὸ βίον μὲν ἐμὲ αὐτὸν τὸν παλαιπώρῳ κεδνὸν ἄνδρα συντετρῦφθαι καὶ κεκενῶσθαι, πευσόμενος δὲ καὶ ἐρωτήσων εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους τὸν υἱὸν, ὃς μόνος μοι τυγχάνει.

33. Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτόν. | Ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ αὐτοῦ, Ἀττικῶς.

Τῷ παλαιπώρῳ. | Τῷ πλητικῷ ἢ ᾧ πεπληκότος. παλαίπωρος δὲ παρὰ τὸ πλῆναι τὸ πᾶρον ὁ ἐγὼ πέπθος. ὅτι δὲ πῶρος πέπθος ἐστὶ, καὶ Ἀντίμαχός φησι· Πῶρός τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.

34. Ἐκτετεξιῦσθαι. | Τετελεῶσθαι, ἀνηλῶσθαι, οὐ μεταφορᾷ τῶ τοξευόντων, ὅταν τὴν φαρέτραν κενώσωσιν.

37. Εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, μηδὲν ὑγιὲς. | Ὁ γὰρ ἄδικος, καὶ ἅρπαξ, οὐκ ὑγιαίνει τῇ ψυχῇ. ὡς νομίσας τοῦτο αὐτὸ συμφέρειν τῷ

τῷ

Ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας ξυμφέρειν.

Καρ. Τί δῆθ' ὁ Φοῖβος ἔλαχεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

Χρ. Πιθέσει. σαφῶς γὰρ οὗτος εἶπέ μοι τοδί·
Ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἔξιόν, 41
Ἐκέλευσε τοῦτ' μὴ μεθιέσθαι μ' ἔτι.
Πείθειν δ' ἐμαυτὸν ξυνακολουθεῖν οἴεσθε.

Καρ. Καὶ τῷ ξυνῳήλας δῆτα πρώτῳ; Χρ. Τυτωί.

Καρ. Εἶτ' ἐξιὼν τὴν ὀπίσω τοῦ θεοῦ, 45
Φεάζουσαν, ὦ σαμόπατί, σοι σαφέστατα,
Ἀσκεῖν τὴν γῆν τὴν ὀπιχώριον τέχνην;

Χρ. Τῷ τοῦτο κρίνεις; Καρ. Διλονοτὶ κὴ τυφλῷ

Γνῶναι

ΣΧΟΛΙΑ.

τῷ παρόντι βίῳ. εἶπε δὲ τὸ πολυσόμβως κατ' ἐπανάληψιν. ἐπεὶ ἡ ἐπερησόμβως προφήτης, ἔθηκε διὰ μέσου τὴν ἐμὸν μὴν, μέχρι τοῦ, βίον.

39. Ἔλαχεν ἐκ τῶν στεμμάτων. | Τραγικώτερον ἀπεφήνατο προσδιασύρων ὡς φασιν Εὐριπίδην. ὁ δὲ νῦς, τί ἐφθέγξατο ἐκ τῶν στεφάνων τῆς προφήτιδος; ἐστεφανηφόρει γὰρ ἡ Πυθία. ἐπεὶ οἱ τρίποδες δάφνη ἦσαν ἐστεμμένοι. τὸ δὲ ἐκ τῶν στεμμάτων, ἐπεὶ οἱ μαντεύόμενοι, ἐγγράφω ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸν θεὸν τὰς πεύσεις ἐποιοῦντο, γράφοντες ἐν πυκτίῳ τὸ κατὰ προαίρεσιν αὐτοῖς κείμενον. στεφάνῳ τε ἀμφισάντες ἀβρῷ τῇ μαντιπόλῳ ἐχρητόνην. ὁ δὲ ἐντυχὼν σύμφωνον τὴν ἀπόκρισιν τοῖς προτεθειμένοις ἐποιεῖτο. οἱ δὲ ὅτι ἐν μέσῳ τῶν στεφάνων καθεζομένη ἔλεγεν ἡ Πυθία. ἢ ὅτι στεφάνην ἐστέφετο ὁ τρίπους ἐφ' ᾧ καθῆστο ἡ Πυθία. κὴ ἀλλαχοῦ. Ἴαχεν ἀστοῖσι διὰ τριπόδων ἐριτίμων. ἄλλως. στέφανοι ἐπὶ τῶν τρίποδος ἔκειντο, ὡς ἡ Πυθία ἐν τῇ κιφελῇ φορεῖσα ἐμαντεύετο. ἦν δὲ ἡ Πυθία γυνὴ ἥτις, ὥς φασιν, ἐπικαθημένη τῷ τρίποδι τοῦ Ἀπόλλωνος, κὴ διαιρεῖσα σκέλη πορρὼ κάτωθεν ἀναδιδόμενον πνεῦμα διὰ τῶν γεννητικῶν ἐδέχετο μορίων, κὴ ὅτω μανίας πλησθεῖσα, κὴ τὰς, τρίχας λύσασα, κὴ ἀφρὸν ἐκ τοῦ στόματος ἀποπέμψασα, κὴ τἄλλα πάντα ποιοῦσα, ὅσα οἱ μαινόμενοι ποιεῖν εἰώθασιν, τὰ τ' μαντείας, ἢ μᾶλλον μανίας, ἐφθέγγετο ῥήματα. ἢ κὴ δαίμων τις ἦν ὅτω καλούμενος Πύθων ἀφ' οὗ ἡ Πύθια παρωνομάζετο.

38. the Scholiast observes that ye verse is taken from Euripides, & y^t Aristophanes intended to ridicule ye Poet in ye play.

Virgil expresses himself upon a like occasion, in the following manner.

—— Tremere omnia visa repente
Liminaq, laurusq Dei; totusq movere
Mons circum, & mugire Adyis lucina reclusis

An: 3.—

Utpote qui putem hoc ad vitam apprime utile.

Car. Quid ergo Phœbus è laureis ſertis ſonuit?

Chr. Audies; diſertè enim mihi hoc dixit Deus:

Cuicunque primùm occurrerem, foribus egreſſus,

Hunc juſſit ut non dimitterem,

Sed perſuaderem ut me comitaretur domum.

Car. Et huic ergo ſcilicet primum occurriſti? *Chr.* Ipſi huic.

Car. An non ergo intellexti mentem Dei,

Quæ tibi (O tu perquam læve!) apertiſſimè dixit,

Ut filium indigenarum more inſtitueres?

Chr. Unde iſtud conjicis? *Car.* Hoc ſc. vel cœcus Videre

ΣΧΟΛΙΑ.

ζιτο. ἢ κ̀ αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων Πύθιος ὀναμαζόμενος, διὰ τὸ τοῖς πυνθανομένοις χρησμὸς διδόναι περὶ ὧν ἂ βούλοντο.

40. Πεύσῃ. | Οἱ Ἀτ̃ικοὶ τὰ τ̃ παθητικῶν χρόνων ἑτέρα πρόσωπα, ἀεὶ διὰ διφθόγγ̃ γράφουσιν, ὡς κ̀ σύνταῦθα, κ̀ ἐν τοῖς ἑξ̃ης εὑρήσεις. ὕτος γ̀ εἴπέρ τις, τ̃ Ἀτ̃ικ̃ διαλέκτ̃ χρ̃ται. ἡ δὲ κοινὴ διάλεκτος μόνον, τὸ βάλει, κ̀ ὄψῃ, κ̀ οἴῃ τὰ συναρτητικὰ μὴ ἐν χρόν̃ εὑρ̃σα, τ̃ Ἀτ̃ικ̃ ἑπομέν̃ συνηθείᾳ ἀεὶ διὰ διφθόγγ̃ τὰ τρία ταῦτα συμφέρ̃. ἀπαγορευτικ̃ δὲ ἢ αἰτιολογικ̃ μορίῳ τιθέντες, οἱ Ἀτ̃ικοὶ οὐχ ὕτω τὰ ἑτέρα πρόσωπα συμφέρουσιν ὡς εἴρηται, ἀλλ' ὑποτακτικῶς.

42. Μὴ μεθύεσθαί μ' ἔτι. | Τὸ μεθύημι συνεργητικῶς πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσ̃, ὡς Σωύσι☉· Μεθῆκε τὸ πηδάλιον σὺ τ̃ χερῶν. παθητικῶς δὲ πρὸς γενικὴν ὡς σύνταῦθα.

47. Τὸν ἐπιχώριον τρόπον. | Κατὰ τὴν ἐπιχώριον πολιτείαν τ̃ Ἀθηναίων. αἰνίττεται δὲ, τὸ τ̃ς πολιτείας ἰταμὸν τε κ̀ δυσκίνητον διδάσκ̃.

48. Καὶ τυφλ̃. | Ἤτοι πρὸς τ̃ πλ̃τον αἰνιττόμενος, ἢ τ̃ πρὲν τ̃ νᾶ. νῆς γ̀ ὁρᾷ. κ̀ νῆς ἀκούῃ, κ̀ καθάπερ ὁ τυφλὸς τὴν πορείαν εὐθ̃ίαν ἔ ποι̃ται. πρὸς τὸ Ὁμηρικὸν δέ· Καὶ κ' ἀλαὸς τοι ξεῖνε διακρίνῃς τὸ σῆμα. τυφλ̃ δὲ οὐχὶ ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ τὴν καρδίαν, τ̃τ̃σιν ἀνοήτ̃. παροιμία δ' ἐσί, Τυφλ̃ δ̃λα τὰ μαρτύρια. τὸ δὲ ἑξ̃ης, ὅτι σφόδρα ἐσὶ τοῦτο συμφέρον, τὸ μηδὲν ὑγιὲς ἀσκεῖν. ἄλλως. παροιμία ἐσὶ τ̃ τυφλ̃ δ̃λον ἐπὶ τ̃ πάνυ σαφεστάτων λεγομέν̃,

Γνῶναι δοκεῖ τοῦτ'. ὡς σφόδρ' ἔστι συμφέρον
Τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
Χρ. Οὐκ ἐὰν ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦπι ῥέπει,
Ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ,
Ὅς τίς ποτ' ἔστιν οὗτοσί, καὶ τοῦ χάριν,
Καὶ τῶν δεσμῶν. ἦλθε μὲν νῶν ἔνδαλλι,
Πυθοίμεθ' ἂν τὸ χρησμὸν ἡμῶν, ὅ τι νοεῖ.
Καρ. Ἄγε δὴ σύ, ὡς τάχιστον σαυτὸν ὅς τις εἶ,
Φράσας
Ἢ τὰ πὶ τούτοις δρῶ. Λέγ' ἐμὴ ταχὺ
πάνυ.
ἐν δέσμοις
Ἐγὼ'

This is spoken in the person of Carion.

ΣΧΟΛΙΑ.

γνῶμην, τὰ γὰρ τοῖς τυφλοῖς τοῖς βλέπουσι σαφέστατα σφόδρα. λέγει δὲ ὡς ὁ κελεύσας σε τυφλῷ ἀνδρὶ ἑπακολουθεῖν δῆλόν σοι σύτευδεν καθίστησιν, ὡς καὶ τυφλὸς ἂν γνοίη τοῦτο, ὡς ὃ πάντες μετέρχονται, τοῦτο δεῖ καὶ σὲ καὶ τὸν υἱόν μετελθεῖν. ἢ ὅτι ἐπειδὴ πάντες τὴν ἄδικον πολιτείαν μετέρχονται, εἰπέ σοι ὁ Ἀπόλλων, ὡς ᾧ ἂν σύτυχοις πάντας τοιούτους ἔσαι. καὶ ἀκολούθει αὐτῷ, ἤγουν τὴν αὐτὴν αὐτῷ καὶ σὺ μετέρχου ὁδόν.

51. Ῥητ. | Φέρε δή, ἀπόλειπε, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν.
55. Τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ, τι νοεῖ.. | Καὶ Πλάτων τῶν νόμων κ.

Τὸν

ΔΡΑ-

v. 49. His meaning is. yt. the Oracle
had given him a very proper answer, wn
he ordrd him to lay hold on yt. first
person he met, because he could medl
with no one but wt. was a knave, & con-
sequently a proper example for his Son
to follow. _____

Videre poteſt, quàm conducat maxime
Nihil integri colere, ut nunc ſunt hominum mores
Chr. Fieri non poteſt ut in hoc propendeat oraculum,
Sed in aliud quiddam majus. Quod ſi nobis dixerit
Hic, quiſnam demum ſit, & qua de cauſa,
Cujuſve rei indigens huc nobiſcum venerit,
Tum forte oraculum illud noſtrum quid ſibi vult, comperiemus.
Car. Age ergo, ~~tu primum eloquere, qui ſis, Aut quæ ſequuntur, dum faciam expecta.~~ *Chr.* ~~Dicto opus eſt ſine mora.~~

An colaphos tibi infringam; EGO

ΣΧΟΛΙΑ. *Iam dicto opus eſt.*

Τὸν δὲ νόμον ἡμῶν ὅ, τι ποῖ πρὸς τὰ τοιαῦτα, ἀδύν με ἐξετάζειν δεῖ.

57. Ἢ τἀπὶ τούτοις. | Τὰ ἐπὶ τῇ ἀπάλῃ. καὶ γὰρ ἡ πεῦσις ἄνω ἀπάληκτική, λέγειν ἂν βέλτιον σοι ἐστὶν ἐξάπεινα λόγῳ πεσθέντα ἢ βιασθέντα. ἢ ὡς μὴ λέγοντός σε, βίαιόν τι διαπράξομαι, ἄλλως.

Ἢ τἀπὶ τούτοις. | Ἤγουν τὰ ἀκόλουθα τοῖς μὴ ἐθέλουσιν ἑαυτὰς ἀποφαίνειν, τὰ δὲ ἐστὶ, πλήγαι καὶ τραύματα.

Λέγειν χρή. | Τὸ λέγειν, ἐπὶ μὲ προφορικῶς λέγειν λέγεται, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ μὲ ὀνομάζειν καὶ ἐπὶ μὲ φράζειν.

63. Δίκαι

ACTUS

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΩΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΠΛΟΥΤΟΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ἔγωγ' μὲν οὐκ αἰτιάζειν λέγω σοι. Καρ. Μανθάνεις,
Ὅς φησιν εἶναι; Χρ. Σοὶ λέγω τοῦτ', οὐκ ἐμοί.
Ἐκεῖνος γὰρ αὐτῷ, καὶ χαλεπῶς ἐκπεπλάνηται. — 60
Ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
Ἔμοιγε φράσον. Πλ. Κλαίειν ἔγωγέ σοι λέγω.
Καρ. Δείχνυ τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
Χρ. Οὕτοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.
Εἰ μὴ φράσεις γε, δεῦρό σ' ὀλέω κακὸν κακῶς. 65
Πλ. Ὦ τῶν ἀπαλλαχθέντων ἀπ' ἐμοῦ. Χρ.
Πόμαλα.
Καρ. Καὶ μὴν ὃ λέγω, βέλτιόν ἐστι, δεσπότα.
Ἀπολῶ

ΣΧΟΛΙΑ.

63. Δείχνυ τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν ὄρνιν. | Τὴν κληδόνα, τὴν μαντείαν καὶ τὸ σύμβολον. ὅτως ὁ Ῥόδιος Ἀπολλώνιος· Μὴ δ' ὄρνις ἀφηλίκη πάλιν νηί. κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐκφυκλικὸν ἢ προτρεπτικὸν, ὄρνιν καλεῖν. ὄρνις, ἐπιφάνησις, πλαρμὸς, καὶ τὰ ὅμοια. ὡς αὐτὸς ἐν ὄρνισι διδάσκων. ἄλλως. τὴν μαντείαν ἐκ Ἀπόλλωνος ὄρνιν λέγει. ἐπεὶ ὅπερ οἱ παλαιοὶ, ἐκ μόνου διὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ δι' ὀρνίθων ἐμαντεύοντο. καὶ ὅτι οἱ παλαιοὶ πᾶν τὸ ἐπὶ σημαίᾳ καὶ τεκμηρίῳ τινὶ παραλαμβανόμενον ὄρνιν ἐκάλουν ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ τὸ μάντευμα καὶ τὸ σύμβολον.

64. Μὰ τὴν Δήμητρα. | Εἰκότως ταύτην εἰς ὅρκον λαμβάνει ὡς γεωργός. ἡ γὰρ Δημήτηρ τῆς γῆς ἔφορος.

66. Ὦ

"Go hang yourself I kill you." —

"Pray, Sir, make much of ỹ fine person, ỹ kind Omon from the Deity." ——

"You shant laugh, I can tell you, much longer, for I shall soon treat you as you deserve, unlefs &c. —— ——

ACTUS PRIMI

SCENA SECUNDA.

PLUTUS, CARIO, CHREMYLUS.

EGO quidem te jubeo male perire. *Car.* Intelligis, Quem se dicit esse? *Chr.* Tibi hoc dicit, non mihi.

Invenustè enim & acerbè eum interrogas.

At si quid hominis probi moribus delectaris,

Mihi dicito. *Plut.* Abire te hinc in malam crucem dico.

Car. Habe tibi virum, atque augurium Dei.

Chr. Neutiquam per Cererem gaudebis:

Nisi enim mihi dixeris, misere te malum perdam.

Plut. Abscedite à me obsecro, amici. *Chr.* Minime gentium.

Car. Profecto, quod ego dico factu optimum est, here,

Pessimè

ΣΧΟΛΙΑ.

66. Ὦ τᾶν. | Ὦ ἑταῖρε. ὅτι δὲ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ τᾶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. καὶ Κρατῖνος· Ἀρά γε ὦ τᾶν ἐβιάσατε. ἄλλως. ὦ τᾶν, ὦ φίλοι, πληθυντικῶς νοητέον. ἢ ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε. ἵν' ᾖ τὸ μὲν ὦ φίλε, πρὸς μόνον τὸν Χρεμύλον. ἔστω γὰρ αὐτῷ ἠπείλῃ, τὸ δὲ ἀπαλλάχθητον, πρὸς ἀμφοτέρους. ἐπιδὴ καὶ ἄμφω τούτῳ ἠνώχλουν. ὁ καὶ κρεῖττον. εἰώθασι γὰρ ἐν τῇ καινῇ συνηθείᾳ ἔτι ὄντες τοὺς λόγους ἔτνω ποιεῖσθαι.

Πώμαλε. | Οὐδαμῶς. ἔστι δὲ Ἀττικόν. ἔστι γὰρ ἐπίῤῥημα ἀρνήσεως.

67. Καὶ μὴν ὁ λέγω. | Τινὲς ἓν πρόσωπον αὐτὸ εἶπαι λέγουσι τοῦ λέλε. ἀπὸ τοῦ πάμαλα, ἕως τοῦ ἀπτραχηλισθῇ.

69. Ἐπ'

Ἀπολῶ τ' ἄνθρωπον κάκιστα τυτονί.
καταλιπὼν Ἀναθεὶς γὰρ ὅτι κρημνόν τιν' αὐτὸν, κἄτα λιπὼν
Ἀπειμί, ἵν' ἐκεῖνδεν ἐλθεῖν χιλιαδῆ πεσών. 70
Χρ. Ἀλλ' ἆρε ταχέως. Πλ. Μηδαμῶς.
Καρ. Οὐκοῦν ἐρεῖς;
Πλ. Ἀλλ' ἰοὺ πύθεσθέ μ' ὅς τις εἰμι, εὖ οἶδ' ὅτι
Κακόν τι μ' ἐργάσεσθε, κοὐκ ἀφήσετε.
Χρ. Νὴ τὼς θεὼς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.
Πλ. Μένετε νυνὶ μὲν ᾠδῶτον. Χρ. Ἡνὶ 75
μενοῦμεν.
Πλ. Ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ, ὡς ἔοικε, ἐμὲ
Λέγειν, ἃ κρύπτειν ἢ πρεσκλιασμοῦ.
Ἐγὼ γὰρ εἰμὶ Γλαῦκος. Χρ. Ὦ μιαρώταλε
Ἀνδρῶν ἁπάντων· εἶτ' ἐοῖγας Πλοῦτος ὢν; 80
Καρ. Σὺ Γλαῦκος. ὅπως ἀβλαβὴς ἀλλαξεῖμοῦ;
Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,
Καὶ Ζεῦ. τί φῄς. ἐκεῖνος. ὄντως εἶ σύ; Γλ. Ναί. Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

69. Ἐπὶ κρημνόν τινα. | Οὕτω τὴν αἰτιατικὴν, ἀντὶ γενικῆς, καὶ ἀντὶ δοτικῆς, Ἀττικοὶ λέγουσιν, ὡς Θουκυδίδης· Εἰ ἔν τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν θαλάττιον. καὶ Σοφοκλῆς· Οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει καὶ γλῶσσά σε τεθηγμένη. ἀντὶ δὲ ἡ γάρ μοι. τὸ δ' ἀναθεὶς ὡς ἐκὶ ἀψύχου, ἢ διὰ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι.

70. Ἐκτρακχηλισθῇς. | Τὸν τράχηλον κατακλασθῇς, ἐκπεσὼν λιθῇ.

74. Ἐὰν βούλῃ γε σύ. | Τοῦτο διττῶς νοητέον. ἢ τὼς θεὼς ἀφήσομέν σε ἂν βούλῃ γε σὺ εἰπεῖν ὅς τις εἶ, ἢ οὐκ ἀφήσομέν σε ἐὰν βούλῃ σὺ μὴ εἰπεῖν ὅς τις εἶ.

77. Ἢ παρεσκλιασμοῦ. | Τὸ ἢ ἄνευ τοῦ ν ἀντὶ τοῦ ἤμελλον. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸ ἦν καὶ ὑπῆρχον ἐγὼ ἢ φασιν ὅτως. ἐπὶ δὲ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. γίνεται ὁ παρατατικὸς εἶν διὰ διφθόγγου καὶ διαλύσει ἰωνικῇ τοῦ ει εἰφθόγγου εἰς ε καὶ α γίνεται ἴα, ὡς καὶ τὸ ἤθελν ἤθεα. καὶ τὸ τιθεῖσι τιθέασι.

"Thou vilest of wretches."—
"Dare vero facebas te esse Plutum?
in such a tatter'd condition".

Peſſimè hunc hominem deperdam.
In præcipitium enim quoddam ubi eum ſuſtulero, & deinde reliquero,
Abibo ut exinde collum frangat decidendo.
Chr. Aut ocyus rape. *Plu.* Nequaquam. *Car.* Num dices igitur?
Plu. Atqui ſi reſciveritis qui ſim, ſat novi,
Me aliquo malo afficietis, neque miſſum facietis.
Chr. Nos profecto per deos------ſi tu velis.
Plu. Omittite me jam igitur primum. *Chr.* En omittimus.
Plu. Audite ergo, neceſſe eſt enim mihi (ut videtur)
Dicere quæ celare ſtatueram.
Ego enim Plutus ſum. *Chr.* O impuriſſime
Omnium hominum, ~~tune Plutus, & hoc taceres~~?
Car. Tune Plutus, cum iſto ornatu miſero?
O Phœbe Apollo! Dî ſuperi atque inferi!
Et Jupiter! quid ais num revera is es tu? *Plu.* Etiam.

Chr.

ΣΧΟΛΙΑ.

τιθέασιν. ἡ χρῆσις ἢ παρ' Ὁμήρῳ ὡς τὸ ὑ γὼ ἀμφιλυὼς ἔπι εἶτα κιρνᾶντες τὸ ε κ α εἰς η, ἤ φασιν. ὡς κ̀ ἐνταῦθα κ̀ ἐν τοῖς ἑξῆς εὑρήσ/ς.

79. Ἀνδρῶν ἁπάντων. | Πεφυλαγμένως ποιεῖται τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ὑπάρθεσιν. ἵνα μὴ θεῶν ὑπερτιθῆς, κἀκείνους πάθῃς ὑποτάξῃ. ἢ ὅτι ἐν χήμασι ἀνδρὸς ἐφάνη ὁ Πλοῦτ@. δεῖ δὲ συνοπίζ τ Πλοῦτον, ῥυπῶντα κ̀ ταπεινὸν ὄντα τὸ χῆμα.

Εἶτ' ἐσίγας. | Εἰ μὲν ὕστερον τῶν σύνταξιν τρέψῃς, τὸ εἶτα ἀργὸν ἐρεῖς. καθὼς ἐν ταῖς ἀποδόσεσι τ μετοχῶν ποιεῖν εἰώθαμεν. ἐπὶ μιαρώτατε ἀνδρῶν ἁπάντων ὢν Πλοῦτ@, εἶτα ἐσίγας. εἰ δὲ τὸ εἶτα ἐν ἀρχῇ θήσ/ς, οὐκ ἀργὸν νοήσ/ς. εἰώθαμεν γὼ ἐν τοῖς τῆς βαρύτητ@ χήμασιν ἐν ἀρχαῖς πολλάκις τιθέναι τὸ εἶτα. ὕστερ. εἶτα ὦ μιαρώτατε ἀνδρῶν ἁπάντων ὢν Πλοῦτ@ ἐσίγας;

Χρ. Ἐκεῖνος αὐτὸς; Πλ. Αὐτότατος. Χρ. Πόθεν ἦν, φράσον,
Αὐχμηλὸν βαδίζεις; Πλ. Ἐκ Γαργηττοῦ ἔρχομαι,
Ὃς ἐδὴ ἑλοῦσα' ἀξότως ἐγγύς ἐστί μου.
how came you by y loss of eyesight? Χρ. Τυφλὸν γὰρ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.
Πλ. Ὁ Ζεύς με τοῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν. jealous of mans happiness.
Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον, ἠπείλησ' ὅτι
Ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
Μόνους βαδιοίμην, ὁ δέ μ' ἐποίησε τυφλόν,
Ἵνα μὴ διαγινώσκοιμι τούτων μηδένα.
Οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
Χρ. Καὶ μὴν ἄγε τοὺς χρηστούς γε τιμᾷ ταὶ μόνους,
Καὶ τοὺς δικαίους. Πλ. Ὁμολογῶ σοι. Χρ. Φέρε τί ἦν. Εἰ

ΣΧΟΛΙΑ.

83. Αὐτότατος. | Ἡ αὐτότατος ἀντανυμία πέπαικται καμικῶς. τὰ γὰρ ἀόριστα τῶν πραγμάτων, ἀνεπίτατα. εἰ δὲ ἡ ἀντανυμία ἐπὶ οὐσίας περιλαμβάνοι, κατὰ τοῦτο ἐπίτασιν ὁ δεξὶς ὡς τὰ ἄλλα μέρη. ἄλλως. ἔπαιξεν αὐτότατος ὑπερθετικῶς εἰπών. ἵνα δείξῃ ὡς ἀληθῶς αὐτός ἐστιν, ὥσπερ καὶ τὸ μονώτατος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὴ μονώτατος εὕρηται ἐν τοῖς λογοποιοῖς. τὸ δὲ αὐτόταλος ἄ.

84. Ἐκ Πατροκλείους ἔρχομαι. | Εἷς ἦν τῶν τὸ λακωνικὸν βίον ζηλούντων Ἀθηναίων. πλούσιος μὲν σφόδρα· ἄλλως δὲ, κακοδοίος τις καὶ φιλοχρήματος, καὶ σκυφὸς καμωδεῖται, ὡς ἐν Πελαργοῖς εἴρηται ὀλίγα τινά, ὅς τις ἕνεκεν τῆς φιδωλίας ὑδένα προσίεσθαι εἴα, φυλακὴν ἑαυτὸν τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρον βίον.

87. Φθονῶν. | Φθόνος πᾶσι τοῖς φιλοσόφοις, ἢ ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς λύπη, ἥτοι ἡ ζηλοτυπία ὡς ἐνταῦθα· παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν ἡ μίμησις ὡς Εὐριπίδης, Ἀπολέσειν φθόνος γυναῖκας.

88. Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον. | Τοῦτό φησιν ἵνα τὸ προπετὲς τῆς ῥήσεως ἐπὶ τὴν ἡλικίαν ἀνενέγκῃ καὶ ἐπὶ τὸ ἐξημμένον, καὶ δόξῃ συγγνώμην

Plautus has a passage very like this in Trinum: Act: 4. Scen: 2. —

Sy: Ain' tu tandem, is ipsus es - Ch: Aio. -
Sy. ipsus es?

Ch. Ipsus, inquam. Charmides sum - Sy. Ip=
=sus es? Ch. Ipsissimus. —

84. Patroclus was one of the richest Men in Athens; he pretended to imitate y^e Frugality of the Lacedæmonians, and for fear of being robbed, lived entirely by himself, and would suffer no person to come near his House. (See y^e Scholiast's remark.) as to the circumstance of his not Bathing, since ye use of Baths was so common & general, as contributing no loss to Health y^r pleasure, a person must needs have been most sordidly avaricious, who could deny himself such an Indulgence. ———

Chr. Is ipſe? *Plu.* Ipſiſſimus. *Chr.* Unde ergo, obſecro,
Tam ſqualidus prodis? *Plu.* E Patroclis venio,
Qui nunquam lavit ex quo natus eſt.
Chr. Hoc vero malum unde tibi obtigit, recenſeas mihi.
Plu. Jupiter me his malis affecit mortalibus invidens.
Ego enim, cùm adoleſcentulus eram, minatus ſum
Me juſtos & ſapientes & honeſtos
Solos aditurum, ipſe autem occæcavit me,
Ut ne quenquam horum poſſem dignoſcere;
Ita ipſe bonis invidet.
Chr. Et tamen à bonis ſolis colitur
Et juſtis. *Plu.* Fateor equidem. *Chr.* Age, quid ſi
Viſum

ΣΧΟΛΙΑ.

μὲν ἔχῃ ἡ ἀμαρτία, ὅτι μικράκιον ἠπείλησε. καὶ μὴν ὀκ ἔστιν ἁμάρτημα τὸ τοὺς μὲν φαύλους καταλείπειν ὁμολογῆσαι, καταλαβεῖν δὲ τοὺς χρηστούς. πῶς οὖν νομίζων ὁ Ζεὺς εἰς τὸ πρῶτον αἴτιον καὶ μᾶλλον βουλόμενος τοὺς ἀγαθοὺς εὖ πράττειν, ἐτύφλωσε τὸ Πλοῦτον εἰπόντα τοῦτο. λέγομεν οὖν ὅτι εἰ πάντως ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς ἀρετὴν ἀσκοῦσι παρείπετο τὸ πλουτεῖν, πάντες ἂν διὰ τὸ πλουτεῖν μετήεσαν τὴν ἀρετήν. ὁ δὲ Ζεὺς βουλόμενος τοὺς ἀνθρώπους ἐ διά τι χρήσιμον καὶ ἐπωφελὲς τὴν ἀρετὴν μετιέναι, ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν ἀρετὴν, τοῖς ταύτην ἀσκοῦσι καὶ ἀποτυχίαν χρημάτων, ἔσθ' ὅτε δίδωσιν ἐν τῷ βίῳ. ἵνα ἕκας ἐφίηται τῆς ἀρετῆς δι' αὐτὴν τὴν ἀρετήν. ἐ μὴν διὰ τὸ ἐλπίζειν ὅτι πάντως διὰ τ ἀρετῆς εὐπορήσει χρημάτων.

90. Ὁ δὲ μ' ἐποίησε τυφλόν. | Παρῴδηται ἐκ τ Ἡσιόδε. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισιν. ἢ ὅτι ἀνόσιος ὁ διὰ τ ἀρετῆς τοῦ πλούτου φόρος τοῖς δικαίοις, εἰ χαυνωθεῖεν ἐκ εὐσεβείας.

93. Διὰ τοὺς χρηστούς γε. | Ἰσέον ὅτι ἡ διὰ πρόθεσις, ἐ μόνον γενικῇ συντάσσεται, ὅταν δηλοῖ ἐνέργειαν, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ, ὡς ἐνταῦθα. εὑρήσεις δὲ τοῦτο καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν. καὶ μὴν ὅταν δηλοῖ αἰτίαν, αἰτιατικῇ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συντάσσεται. ἀλλὰ καὶ πρὸς γενικὴν εὑρηται σπανίως.

94. Ὁμολογῶ σοι. | Συμφωνῶ σοι. ὅμοιά σοι λέγω ἐν τούτῳ. εὑρίσκεται δὲ καὶ πρὸς αἰτιατικήν.

Εἰ πάλιν ἀναβλέψας, ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον,
Φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Πλ. Φήμ' ἐγώ.
Χρ. Ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; Γ'λ. Γ'άν μοὶ ξυν.
Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου.
Χρ. Καὶ θαῦμά γ' οὐδέν. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
Πλ. Ἄφετόν με νυνί· ἴσον γὰρ ἤδη ταὐτ' ἐμοί.
Χρ. Μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεθά σε.
Πλ. Οὐκ ἠγόρευον, ὅτι πράξειν πράγματα
Ἐμέλλετόν μοι; Χρ. Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ,
πιθοῦ, υσleuτ me τι ω. I say, I beg of you.
Καὶ μή μ' ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ,
Ζητοῦντ' ἔτ', ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα.
I am the only honest Μὰ τὸν Δί'. οὐ γὰρ ὄζιν ἄλλον, πλὴν ἐγώ.
man living. — Πλ. Ταυτὶ λέγουσι πάντες. ἰοὺ ἰού· ἀν δέ μου
Τύχωσ' ἀληθῶς, ἦν γλίχωνται πλούσιοι,
Ἀπιχνοῦς ὑφβάλλουσι τὴν μοχθηρίαν.

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

98. Πολλοῦ γὰρ αὐτούς. | Διὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον. ταῦτα γὰρ εἰς τὴν τῶν Ἀθηναίων φησὶ πολιτείαν, ἀποσκώπτων αὐτοὺς ὡς πονηρούς.

99. Καὶ θαῦμά γ' οὐδέν. | Οὐδὲν φησι παράδοξον εἰ τυφλὸς ὢν οὐχ ἑώρακας.

103. Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ. | Πεποίηται παρὰ τὸ ἄντομαι καὶ βάλλω. ἔχει δὲ τὴν ὁρμὴν πρὸς τὸ, Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεθά σου. τὸ δὲ οὐκ ἠγόρευον, ὥσπερ διὰ μέσου. τὸ δὲ πιθοῦ ἀφεστῶται. ἔστι γὰρ δεύτερος ἀορίστου. τοῦτον δὲ οἱ Ἀττικοὶ ἀφιστῶσι καὶ χρῆσις ἀπολείπεται τῇ διαλέκτῳ. ἡ γὰρ ἀναλογία βαρύνει, ὡς φησιν Ἀπολλώνιος.

106. Μὰ τὸν Δία. | Τὸ μὰ τὸν Δία ἢ πρὸς τὸ ὀπίσθιον σύναπτε ἢ μόνον λέγει, ἵν' ᾖ βεβαιωτικὸν ᾧ οὐχ εὑρήσεις, ἢ πρὸς τὸ εἰσαγόμενον σύναπτε.

109. Ἀτεχνῶς. | Ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς. καθάπαξ. ὃ ἐστιν ἐν λόγῳ ἀ-

ληθῶς.

101. "We shall keep you to chuse, th w. so much the more care as we know who you are." ——— the whole of this is Allegorical, as is likewise ye greatest part of what follows, "who can bear to part with Plutus when they have once got Him?" ——— ——— ———

Viſum igitur ut antea recuperes.
Jamne malos aufugeres? *Plu.* Aio quidem.
Chr. Juſtos autem adires? *Plu.* Prorſus quidem;
Nam à longo ipſos non conſpexi tempore.
Chr. Nihil ſane mirum, neque enim ego qui video.
Plu. Dimittite me igitur, nôſtis enim quæ ex me voluiſtis.
Chr. Minime per Jovem, ſed te multo magis retinebimus.
Plu. Nonne prædixi, quod mihi negotia faceſſuri eſſetis?
Chr. Tu verò, obſecro, dicto ſis audiens,
Ac ne me deſeras; non enim facile invenies,
Si quæras, virum melioribus meipſo moribus præditum;
Non profecto: non eſt enim alius præter me.
Plu. Hoc ipſum omnes dicunt; quamprimum autem me
Adepti ſunt revera, ac divites evaſerint,
Planè in nequitia omnem modum exuperant.

Chr.

ΣΧΟΛΙΑ.

ληθῶς. τέχνη γὰρ ὁ δόλος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. τὸ δὲ ἄνευ δόλου ἀληθές. ὁ γὰρ τόνος διαχέλλει τὸ σημαινόμενον, τήντε τῆς τέχνης στέρησιν, καὶ τὸ ἀδιάφορον τῆς χρήσεως. ἀτεχνῶς οἱονεὶ ἀτενῶς μὴ σφόδρα. ἄλλως. ἁπλῶς ἄνευ τέχνης. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν μὴ τέχνῃ νικώντων, ἀλλὰ δυνάμει. ἢ καθάπαξ. ἢ ἀδόλως. ἐὰν δέ τις παρὰ τὴν τέχνην λέγῃ τι ἢ μὴ, οὐκ ἔστι σφόδρα, ἀλλὰ βαρυτόνως. ἀτέχνως ποιεῖς. ἀτέχνως λέγεις. ὁ δὲ νῦς, καὶν φύσει τις ᾖ χρηστὸς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεθίσταται ὑπὸ τῶν χρημάτων.

Ὑπερβάλλουσι. | Ὑπερβάλλω καὶ ὑπερβάλλομαι τὸ αὐτὸ, ὡς ποιῶ καὶ ποιοῦμαι. καὶ συντάσσεται πρὸς μὲν τὸ πρόσωπον αἰτιατικῇ, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα δοτικῇ, οἷον ὑπερβάλλω τινὰ δίκῃ λόγῳ. ὑποβάλλω δὲ λόγους ἀντὶ τοῦ ὑποτίθημι. ὅθεν καὶ τὸ ὑποβλήδην παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ὑποβάλλω βρίφος, ὅθεν καὶ τὸ ὑποβολιμαῖος, καὶ ὑποβάλλομαι παθητικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπάγομαι. καὶ ὑποβάλλεται ἡ θεμέλη τῷ τοίχῳ ἀντὶ τοῦ ὑποτίθεται, καὶ ὑποβάλλεται ὁ χορτος τῇ τραμπῇ.

Χρ. Ἔχει μὲν ὄντως· εἰσὶ δ' ὃ πάντες κακοί. 110
Πλ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξάπαντες. Καρ. Οἰμώξει μάχεσθαι. *unanimously*
Κρ. Σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα πρὸ ἡμῶν, ὦ μῆνις,
Γενήσετ' ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
Οἶμαι γὰρ, οἶμαι (ξυὶ θεῷ δ' εἰρήσεται)
Ταύτης ἀπαμάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, 115
Βλέψαι ποιήσας. Πλ. Μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ·
Οὐ βέλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Καρ. Τί φῄς;
Ἀνθρωπ. ἑτός ἄξιν ἄθλιο. φύσει.
Πλ. Ὁ Ζεὺς μὲν ἴσως εἰδὼς τὰ τοῦτων μοῦρ', ἐμὲ, εἰ. ἐπὶ
Πύθοιτ' ἄν) ὀπτεύσας με· Χρ. Νὴ δ', ὃ τοῦτο
δρᾷ, 120
Hundred, about "Ὃς τις σε θεοσεβήσοντα θνητὸς εἶναι ἐᾷ;
Πλ. Οὐκ οἶδ'. ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

προβάλλω τὸ εἰς τὸμπροσθὲν τίθημι, ἀφ' ὃ πρόβολοι. προβάλλομαι δὲ μάρτυρα.

Τῇ μοχθηρίᾳ. | Τῇ κακίᾳ ἐπὶ τὸ χεῖρον μεθίσαν) ὑπὸ τ' χρημάτων.

111. Ἀλλ' ἀπαξάπαντες. | Δύο μέρη ἔχ λόγυ τὸ ἀπαξάπαντες, ἃ φασὶ πάντες, ἀλλ' ὁμῶ πάντες. τὸ γὰρ ἀπαξάπαντες ἐπὶ ἐπιτάσεως λαμβάνε). ὑφ' ἓν δὲ ταῦτα τάττῃ. καὶ προφέρε) ὡς δηλαδὴ, ἁπαξαπλῶς.

115. Τῆς ὀφθαλμίας. | Τῆς πηρώσεως. ἰδίως δὲ, ὀφθαλμίαν τὴν πήρωσίν φασι, διὸ καὶ ἐν τῷ δευτέρᾳ μεταποίε), τ' συμφορᾶς ταύτης σε παύσῃ, ἧς ἔχεις. ἄλλως. ὀφθαλμία κυρίως ἡ κατὰ τὰς ὀφθαλμὰς ἀπό τινος γινομένη βλάβη, ἥτις καὶ ἰάσιμός ἐστι, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τ' τυφλώσεως παρείληπ). τύφλωσις γάρ ἐστιν ἡ παντελὴς τ' ὁράσεως στέρησις.

119. Ὁ Ζεὺς μὲν ὢν εἰδώς. | Τὰ τούτων τ' ἀνθρώπων πάντα εἰδώς. ἐπεὶ οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει. μεταποιε) δὲ καὶ τοῦτο ἐν τῷ δευτέρᾳ. τὸ δὲ μοῦρα μεταξύ. ἄλλως. εἰ μὲν γράφε) μοῦρ' ἔμ' εἰ, ἤτω

110. Chremylus is afraid of contradicting him absolutely for fear of affronting him, & therefore he adds in a very soft tone "that there is no rule so general, but what admits of some exception". ——— Carion, on the other hand, is greatly offended at this universal censure, & threatens "to make him suffer for it." ———

Chr. Ita quidem ſe res habet; non ſunt autem omnes nequam.

Plu. Imo, per Jovem, omnes. *Car.* Pœnas ingentes dabis.

Chr. Tu vero ut ſcias, quanta à nobis tibi, ſi maneas, Obvenient bona, intende animum ut audias.
Spero enim, ſpero inquam (Deus modo dictis annuat)
Me ab hoc te liberaturum oculorum morbo,
Viſum tibi reſtituendo. *Plu.* Iſtuc nequaquam ~~te ſoli-citet~~ *facias*;
Nolo enim viſum rurſus recuperare. *Car.* Quid ais?
Hic homo profecto egregio ingenio ad miſeriam natus eſt.

Plu. Jupiter ergo, qui horum ſtultitiam novit, ~~me, ſi hoc~~ (*nam resciscet utique*)
~~Reſciverit, penitus~~ *me* deperdet. *Chr.* Nonne vero hoc ipſum jam agit?
Qui te ceſpitantem circumvagari ſinit?

Plu. Neſcio id; ſed certe ego illum prorſus reformido.

Chr.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἕτω σιωλαχθήσει). ὁ Ζεὺς μὲν εἰδὼς τὰ τύτων μῶρα ἔπη, εἰ πύθοιτο ἐμοὶ ἀναβλέψαντα, ἐπιτρίψεται μι. εἰ δὲ μῶρ' ἔπη, τὸ πύθοιτ' ἂν διὰ μίσος ἔσαι. τυτέσι γνοίη ἂν ταῦτα, κ) ὀδὲν αὐτὸν λήσεται.

121. Περινοστῶν ἐᾷ. | Κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἰκαδὲ ἄφιξις. καταχρησικῶς δὲ ἡ ἀπὸ τόπυ εἰς τόπον μετάβασις κ) πορεία.

122. Ὀρρωδῶ πάνυ. | Φοβῶμαι. ἀπὸ τ ὄρρυ. ὅ ἐσι μισοπόνηρον τ εὐσεβείας. ἔσι γὰ τρομερὸν τὸ μίσος. κ) κυρίως μὲν ἐπὶ τῶ τ ἀλόγων δέος. πεποίηκε δὲ παρὰ τὸ σέβονται τὴν ὑρὰν δηλῶν τὸ δέος. ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τύτῳ τῷ μέρει τὰ αἰδοῖα κατὰ τὴν τ θεῶν διάθεσιν, ἢ ὅτι τ φοβερῶν εἴωθεν ὁ ὄρρος εἶναι ὁ πρωκτὸς ἱδρῶν. Ὄρρος δέ ἐσιν τὸ ἐπάνω τ πυγῆς ὀσῶν, ἐξ ὧν ἡ ὑρὰ τ ζώων φύεται.

Indeed? Χρ. Ἀληθῆς; ὦ δολόπατε πάντων δαιμόνων.
Οἷει γὰρ εἶναί τιὼ Διὸς τυραννίδα, ἐπεὶν
Καὶ τὰς κεραυνὰς ἀφέωσι τριωβόλου,
for a single moment Ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σύ, κἂν μικρὸν χρόνον;
Πλ. Ἆ, μὴ λέγ', ὦ πόπερε, ταῦτ'. Χρ. Ἔχ' ἡσυχῆ.
Ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τῷ Διὶ παλὺ
Μεῖζον δυνάμενον. Πλ. Ἐμὲ σύ; Χρ. Νὴ τὼ θεώ.
speaking to Lucian: Αὐτίκα γάρ· ἄρχῃ διά τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;
Καρ. Διὰ ταῦγμενον. πλεῖστον γὰρ ἐν αὐτῷ.
Χρ. Φέρε,
Τίς ἦν ὁ παρέχων ὄζειν αὐτῷ τοῦτ'; Καρ. Ὀδί.
Χρ. Θύουσι δ' αὐτῷ διά τίν'; ἢ διὰ τυτωνί;
Καρ. Καὶ νὴ Δί'. εὔχονταί γε πλεῖστον ἀντικρυς.
Χρ. Οὐκ ἦν, ὅλ' ὄζειν αἰτίαν· ἢ ῥᾳδίως
Παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ', ἄν. Πλ. Ὅπῃ τί δή;
Χρ. Ὅτ' ὅλ' ἂν εἰς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
Οὐ βοῦν ἂν, ἢ αἶγ' ἢ φαιδρὸν, ἢ ἄλλ' ὅδιον,
not a least thing in the world — Μὴ

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Ἀληθῆς. | Ἴσον τῷ ὅλως. ἀξιοῖ δὲ ὀξύνειν τὸν πρῶτον, ὅταν τοῦτο δηλοῖ. ἔστι δὲ ἐπίρρημα θαυμαστικὸν καὶ προπαροξύτονον Ἀττικῶς.

125. Τὰς κεραυνούς. | Τὰ μάγιστα ἀμυντήρια τοῦ Διός. οὐ δὲ τούτων, τὴν δύναμιν αὐτῷ λέγει.

126. Κἂν μικρὸν χρόνον. | Τὸ κἂν δηλοῖ τὸ κἂν ἦσαν, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ συνηθέστερον εὑρηται.

127. Ἆ, μὴ λέγ'. | Ἐπίρρημα ἀτιμητικόν.

Πόπερε. | Ἦγουν γεωργὲ ἢ ἄβλιτε. εὑρηται δὲ καὶ ὅταν μετατιθεμένου τόνου Ἀττικῶς.

133. Θύουσι δ' αὐτῷ. | Ἅπερ ἐπὶ τῶν δυνατωτάτων ἀνθρώπων συμβαίνει, ταῦτα ἐπὶ τοῦ Διὸς μιτήγαγεν.

134. Ἀντικρυς.

"most cowardly"

"Have a little patience". There is an expression parallel to this, in the Clouds, v. 259. & 739.

Chr. Siccine eſt ut dicis? O deorum omnium meticuloſiſſime!
Putaſne enim Jovis imperium
Et fulmina etiam vel teruncii facienda,
Si modo tu viſum recuperes, vel ad breve tempus?
Plu. Ah miſer! Cave iſtuc dixeris. *Chr.* Tace quæſo;
Ego enim demonſtrabo te Jove ipſo multo
Magis potentem. *Plu.* Méne tu? *Chr.* Etiam per Cœlum.
Et ſtatim quidem. Quis eſt per quem Diis Jupiter imperat?
Car. Per argentum ſcilicet; abundè enim habet. *Chr.* Age,
Quis ergo eſt qui hoc illi ſuppeditat? *Car.* Nempe hic.
Chr. Per quem vero ipſi homines ſacrificant? nonne per hunc ipſum?
Car. Ita profectò; nam, ex adverſo, ipſum orant ut diteſcant.
Chr. Nempe hic ergo in cauſa eſt; & facile
His finem ſi vellet imponere poſſet. *Plu.* Quomodo hoc fieri poteſt?
Chr. Quia nemo unquam hominum ſacrificaret deinceps
Bovem, neque plaçentam, neque quicquam aliud, Te

ΣΧΟΛΙΑ.

134. | Ἀντικρυς. | Δι' εὐηθείας φανερᾶς. ὁ δὲ ποιητὴς ἐπιτεταμμένως λέγει δίχα τοῦ σ ἀντικρὺ δηλονότι.

136. Ὅτι τί δή. | Ἤγουν πῶς ἂν τὸ τιμᾶσθαι τὸν Δία καὶ βασιλεύειν τῶν θεῶν παύσω, ἤγουν πῶς ἄρα ἢ διὰ τίνα τρόπον τοῦτ' ἐλέξας.

137. Θύσειν. | Ὅτι ἐπὶ τοῦ θυμιάσαι τὸ θύειν ἐπὶ μόνου τοῦ βοὸς σφάξαι. ἐπὶ δὲ τοῦ ψαιστῷ θυμιάσειν. κυρίως δὲ ψαιστὸν, ἄλευρον ἐλαίῳ διεθυμένον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ πόπανον.

139. Ὅπως

Μὴ βουλομένῳ ζῆν. Πλ. Πῶς; Χρ. Ὅπως;
οὐκ εἶδ' ὅπως
to buy. — Αὐτὸς διδοὺς τ' ἀργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
Τὴν δύναμιν, ἵν' λυπῇ τι, καταλύσῃς μόνος.
Πλ. Τί λέγῃς; δι' ἐμὲ δύσιν αὐτόν; Χρ.
Φήμ' ἐγώ, through me that, &c.
Καὶ νὴ Δί', εἴπέ γ' ὄντι λαμπρὸν, κἀγαθὸν,
pleasing Ἢ χαίρειν ἀνθρώποισι, ὅτι σὲ γίγνεται.
Ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ εὖ' ἐστὶν ἀκριβῶς. subsistunt to.
Why I my- Καρ. Ἐγωγέ τοι, διὰ σμικρὸν ἀργυρίδιον,
self, for Δοῦλος γεγένημαι. διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
example, — Χρ. Καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
Ὅταν μὴ αὐτὰς τὶς πένης πειρῶν τύχῃ, πειρῶν
See the story of Demosthenes, Οὐδὲ
in my notes upon V. 149.

ΣΧΟΛΙΑ.

139. Ὅπως; ἀντ' εἶδ' ὅπως. | Τὸ πρῶτον ὅπως εἰ μὴ καθ' ὑποστιγμὴν, νοεῖς, ἀντὶ τοῦ πῶς νοήσῃς. εἰ δὲ κατὰ ἀπόφασιν ἀντὶ τοῦ ὅτι.

142. Καταλύσῃς. | Καταλύει τὸ ἀφανίζω καὶ διαλύει, ὃ καὶ μεταβαίνῃ συνταξόμενον μὴ αἰτιατικῆς, ὡς κἀνταῦθα. καὶ ὁ Φάλαρις, εἰ βέλεσθε τ' πρὸς ὑμᾶς καταλῦσαι πόλεμον. καταλύω καὶ τὸ ἀναπαύομαι ἀμεταβάτως, ἀφ' οὗ καὶ κατάλυμα, ἡ ἀνάπαυσις.

143. Φήμ' ἐγώ. | Ὅτε ἀναβιβάζει ὀξεῖαν, πάλιν ὀξεῖαν ὀφείλει τίθεσθαι. ἡ μὲν παρεισπεμφθεῖσα. ἄτοπον γὰρ, ὥσπερ συναῦθα τὸ φήμ' ἐγώ. καὶ τὸ χρῆν' ἔφασκε, καὶ τὸ δεῖν' ἔστιν. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ καὶ ὅτι παρεισπεμφθεῖσα ἐν τινι λέξει κεῖται μονοσυλλάβως, εἰ μὲν πρὸ δύο συλλαβῶν ἐστὶ τόνος, ἐγκλινέσθω. οἷον ἔτοι που στυγεῖν ποιεῖς. ἐπὶ ἔστι που τὰ πράγματα ἐν τούτῳ. εἰ δὲ πρὸ τριῶν συλλαβῶν ἐστὶν ὁ τόνος. ἄτοπον τὴν παρεισπεμφθεῖσαν ἀναβιβάζειν καὶ ὀξεῖαν ποιεῖν. ὡς ἐν τῷ ἔπειτα οὖ μύθους λέγῃς. καὶ τοῖς τοιούτοις. χρὴ γὰρ ἀκίνητον τηρεῖν τὴν παρεισπεμφθεῖσαν. καὶ μὴ διὰ τὸ πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν πρόχειρον, ἄτοπά τινα καὶ ἀνάρμοστα πάνυ καινοτομεῖν. ἔνθα δὲ ἀνάγκη τὶς ἐστι καὶ σὺν ἄλλαις ἔχῃ ῥηθῆναι, ἡ καινόν ἐστι καινοτομεῖσθαί τι. οἷον, ἐπὶ τοῦ μέμνησαί μου. καὶ τῶν τοιούτων. ἄνω δ' ἀνάγκης τοιαῦτα καινοτομεῖν, ἃ μοι δοκεῖ λόγου ἔχειν.

147. Διὰ

v. 149. hence the expression,
Non cuivis Homini contingit adire Corinthum
became proverbial, to signify the difficulty
of succeeding in any particular undertake
See Horace. Ep. 17. L. 1. V. 36. ———

Te nolente. *Plu.* Quomodo? *Chr.* Quomodo, dicis?
Non eſt unde quis emat, niſi tu adſis, &
Ipſe præbeas argentum, adeo ut Jovis
Poteſtatem, ſiquid moleſtus ſit, ſolus evertas.
Plu. Quid ais? per me ſacrificatur ipſi? *Chr.* Aio equidem.
Atque mehercule, ſi quid ſit ſplendidum & pulchrum,
Aut gratum hominibus, per te fit.
Omnia enim divitiis ſubjacent.
Car. Ego quidem ipſe propter paululum pecuniæ
Servus factus ſum, quia non ſat dives eram.
Chr. Et meretrices ait Corinthiacas
Siquis fortè pauper ipſas ambiat,

ΣΧΟΛΙΑ.

147. Διὰ σμικρὸν ἀργυρίδιον. | Καλῶς τὸ σμικρόν. ὅτε γὰρ τολυτίμητοι ὅτε ἀξιόπιστοι οἱ δῆλοι. ἐξηυτέλισε δὲ ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν ᾧ σκοπῷ. διαφέρει δὲ ἡ ἔγωγε τῆς ἐγώ. τῷ τὴν μὲν ἔγωγε ἐπὶ ἀρχῆς μόνον τίθεσθαι καὶ ἔστιν Ἀττική. τὴν δὲ ἐγὼ, καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μεταξὺ καὶ ἔστι κοινή. τὸ δὲ ἴσως ἢ διστακτικὸν, ἢ ἐπίσης τοῖς ἄλλοις. τὸ δὲ γέ τοι ἢ ἀντὶ τοῦ δὲ, ἢ ἀντὶ ᾧ γὰρ, ὃ καὶ κρεῖττον. εὕρεσις δὲ καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν, ὡς ἐξετάζων εὑρήσεις. Λιβάνιος γάρ φησι. σὺ δὲ ὅταν πικρὸς ὦσι καιρῷ παραπεσόντος ἐτιμωρήσω. Ἰάλιος γέτοι τὸ μὲν ἄλλων γράμματα ἐκόμισε, παρὰ σοῦ δὲ σιγῆς αἰτίαν.

149. Καὶ τὰς γ' ἑταίρας. | Ἐπίσημοι ἐν Κορίνθῳ ἑταῖραι μνημονεύονται Λαΐς, Κυρήνη, Λέαινα, Σινώπη, Πυρρίνη, Σικυώνη. Στράβων δὲ ἐν ὀγδόῳ τῶν γεωγραφουμένων εἶναί φησιν ἐν Κορίνθῳ Ἀφροδίτης ἱερὸν, ἐν ᾧ πλείους ἢ χίλιαι ἑταιρίδας ἀφιερωμένας τῇ θεᾷ, προκεῖσθαι τοῖς βουλομένοις ἕκαστον τῶν ἀφικνουμένων ὑπαγαγόντας, μηδένα μέντοι τῶν μὴ βίῳ διαφερόντων προσιεμένας, ὅθεν τὸ λεγόμενον παροιμιάσαι, Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. Φωκίων δὲ ὁ ῥητορικὸς, ἐν τῷ κήρατι τῶν Ἀμαλθείας. Δημοσθένην ἱστορεῖ Λαΐδος αὐτὸν μυρίας δραχμὰς αἰτησαμένης εἰς μισθὸν παννυχίδος, τὸν ἀνέρα φάναι μυρίων δραχμῶν μεταμέλειαν. περὶ δὲ Λαΐδος ἐν τοῖς ἑξῆς ἀκριβέστερον εἰρήσεται.

151. Οὐδὲ

they won't so much as look upon him: but, &c.

Οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν ἐὰν ᾖ πλούσιος,
Τὸν πρωκτὸν αὐτὰς οὐδὲν ὡς τοῦτον τρέπειν.
Καρ. Καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταὐτὸ τοῦτο δρᾶν,
Οὐ τοὺς ἐραστὰς, ἀλλὰ τἀργύρι' ἀγαπᾶν.
Χρ. Οὐ τοὺς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους. ἔστι γὰρ
Αἰτοῦσιν ἐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. Καρ. Τί δαί;
Χρ. Ὁ μὲν ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δὲ κύνας ἀγροτικούς.

Oculata sua nostra manus, credunt quod vident. ℣. Whom says in Plautus.

fine Horse.

Καρ. Αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
Ὀνόματι τοῦ πεπεῖσθαι τὴν μοχθηρίαν.
Χρ. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ, καὶ σοφίσματα,
Ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν εὖ εὑρημένα.
Ὁ μὲν γὰρ ὑμῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.
Ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται·
Ὁ δὲ χρυσοχοεῖ, τὸ χρυσίον πρὸς σοῦ λαβών·
Ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δί'· ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ
τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς Ὁδοῦ. Ὁ δὲ

Cobler. Carpenter. Smith: ℣. High-way.

ΣΧΟΛΙΑ.

151. Οὐδὲ προσέχειν τὸ νοῦν. | Οὐ μόνον ὅτι ἐ προσδιαλέγονται, ἀλλ' ὐδὲ ὁρῶσι χιλόν.

152. Τὸν πρωκτὸν αὐτὰς. | Πρὸς τὸ ἐρεθίζειν αὐτὰς. ἄτοπον δὲ τὴν γυναῖκα τὸ ἔμπροσθεν μόριον ἐπιστέλλειν. σφόδρα δὲ ἄσημοι ἐγκρύπτειν τῷ πρωκτῷ.

156. Αἰτοῦσιν. | Αἰτῶ καὶ αἰτοῦμαι τὰ αὐτὰ, ὥσπερ ποιῶ καὶ ποιοῦμαι, πλὴν ὅτι τὸ μὲν αἰτῶ τὸ ἁπλῶς ζητῶ, τὸ δὲ αἰτοῦμαι τὸ μετ' ἐπιστίας.

Τί δαί; | Σχῆσισμος ἐρωτηματικός. διὰ δὲ τὴν ἔκτασιν διφθογγογραφεῖται.

159. Περιπέπλεκται. | Διὰ τὸ τῷ προσθέτῳ κοσμεῖσθαι κόσμῳ. ὁ αὐτὸς θεσμοφοριάζουσαις. ὃς ἦν ἄφεργος αὐταῖσι τῶν φορημάτων. ὅσαι ἔτι ἀφεπέπλευσιν ἑαυτὰς προσθέτοις. ἢ ἀφεπέπλευσιν ἀντὶ τοῦ ἀφαλύπλευσι τὴν ἀσέλγειαν. μοχθηρίαν δὲ, τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν.

v. 154. "Young Men do the same, if their friends are not Rich, they don't mind wt they say, they regard 'em only for their Mony."

"the Prostitute, and Abandond."

159 "They disguise their Infamy under ano-ther name."

160. Agreeably to this, Theocritus says,

Α Πενια, Διοφαντε, μονα τας τεχνας εγειρει.

Idyll: 21. v. 1.

Ne minimùm ipsis quidem animum advertere; si vero locuples,
Statim versus hunc se totas convertere.

Car. Et pueros etiam aiunt hoc ipsum facere solere,
Non amatorum sed argenti gratiâ.

Chr. Non honestos nempe sed meritorios, quoniam
Argentum non petunt honesto loco nati. *Car.* Quid tum autem?

Chr. Alius scilicet equum generosum, alius autem canes venaticos.

Car. Fortè enim dum pudet ipsos argentum poscere,
Alio nomine nequitiam velant.

Chr. Artes autem omnes propter te, & inventa calida
Inter homines excogitata sunt.
Alius enim coriariam exercet sedens,
Ferrariam alius tractat artem, fabricatur alter,
Ille aurariam facit, cum aurum à te acceperit.
Hic vestimenta furatur, per Jovem, ille perfodit parietes,
Fullonem

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐπιθυμίαν. ἢ τὴν τ᾽ αἰτήσεως ℈ ἀργυρίε. τὸ δὲ ἀσελγέστ᾽ ἂν, ὅταν ἀπὸ ℈ παραπετάσματος εἴρηται, ἢ ἀπὸ τ᾽ ζύμης τὰ ἄλφιτα ἀσελαμβανόντων, καὶ τούτοις ἀσελαλυπτόντων τινά, εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ᾽ ἑκάστε ἄρτε μιγνῦντες ποιεῖν ἄρτον. δοκεῖ δ᾽ ἂν ὅτι εἰώθασι καταχρῆσθαι τῷ ὀνόματι τῶ ἵππε εἰς τὴν μοχθηρίαν.

160. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σέ. | Οἷον μηχαναί. πλοίων κατασκευαί. τέχναι λέγονται τὰ τ᾽ ἀνθρώπων σοφίσματα, οἷα χαλκευτικὴ, τεκτονικὴ καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται. τέχνη λέγεται καὶ ἡ μηχανὴ καὶ ὁ δόλ℈, ἀφ᾽ ἧς καὶ τεχνάζομαι ἀντὶ τῶ δολεύομαι καὶ μηχανῶμαι. σοφίσματα ἢ τὰ διὰ λόγων μαθήματα.

161. Ἔσθ᾽ εὑρημάτα. | Τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ἐδέτερον τελευταῖον ἀπέδωκε. λέγει δὴ τὸ εὑρημάτα πρὸς τὸ σοφίσματα.

166. Κναφέως.

Ὁ δ' κναφεύει τις· ὁ δ' πλυνεῖ κώδια·
dyes gr. Ikin. Ὁ δ' βυρσοδεψεῖ γ'. ὁ δέ γε πωλεῖ χρόμμυα.
dress sign: Ὁ δ' ἀλλᾶς γε μιαιχός, διὰ σὲ ὢν ὠνητέπλεται.
to dip, or dye. Πλ. Οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανε πάλαι.
for want of Χρ. Μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κο-
money to buy μᾶ; the King of Persia. 170
off gr: Punish-Kar. Ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνε⟩;
=ment. Χρ. Τί δέ; τὰς τελπρεις σὺ σὺ πλεφεῖς; εἰπέ μοι.

Καρ. Τόδ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ ἕτθ. τρέφει;

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

166. Κναφεύ. | Ἀττικὸν μὲν τὸ διὰ ττ κ, κοινὸν δὲ τὸ διὰ ττ γ. Οἱ παλαιοὶ δὲ Ἀττικοὶ διὰ ττ κ, κνάφω. ἔστι δ' ἀκανθώδες τι ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια· οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ, παρὰ τὴν γνάψιν. κναφεὺς δὲ παρὰ τὸ κνῶ, ἃ συμβαίνει τῷ ξύοντι. Ὅμηρος, ἐπὶ δ' αἶγας κνῆ τυρόν. κνῶ, κνήσω χαλκείῳ. παρὰ τὴν ττ φάρυς γνάψιν ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ γαργαρεών τὸ λαμπρόν.

168. Παρατίλλεται. | Ἔθος ἦν τοῖς ἀλόντα μοιχείας παρατίλλεσθαι ἢ διὰ ἀργύριον ποινὴν λυθῆναι. παρατίλλεται δέ, διαστέλλεται. τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ τίλλεται. αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς πάντων, ἀπροφανίδωσις καὶ παρατιλμός. οἱ γὰρ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες ἀπελύοντο. παρατίλλει δέ φησι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι χρήμασι λυτρῶσθαι τὴν συγήν. δημοσίᾳ γὰρ ταῦτα ἔπασχον.

170. Μέγας δὲ βασιλεύς. | Τὸν τῶν Περσῶν λέγει. ὕστερος γὰρ ἤλεγεν αὐτὸν διὰ τὸ πλείστη δυνάμει χρῆσθαι Περσικῇ. κομᾷ δὲ εἶπεν, τυπίοις σημαίνεται τὴν ἀβεβαιότητα τῆς ἀρχῆς. ἀπὸ τοῦ μέγα φρονοῦντων τὴν κόμην.

171. Ἐκκλησία δέ. | Ἵνα πόρον εὕρῃ χρημάτων. ἐκκλησιάζομεν γὰρ ἢ τοῦ ἰδίαν τι σῶσαι βουλόμενοι, ἢ τοῦ ἀλλοτρίων σφετερίσασθαι. διαβάλλει δὲ τὸ ἐπὶ φιλονεικίᾳ τῶν Ἀθηναίων τριώβολον.

172. Τὰς τριήρεις. | Οἱ γὰρ εὔποροι τοῦ τριηραρχῶν, πλείονας ναύτας ἔτρεφον. καὶ διὰ τοῦτο ἐπλήρουν τὰς ναῦς. οἱ δὲ πένητες ὑδαμοῦ.

173. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ. | Ὡς τῶν Ἀθηναίων δι' ἑαυτῶν μὴ βουλομένων πολεμεῖν πρὸς Κορινθίους διὰ τὸ κίνδυνον. μισθουμένων δὲ

ξένους

v. 160. &c... In all these passages, yt Poet takes occasion to point out particular persons amongst the Spectators, who were guilty of these crimes, such as Adultery &c, or employed in these several occupations. — This indeed is a Conjecture, but there are sevl passages in Aristophanes sufficient to justify such an opinion. —

172. "is it not he who maintains yt Auxiliary Troops, which we hire out to the Corinthians?" — this seems to be yt true sense of this passage, for, at yt time when this play was acted, yt Athenians had entred into alliance with yt people of Corinth, against the Lacedæmonians, & they are here satyriz'd for yt mercenary dealings. —

171. this is a very severe reflection upon the Athenians, as tho' they went to yt public assemblies for Gain, & not to serve the Commonwealth, each person yt attended upon those occasions, receiving three Oboli, which is about 4½ of our Money.

Fullonem alter agit; alius pelles lavat;
Coria hic ~~concinnat~~ tingit; ille cepas venditat;
Ille vero deprehensus adulter propter te vulsuram patitur.

Plu. Ah me miserum! hæc me antea latuerunt.

Chr. Rex autem iste magnus nonne propter hunc sese effert?

Car. Comitia verò nonne propter hunc fiunt?

Chr. Quid autem? Nonne tu triremes comples? Dic mihi.

Car. Mercenarium autem in Corintho militem nonne hic alit?

Chr.

ΣΧΟΛΙΑ.

ξένους εἰς τὸ πόλεμον καὶ τρεφόντων αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν τοῖς πολλοῖς τῶν πολέμων διεπράττοντο. ἄλλως. ὡς ἀεὶ ξενικόν τι ἐχόντων Κορινθίων καὶ οὐχ ὡς ἰδίως κατὰ τὸ καιρὸν τοῦτον. δῆλον δὲ ἐκ τῶν δευτέρῳ φίλιππῳ, ὃς ἔχατος ἐδιδάχθη ὑπ' αὐτοῦ εἰκόστῳ ἕτει ὕστερον. εἰ μὴ ὅπερ εἰκὸς ἐκ τῶν δευτέρᾳ τοῦτο μετήνεγκται. ὀκτὼ γὰρ ὀρθῶς ἔχει. ἤδη γὰρ ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος συνέστη τρισὶν ἢ τέτρασιν ἔτεσι πρότερον τοῦ Ἀντιπάτρου ὑφ' οὗ ἐδιδάχθη. καὶ τὸ συμμαχικὸν ἐπανήγειρε ἐν Κορίνθῳ. τὸ δὲ Λακεδαιμονικὸν, ἐν Σικυῶνι. ἄλλως. μετὰ τὸν πόλεμον τὸ Πελοποννησιακὸν, αὐτοὶ οἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων, ἐκράτησαν πόλεμον κατ' αὐτῶν. συνέβαλον δὲ αὐτοῖς Ἀθηναῖοι καὶ ἔχον τὴν Κόρινθον ὁρμητήριον. εἰς ἣν ἔπεμψαν ξενικὸν στράτευμα καὶ αὐτοὶ ἔτρεφον αὐτό. τοῦ δὲ στρατεύματος ἦρχεν Ἰφικράτης ὁ στρατηγός. τινὲς δὲ φασι Κορινθίοις ἀδικουμένοις ὑπὸ Λακεδαιμονίων συμμάχους πέμψαι Ἀθηναίους, καὶ ἔτρεφον Κορίνθιοι. φασὶ δὲ αὐτοὺς ὑφορωμένους Ἀθηναίους ξενικὸν τρέφειν συμμαχίας χάριν. ἦν δὲ καταστήσας τοὺς ξένους ἐν Κορίνθῳ, Κόνων ὁ Ἀθηναίων στρατηγὸς καθελὼν Λακεδαιμονίους, ὅπως φυλάττοι τὴν ἔφοδον αὐτῶν. ἄλλως. διπλῶς ἄδεται ἡ ἱστορία. ἢ ὅτι Κορίνθιοι Λακεδαιμονίους ὑφορώμενοι ἐμισθοῦντό τινας τῶν Ἀθηναίων, εἰς τὴν αὐτῶν φυλακήν. ἢ Ἀθηναίους ἐφοδοῦντο, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτοῦ δηλαγωγηθεῖεν, καὶ διὰ τοῦτο ξένους τινὰς ἐν Κορίνθῳ ἔτρεφον, ἀσφαλείας ἕνεκα.

so afflicted. Χρ. Ὁ Πάμφιλος δ' ὑχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

Καρ. Ὁ Βελονοπώλης δ' ὑχὶ μὴ τοῦ Παμφίλου;

if become so Insolent. Χρ. Ἀργύριος δ' ὑχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

Καρ. Φιλέψιος δ' ὑχ' ἕνεκά σου μύθους λέγει;

He was the Athenian Admiral. Χρ. Ἡ ξυμμαχὶα δ' ὑχὶ διά σε τοῖς Αἰγυπτίοις;

Καρ. Ἐρᾷ ἢ Λαΐς ὑ διά σε Φιλωνίδου;

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

174. Ὁ Πάμφιλος δέ. | Ὁ Πάμφιλος οὗτος καὶ ὁ Βελονοπώλης ἀμφότεροι δοκοῦσαι Ἀθήνησιν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πλουτοῦσιν, εἶπεν οὐχὶ πλούσονται. ὁ Πάμφιλος δὲ δημαγωγὸς ἦν οἱονεὶ πολιτευόμενος. καὶ ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου ὡς καὶ Πλάτων φησὶν Ἀμφιαράῳ, καὶ νὴ Δί' εἰ Πάμφιλόν γε φαίης κλέπτειν τὰ κοινὰ, ἅμα τε συκοφάντην. οὗτος ἦν ἀλὼς ἐπὶ κλοπῇ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἀθρόως ἐξέπιπτε δημοσθενὴς, ταύτην δίκην πεπονθώς. τινὲς δὲ τὸ Βελονοπώλην παράστικτον φασι τοῦ Παμφίλου, δυσχεράντος ἦν τοῦ Παμφίλου ἀνάγκη καὶ αὐτὸν συνδυσχεραίνειν αὐτῷ.

176. Ἀργύριος δέ. | Ἀθηναῖος οὗτος ἐπὶ μαλακίᾳ τοσοῦτον διαβάλλεται, ὡς καὶ πορδὰς ἀφεῖναι, καὶ εἰς θρασύτητα ἦν τὸ Ἀργύριον καυχᾶσθαι. πέρδεται δὲ, φησὶν, πλουτῶν.

177. Φιλέψιος. | Οὗτος πένης ὢν λίαν ἰσορίας ἐτρέφετο. τετραπόδης δὲ καὶ λάλος διαβάλλεται. ὡς ὁ Πλάτων ὁ κωμικός.

178. Ἡ ξυμμαχία. | Ἐπὶ Ἀμάσιδος Αἰγυπτίων βασιλέως εὐτυχούντες οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν αἰτοῦντες σῖτον, καὶ ἔπεμψεν αὐτοῖς ἱκανόν. ἐν τούτῳ Ἀθηναῖοι ἔπεμψαν τοῖς Αἰγυπτίοις συμμαχίαν, εἰς τὸν τῶν Περσῶν πόλεμον, καὶ εἶχον φιλίαν καὶ συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους. ὕστερον μέν τοι ἐλύθη καὶ συνεμάχησαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς κατὰ τῶν Αἰγυπτίων Ἰφικράτης ἡγεμόνες. ἦσαν γὰρ ἄμφω αὐτοῖς φίλοι. διὸ καὶ Ψαμμίτιχος λέγεται πέμψαι πυρῶν μυριάδας τρεῖς. ἄλλως. Ψαμμίτιχος χαλεπὸς Αἰγυπτίων τύραννος καὶ σκαιότατος. Βύσιριν ὑποστρεπτικῶς. ὃ καταψηφισάμενοι οἱ ἀρχόμενοι, πρεσβεύουσι πρὸς Ἀθηναίους διὰ σίτου ἀποστολῆς ἀμοιβαίων αἰτοῦντες, καὶ ἀμείλικτον ἄρχοντα τοῦτον σκυθαλόντες. ἄλλως. ὅτε Ξέρξης, ἐπ' Αἰγυπτίους ἐστρατεύετο, οἱ Ἀθηναῖοι συμμαχίαν αὐτοῖς ἀπέστειλαν. ἄλλως.

Ἵναρως

174. He was one, who having plunderd the Public, was forcd to give an account of his Actions, and had all his Goods confiscated.

176. "Writes Romances". —

177. Aristophanes alludes to an Action which happend 65 years before ye Play was acted. the Athenians had sent 300 Vessels to assist ye Egyptians who were engaged in a war with Persia, & all these Vessels were burnt; thô ye circumstance was of so long standing, yet ye memory of it did not fail to exasperate ye Athenians.

Chr. Pamphilus verò nonne propter hunc pœnas daturus est?

Car. Et Belonopoles etiam simul cum Pamphilo?

Chr. Argyrius etiam nonne propter hunc immodestè pedit?

Car. Philepsius autem nonne tui gratia narrat fabulas?

Chr. Auxilium verò nonne per te Ægyptiis mittitur?

Car. Lais autem nonne propter te Philonidem amat?

Chr.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἴνηρως ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς ἀπέστησε τῶ βασιλέως Ξέρξου μοῖραν τινὰ τῆς Αἰγύπτου, καὶ χρήματα πέμψας τοῖς Ἀθηναίοις ἔλαβε συμμάχους. οἵ τινες καὶ διαπεράσαντες εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἔν τινι τῶν τῆς Νείλου στομάτων ἀναπλεύσαντες, προσέχον τοῖς Ἕλλησι. Μεγάβαζος δὲ ὁ τοῦ βασιλέως Περσῶν στρατηγὸς τὸν ποταμὸν διακόψας, καὶ ἀμαχόσε τρέψας, εἷλεν αὐτοὺς ἐπὶ ξηρᾶς, καὶ ἀπέκτεινεν.

179. Ἐρᾷ δὲ Λαΐς. | Ὅτι Ἀριστοφάνης ὁ λέγει σύμφωνα κατὰ τοὺς χρόνους. ληφθῆναι γάρ φασιν αὐτὴν ἐν Σικελίᾳ, πολιορκίᾳ τινὸς ἁλόντος, ὑπὸ Νικίου ἐπιτίτιν. ὠνηθῆναι δὲ ὑπό Κορινθίου τινὸς, καὶ πεμφθῆναι δῶρον τῇ γυναικὶ εἰς Κόρινθον. ἵνα δὴ ἐπὶ Χαβρίου τις ταῦτα γενέσθαι δῷ, ὅτε εὖ ἔπραττον Ἀθηναῖοι ἐν Σικελίᾳ. ἦσι δὲ ὡς Διοκλείους ἔτη ιδ. ὥστε ἄλογον διὰ ὀνόματος αὐτὴν ἐπάιρειν. ἐμφαίνει δὲ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ ἐπὶ παλαιοτέρᾳ ἔτι ὕστερον διδαχθῆναι ἐπὶ Διοκλείους ὡς μηκέτι αὐτῆς οὔσης. δύναται μὴ τοιαύτης καὶ αὐτῆς ζώσης λέγειν. Φιλωνίδην δὲ ὁ τῆς ποιητὴν φησι τῶν ἐν τοῖς Ἀριστοφανείοις ἐγγεγραμμένον δράμασιν. ὡς οἱ περὶ Καλλίστρατον ἐν τῇ ὁμωνυμίᾳ πλανηθέντες, ἀλλὰ παιδίας ἔτικεν ἀοίκιστον καὶ ἀπαίδευτον. καυμασιῶται δὲ ὡς ἔυπορος καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι, καὶ ἠλίθιος. Νικοχάρης Γαλατείᾳ. ἠδὲ ἀπαιδευτότερος εἶ Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως. Περὶ δὲ τοῦ μιγέθους, Φύλλιός φησιν. ἦτις κάμηλος ἔτικε τὸν Φιλωνίδην. καὶ Πλάτων δὲ, Λαΐ φησιν οὐχ ὁρᾷς ὅτι Φιλωνίδην τινὰ τέτοκεν ἡ μητὴρ, ἀνόητον Μελιτέα, καὶ σοῦ ἔπαθεν ὄδιν. καὶ Θεόπομπος Ἀφροδισίοις. ὄνος μὲν ὀγκᾶτ' ὁ Μελίτης Φιλωνίδης. ὅταν μιγείσης μητρὸς ἔβλαστε τῇ πόλει. δόξειε δ' ἂν ἐρᾶσθαι τῆς Λαΐδος, σπείνης ἐπαγομένης αὐτὸν. ἐ γὰρ σπείνη ἠράσθη Λαΐς, ἣ Διογένης ὁ Φιλόσοφος ἐπιγράφει τῆς Ἑλληνικῆς ἀκρασίας τὸ τρόπαιον. Φιλωνίδης ἐν Κορίνθῳ. τούτου δὲ προσεποιεῖτο

Xρ. Ὁ Τιμοθέου ἢ πύργος; Καρ. Ἐμπέσοι γέ σοι. 180

Xρ. Τὰ ἢ θεάγματ' ἐμὰ διά σε πάντα ταραττέτω;

Μονώτατος γὰρ εἶ σύ πάντων αἴτιος.

Καὶ τὴν κακῶν καὶ τὴν ἀγαθῶν, οὗ ἕνεκ' ὤ, π.

Καρ. Κρατοῦσι γοῦν καὶν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε,

Ἐφ' οἷς ἂν ἔτος. Ὀπισθόδομος μόνος. 185

Πλ. Ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἰς ὧν ποιεῖν;

Xρ. Καὶ ναὶ μὰ Δία τούτωνγε πολλῷ πλείονα,

Ὡς τ' οὐδὲ μεσὸς σε γέγον' οὐδεὶς πώποτε.

Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἔξι πάντων πλησμονὴ

Ἔρωτος.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐρᾷν διὰ τὸ Πλοῦτον Λαΐς. αὕτη δὲ δυνάστης ἦν Ἐπιμενάνδρας. ἦτις ἐξ Ὑκκαρῶν τῆς Σικελίας ἦν. ταύτην δὲ Φιλοξένῳ τῷ διθυραμβοποιῷ δίδωκε Διονύσιος ὁ ἐν Σικελίᾳ τύραννος. εἰς Κόρινθον ὅν ἦλθεν ἅμα Φιλοξένῳ. καὶ ἐπίσημος ἐκεῖ ἐγένετο καὶ ἐφιλήθη ὑπὸ πάντων καὶ θεσσάλητος ἦν ἑταιρίς. λέγουσι δὲ ὅτι ἅμα Ἀλεξάνδρῳ ἀπεδήμησεν εἰς Πέρσας ἐκ Κορίνθου. ἡ δὲ Λαΐς ἐπισημοτέρα γέγονε τῆς μητρὸς ἐν Κορίνθῳ. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὴ ἀπεδήμησεν εἰς Θετταλίαν. ἔνθα Εὐρυλόχου τινὸς ἢ Ἀριστίππου ἠράσθη. παρ' ᾧ καὶ διῆσαι τὸ λοιπὸν χρόνον. αὐτῆς δὲ πολλοὶ τῶν Θετταλῶν ἠράσθησαν, καὶ τῷ ἔρωτι τὰ πρόθυρα αὐτῆς οἶνῳ ἔρραινον. καὶ φασὶν ὅτι ζηλοτυπῆσαι αἱ Θετταλαὶ γυναῖκες, ἐφόνευσαν αὐτὴν ξυλίναις χήλωναις τύπτουσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης, παννυχίσας ἔσης, ἐν ᾗ ἄνδρες οὐ παρεγίνοντο. διὸ τότε ἕνεκα λοιμὸς κατέλαβε τὴν Θετταλίαν, ἕως ὕστερον ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας Ἀφροδίτης, ἐφ' ᾗ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόσιον τιτολμήκασι φόνον.

180. Ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος. | Οὗτος εἰς τοσοῦτον ἦλθε τῆς τύχης, ὥστε καὶ ἐν ὄψει τότε τὴν δαίμονα φαίνεσθαι. κατασκευάσας δὲ πύργον, ὃν λέγουσιν ἔφη κατεσκευακέναι, ἀλλ' ἀπ' ἀνδρείας. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ τύχη πέντε ἐποίησεν. ὃν εἴασι δὲ εἰκεῖν διὰ τὸ πλῆθος ἐγένετο. ἀλλ' ἐπήγαγε παρ' ὑπόνοιαν. ἄλλως. ὁ Τιμόθεος πλούσιος

V. 185. Tibullus uses ye same Metaphor in the following passage;

Iusta pari premitur veluti cum pondere Libra,
Prona nec hac plus parte sedet, nec surgit ab illa.

Lib. 4. 1. V. 41.

Chr. Timothei vero turris? *Car.* In te decidat
ſcil.
Chr. Quæcunque autem fiunt, nonne per te fiunt?
Solus enim omnino tu es omnium cauſa
Tam malorum quam bonorum, hoc certò ſcias.
Car. Vincunt etiam in bello plerumque ii,
Quibus hic propendet ſolus.
Plu. Egone unus tot res efficère poſſum?
Chr. Imo per Jovem etiam his multo plura,
Ita ut ne tui ſatur quidem unquam quiſquam fuerit.
Aliarum enim rerum omnium eſt ſatietas.

Amoris.

ΣΧΟΛΙΑ.

πλήσιος ἅμα δὲ καὶ ὄλβιος ἀνὴρ στρατηγὸς Ἀθηναίων, τεῖχος οἰκοδομήσας εἰς τοσοῦτον ἦρθη τῇ τύχῃ, ὡς τὴν δαίμονα ἐν ὄψει φαίνεσθαι τούτῳ. καὶ ἐν Ἀθήναις ἐν εἰκόσιν ἐποίουν αὐτὸν κοιμώμενον οἱ ζωγράφοι, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις καὶ πορθοῦντα αὐτάς, αἰνιττόμενοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ· ὃς ὑψηλὸν πάνυ πύργον ἐποίησεν ὡς πλήσιος.

Ἐμπίσοι γέ σοι. | Παρ' ὑπόνοιαν τοῦτό φησι. δέον εἰπεῖν θαυμαστὸς καὶ μέγας, ἀλαζονεύόμενος δὲ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος ἔφη μᾶλλον αὐτοῦ εἶναι ἢ τῆς τύχης τὰ πραττόμενα· διὸ καὶ ἠτύχησεν ὕστερον, νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς τύχης. πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι κωμῳδοῦνται. νῦν δὲ ὁ στρατηγοῦ μέμνηται.

182. Μονώτατος γὰρ εἶ σύ. | Λυκοῦργος κατὰ Λεωκράτους. τοιγαροῦν μονώταλοι ἐπώνυμοι τῆς χώρας εἰσί.

184. Κρατοῦσι γοῦν. | Χρήμασι γὰρ ἐπικοῦνται συμμάχους καὶ προσγίνονται.

185. Ἐπικαθίζηται. | Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν. καθίζειν γὰρ τὸ βαρεῖν λέγεται.

187. Ναὶ μὰ Δία. | Ὅτι καὶ ἐπὶ καταμωτικοῦ τὸ μὰ Δία, ὅταν αὐτοῦ προτάσσῃ τὸ ναί.

189. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων. | Παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος.

Ἔρωτος. Καρ. Ἄρτων. Χρ. Μυσικῆς. Καρ. Τραγημάτων.
Χρ. Τιμῆς. Καρ. Πλακούντων. Χρ. Ἀνδραγαθίας. Καρ. Ἰχάδων.
Χρ. Φιλοτιμίας. Καρ. Μάζης. Χρ. Στρατηγίας. Καρ. Φακῆς.
Χρ. Σοῦ δ' ἐγένετ' ὄφελες μηδὲ ὀφθῆναί ποτε,
Ἀλλ' οἷ τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
Πολὺ μᾶλλον ὄπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα. 195
Κἂν ταῦτ' ἀνύσῃ, τεττεράκοντα βούλεται,
Ἢ φησιν, οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
Πλ. Εὖ τοί λέγεν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ
Πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. Χρ. Φεύγετε τοῦτ' πέρι.
Πλ. Ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, οἷ ὑμεῖς φατὲ 200
Ἔχων μὲ, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
Χρ. Νὴ τὸν Δί'. ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες οὕς
Δειλότατον

ΣΧΟΛΙΑ.

190. Ἔρωτος. | Ὁ δοῦλος. λέγει τὰ πρὸς τὴν γαστέρα, πρὸς τὸ θυμοῦσθαι δ' καμῳδίας ταῦτα τοῖς ὑπὸ δ δεσπότου λεγομένοις σπουδαίοις παρὰ πλείοσι.

Τραγημάτων. | Τὰ μὲν τὴν ἐναγχίαν τῇ τραπέζῃ τιθέμενα, παλοῦσι τραγήματα, ὅθεν καὶ παροιμία, Ἐκ τραγημάτων τὴν ἐναγχίαν. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἡττόνων τὸ μεῖζον θαυμαζόντων.

192. Φακῆς. | Φακός ἐστιν ὁ ἀνίψητος. φακῆ δὲ ἡ ἐψημένη. ἐξίστανται δὲ ὥσπερ συκῆ, ἀμυγδαλῆ, καὶ τὰ τοιαῦτα. Θεόκριτος. κάλλιον ὦ ἀμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἐψεῖν.

195. Ἐκκαίδεκα. | Οἱ γράφοντες ἑξκαίδεκα, καὶ φάσκοντες ὕτω κάλλιον γράφειν, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἑξ πρόθεσις ἵνα συμφώνου ἐπαγομένου ἐκ γένηται, ὃ καλῶς, οἶμαι, λέγουσι. καὶ ὅλον ἀπό τε τοῦ ἕκτου καὶ δ' ἑπτά. καὶ ἀπὸ τοῦ ἑκτικοῦ λεγομένου πυρετοῦ. ὃ γὰρ μόνον

οὐ

"Learning, in General."—

200. this is put for τῆς δυνάμεως. so they say in Latin,

Urbem quam statuo vestra est? —

An: 1. v. 577. —

Amoris. *Car.* Panum. *Chr.* Muſicæ. *Car.* Bellariorum.

Chr. Honoris. *Car.* Placentarum. *Chr.* Strenuitatis. *Car.* Caricarum.

Chr. Ambitionis. *Car.* Polentæ. *Chr.* Imperii militaris. *Car.* Lenticulæ.

Chr. Tui autem nemo vel unquam ſatur fuit,
Sed ſi quis talenta tredecim acceperit,
Multo magis ſedecim accipere cupit.
Et ſi hæc ~~impetraverit~~ conſecuit, quadraginta poſtulat,
Aut aliter ſibi vitam non eſſe vitalem dicit.

Plu. Rectè quidem mihi videmini dicere omnino;
Veruntamen unum eſt ſolum quod metuo. *Chr.* Dic mihi qua de re.

Plu. Ut ego poteſtatis, quam vos dicitis
Habere me, hujus unquam compos fiam.

Chr. Imo per Jovem, ſed hoc eſt quod omnes dicunt; Omnium

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐν τῇ προθέσει τὸ ξ τρέπεται, ἀλλὰ καὶ ἐν ἑτέροις, ὡς δηλοῖ τὰ εἰρημένα. τὸ δὲ ἐκτικὸν, ὁπὰ τοῦ ἕξις γίγονε, καὶ τὸ ἑκτὸς, ὁπὰ τοῦ ἕξω. καὶ τὸ ἕκτον ὁμοίως τοῦ ἕξ.

199. Πλὴν ἓν μόνον οἶδα. | Τυφλὸς γὰρ ὢν ὃ δύναμαι ἐπιλαθεῖν, εἰ κάτι μοι τοσαύτη δύναμις ἐστί. δέον ἐστὶν ἀναβλέψαι με, καὶ οἶδα μὲν ἐγὼ ἀμεταβάτως, οἶδε δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιατικὴν συνιστόμενον.

202. Νὴ τὸν Δί'. ἀλλὰ καὶ λέγουσι. | Οὐ σὺ μόνος λέγεις σαυτὸν ὀφλόν, ἀλλὰ καὶ πάντες. τοῦτο ὃ εἶπεν, ἐπιφέρει ὁ πλοῦτος εἰπών, Ἓν μόνον οἶδα, τὸ ὃ νὴ Δία, καταμωτικῶς ἀντὶ τοῦ ἴσμεν κύριος τῆς δυνάμεως.

Δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. Πλ. Ἦκις, ἀλλά μοι
Τοιχαρύχου τὶς δίβαλλ', εἰσιδὼν γάρ ποτε,
Οὐκ εἶχεν, εἰς τὴν οἰκίαν, ὅθεν λαβεῖν,
Εὑρὼν ἀπαξάπαντα κατακεκλεισμένα.
Εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν φρόνησιν, δειλίαν.
Χρ. Μὴ νυῦν μελέτα σοι μηδὲν ὡς ἐὰν γένῃ
Ἀνὴρ φρόνιμος. αὐτὸς εἰς τὰ φρονήματα,
Βλέπων τ' ἀποδείξας σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.
Πλ. Πῶς ἂν δυνήσῃ τοῦτο δρᾶσαι τυφλὸς ὤν;
Χρ. Ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ', ἐξ ὧν εἶπέ μοι
Ὁ Φοῖβος αὐτὸς, πυθικὴν σείσας δάφνην.
Πλ. Κἀκεῖνος ἐν ξυνοίδε ταῦτα; Χρ. Φήμ' ἐγώ.
Πλ. Ὁρᾷς. Χρ. Μὴ φρόντιζε μηδέν, ὦ ἀγαθέ.
Ἐγὼ

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Δηλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. | Λέγεται περὶ τῆς πλουσίων ὅτι δηλοί, διὰ τὸ ἀγαπᾶν περὶ τὰ χρήματα. αἰνίσσεται δὲ εἰς Εὐριπίδην. φησὶν γάρ φησιν. δηλοῖ δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν. ἀναφέρεται δὲ ἐπὶ Θεὸν ἡ τῶν χρημάτων κατηγορία.

204. Τοιχωρύχου. | Περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν ἀσφάλειαν οἱ πλούσιοι, καί τις τῶν κωμικῶν φησι. τί ποτ' ἐστὶ χλωρὸν ἀντιβολῶ τὸ χρυσίον; δέδοικ' ἐπιβουλεύόμενον ὑπὸ πάντων ἀεί. οἱ γὰρ εὔποροι τῷ φόβῳ τοῦ μὴ ληφθῆναι τὰ χρήματα, δηλότεροι γίνονται. τὸ ἐπ' ἐσχάτων δὲ μετήνεγκεν ἐπὶ τὸ πλοῦτον.

206. Ἀπαξάπαντα. | Ἀντὶ τοῦ τέλειον. τὸ ὃν ἔξης, εἶτα εὑρὼν ἐξαπαξάπαντα κατακεκλεισμένα.

209. Ἀνὴρ πρόθυμος. | Ἐὰν προθυμηθῇς καλῶς μετελθεῖν ταῦτα τὰ πράγματα, ὡς τοῖς μὲν δικαίοις σωτῆναι, τοῖς δὲ πονηροῖς μεταμεῖναι.

210. Ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως. | Λυγκεὺς ὡς αὐτὸς ἐν δαναΐσι φησὶν, υἱὸς Αἰγύπτου· ἐρῶμεν δ' ἐπεὶ τὰ περὶ αὐτοῦ. ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἱστορίαν λέγειν. τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὡς καὶ δι' ἐλάτης ἰδεῖν πάντα δολοφρονοῦντα τὸν ἀδελφόν, ὡς φησι Πίνδαρος. Ἀπολλώνιος δὲ

214.. "What, is Apollo too in the Plot? this is a reflection upon the vast Riches of the Temple at Delphi. ——

Omnium rerum timidiſſimam eſſe Plutum. *Plu.* Minime, ſed me
Fur nocturnus quidam calumniatus eſt, quum enim olim irrepſiſſet
In ædes, nihil inde auferre potuit
(Quum omnia reperiſſet obſerata)
Tum providentiam meam formidinem appellavit.
Chr. Nihil jam prorſus tibi curæ ſit, ſi modo fueris
Ipſe tu vir paratus ad hæc negotia,
Videre ſe faciam vel Lynceo perſpicaciùs.
Plu. Quomodo hoc facere poteris, qui mortalis ſis?
Chr. Spem magnam habeo ex iis quæ mihi dixit
Phœbus ipſe Pythicam quatiens laurum.
Plu. Num iſte ergo horum conſcius eſt? *Chr.* Aio equidem.
Plu. Cavete. *Chr.* Nihil te ſolicitet, bone vir,

Ego

ΣΧΟΛΙΑ.

ὃ φησι καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς, εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος ἀνέρα κεῖνον Ῥηϊδίως τε νέεθαι ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι. γεγόνασι δὲ Λυγκεῖς διάφοροι. εἷς παῖς Αἰγύπτου, καὶ ἄλλος Ἀφαρέως παῖς ὁ Λάκων, λέγει δὲ Λυγκέυς. ὃν μέμνηται καὶ Θεόκριτος ἐν τῷ εἰς Διοσκούρους ὕμνῳ:

Τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δύω φερέτλιον Διὸς υἱὼ
Δοιὰς Λευκίπποιο κόρας. δοιὼ δ' ἄρα τώγε
Ἐστυμβρίως ἐδίωκον ἀδελφειὼ ὖε Ἀφαρῆος
Γαμβρὼ μιλλογάμω Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας.

ὃς ἐλέγετο εἶναι πάνυ ὀξυδερκέστατος, ὥστε καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾶν. ὅτε μὲν μυθολογοῦσι, πρὸς δὲ τὸ πιθανὸν τοῦ λόγου ἐπινενόηται, ὅτι πρῶτος εὗρε μέταλλα χρυσοῦ καὶ σιδήρου καὶ τοῦ ἄλλων, ὃ δὲ τῇ μιλαμβίνσῃ λυχνοὺς μιλαφόρων ὑπὸ τὴν γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐκεῖσε, αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον καὶ τὰ λοιπά. ἔλεγον δὲ οἱ ἄνθρωποι, ὅτι Λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾷ. καὶ καλαδύνων, ἀργύριον φέρῃ.

213. Πυθικὴν σείσας δάφνην. | Φασὶν ὡς πλησίον τοῦ τρίποδος Δάφνη ἵστατο ἣν ἡ Πυθία νίκας ἐχρησμῴδῃ ἔστεν.

Ἐγὼ γὰρ εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἢ ἂν δεῖ μ' ἀποθανεῖν,
βούλῃ Αὐτὸς ἀφαιρεθέξω ταῦτα. Καρ. Κἂν βούλῃ γ' ἐγώ.
Χρ. Πολλοὶ δ' ἔσονται χ' ἅτεροι νῷν ξύμμαχοι,
Ὅσοις δικαίοις ἔσθ', ὅτι λῷ ἄλφιτα.
non Alios. Πλ. Παπαῖ. πονήρως γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους. 220
Χρ. Οὐκ. λῷ γε πλουτήσουσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
Ἀλλ' ἴθι σὺ μὲ ταχέως μηλῶν. Καρ. Τί δρῶ. λέγε.
Χρ. Τὺς ξυλλεάργυς κάλεσον (δύρήσεις δ' ἴσως
Ἐν τοῖσιν ἀγοραῖς αὐλὺς παλαιπορημένους)
Ὅπως ἂν ἴσον ἔκαστος ὀνταυθοῖ παρὼν, 225
Ἡμῖν μεταλάχῃ, τῶνδε τοῦ Πλούτου μέρους.
Καρ. Καὶ δὴ βαδίζω. τοῦτο γὰρ τὸ κρεάδιον,
Τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
Χρ. Ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'; ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
Σὺ

ΣΧΟΛΙΑ.

219. Οὐκ ἂν ἄλφιτα. | Ἀντὶ τοῦ ἂν χρήματα. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἀπὸ γὰρ τῶν ἀλφίτων τὴν εὐθυσίαν δηλοῖ. ἢ ἀπὸ τῶν προηγουμένων τὸ ἐπόμενον.

220. Παπαῖ. πονήρως γ' εἶπας. | Τὸ παπαὶ χιλιαστικὸν σύνταγμα. πονήρους δὴ, ἐπικόπους, ἀτυχεῖς, ἀθλίους. ἢ ἀπὸ τοῦ φροντίζοντας. ἴσον τῷ ἀσθενεῖς, ἀπράκτους. ὡς φαμὲν πονηρῶς ἔχει τὰ πράγματα ἡμῖν. σημαίνει γὰρ νῦν, τὸ ἐπικόπους.

221. Οὐκ. | Ἤγουν πλουτήσουσιν, οὐκ ἔσονταί, φησὶ, πόνηροι καὶ ἐπίκοποι ἅπαξ πλουτήσαντες. Πλουτῶ ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ πλοῦτον ἔχω, καὶ πλουτῶ μεταβατικῶς πρὸς αἰτιατικὴν, οἷον πλοῦτῶ ἀρετὴν, καὶ πλοῦτῶ μεταβατικῶς πρὸς γενικὴν, ὡς παρὰ Λιβανίῳ. Πλουτῶ ῥημάτων, ἤγουν ἔπη τῶν ῥημάτων.

Πάλιν.

This was part of the Victim which Chromy-
-lus had sacrificed in Apollo's Temple, & he
was carrying it home to his Wife and Son,
it being ye custom to carry back a small
portion to those of y^r^ Relations that had
not assisted at the Sacrifice. ———

Ego enim (ne fis nescius) & si me mori oporteat,
Ipsemet hæc perficiam. *Car.* Et si tibi placet ego etiam.
Chr. Multi autem alii nobis auxilio erunt,
Quicunque nempe justi victum non habent.
Plu. Papæ! miseros mihi adjutores narras.
Chr. Minime quidem, si modo ditescant rursus denuò
Sed abi tu curriculo percurrens. *Car.* Quid faciam, cedo?
Chr. Accerse mihi socios agricolas (invenies autem forte
Rure ipsos labori misere intentos)
Ut æqualem unusquisque huc adveniens
Nobiscum capiat hujusce Pluti partem.
Car. Jam eo, hanc autem carunculam
Domesticorum aliquis intro ferat.
Chr. Hoc mihi curæ erit, at cito curre.

Tu

ΣΧΟΛΙΑ.

Πάλιν. | Ὡς καὶ πρώην.

222. Ἀλλ' ἴθι. | Τὸ ἴθι ῥῆμα μὲν ὂν μὴ μέλλοντος μετοχικῶς συντάσσει, οἷον ἴθι ποιήσων τόδε. ἐπίῤῥημα δὲ παρακελευσματικὸν, ὥσπερ τὸ ἄγε, μὴ προσακλικῶς οἷον ἴθι ποίησον τόδε.

223. Τὰς ξυγγεώργους. | Ξυγγίωργος βαρυτόνως, σύνθετον ἦν, ὡς πάγκαλος, πάνσοφος. τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα, συντιθέμενα βαρύνει.

226. Ἡμῖν μετάσχῃ. | Ὥσπερ μεταλαμβάνω τοῦτο καὶ τοῦτο φαιμὲν, ὅταν καὶ τὸ μετέχω διπλῶς συντάσσεται. καὶ ὅτε μὲν ἐστι γενικὴ τὸ μὴ ἔχειν τὴν δύναμιν. ὅτε δὲ αἰτιατικὴ τὸ ἔχω ἢ τὸ λαμβάνω.

227. Τοῦτο δὲ τὸ κριάδιον. | Ὃ ἔρχεται λαβὼν τῆς θυσίας ἔχων τὸν Δελφῶν. οἱ γὰρ ὅτε θυσίας ἱόντες, ἔφερον ἐξ αὐτῆς τῆς θυσίας τοῖς οἰκείοις κατὰ νόμον τινά. ἄλλως· ὅπερ ἦκον ἄγοντες λαφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας ἔνιοι δέ, τὸ λεβήτιον.

229. Ἐμοὶ μελήσει. | Τοῦ εἰσενέγκαι φησὶ τὸ κριάδιον, τὸ δὲ ἀνύσας ἀντὶ τοῦ ἄνυσον.

230. Σὺ

Σύ δ', ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
Ἐγὼ μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'. ἡ γὰρ οἰκία
Αὐτή ἐστιν, ᾗ δεῖ χρημάτων σε τὴμεργὸν
Μεστὴν ποιῆσαι, καὶ δικαίως καὶ δίκαιος.
Πλ. Ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν, νὴ τοὺς θεούς,
Εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ.
Ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτῶν πώποτε.
Ἢν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
Εὐθὺς κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω.
Κἂν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
Αἰτῆσαι λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
Ἐξαρνός ἐστι, μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
Ἢν δ' εἰς πολυτελῆ τινα ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
Πόρναισι καὶ κύβοισι προσβεβλημένον,
Γυμνὸς διέρχεται πεσὼν ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
Χρ. Μετέμοι γὰρ ἂν δεῖ σοι ἐπιτυχεῖν πώποτε.
Ἐγὼ γὰρ τούτου τοῦ τρόπου πως εἰμὶ ἀεὶ
Χαίρων

ΣΧΟΛΙΑ.

230. Σύ δ', ὦ κράτιστε. | Τὸ κράτιστε ἤτοι ἐγκωμιάζων φησὶν, ἢ ὅτι προειδὼς ὡς καὶ θεῶν ὁ Ζεὺς δι' αὐτὸν βασιλεύει. ἄλλως. παρεπιγραφὴ, ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν ἔφθασαν. τοὺς δὲ λόγους πάντας ἐκείνης ἐρχόμενοι ἐν τῇ ὁδῷ ἔλεγον.

233. Καὶ δικαίως καὶ δίκαιος. | Τὸ ἀδίκως ἁπλῶς ἁρπάζει. οἷον ἀτάκτῳ τύχῃ. ἢ γὰρ ὑποκεῖται αὐτῷ, ἄδικος ὤν. ἢ ἀπλητικῶς δὲ, ἀντὶ μελλητικῶς προσαγορεύει. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ ὤν Ἀττικοί.

237. Φειδωλόν. | Φειδωλός τις ὁ φεύγων τὸ δοῦναι, παρὰ τὸ φείδομαι καὶ τὸ δοῦναι. φειδωδός τις ὤν. καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς λ, φειδωλός.

239. Κἂν τις προσέλθῃ χρηστός. | Ἵνα τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλαργυρίας σημάνῃ προκειμένης καὶ τοῦ χρηστῶν φίλων.

242. Παραπλῆγα. | Ἄφρονα. μωρόν. ἀπὸ τοῦ κρημάτων τοῦ διαπεπλακότων τοῦ εὐαρμοστίᾳ λυρισμοῦ. ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία παραπληγμόν ἐστι διάνοια. 244. Ἐν

235. Poor Men, when they suddenly become Rich, fall, for the most part, into ἐκφυσιν Prodigality, or extreme Avarice.

Tu autem, O præſtantiſſime Deorum omnium Plute,
Huc mecum ingredere, domus enim
Hæc eſt, quam opus eſt opibus hodie
Repleas per fas & nefas.

Plu. At, ita me dii ament, ægrè fero cum ingredior
Crebro domum prorſus alienam,
Boni enim nihil unquam illic adeptus ſum.
Si enim ad parcum forte ingreſſus fuero,
Continuo me defodit in terram deorſum;
Et ſi quis probus acceſſerit amicus,
Rogans ut paululum quiddam pecuniolæ accipiat,
Statim negat ſe vel unquam me vidiſſe.
At ſi forte ad vecordem ingreſſus fuero,
In ſcorta & aleas projectus,
Nudus protrudor foras momento temporis.

Chr. Nempe quia nunquam in hominem moderatum incidiſti.
At ego moribus hujuſmodi mire præditus ſum ſemper;
Lubens

ΣΧΟΛΙΑ.

244. Ἐν ἀκαρεῖ. | Πεποίηται παρὰ τὸ ἄτμητον τ̃ χρόνου. ὡς γὰρ τὸ κείρομαι τριχός, ἀκαρὲς τὸ ἄτμητον. ἄλλως. τῷ ἐλαχίστῳ ὁ οὐχ οἷόν τε διακόψαι διὰ τὸ βραχύτατον τ̃ χρόνου. πεποίηται δὲ ἀπὸ τ̃ μικρῶν τριχῶν τ̃ διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων καρῆναι. ἄλλως. ἐπίῤῥημα τὸ ἀκαρῶς, ἀφ' ὃ τὸ ἀκαρὲς ἐπιῤῥηματικὸν ὄνομα. ὅπερ ὃ πάχυσιν ὀνεῖνοι διʼ ἀσωτίαν γυμνούμενοι, τοῦτο εἰς ἑαυτὸν ἐπήγαγε.

245. Μετρίως γ̃ ἀνδρός. | Τυτίσι ταῦτα πάσχει, ἐπεὶ οὐδέ ποτε μετρίως ἀνδρὸς ἔτυχες.

246. Πως εἰμὶ ἀεί. | Τὸ πως θαυμαστικόν ἐστι. θαυμάζει γ̃ αὐτὸν ὡς ἀεί ποτε σύμμετρον ὄντα. μετρίως δὲ λέγει ἀνδρὸς, τ̃ διαμετροῦντος ἑαυτὸν τ̃ ζ̃ν.

247. Φιλόπαιδος.

Χαίρω τι γὰρ φειδόμενος. (ὡς εὐδὲις ἀνήρ.)
Πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τύτυ δέῃ.
Ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βέλομαι
Καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τ' ὑὸν τ' μόνον,
Ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετά σε. Πλ. Πείθομαι.
Χρ. Τί γὰρ ἄν τις ὑγιὲς περός σε ταύληθῆ λέγοι;

ΣΧΟΛΙΑ.

247. Φειδόμενος. | Ἀριστῆς γὰρ ἐπὶ τῷ δέοντι καιρῷ ἁρμοζομένας καὶ φειδοὺς καὶ δαπανᾶς.

248. Ἡνίκ' ἂν τύτυ δέῃ. | Τὸ ἡνίκ' ἂν τύτυ δέῃ κοινῶς λάμβανε, καὶ πρὸς τὸ ἀναλῶν καὶ τὸ φειδόμενος.

249. Ὡς ἰδεῖν σε βέλομαι. | Οὐχ ὅτι ὁ πλῦτος ἰδεῖν τὴν γυναῖκα

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τῦ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φανέντες,
Ἄνδρες φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τῦ πονεῖν ἑταῖροι,
Ἴτ'

ΣΧΟΛΙΑ.

253. Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ. | Εἰώθασις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐν τίχαις ἰαμβικῶν συνήμ πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα, ἄχρι ξ', ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκλιν. ὧν οἱ μὲ τετράμετροί εἰσι καταληκτικοί, οἱ δὲ, βλαχῴδεις τε προβατίων, καὶ αἰγῶν τε κινεδρώντων μέλη, ἔτι δὲ ἠγυρμένων τοῖς προβατίοις, καὶ εἰκῇ δὲ καταδιερθέντα καὶ τέσσαρα ὄντες, δίμετροί εἰσιν ἀκατάληκτοι, καὶ τὸ μὲ τετράμετρον ἱπποκράτιον καλεῖται, διὰ τὸ κατακόρως αὐτὸν τύτῳ χρήσασθαι. οἷον ἔστι καὶ τὸ, Εἰμοι γένοιτο παρθένος καλή τις καὶ τέρπνα. τὸ δὲ δίμετρα ἀνακρεόντιον, οἷον ἔστι τὸ, Καὶ μαίνομαι κὐμαίνομαι. ἐφ' ἑκάστῳ ῥητήματι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τ τίχων, διπλῆ ἔξω νυ-

στίᾳ,

Lubens enim comparco (ut nemo magis)
Et rursus sumptus facio, quando his opus est.
Sed eamus intro; volo utique ut te videant
Et uxor mea & filius unicus,
Quem ego post te maxime deamo. *Plu.* Credo.
Chr. Cur enim tibi quis vera non dicat?

ΣΧΟΛΙΑ.

καὶ ϰ᾽ τ᾽ υἱὸν, ἀλλ᾽ ἵνα σὲ εἰδῶσιν. ὅταν γὰρ πρέπῃ. Ἀτλικὸν δὲ τὸ πλεονάζειν τοῖς ἀρθροῖς.

251. Πείθομαι. | Χαριέντως τοῦτο. οἶδα γάρ, φησὶν, ὅτι ϰ᾽ τέκνων προτιμᾷς τ᾽ Πλοῦτον.

252. Τί γὰρ ἄν τις. | Ἡ κατασκοπὴ αὕτη ἐστί. τί γὰρ ἄν τις πρὸς τὸ ὂν ἐγὼ φιλῶ μᾶλλόν σε μὴ σέ. τὸ ᾗ πείθομαι διὰ μέσου τῷ Πλούτῳ εἰρηται.

ACTUS SECUNDI
SCENA PRIMA.
CARION, CHORUS.

Car. O Qui sæpe eandem cum hero cepam manducâstis,
Viri amici, & populares, & laboris studiosi,
Ite,

ΣΧΟΛΙΑ.

κυῖα· ἰστέον δὲ ὅτι ὅτε τίθεται ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις τ᾽ ὑποκριτῶν προσώποις ἐν ϲκηνῇ ϰῶλά τινα μὴ τὴν ᾠδὴν τ᾽ τίχων ᾗ αὐτῆ μέτρα ὄντα, ἢ ϰ᾽ ἕτερα, εὕρηϲ γὰρ ϰ᾽ ἕτως, ὁ τοιοῦτος ϲχηματιϲμὸς καλεῖται διπλῆ, διὰ τὸ μὴ τὴν συμπλήρωϲιν τούτων τὸ ϲημεῖον ἐντὸς τίθεϲθαι τ᾽ διπλῆς. ὅπερ τριγώνῳ πλαγίῳ ϲχήματι ἔοικεν τ᾽ βάϲεως μόνης λιπούϲης. μεθ᾽ ἣν, ᾠδὴ χορῶ παρῳδὸς ἀεὶ γίνεται, ἀλλὰ ϲπανίως. ὅτε δὲ ϰ᾽ τίθεται ϰῶλα τοιαῦτα, ἀλλ᾽ ἐν οἷς ἤρξαντο τίχοις. ἐν τούτοις οἱ ὑποκριταὶ παύονται, τὸ τοιοῦτο καλεῖται χορωνὶς, διὰ τὸ μὴ τὴν συμπλήρωϲιν τούτων, τὸ ϲημεῖον τ᾽ χορωνίδος τίθεϲθαι. ὅπερ γραμμή τίς ἐϲι βραχεῖα, καμπήν τινα ὑποκάτω ἔχουϲα. ἧς ἐχῆς ἀεὶ τίθεται κωμῳδὶς ἑτέρα χορῶ, ἐπιϲφραγίζουϲα οἷον τὰ ῥηθέντα. ἐν δὲ ταῖς ϲτροφαῖς ϰ᾽ ἀντιϲτροφαῖς, ϰ᾽ τῇ μιταξὺ τούτων

Ἴτ', ἐγκονεῖτε, ἀπόδιδ', ὡς ὁ κριὸς οὐχὶ μέλλει·
Ἀλλ' ἐς' ἐπ' αὐτῆς τ' ἀκμῆς, ἣ δεῖ παρόντας ἀμύνειν.

Χο. Οὐκ ἔν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι θερθύμως,
Ὡς εἰκός ἐστιν, ἀδενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
Σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, φεύγειν ταῦτα καὶ φεύσαι μοι,
Ὅτῳ χαίειν γ' ὁ δεσπότης ὅσους κέκληκεν ἡμᾶς.

Καρ. Οὐκ ἔν πάλαι δήπου λέγω· σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
Ὁ δεσπότης γὰρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
Ψυχρῷ βίῳ καὶ δυσπόλῳ ζήσειν ἀπαλλαγέντας.

Χο.

ΣΧΟΛΙΑ.

τότων τ' ὑποκριτῶν ᾠδιόδη, παράγραφος τίθεται, ὡς Ἡφαιστίων φησίν. ἧς τὸ χεῖμα, γραμμή τις ἐστι βραχεῖα, ὥσπερ τινα στιγμὴν ὑπὸ τῶ ἄκρῳ ἔχουσα. δῆλα δέ ἐστι τὰ τοιαῦτα χεύματα, καὶ ὑπὸ τῷ βιβλίῳ κείμενα. μεθ' ὧν ἐστι καὶ ὁ ἀστερίσκος. ὃ τὸ σχῆμα ἀστέρι ἔοικεν. Ἡφαιστίων δέ φησιν ὅτι κατὰ τὴν Ἀριστοφάνους ἔκδοσιν ὁ ἀστερίσκος ἐπὶ ἐπιτρομετρίας ἐτίθετο μόνης. χρώμεθα δὲ φησι τῇ κορωνίδι ὑπὸ τοῖς δράμασιν κατὰ τρόπους τρεῖς. ἤτοι ὅταν τ' ὑποκριτῶν εἰπόντων τινὰ καὶ ἀπαλλαγέντων καταλείπῃ ὁ χορός. ἢ ἔμπαλιν. ἢ ὅταν μεταβασις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον γίνοιτο δοκῇ τῆς σκηνῆς. τῇ δὲ παραγράφῳ, κατὰ πρόσωπα ἀμοιβαῖα, ἔν τε τοῖς ἐμβολικοῖς καὶ τοῖς χορικοῖς, μεταξὺ τοῦ τε στροφῆς καὶ τοῦ ἀντιστρόφου. ἐὰν μέν τοι ἡ στροφὴ ἐξ ἀμοιβαίων τυγχάνῃ συγκειμένη, οὐκ ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ δηλῶσαι ὅτι πεπλήρωται ἡ στροφὴ, ἡ παράγραφος, ἐπιφερομένης ἄλλης στροφῆς ἐπὶ καὶ ἐφ' ἑκάστου κῶλου ἑδὲν ἧττον τίθεται. ἀλλὰ κεῖται καὶ ἡ ἴσως νενομισμένη διπλῆ. τοῦτο δὲ ἐὰν ἀντίστροφος ἐπιφέρῃ, ὡς ἐάν γε μεταβολὴ μόνον ᾖ στροφῶν, ἡ ἔξω βλέπουσα τίθεται.

Ταυτὶν θύμον. | Ἀντὶ τοῦ τὴν αὐτῆς πανίας μεταχόντες. θύμον γάρ ἐστιν εἶδος βοτάνης εὐτελοῦς. τινὲς δέ φασιν ὅτι παρῴδηται ὑπὸ τοῦ Ἡσιόδου. ὑπ' ὄσον ὑπὸ μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγα· ἔνθαρ. ἀντὶ

Ite, properate, festinate, quoniam cunctandi tempus non est:
Sed in ipso articulo est, quo vos præsentes oportet suppetias ire.

Cho. Quin ergo vides nos dudum progredientes prompto animo,
Quantum *fieri* par est ab imbecillis senibus jam viris.
Tu autem me forte currere vis priusquam mihi dixeris,
Quapropter herus tuus nos huc accersiverit.

Car. Atqui dudum sane dixi, tu autem ipse non audis:
Herus enim dicit, vos omnes suaviter
Victuros, hâc frigida miseraque vita liberatos.

Cho.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ὦ, ὦ δίκαιαι καὶ ἐντελῆ θέλοντες ἰδεῖν διὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἀδικεῖν. ἅμα δὲ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς διαβαίνειν. ἑξετέρως δὲ τὸ θύμον λέγεται. καὶ βραχυπαραλήπτως, καὶ βαρυτόνως. σπεύδομεν γὰρ καὶ ὀξυνόμενον καὶ ἀρσενικῶς κλινόμενον, δηλοῖ τὴν ψυχήν.

255. Ἴτ', ἐγκονεῖτε. | Ἀντὶ δὲ συνεργεῖτε, ταχύνατε. ἐπεὶ εἰ τρίχοντες κόπους πληροῦσι. ἢ ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν. οὐ κόνει γὰρ σκεύων τὸ ἔργον. ἢ ὅτι πρὸ δὲ τῶν κόπους ἄψασθαι νικῶσιν.

Ὁ καιρὸς οὐκ μέλλει. | Οὐ δὲ μέλλει καὶ ἀναβάλλεσθαι καιρός ἐστιν, ἀλλὰ δὲ σπεύδει καὶ κόνιν πέμπει.

257. Πάλαι προθύμως. | Σωφρόνως, δηλικῶς. τὸ δὲ πάλαι, οὐ μόνον βραδυτῆτος ἐπίρρημα, ἀλλὰ καὶ ταχυτῆτος.

259. Ἴσως μισεῖν. | Ἐξ ἴσου μοι τρίχει. τὸ δὲ λοιπὸν, οὐ ὑπερβατῶς. καί τοι ἐξῆν εἰπεῖν καὶ ταῦτα πρὶν φράσαι μοι.

261. Οὐκ ἦν πάλαι δῆπου. | Σύνδεσμος ἀποδηλικός. τοὺς γέροντας δὲ παίζει μηδὲν εἰπὼν καὶ ὑποκρίνεται εἰσηκέναι ἀφ' ὧν αὐτῶν τὰ ὦτα γήρᾳ πεπηρῶσθαι. ἐπιγελᾷ δὲ τῷ ἀμυδρῷ τῶν αἰσθήσεων ἀφ' οὗ γῆρας. ἄλλως. δέον ἔλεξε εἰπεῖν πρὸς τὸ πάλαι, ὃ δὲ λέγω εἶπε, δηλονὸς ὡς οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ πάλαι καὶ νῦν λέγω. παίζων δὲ ὁ θεράπων τοῦτό φησιν. οὐ γὰρ προεῖπεν αὐτοῖς τίνος χάριν αὐτοὺς καλεῖ.

263. Ψυχρᾷ βίᾳ. | Ἦγεν ταλαιπώρως, ἢ ἐπιμεμφόμενος τῷ γήρᾳ, ταῦτά φησιν ἀντὶ δὲ ἐντελῶς. τὸ δὲ ἐξῆς, ὑμᾶς ἅπαντας ἀπαλλαγόντας ψυχρᾷ καὶ δυσκόλῳ βίῳ ζῆσθαι.

266. Ῥυπῶντα.

Χο. Ἔστιν ὅ δή τί; κἀ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὃ φησιν;

Καρ. Ἔχων ἀφικται δεῦρό πρεσβύτιόν τιν', ὦ πάνυ σοφοί,
Ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νωδόν,
Οἶμαι δ' νὴ τὸν Ἡρακλέα, κἀ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

Χο. Ὦ χρυσὸν ἀγγέλλας ἐπῶν, πῶς φῄς; φέρε σὸν μοι·
Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

Καρ. Πρεσβυτικῶν μὲν ὧν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.

Χο. Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι Ἀζήμιον, κἀ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

Καρ. Πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα Ἡγεῖσθε

ΣΧΟΛΙΑ.

266. Ῥυπῶντα. | Αὐχμοῦ μεστόν. ἔστι καὶ ῥυπόω, οὖ. καὶ ῥυπάω. ὡς ἐλαῦθα, καὶ ῥυπάνω.

Κυφόν. | Κυρτόν. ῥυσὸν δέ, ῥυτίδας ἔχοντα.

Μαδῶντα. | Γράφεται καὶ μυδῶντα, καὶ μαδῶντα. καὶ μυδῶντα μέν, ἀντὶ τοῦ, δυσώδη ἀποπέμποντα, μαδῶντα δέ, ἀντὶ τοῦ, κόμην μὴ ἔχοντα, φαλακρόν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα.

Νωδόν. | Ὀδόντας μὴ ἔχοντα, ἀφ' οὗ τὸ γῆρας. ὁ μέντοι ἄφωνος αὐθὶς δὲ ὁ Πλοῦτος.

267. Ψωλόν. | Ἀκτήμονα, κατὰ παρίκλασιν τοῦ μορίου. Ψωλὸς κατὰ Σωΐδαν, ὁ λιποδέρμων, ὀξυτόνως. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται εἶναι, τουτέστι περιτετμημένοι.

268. Ὦ χρυσὸν ἀγγέλλας ἐπῶν. | Ἀττικὴ ἡ σύνταξις. ἀντὶ τοῦ ὦ πλοῦτον ἐκ τῶν ἐπῶν ἀγγέλλας, ἢ ἀντὶ τοῦ ὦ τιμιώτατον εἰπὼν λόγον.

269. Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα. | Ὡς πολύπειροι συνῆκαν τὴν τοῦ πλούτου σὺν μύθοις ὕστερον ἔχουσαν ἀπογραφήν. κυρίως δὲ σωρὸς, τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος. παρὰ τὸ σῶ, ὅ ἐστι σώζω, σωάγω. σορὸς δὲ θηλυκῶς λεγόμενος τάφος, καὶ λεγόμενος ὁ μικρός. ἐπὶ δὲ τῶν καρπῶν ἀρσενικῶς ἐπὶ λεγόμενος μο-

Cho. Quid autem hoc ſibi vult? aut unde hoc quod dicit *in mentem illi venit?*

Car. Huc venit modò ſecum ferens ſenem quendam, O ruſtici,

Squalidum, gibboſum, miſerum, rugoſum, calvum, edentulum,

Credo quoque, per Cœlum, etiam verpum illum eſſe.

Cho. O aurea mihi verba nuncians! quid ais? dic mihi rurſum:

Nam præ te fers quaſi veniret pecuniarum cumulum ſecum ferens.

Car. Senilium quidem malorum cumulum habere ego autumo.

Cho. Cenſen' te, qui ſic nos ludificaris, evaſurum Impunè, præſertim cùm ego ſcipionem geſtem?

Car. Omninò igitur hominem me talem ad hæc omnia natura comparatum

Exiſtimatis,

ΣΧΟΛΙΑ.

ω μιγάλω. καλῶς ἔν ἀπὸ τ καρπῶν φαίνον) εἰρηκότες. οἱ γ ἐνθλιῶντες, κ πλέυσιοί εἰσιν. ἢ ὡς γεωργοὶ, ταύτ κέχρλω) τ παραβολ.

270. Πρεσβυτικῶν μ ἔν. | Διὰ τὸ τ γήρᾳ ἔπεσθ ταῦτα τὰ συμπλώματα. ἀπὸ κοινῦ ὁ τὸ δηλῶ.

271. Φενακίσας. | Φενάκη τὸ προκόμιον, οἷον ᾧ φαινομέν κραν. τὸ ἄκος κ σκέπη. ἄλλως δὲ, κεφαλῆς τριχῶν πινομένης ἄκος. φενάκη δὲ κυρίως ἡ προσθετὴ ἐπιτηδυτὴ κόμη ἀπὸ τ κατερρυτιδωμένων γυναικῶν, κ ὕστερον ἀπαλυσῶν ἀφ τὸ ἐπείσακτον τ κόμης.

272. Ἀζήμιος. | Ἀβλαβής. κυρίως δὲ ζημία ἡ τ ζωῆς μείωσις. βακτηρία δὲ ἤτοι ἡ τὴν βάσιν ποιοῦσα ἑδραίαν, ἢ βατηρία τίς ἐστιν οἱονεὶ βάσεως αἰτία, κ ἐν πλεονασμῷ ᾧ κ. πάντες γ οἱ γέροντες ἐν ταῖς Ἀθήναις βακτηρίας ἐβάσταζον. ἦν δὲ προφρικὸς ἀσθενεῖς γέροντας ἤδη. εἶχον δὲ ἢ διὰ τὸ ἐπιρρίπτεσθ αὐτῇ, ἢ διὰ τὸ ἀμύνεσθ ταύτῃ μὴ δυναμένους χερσί.

273. Πάντως γάρ. | Ἀληθῶς γ νομίζετέ μοι τοιοῦτον ἄνθρωπον φύσ ἐις ἅπαντα κ ὑγιᾶ εἰπεῖν.

Ἡγεῖσθέ μ' εἶναι οὐδὲν ἂν νομίζεσθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
Χρ. Ὡς σεμνὸς εἶ πεπίστευσαι. αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
Ἰὼ, ἰώ· τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
Καρ. Ἐν τῇ σορῷ γυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σε
Σὺ

vid. Scholia in loc: δικάζειν.

ΣΧΟΛΙΑ.

276. Τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας. | Ἐν τῷ εἰδικῷ καὶ τὸ γυνικὸν ἐπήγαγεν. αἱ μὲν χοινικίδες, πέδαι τινές εἰσιν, χαῦνες δὲ πᾶν περιφερές. διὰ καὶ τὸ μέτρον χοῦς καλεῖται.

277. Ἐν τῇ σορῷ γυνὶ λαχόν. | Παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις δίκαι ἦσαν φυλαί. ἔθος ἦν ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν, δικαστὰς καθίζειν. εἶτα ἀπὸ μιᾶς ἑκάστης ἐλάμβανον ἄνδρας πέντε τοὺς ἐπισημοτέρους. καὶ πάλιν ἐκ τῶν πέντε τὸν ἕνα τὸν κλήρῳ λαχόντα ἐποίουν δικάζειν. ἀντὶ δὲ εἰπεῖν, ἦν ἐν τῷ δικαστηρίῳ πληρωθὲν τὸ γράμμα καὶ τὸ ψήφισμα, ὅ ἐστι κλῆρος, δικαστὴν δικάζειν σὲ καὶ ἤδη καθίζειν, ὡς πρὸς γέροντα παρ' ὑπόνοιαν πυίζειν. ἦσαν δὲ ταῖς Ἀθήναις πολλαὶ καὶ δικαστήρια. καὶ ἐν τισι μὲν, ἐδίκαζον περὶ φονικῶν πραγμάτων. ἐν τισι δὲ περὶ δημοτικῶν. καὶ ἕκαστον δὲ τούτων εἶχεν ἐν τι τῶν στοιχείων εἰδικὸν ὄνομα. εἶον, ἦν τι τῶν δικαστηρίων λεγόμενον ἄλφα. ὁμοίως ἄλλο λεγόμενον βῆτα, ἄλλο γάμμα. καὶ ἑξῆς τὸ δ καὶ τὸ ε, καὶ ἕως τοῦ κ. δίκαι δὲ ἦν τὰ δικαστήρια ἐν Ἀθήναις. καὶ πρὸ θυρῶν δὲ ἑκάστου δικαστηρίου ἐγέγραπτο πυρρῷ βάμματι τὸ στοιχεῖον, ᾧ τινι τὸ δικαστήριον ἀπεμάζετο. ὅσοι δὲ δικασταὶ ἦσαν ἐν Ἀθήναις, ἕκαστος καθ' ἕκαστον δικαστήριον εἶχε δέλτον, τουτέστι πινακίδιον, ἐν ᾧ ἐγγεγραμμένον ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαστηρίου. εἶχε δὲ καὶ ῥάβδον ἅμα τῷ πινακιδίῳ. καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ῥάβδῳ ἦν τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου ἐγγεγραμμένον, ὅτι ἂν συνίοιεν καιρὸς τοῦ δικάζειν, ἤρχοντο πάντες οἱ δικασταὶ εἰς τὴν ἀγοράν. κἀκεῖ κλῆρος ἦν ἕκαστον. καὶ ὃς τις ἂν κλῆρον ἀναλῃτο ἔχοντα τὸ ω, ἀπήρχετο εἰς τὸ α δικαστήριον. ὁμοίως εἰς τὸ β καὶ τὰ ἑξῆς. ἀπήρχετο δὲ καὶ πρῶτον μὲν ἐδείκνυε τῷ κήρυκι τοῦ δικαστηρίου τὸν κλῆρον τοῦ στοιχείου. ὁ δὲ κήρυξ λοιπὸν ἐδίδου αὐτῷ τὸ πινάκιον αὐτοῦ καὶ τὴν ῥάβδον, εἶτα ὕστερον ἐδίκαζεν. εἰ δέ τις δικαστὴς εἰσὶν μὴ πληρωθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον, διαφόρως ἐζημιοῦτο. ἄλλως. ἔρχεται ἕκαστος εἰς τὸ πινάκιον ἔχων ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ πατρόθεν καὶ τοῦ δήμου, καὶ γράμμα ἕν τι μέχρι τοῦ κ. ἀφ' οὗ τὸ παλαιὸν δέκα φυλαὶ εἶναι Ἀθήνησι. διῄρηντο γὰρ κατὰ φυλάς. εἶτα οἱ θεσμοθέται κατὰ φυλὴν ἕκαστον, καὶ ἐνδέκατον ὁ γραμματεὺς ἐκλήρουν τὰ γράμματα μέχρι τοῦ κ. καὶ τὸ λαχόντα ἴσα τὸ ἀριθμὸν τοῖς μέλλουσι πληροῦν δικαστηρίοις ὑπηρέτης φέρων ἐτίθη καθ' ἕκαστον

Existimatis, neque quicquam sani posse dicere putatis?

Cho. ~~Quantum gravitatis præ se fert hic verbero?~~ Quam se-
crura autem tua clamant rio vultu
Heu, heu, dum vincula & compedes expetessunt. hæc dicit
Car. In tumulo jam litera tua judicandi munus sor- perditissi-
tita est: mus ille
Tu ——?

ΣΧΟΛΙΑ.

ἅπαξ δικαστήριον ἦν. εἶτα πάλιν ἀπεπληροῦντο οἱ τὰς εἰληχότα γράμματα ἔχοντες, τίνες δικάσουσι καὶ τίνες οὔ. τοῦτο οὖν ἐστι ὃ λέγει, ἀμείψας τὸν γελοῖα χάριν. ἀνθυπήλαξε γὰρ εἰπὼν σὺ τῇ σορῷ, δίκη σὺ τῇ ἡλικίᾳ. ἐγράφοντο δὲ, ὅτι ἐπεὶ ἦν πέντε δικαστήρια ἐπληροῦντο πέντε γραμματεῖς ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ ε. εἶτα τὸ πρῶτον ἀνεσείχθη, ἐπὶ τοῦ α προετίθετο δικαστηρίου, ὡς ἂν ἔτυχεν, καὶ οἱ δικάζοντες ἐπληροῦντο εἰς οἷον ἅπας· λάχοι δικάσαι. τοῦτο δὲ ἐγίνετο ἵνα μὴ ἀμφιβείρη τις τὸ δικαστήριον ἀκρίτως ἐρχομένων τινῶν χωρὶς κλήρου εἰς τὸ δικαστήριον δικάσαι. τὸ δὲ, ὁ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσι, τοιοῦτόν ἐστι. τοῖς λαχοῦσι δικάσαι εἰσιελθοῦσιν ἑκάστῳ σύμβολα δίδονται δηνάρια παρὰ τοῦ ἐπὶ τούτων εἰληχυίας ἀρχῆς, ἵνα ἔχοντες καὶ τοῦτο προφέροντες λαμβάνωσιν τὸν δικαστικὸν μισθόν. εἰπὼν οὖν σορὸν, ἐπήγαγε Χάρων. δίκη δὲ εἰπεῖν ὁ ἄρχων τὸ σύμβολον δίδωσιν, ὅς ἐστι ὁ μισθὸς ὁ δικαστικὸς, εἶπεν ὁ Χάρων ὡς γερόντων αὐτῶν καὶ μισθοφορούντων. ἄλλως. δίκη ἔτους εἰπεῖν ὅτι καιρὸς ἦλθεν ὑμᾶς πλουσίους γενέσθαι, ὑμεῖς δὲ μέλλετε. ὁ δὲ οὐκ ἔτους εἶπεν, ἀλλ' ἠθέλησαν αὐτὸς σκῶψαι ὡς γέροντας ὄντας καὶ ἐγγὺς τοῦ θανάτου. σκώπτει δὲ ὑ καθαιρῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἔθους ὁ Ἀθηναῖοι εἶχον περὶ τὰς δίκας, ἵν' ᾖ τοιοῦτο. δίκαι δικαστήρια ἦσαν παρ' Ἀθηναίοις, τὸ μὲ φόνου, τὸ δὲ μοιχείας, τὸ δὲ ἑτέρου τινός. ὑσῶν δὲ καὶ ἐκ φυλῶν, ἐξελέγοντο ἐκ ἑκάστης φυλῆς ἕνα ἄνδρα, καὶ ἔταττον αὐτοὺς εἰς τὰ τοιαῦτα δικαστήρια κριτὰς εἶναι. πλὴν ἐγραφον πρότερον τὰ τῶν ἀνδρῶν ὀνόματα, καὶ κλήρου γινομένου, ὁ μὲ εἰς τοῦτο, ὁ δὲ εἰς ἐκεῖνο δικάζειν ἐλάμβανεν. ἐδίδου δὲ ὁ κήρυξ αὐτοῖς ῥάβδον, ἧτις ἦν σύμβολον τοῦ δικάζειν, ἵνα ἅπας· καθ' ἑσπέραν λιπαρεῖσθαι τῷ Πρυτάνει τὴν ῥάβδον τριφόλιον λαμβάνων μισθὸν τὸ δικάσειν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν οὖν τῷ δικαστηρίῳ τὸ γράμμα σοῦ λαχὼν δικάζει, καὶ ἀφ' τοῦτο καὶ ὁ κήρυξ δίδωσι σοι τὸ σύμβολον, ὁ δὲ σκώπτων αὐτοὺς ὡς γέροντας καὶ ἐγγὺς θανάτου ὄντας φησὶν οὐ τῇ σορῷ καὶ ὁ Χάρων. ἔστι δὲ ἡ σύνταξις σολοικοφανής. λαχόντος γὰρ τοῦ γράμματός σου ἔφελεν εἰπεῖν. ὁ δὲ ἐνθάδε ἔθηκεν ἀντὶ γενικῆς, Ἀττικῶς ἔθει χρησάμενος. ἔθος γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς ἔστιν ποιεῖν, ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος μετοχῶν. ἔστι οὖν ἡ σύνταξις καὶ ἡ ἀφέλεια τοῦτο αὐτή. λαχόντος τοῦ γράμματός σου δικάζει σὲ οὐ

Σὺ δ' ὁ βαδίζων· ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δι-
δωσιν.

Χρ. Διαῤῥαγείης· ὡς μόλθων εἶ, καὶ φύσει κά-
θαλθος,
Ὅς τις φενακίζεις. φέρε σοι δ' ὅπως τέτληκας
ἡμῖν,
Ὅτῳ χαίρειν μ' ὁ θεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
Οἱ πολλὰ μοιδιόωντες, ὅτι ὕσπις χολῆς, πρὸ-
θύμως
Δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶν-
τες.

Καρ. Ἀλλ' ὅτι. ἔτ' ἂν κρύψαιμι. † Πλοῦτον
ἄγε, ὦ ἄνδρες, ἥκει
Ἄγων ὁ θεσπότης. ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
Χρ. Οὕτως γάρ ὄζει πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν
εἶναι; Καρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

τῇ σορῷ. ἄγων οὖν τῷ δικαστηρίῳ, σὺ δὲ βαδίζεις, ὁ δὲ Χάρων, ἄγων ὁ κύριός σοι τὸ σύμβολον ὃ κριτὴν εἶναι, τουτέστι τὴν ῥάβδον. σὺν δὲ αἰτίᾳ καὶ τὸ κύριε Χάρων ὠνόμασεν. ὁ γὰρ Χάρων κατὰ ἀναγραμματισμὸν ἄρχων λέγεται.

278. Ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον. | Περὶ δὲ παραδιδομένου τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον συμβόλου, Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω γράφει. τοῖς μὲν δικαστηρίοις χρῶμα ἐπιγέγραπται ἐφ' ἑκάστῃ ἐπὶ τῷ σφηνίσκῳ τῇ εἰσόδῳ. ὁ δὲ λαβὼν τὴν βακτηρίαν βαδίζει εἰς δικαστήριον τὸ ὁμόχρων μὲν τῇ βακτηρίᾳ, ἔχον δὲ τὸ αὐτὸ γράμμα ὅπερ ἐν τῇ βακτηρίᾳ. ἐπιδοὺς δὲ εἰσέρχεται παραλαμβάνων σύμβολον δημοσίᾳ παρὰ τῶν εἰληχότων ταύτην τὴν ἀρχήν. ἀντὶ δὲ τούτου ὁ κήρυξ ἢ ὁ δῆμος, ἀπέπεμψε πρὸς τὴν σορόν,

ἀργὸν μόθων. | Εἶδος αἰσχρᾶς καὶ δυλοπρεποῦς ἀρχήσεως. οἱ δὲ Δᾶλοι τοὺς παρατρεφομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας μόθωνας καλοῦσιν. ἔστιν. μόθων, φλύαρος, φορτικὸς, ἄτιμος, αἰσχρός. λέγουσι δὲ τοὺς Ἀθηναίους χθραισαμένους τοὺς μόθωνας δουλικῇ καὶ ἀγεννεῖ μάστιγι παρασῆσαι τύχῃ. οὗτοι καὶ Ἀθηναῖοι μόθωνες. ἢ ἀπὸ Μόθωνος

Tu vero non abis. Atqui Charon tibi Symbolum dat.

Cho. Disrumparis: ut molestus es, & ad vafra maleficia natus,

Qui sic nos ludos facis, dicere vero nobis nondum ~~dignatus es~~,

Quamobrem herus tuus me huc accersiverit.

Qui multis enecti laboribus, cum nullum erat otium, prompte

Huc advenimus, multarum ceparum radices prætergressi.

Car. Aut non celabo diutius; Plutum enim, ô viri, venit

Secum adducens herus, qui nos divites reddet.

Cho. Num reverà igitur licet nos omnes fieri divites?

Car.

ΣΧΟΛΙΑ.

θωνός τινος αἰχροποιοῦντος καὶ ἀεὶ ἐν τοῖς πότοις ῥεχυμένου. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνόητος. ἄλλοι δὲ λέγουσι. ὀλιγοπρεπεῖς, σπερμολόγους.

Κόβαλος. | Κόβαλοι δαίμονές εἰσί τινες σκληροὶ περὶ τὸ Διόνυσον ἀπατεῶνες.

283. Πολλῶν θύμων. | Τὸ πολλῶν θύμων ῥίζας ὑπερῶντες τοιοῦτον ἔχει τὸ νοῦν. οἱ τὴν Ἀττικὴν οἰκοῦντες πένητες ἐπεὶ μὴ εἶχον τὰς ἐκ τῶν σπερμάτων τροφὰς, ἀνεπιτήδειος ἦν ὁ τόπος εἰς γεωργίαν κατάξηρος ὤν, ἥσθιον θύμους, οὓς οἱ κοινοὶ βολβοὺς ἢ ἀγριοκρόμμυα φασίν. λέγει γοῦν ὁ χορὸς τῶν πενήτων ὅτι ἡμεῖς πολλὰ κοπιάσαντες, καὶ ταῦτα σὺν ὕσπι ἀδείας ἡμῖν, ἤλθομεν μετὰ προθυμίας ὧδε.

Διεκπερῶντες. | Ἀντὶ τοῦ παρορῶντες καὶ παρατρέχοντες ὑπὸ τὴν ἄγαν σπουδῆς, καὶ αὐτὰς δὴ τὰς τῶν θύμων ῥίζας πολλῶν ὄντων, ἃς ἐξ ἔθους εἰχόμην συλλέγειν.

285. Ἄγων ὁ δισπότης. | Ἄγω τὸ φέρω, τὸ ὁδηγῶ. ἄγω νομίζω τὸ θυμῶ καὶ τὸ σωλῆνα, ἀφ' οὗ τὸ κατέαξαν ἀντὶ τοῦ σωέτριψαν.

Μίδαις

Καρ. Νὴ τὸν Θεὸν, Μίδαι μὲν ἦν, ἣν ὥτ
ὄνου λαβέτε.

Χρ. Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ βέλομαι χρεῦσαι
τῷ ἡδονῇ· εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

Καρ. Καὶ μὴν ἔγωγε βεβλήσομαι, Θρεπτιανελὸ,
τὸ Κύκλωπα
Μιμεῖσθαι, καὶ τὴν πρόβατον ὠδὶ παρεσταλόων,
Ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκνα δαμὶν ἐπαναβρῶντες
Βλησχώμεθα τὸ προβατίων Αἰγῶν

ΣΧΟΛΙΑ.

287. Μίδας μὲν ἦν. | Μίδας βασιλεὺς ἦν Φρυγίας πλουσιώτατος, ὥστε ὄνου ἔχει. τοῦτο δὲ παροιμιωδῶς ἐλέγετο ἐπὶ τούτῳ, ὅτοι ὅτι πολλὰς ἀταξίας εἶχεν, ἢ ὅτι κώμῳ Φρυγίας κατέχει ὄνος ὥστα ἔφη ἐλέγετο. λέγεται δὲ τούτῳ τὸ Παπιωλὸν χρυσὸν ῥεῦσαι. λέγει δὲ αὐτὸν πάλιν ἐύξοος ὥστε πάντα γανίοις χρυσὸν, ὃν ἂν ἅψαιτο. ἢ ἐπεὶ ἄν. μαθὼν αὐτὸ τὸ ἄδων ζῶν πλὴν μύος. καὶ Μίδας. ὁ φόδας ὠτακουστὰς εἶχεν. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ψίξας ποτὲ τὸ Διονυσον ὁ Μίδας, μετεδλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι ὕπνος τῷ Διονύσου παριὼν, ἐδίκασε, διὸ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς, ὥστε ὄνε αὐτῷ ἐφύτευσεν. οἱ δὲ ὅτι ὥστα μεγάλα φύσει εἶχεν. ἄλλως. ὅτε ὁ Μίδας σφόδρα πλουσίος ἦν. ὥστε καὶ ὡς φασι τοὺς θεοὺς, ὅ, τι ἂν εἰς χεῖρας λάβοι χρυσὸν γίνεσθαι. καὶ τυχὼν τοῦ οἴνου, λιμαγχονηθεὶς ἀπέθανεν. ὅτε καὶ ἐλάμβανεν εἰς τροφὴν εἰς χρυσὸν μετεδάλετο. μυθεύονται δὲ αὐτὸν καὶ ὥστα ὄνε ἔχειν, ὅτι τὰ φ' ἁπλῶς αἰσθητήρια μέγιστα εἶχεν. οἱάπερ ὄνος. τὸ δ' ἀληθὲς, ὅτι πολλὰς εἶχεν ἀταξίας, ὡς παντὶ ἔχειν γεώσκειν, τὰ δὲ πρὶ αὐτοῦ χώρας λεγόμενά τε καὶ πραττόμενα. τὸ δὲ μὴν ὄν. ἀντὶ τοῦ δέ. ἐμφαίνει δὲ ἐντεῦθεν, ὡς ἐκ ἁπλῶς πλουσίους ποιοῖ. Μίδας δὲ οἱονεὶ ὑπερβολικῶς πλουσίους, οἷος ὁ Μίδας.

290. Θρεπτιανελὸ, τὸ Κύκλωπα. | Ἡ τοῦ Κύκλωπος ἱστορία δηλοῖ, ὅτι παιδὶν ὢν καὶ λύρᾳ κατέχων, ἠγωνίζετο τοῖς αὐτῷ ἑρίμμασι, καὶ ὅτι αὐτὸν Ὀδυσσεὺς ἐτύφλωσεν. ὅστερ ὢν σοφὸς, ὥτω καὶ ὢν πρὸς τὰς γέροντας, ᾄδων καὶ πορευόμενος μετ' αὐτῶν. ἔτι δὲ τὸ Θρεπτιανελὸ τὸ λύρας ἀπίχημα. καὶ ὁ συνάπτεται πρὸς τὴν σύνταξιν, ἀλλὰ διότι καὶ αὐτὸς ᾠδὶ, τούτῳ χάριν εἰδέναι. οἱ δὲ λέγοντες τὸ Θρεπτιανελὸ Κύκλωπα, ἤγουν τὸ ᾄδοντα τὸ Θρεπτιανελὸ καὶ διὰ τοῦτο καὶ

These verses are taken from a Tragedy of Philoxenus, called the Cyclops, or the Loves of Philoxenus and Galatea. the word Thettaleno, in Cario's singing, was the beginning of one of the Cyclops Airs, in this piece of Philoxenus. as we are informed by the Scholiast. ———

Car. Etiam, ita me dii ament, Midas profecto, ſi aures aſininas vobis habeatis.

Cho. Ut lætor, & delector, & ſaltare geſtio
Præ gaudio, ſiquidem hæc vera omnino prædicas!

Car. Et profecto ego percupio, threttanelò, Cyclopem
Imitatus, atque pedibus hunc in modum tripudians,
Vos ducere. *At agite filioli frequenter acclamantes,*
Balanteſque ovium

Capro-

ΣΧΟΛΙΑ.

κὴ τὸ λω μιγιθύοντες, ἀμαθεῖς. τοῦτο δὲ ὁ Κύκλωπ Φιλοξένυ ἐςί. πεποίηκε γὰρ ὕτ τ Κύκλωπα κιθαρίζοντα. ἄλλως τε κὴ τὸ μίτρον συςέλλ Θέλ τὴν λο συλλαβήν. Δ|ὰ δὲ τ εἰπεῖν κὴ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρενσαλίνων, ἔδ|ξεν ὅτι πρὸς τὴν πυγὴν αὑτὰς τῷ ποδὶ ἔτυψεν. τὸ δὲ ἐξῆς, κὴ μὴν ἐγὼ βυλήσομαι ὑμᾶς ἄγ|ν. Δ|ασύρ| δὲ Φιλόξενον τ τραγικόν. ὃς εἰσηγαγε κιθαρίζοντα τ Πολύφημον. τὸ δὲ Θρετ|ανιλὸ, μέλ κὴ κρεμάτιόν ἐςι. τὸ δὲ ἀλλ' εἶα τίκια θαμὶν ἐπαναβοῶντες, ὁ τ Κύκλωπος Φιλοξένυ ἐςί.

Θρετ|ανιλό. | Τὸν κιθαρῳδὸν, ἡ γὰρ κιθάρα κρεμαμένη τοιοῦτο μέλ ποιεῖ. Θρετ|ανιλό. Θρετ|ανιλό. ἄλλως. Φιλόξενον τὸ διθυραμβοποιὸν ἢ τραγ|διδάσκαλον Δ|ασύρ|. ὃς ἔγραψε τ ἔρωτα τ Κύκλωπ τ ἐπὶ Γαλατείᾳ εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμ ὁ τῷ συγγράμματι, τοῦτό φησι τὸ ῥῆμα Θρετ|ανιλό. ὁπεῖ γὰρ εἰσάγ| τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα τὴν Γαλατείαν. ἐπεὶ ἂν ἔφη ὁ χορὸς, ἥδομαι κὴ βύλομαι χορεῦσαι, ὁ οἰκέτης φησὶ, κὴ ἐγὼ βυλήσομαι χορεύ|. κὴ ἅμα ἀναφωνεῖ τὸ μέλ ὁπεῖνο. Φιλόξεν δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ὁ Σικελίᾳ ἦν παρὰ Δωριεῦσι. λέγυσι δὲ ὅτι ποτὲ Γαλατείᾳ τινὶ παλλακίδι Διονυσίυ προσέβαλε. κὴ μαθὼν Διονύσιος, ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς λατομίαν. φύγων δὲ ὁπεῖθεν ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Κυθήρων. κὴ ὁπεῖ δράμα τὴν Γαλάτειαν ἐποίησεν ὁ ᾧ εἰσήνεγκε τ Κύκλωπα ἐρῶντα τ Γαλατείας, τοῦτο δὲ αἰνιττόμ|ος εἰς Διονύσιον. ἐπείκασι γὰρ αὐτὸν τῷ Κύκλωπι, ἐπεὶ κὴ αὐτὸς ὁ Διονύσιος ὁσὰ ἀξυδέρκ|.

293. Βληχώμ|οι. | Ποιᾷ φωνῇ χρώμ|οι. βληχᾶαζ γὰρ τὸ τὰ πρόβατα ποιᾷ φωνῇ χρᾶαζ. τὸ δὲ ἐξῆς βληχώμ|οι μέλη κινάδρα δὲ, ἡ δυσωδία τ μαχαλῶν ἢ τ αἰγῶν κιναδρώντων ἢ κακὴν δυσωδίαν ἐχόντων, ἢ τ δυσοσμίαν ποιόντων ὁσὰ τ μυαχαλῶν. κινάδρα δὲ κυρίως ἡ τ κ νῶν βρῶσις. κινοδρά τις ἔσα. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἦν ἐγράφετ' ἂν διὰ τ υ ψιλῆ.

Αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
Ἔπειθ' ἀπεψωλημένοι, τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.
Χο. Ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, Θρεττανελὸ
τὸν Κύκλωπα 296
Βληχώμενοί, σε τετονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
Πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια δεδεμένα, καὶ
κεφαλὰς κναπαλῶντα,
Ἡγεμόνιον τοῖς σφαγατίοις,
Εἰκῇ ἢ καταδαρθέντα που, 300
Μέγαν λαβόντες ἡμεμόνιον σφηκίσκον, ἐκτυφλῶσαι,
Καρ. Ἐγὼ ἢ τὼ Κίρκω γε, τὼ τὰ φάρμακ' ἀνακικῶσαν,

Ἡ

ΣΧΟΛΙΑ.

295. Τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. | Τὸ ἑξῆς, τράγοι δ' ἀπεψωλημένοι ἀκρατιεῖσθε. λείπει τὸ ὡς. ὡς τράγοι. τὸ ἢ ἀκρατιεῖσθε ἀντὶ τοῦ φάγεσθε. ἀκρατισμὸς γὰρ λέγεται τὸ πρωϊνὸν φαγεῖν. ἢ ἀκρατῆ πράσσετε. ἐπεὶ δὴ μὴ τὴν συνουσίαν οἱ τράγοι λείχουσι τὰ ἑαυτῶν αἰδοῖα. ἢ λείχετε τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου.

298. Πήραν ἔχοντα. | Καὶ γὰρ παρὰ τῷ Φιλοξένῳ πήραν ἔχων εἰσῆλθε. ταῦτα δέ φησι καὶ τὰ ἑξῆς ὡς καὶ τοῦ τυφλώσεως αὐτῷ ἐν ποιήματι ὄντος.

Καὶ κραιπαλῶντα. | Ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα, μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τῆς καιρίαν σφάλλεσθαι. ἄλλως. κραιπάλη. οἱονεὶ καραπάλη, ἐκ τοῦ κάρα, καὶ τοῦ πάλλω, τὸ δινεῖν, ὅτι ἡ οἴνωσις τὴν κεφαλὴν τῶν μεθυόντων πάλλει, κινεῖ, καὶ δινεῖ.

300. Εἰκῇ. | Μάτην. καὶ ὡς ἔτυχεν. ἢ ἀκαίρως, ὅθεν καὶ εἰκαῖος ὁ μάταιος.

Καταδαρθέντα. | Ὡς ἔοικε καταπεμπεθείσα τις ὡς τὸν Κύκλωπα ὑπνωτῖται. τοῦ δὲ οἰκέτης μεταθέντος τοῦ Κύκλωπος, οἱ γέροντες ἐπάγουσιν ἃ ἔπαθε παρὰ τοῦ Ὀδυσσέως ὁ Κύκλωψ.

301. Ἡμεμόνιον σφηκίσκον. | Ἐπιτετήδευται ἡ λέξις παρὰ τὸ σφῆκα. τὰ γὰρ μικρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ σεσηγμένα, σφηκίσκους καλοῦσιν. ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπεσφιγμένην ἔχουσι ἰσχνὴν

Balatu referentes vocem Ovium, & Caprarum
Caprorumque fœtentium modulo, fœtide olentium.
Sequimini recutiti, velut hirci autem lascivite. 295

Cho. Nos autem vicissim quæremus, Threttanelo balantes, Cyclopem
Hunce te famelicum nacti,
Peram gestantem atque olera agrestia roscida, ebrium
Ovibus præeuntem,
Forsan etiam somno alicubi oppressum, nullâ ratione ha-
Adhibito palo ingenti præusto excæcare. latâ loci commodi

Car. Ego vero Circen illam venena miscentem vel incom-
(Quæ modi;
sive sub
Tecto, sive sub Dio

ΣΧΟΛΙΑ.

ἰχνοὶ ὄντες ὄπισθεν καὶ τὰς λαγαρὰς ἢ τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους καὶ μὴ προκοιλίους, σφηκώδεις φασίν. ἄλλως. σφηκίσκον, ἀξυμμιγέον ξύλον. ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ, ὀξὺς ὢν τῶν ὄπισθεν ἐκτυφλῶσαί σέ φησιν ὡς τὸν Κύκλωπα ὃν μιμῇ. ἄλλως. ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς παιγνιωδῶς ἐπιφέρει τὰ τοῦ Φιλοξένου εἰπόντος πῆραν βαστάζειν τὸν Κύκλωπα, καὶ λάχανα ἐσθίειν, ὅτι γὰρ πεποίηκε τὸν τοῦ Κύκλωπος ὑποκριτὴν εἰς τὴν σκηνὴν εἰσαγόμενον. ἐμνήσθη δὲ καὶ τῆς τυφλώσεως ὡς ὕστερον ἐν τῷ ποιήματι. ταῦτα δὲ πάντα Διονύσιον τὸν Φιλόξενον εἰπεῖν, ὡς μὴ ἀληθεύοντα. ὁ γὰρ Κύκλωψ, ὡς φησιν Ὅμηρος κρέα ἤσθιε, καὶ ὠμὰ λάχανα. ἃ τοίνυν ἔφησεν ἐκεῖ ὁ Φιλόξενος, ταῦτα ὁ χορὸς εἰς τὸ μέσον ἀναφέρει.

302. Ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην. | Ἔκθεσις τοῦ διπλῆς συσηματικῶς στίχων καὶ κώλων εἴκοσι. εἰσὶ δὲ τοῦ πρώτου συσήματος στίχων καὶ κώλων ἑπτά. τούτων ὁ πρῶτος τετράμετρος ἀκατάληκτος. οἷον τὸ τοῦ Ἀλκαίου· Δέξαι μοι κωμάζοντα δέξαι λίαν ὁμαι σε λίαν ὁμαι. ὁ δεύτερος τετράμετρος καταληκτικὸς ὡς τὰ πρὸ τούτων. ὁ δὲ τρίτος δίμετρος ἀκατάληκτος. ὁ δὲ τέταρτος τετράμετρος καταληκτικὸς ὁμοίως τῷ δευτέρῳ. ὁ δὲ πέμπτος ὁμοίως τῷ τρίτῳ. ὁ ἕκτος τρίμετρος ἀκατάληκτος. ὁ δὲ ἕβδομος τρίμετρος καταληκτικός. ὡς ἐκεῖνα τοῦ Ἀνακρέοντος· Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι. Πάρεσι γὰρ μαχίσθαι. ἐφθημιμερῆ δὲ τὰ τοιαῦτα καλεῖται, ὡς τριῶν ἐχόντα πόδας καὶ συλλαβήν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

303. Ἑταίρους

Ἦ τὰς ἑταίρας τῆ Φιλαινίδι ποτ' ἐν Κορίνθῳ,
Ἔπεισεν, ὡς ὄνταις κάπρις,
Μεμιγμένον σπῶρ' ἰδίοιν, αὐτὴ δ' ἔμαθ'εν αὐτοῖς,
Μιμήσομαι πάντα τρόπον.
Ἡμεῖς ὦ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιλησίας,
Ἔπεσθε μηδὲν χεῖρον.

Χο. Οὐκ ἔστι σε τὼ Κίρκιν γε, τὼ τὰ φάρμακ' ἀνακικῶσαν,
Καὶ μαγανεύσαν μεθύσασά τε τὰς ἑταίρας,
Λαβόντες, ὑπὸ φιλησίας
Τὸν Λαέρτιὰ μεμιμημένοι, περὶ ἔρχεων κρεμῶμεν,
Μινθώσομεν δ', ὥσπερ τράγε, Τὴν

τῶ μίνθω χρίσομεν

ΣΧΟΛΙΑ.

303. Ἑταίρας δ' Φιλαινίδι. | Δέον εἰπεῖν Ὀδυσσέως, ὁ δὲ Φιλαινίδι εἶπε. κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν ὡς πλήσιον, καὶ παρασίτας ἔχοντα καὶ διὰ τὴν Λαΐδος ἔρωτα εἰς Κόρινθον διάγοντα. κωμῳδοῦται καὶ ὡς συνόδους σὺν ταῖς ἑταίραις αὐτοῦ, ὡς κάπρος εἶπε. τὴν δὲ Λαΐδα Κίρκην εἶπε, ἐπεὶ τοὺς ἑταίρους ἐφαρμάκευεν. ἄλλως. ὥσπερ καὶ Κίρκην φησὶ παίζων τὴν Λαΐδα φαρμάσασαν τοὺς ἐρῶντας. τροπικῶς δὲ παίζει εἰς ταύτην ἐπαινῶν ἄγαν τὴν ἱστορίαν. δῆλον δὲ ὅτι περὶ Φιλαινίδα διαλέγεται. κάπρος δέ φησι τοὺς ἑταίρους τῆ Φιλαινίδι, τῷ ὅλῃ ὕβρει. καὶ ταῦτα δὲ εἰς Φιλαινίδα τὴν Μελιτέα, ὡς ἐ μόνον μίγας, ἀλλὰ καὶ ἀρκαδὴ καὶ ὑὸδη. καὶ Νικόχαρις ὁ Γαλατεύς, καθ' ὅτ' ἀκμαιοδυτότερος εἶ Φιλαινίδι τῆ Μελιτέως. ἄλλως. ὁ τῇ νήσῳ τῶν Λαιστρυγόνων ἡ Κίρκη ἦν, πάσας γυναῖκας παρελθοῦσα μαγείαις, προσίχεν ὧν Ὀδυσσεὺς τῇ νήσῳ μὴ τὸ φυγεῖν τὴν Κύκλωπα, καὶ πέμψας τινὰς τῶν αὐτοῦ ἑταίρων, τίς ἂν εἴη σκοπεῖσθαι, ἔρημος δ' ἦν ὁ χῶρος. ἐπεὶ ἀπελθόντες ἔστησαν καὶ τὴν Κίρκην εὑρόντες, χοῖρας ἐπ' αὐτῆς διά τινος ποτοῦ γινομένους, αὐτὸς εἰς τὴν τέχνην ἀφίκετο ζητήσων· ἐντυχὼν δὲ τῷ μύστῃ τῆς ὁδοῦ τῷ Ἑρμῇ, καὶ παρ' αὐτοῦ μαθὼν τὰ περὶ ἑταίρων, καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ τὸ Μῶλυ ὅτις ἐστὶν ἀντιφάρμακος βοτάνη, ἦλθε πρὸς Κίρκης οἶκον κατέλαβε· ἐπιχειρησάσης δὲ καὶ αὐτῷ τὰ ὅμοια δρᾶσαι, τὸ ξίφος καθ' αὐτῆς ἀνέτεινεν· ὅθεν αὐτὴ φοβηθεῖσα, τούς τε ἑταίρους αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπεκατέστησε,

(Quæ Philonidæ ſocios olim in Corintho
Perſuaſit itidem ac ſi ſues eſſent,
Subactum ſtercus ut comederent quod ipſa illis ſubegerat)
Omni modo imitabor.
Vos autem grunnientes præ voluptate,
Matrem ſequimini porci.
Cho. Atque proinde te, Circen illam venena miſcentem
Et faſcinantem conſpurcantemque ſocios
Deprehendentes, præ voluptate
Laertis filium imitantes, teſticulis ſuſpendemus,
~~Linemuſque tuas, tanquam hirci~~
Stercore caprino haud ungemus. Nares.

ΣΧΟΛΙΑ.

τίσησε, ϗ πρὸς μίξιν αὐτῷ συνελθεῖν ἐπιθύμησεν· ὁ δὲ ϗ ἐμίσησε, ϗ παῖδα ἔσχεν ἐξ αὐτῆς τ Τηλέγονον, ὑφ' ὃ ϗ ὕστερον καὶ ἄγνοιαν ἀνηρέθη κέντρῳ τρυγόνος. Θέλων ἂν ὁ ποιητὴς σκῶψαι τ Φιλωνίδην ὅτι αὐτῷ ἦρα Λαΐς, ἀντὶ ⸗ εἰπεῖν τὰς ἑταίρας ⸗ Ὀδυσσέως, Φιλωνίδᾳ εἶπεν. ἀντὶ δὲ ⸗ εἰπεῖν ἐν τῇ νήσῳ τῶν Λαιστρυγόνων, ἐν Κορίνθῳ εἰρηκεν, ὡς ἐκεῖ τ Λαΐδος οἰκούσης.

309. Οὐκ ἂν σε τὴν Κίρκην. | Τῷ δευτέρῳ συστήματος στίχοι ϗ κῶλα ἐπτά. ἔχουσι δ' ὁμοίως τῇ προφδάσῃ ᾠδὸν καθ' ἕκαστον.

311. Λαβόντες. | Οὕτω καὶ τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὕρηται, ὧν ἦ ὁμοιον τῷ ἄνω τρίτῳ κώλῳ. τὸ δὲ ἦν λάβωμεν ἐ πάνυ δόκιμον.

312. Τῶν ἀρχαίων κρεμῶμεν. | Δέον εἰπεῖν ὅτι ξίφος ἐπιφέρωμέ σοι κατὰ ϗ Ὀδυσσεὺς τῇ Κίρκῃ, ὁ δὲ ὁ συμβέβηκε τῷ Ὀδυσσεῖ κατὰ τὴν εἰρεσίᾳ ἐποχὴν ἐν τῷ στομίῳ τ Χαρύβδεως, ἐπὶ τὴν Κίρκην μετήγαγεν, ἢ ὡς σαφῶς Μελάνθιον ἐκρέμασεν.

Κρεμῶμεν. | Ἀντὶ ⸗ κρεμάζομεν.

313. Μιθώσομεν. | Μίνθον οἱ μὲν, τὸ ὑδύσμον. οἱ δὲ τὴν ἰυγγα. ὡς κεῖται ἐν τῇ κωμικῇ λέξει. οἱ δὲ εἶδος ἄνθους ἐν τῇ κόπρῳ φυομένου, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. ἢ ϗ ἄλλως. μίνθος λέγεται ἡ κόπρος τῶν αἰγῶν. ἐπῴδὴν δὲ οἱ τράγοι ψυγμῷ ⸗ ἐπίστασιν, ἐάθασιν οἱ ἀιπόλοι λαμβάνῃ τὴν κόπρον αὐτῶν ϗ χρίῃ αὐτῶν τὰς μυκτῆρας ϗ ὕτω τῇ δυσωδίᾳ πλαρμὸν κινῆν. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύῃ τὸ πάθος. πλαρμὸς γὰ θεραπείᾳ τὸ πάθος. ἐκ τούτου ἂν φησιν

ὅτι

subint: ὡς scholi. Τὴν ῥῖνα σύ γ' Ἀρίστυλλε. ἐπιχαίρων ἔρεις,
Ἔπειτα μητρὶ χαίρει. 315
Καρ. Ἀλλ' ἆρα νῦν ἤδη σκωμμάτων ἀπαλ-
λαγέντες ἤδη
Ὑμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδε. τρέπε-
σθ'. ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λαβὼν
Βυλήσομαι, τὸ δειπνότε
Λαβὼν τὴν ἄρτον, καὶ κρέας, 320
Μασσώμενε. τὸ λοιπὸν, ἕστω τῷ κόπῳ ξυνείναι.

sic, nempe cibo satiatus.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὅτι ἀηδίσομέν σε, ἐπὶ καὶ αἱ αἶγες ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζονται. ἄμεινον κατακόπρου. μύθος γάρ ἐστιν ἐν τῇ κόπρῳ φυόμενον, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. οἱ δὲ μύθον φασὶ τὴν ἀνθρωπίνην κόπρον, ἣν χρῶνται παρατρίβοντες οἱ ποιμένες τῷ δυσριγεῖ τῶν τράγων πλευρῷ.

314. Σὺ γ' Ἀρίστυλλος. | Ὁ Ἀρίστυλλος αἰσχρός. καὶ ἐν ἐκκλησιαζούσαις μίμηταί αὐτὸν ὡς αἰσχροποιόν. λείπει δὲ τὸ ὡς ὁ Ἀρίστυλλος αἰσχρεργίαις κεχρημένος. αἰσχρεργὸν γὰρ αὐτόν φησι ποιητὴν ὄντα τὴν αἰσχρεργίαν αὐτῷ ἀεὶ συνοῦσαν. τοῦτο ἔν φησιν ὥσπερ ὁ Ἀρίστυλλος κεχλιωνὼς ἐρεῖς, ἔπειθε μητρὶ χαίροι. ἀντὶ τοῦ ἐμοί. τοῦτο δὲ παροιμιώδες εἶναί φασιν. οἱ γὰρ παῖδες τοῦτο εἰώθασι λέγειν, ἔπισθι

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τοῦ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Χρ. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἔξεστιν, ὦ ἄνδρες δημόται,
Ἀρχαῖον ἤδη, καὶ σφόδρα χορεύειν, καὶ σαφῶς γε. Ἀπα-

an old fashioned, ungenteel way of speaking

ΣΧΟΛΙΑ.

322. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς. | Κωμικὸς, ὅτι εἰσίασιν οἱ ὑποκριταί. οἱ δὲ εἴκοσι ἐμβόλιμοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι εἰσί γ'. ὧν ὁ τελευταῖος.

καὶ

χαλεπὸν... Aristophanes here ridicules a practice very common in all ages of the World, amongst those who arrive at great Honours, & Riches, beyond what they had reason to expect from the circumstances of their Birth. such persons are very fond of altering yr. Behavior all at once, & imitating yr. Manners, & Language of yr. most polite people. — this is yr. case of Chremylus, in the present instance: no sooner is Plutus entred into his House, but yr. word χαλεπὸν is too vulgar for him to make use of in speaking to his Companions, & accordingly he confines himself to ἀστα-ῖόμεν: a form of Address, peculiar to the Great, and fashionable World. —

Nares. Tu vero *ut* Ariſtyllus, ~~hiante rictu dices~~, ore non satis
Matrem ſequimini porci. aperto subhiare. ——

Car. At agite nunc, omiſſis jam cavillis,
Vos in aliam ſpeciem convertimini.
Ego autem jam abiens, clam hero
Pane carnibuſque ſurreptis, volo,
Cùm quod reliquum eſt comedero, ita huic operi intereſſe. 320

ΣΧΟΛΙΑ.

ἔπισθε μητρὶ χοῖροι. παροιμιακὸν ὃν ἐφὶ ᾧ ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων φασὶ λέγεσθαι.

317. Ἀλλ' εἶδος. | Τῆς τρίτης θεὶ ὁδὸς τίχοι ᾗ κῶλα ἓξ. ὧν τὸ μὲν πρῶτον ᾗ τελευταῖον τετράμετρα καταληκτικὰ, τὰ δὲ μεταξὺ δίμετρα ἀκατάληκτα, ἐπὶ τῷ τέλει διπλαῖ ἔχει νενευκυίας, ἡ μὲν ὡ τῇ ἀρχῇ ☞ κῶλα, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

318. Ἐγὼ δ' ἰών. | Δείκνυσιν ὡλιῦθεν ὡς τοιαῦτα οἱ δοῦλοι ποιεῖν εἰώθασιν.

321. Τῷ κόπῳ. | Τῇ θεὶ τὸν πλοῦτον ἐπιμελείᾳ. ἀπὸ θέματος δὲ τοῦ μαστῶ δευτέρας συζυγίας, τὸ μαστώμενος. ὡς πλώμενος.

ACTUS SECUNDI SCENA SECUNDA.

CHREMYLUS, CHORUS.

Chr. SAlvere ſi vobis dixero, ô viri populares,
Vetus eſt ſalutandi formula ac putida.
Amplector

ΣΧΟΛΙΑ.

ᾗ δὴ βαδίζω. σπεῦδε νῦν τοῦτ' αὐτὸ δρᾶν. ὁ δὲ Χρεμύλος ὡς καινοπρεπὴς τῇ τύχῃ, καινοτέραν προσηγορίαν ἐπινοεῖ. τὸ γὰρ χαίρειν, παλαιόν ἐστι. θεὶ δὲ ☞ ὡ τῇ συνηθείᾳ χαίρειν, τοῦτο ὡ ταῖς ἐπιστολαῖς

Ἀσπάζομαι δ' ὅτι πρεσβύτεως ἥκετε,
Καὶ συντεταγμένους, καὶ καταβεβλακυῖαν.
Ὅπως δὲ μοι καὶ πᾶλλα συμπαρεσκεύασται
Ἔνδοθεν, καὶ σωτῆρες ὄντες τοῦ δεσπ.
Χο. Θάρρει. βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ'
Ἄρη.
Δεινὸν γὰρ, εἰ τριωβόλου μ' εἵνεκα,
Ὠρυζόμενος ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
Αὐτὸν ἢ τὸν Πλοῦτον παρεῖμι τῷ λαβεῖν.
Χρ. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ βλεφίδιμον τουτονὶ
Περιόντα. δῆλος δ' εἶν, ὅτι τοῦ πράγμα-
τος.
Ἀκήκοέν τι, τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΔΡΑ-

ορατε, or some such word, must be understood here.
for ΟΥΤΕΣ read ΟΥΤΩΣ.

ΣΧΟΛΙΑ.

λαὶς γέγραπται Διονυσίῳ μονόβολον ἐπὶ αὐτῷ. καὶ λέγει μὲν ὑπὸ Κλέωνος πρῶτον αὐτὸ τετάχθαι, γράψαντος πρὸς Ἀθηναίους πᾶς ἕλοι τὰς ἐν Σφακτηρίᾳ. Κλέων Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν· λέγει δὲ αὐτὸ κἀκεῖθεν ἐπιτίθησι καὶ ἐπὶ τὴν σύνταξιν αὐτῶν, ἐπ δὲ τ' συντάξεως ἓν λόγου φασὶν ἀσύστατον, εἰ μή τις αὐτὸ λάβοι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῆς ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. Πέρᾶν δ' ἄσκαν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιούς. Ἐμφαίνεται δὲ τοιοῦτον, ὡς οἱ ἐξαίφνης καὶ παρ' ἐλπίδα ἐντυχόντες, ἕτεροι τοῖς τρόποις γίνονται καὶ πρὸς ὑπερηφάνειαν χωροῦσι. καὶ ἡδὺ δὲ ἐστι τὸ χαίρειν καιρόν. ἀλλὰ δίδυτι πόθεν ἂν πρώτου πρὸς τοὺς συνήθεις τοῦτο ἐχρῶτο, ἀλλὰ τοῦτο ἀτιμάζει αὐτὸ, θέλων μὴ ἓν βίᾳ καὶ τὰ προστάγματα μετακαλεῖν. σύνηθες δὲ τὸ ἔστι πρὸς τὸ ἀρχαῖον.

324. Ἀσπάζομαι. | Ἀσπάζομαί φησιν, ἅτε καινότερον παρὰ τὴν ὑπόνοιαν δι' ἃ μὴν ἡδέως χαίρειν ἀσπάζομαί φησιν.

325. Καὶ συντεταγμένους. | Καθωπλισμένους μὴ τάξεως. καὶ σπουδαίους καὶ γοργοὺς. καὶ μὴ συγκροτήματός τινος. κατεβεβλακυῖαν δέ, ἀντὶ ἓ βραδίαν καὶ τρυφερᾶς. βλακὺς γάρ ἐστιν ὁ μαλθακόρρους ἐν ὑποκρίσει τὸ σῶμα. καὶ βλακεία, ἡ μετ' ὑπερηφάνειας ὁμιλία.

328. Δόξεις

325. Dr. Bentley thinks it should be συν-
-τεταμενως, i.e. Contente, vel, Contentu gradu
as agreeing better with yt. sense, and Metre
in yt. place. — see his Notes upon Callima-
-chus. p. 233.

for, τῃ βασίσει ταχινῃ — as they say in Latin,
Pateris libamus et Auro. Virg:

Amplector autem, quod prompte adeſtis
Parateque nec remiſſo gradu.
Volo autem ut cum in cæteris aſtipulatores mihi
Sitis, tum *præſertim* conſervatores *hujuſce* Dei.

Cho. Bono animo es: videre enim me planè tanquam
Martem videberis.
Mirum enim ſi teruncii gratia quidem
Huc illuc protrudamur quotidie in conventibus,
Ipſum autem Plutum cuiquam capiendum cedam.

Chr. At enim video Blepſidemum etiam hunc *noſtrum*
Huc accedentem: palam autem eſt hoc de negotio
Ipſum aliquid reſciviſſe & inceſſu & propero gradu.

ACTUS

ΣΧΟΛΙΑ.

328. Δόξις μ' Ἄρη. | Ὡς αὐτὸν τ' Ἄρεα τ' θεὸν, ἔξις σύμμαχον. δόξις μέ φησι τ' Ἄρεα ὁρᾶν. ἀντὶ δ' κατορθωτικὸν κ) πρακτικὸν ἄκρως. κ) ἀπλήκτικῶς φησι βλέψω πρὸς τὰς βιαζομένας. ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων παντὶ σθένει συμπράττειν κ) συναίρειν εἰς βοήθειαν.

329. Εἰ τριωβόλου. | Ὅτι οὐκ ἤκουτο δ' δικαστικῶ ὁ μισθὸς, ἀλλὰ κατὰ καιρὸν μετέβαλλον. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τινων ὄντων τότων δικαστῶν ὄντων.

330. Ὠθιζόμεσθ'. | Ὠθούμεθα. κ) Ῥωμαῖοι ὦσιν τὰς θύρας φασὶ παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸ ἐπερχόμενον. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ ἐδὶς ἐδίκαζεν εἰ μὴ ἐπέβαινε τῶν ξ' ἐνιαυτῶν. ὅσοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσήρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐκ ἐδίκαζον δὲ, τότους ὧν τὰς ἐκκλησιαζὰς ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τ' τ' πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ πείσαντες τὴν πόλιν. ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον. ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσήρχετο.

332. Βλεψίδημον. | Βλεψίδημος, ὁ πρὸς τ' δῆμον βλέπων, κάπτ τότε τὰ πρὸς ζωὴν περιζόμενος. ὑπηρέτης γὰρ ἦν τ' τὰ δημόσια ὑπηρέτων.

336. Ἐξαπίνης.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τῦ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ΤΙ ἂν ἓν τὸ πρᾶγμ' εἴη;— πόθεν —ὴ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλ. πεπλύτικ' ὀξαπίνης;— ἔ πείθομαι,—
Καί τοι λόγ. γ' ἦν, νὴ τ' Ἡρακλέα, πολύς,
Ἐπὶ τοῖσι κυρείοισι τῦ καθημμένων,
Ὡς ὀξαπίνης ἀνὴρ γεγύπται πλούσ. —
Ἔστιν δέ μοι τῦτ' αὐτὸ θαυμαστὸν χ' ὅπως,
Χρησόν τι πρᾶτον, τὰς φίλας μεταπέμπεται·
Οὔκουν ἐπιχώριόν τι πρᾶγμ' ἐργάζεται.

Χρ. Ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας, ἐρῶ μὰ τὰς θεάς.
Ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πρᾴτομεν·
Ὥστε μετέχειν ἔξεστιν, εἰ καὶ τῦ φίλων.

Βλ. Γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;

Χρ. Ἔσομαι μὰ ἓν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
Ἔνι γάρ τις, ἔνι κίνδυν. ἐν τῷ πράγματι.

Βλ.

ΣΧΟΛΙΑ.

336. Ἐξαπίνης. | Καὶ ἐξάπρα. γίνεται παρὰ τὸ ἄφνως ἄφνω καὶ ἄπινα.

338. Ἐπὶ τοῖσι κυρίοισι. | Διαβάλλει τὰς Ἀθηναίους ὡς δημοτρίνοντας ἐπὶ τῇ κυρίαν ἀργῶς, καὶ σὺν τοῖς ἰατρείοις ποιεμένας τὰς συντυχίας. Κυρῖαι δὲ ἦσαν ἐργαστήρια ἐν οἷς οἱ βυλόμενοι κείρη τὰς τρίχας τ' κεφαλῆς καὶ τ πώγωνος ἀπιόντες ὑπείροντο, ὁπότε φάσκοιεν τ μίτρᾳ.

342. Οὔκουν

The Wit, and Humour of this Scene consists in yt affected Incredulity of Blepidemus, who cannot be prevailed upon to believe yt his friend Cheremylus had gain'd his Wealth honestly. this is very natural, and a temper very common to little minds, who are apt to envy any great, or sudden success wch befals another.

Theophrastus, it seems, used to cale Barbers Shops, ασινα συμποσια.

342. "He does not follow the maxims of his Countrymen in this."

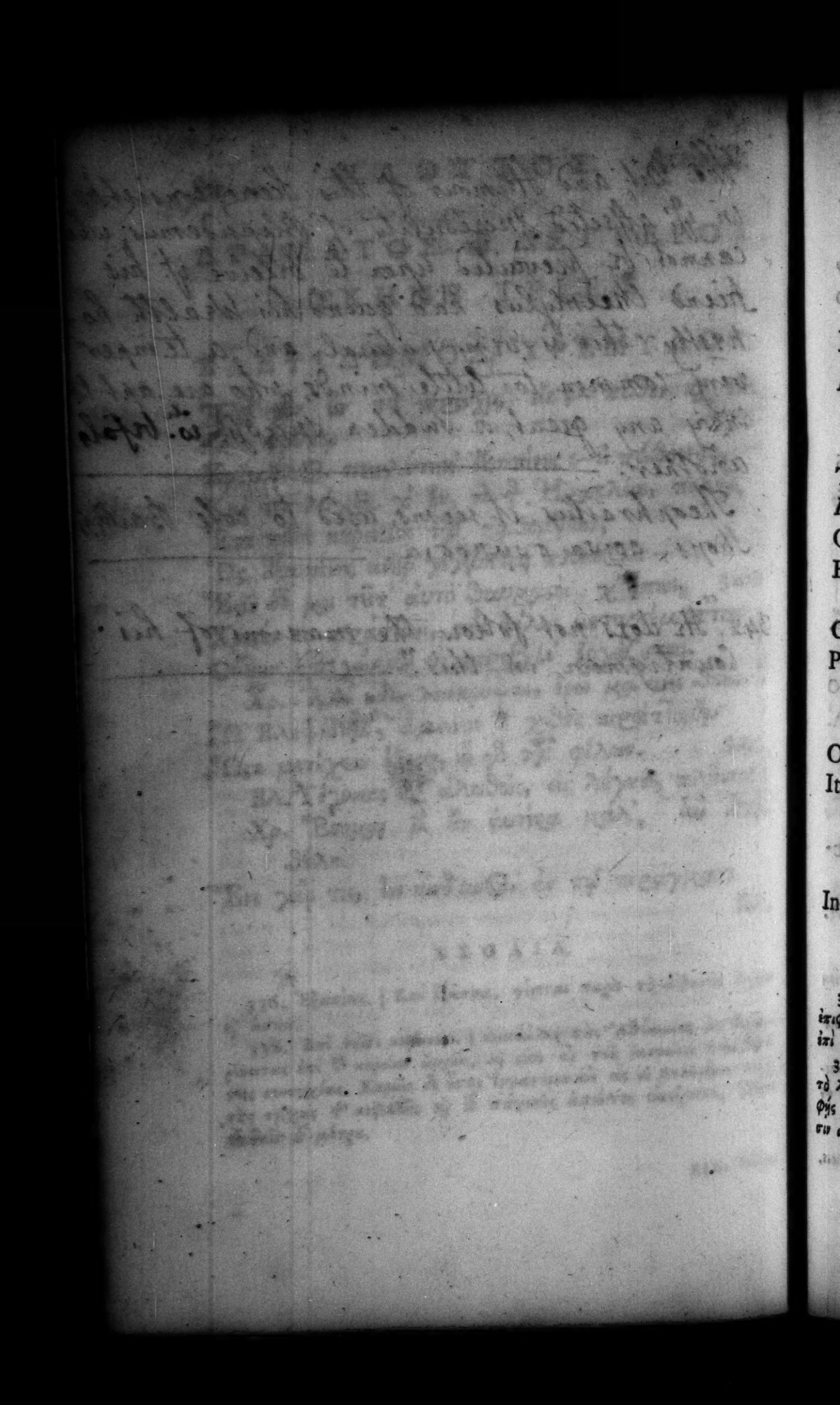

ACTUS SECUNDI SCENA TERTIA.

BLEPSIDEMUS, CHREMYLUS.

Bl. QUID hoc rei eſt, obſecro? unde & quo pacto Chremylus inopinatò dives evaſit? vix credo,
Tametſi mehercule ſermo frequens erat,
In ore illorum qui in tonſtrinis deſident,
Quam repente dives ille factus ſit.
Eſt autem mihi hoc ipſum mirandum etiam, *unde fiat* ut,
Cum fortuna proſpera utatur, amicos accerſat,
Patriæ moribus conſentaneam rem profecto haud agit.
Chr. At nihil *hominem* celans dicam; ita me Dî ament,
O Blepſideme, melius quam heri nobiſcum agitur,
Ita ut tibi participare liceat; ex amicorum enim numero es.
Bl. Factuſne igitur es re vera, prout fama eſt, dives?
Chr. Futurus ſum ſtatim quidem, ſi Deus annuat.
Ineſt enim, ineſt huic rei periculum.

Bl.

ΣΧΟΛΙΑ.

342. Οὔκουν ἐπιχώριόν τι. | Σκώπτει πάλιν τὸς Ἀθηναίους, ὡς ἐπιφθόνους. ὃν ἀκολουθεῖ φησι τῇ Ἀθηναίων διαγωγῇ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐπὶ δὲ προσώπου γάρ ἐστιν Ἀγλιπὸν βλέπος.

349. Λέγ' ἀνύσας. | Οἱ λέγοντες τὸ ἀνύσας ἀντὶ δὲ ἄνυσον, καὶ τὸ λέξας ἀντὶ δὲ λέξον ὡ καλῶς λέγουσιν. ἔχει δὲ ὕτως. λέγε ὅ, τι φὴς ποτε ἀνύσας καὶ τελίσας τοῦτο. τυτέσιν εἰς τέλος καὶ ἀσφάλειαν ἀγαγὼν τὸν λόγον.

Βλ. Ποῖός τις; Χρ. Οἴμοι. Βλ. Λέγ' ἀνύσας, ὅ, τι φῇς ποτε.
Χρ. Ἦν μὴ καταρδώσωμεν, εὖ πεφάτειν ἀεί.
Ἦν δ' σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τοπαραύτικα.
Βλ. Τυτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον.
Καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τοῦ, τε γὰρ ἕξαίφνης ἄγαν
Οὕτως ὑπερπλυτεῖν, τό τ' αὖ δεδοικέναι
Πρὸς ἀνδρὸς ὑδὲν ὑγιὲς ἐς' εἰργασμένος.
Χρ. Πῶς δ' ὑδὲν ὑγιές; Βλ. Εἴ τι κεκλοφὼς, νὴ Δία,
Ἐκεῖνθεν ἦκες, ἀργύριον ἢ χρυσίον
Παρὰ τοῦ θεοῦ· κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
God forbid! Χρ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλ. Παῦσαι φλυαρῶν· ὦ γάθ'. οἶδα γὰρ σαυτὸν σοφῶς.
Χρ. Σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιοῦτο. Βλ. Φεῦ, —
Ὡς ὑδὲν ἀτεχνῶς ὑγιὲς ἔστιν ὑδενός.
Ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες!
Χρ. Οὕτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Βλ.

ΣΧΟΛΙΑ.

351. Ἐπιτετρίφθαι. | Τοῦτο εἴπτι φοβούμενος μὴ ἀπτυχὼν ἐγείρῃ τὴν Δίκην πρὸς ὀργὴν καὶ ἐπιτρίβῃ αὐτούς.

Τοπαραύτικα. | Ἀντὶ τοῦ παντελῶς κατὰ πάντα τρόπον. ἐξ ὁλοκλήρου. Ἀτλικὸν δὲ τὸ, Καὶ μ' οὐκ ἀρίσκει, ὡς προεῖρηται.

355. Πρὸς ἀνδρός. | Ἡ πρὸς σεαυτὸν ὅτι ἀβέλτερός ἐστιν, ὡς οἰονταί τινες, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ, κεῖται. ἀλλὰ τὸ καθῆκον σημαίνει. ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, Οὐ πρὸς ἰατρῷ σοφῷ θροεῖν ἐπῳδάς.

359. Ἀποτρόπαιε.

351. "There seems to be a sad clog upon this affair." &c. ———— ————

"What is there no such thing as Integrity in the world" &c. —— The Genitive οὐδενος is not without its force, it sounds as if one was to say in Latin, "ut nihil cujusquam rei"! i.e. nulla omnino res – ut nihil quidquam. ———— ————

Bl. Qualenam? *Chr.* quale ſcilicet. *Bl.* Dic ſtatim.

Chr. Si rectè quidem procedamus, nobis ſemper res bene ſucceſſuras,
Siquid verò titubemus, *nos* perituros penitus.
Bl. Hoc grave videtur onus,
Nec mihi placet: nam & derepente nimis
Ita ſupra modum diteſcere, & tum deinde metu premi,
Hominis eſt, qui nihil recti perpetravit.
Chr. Quomodo, nihil recti, dicis? *Bl.* Siquid furatus, per Jovem,
Exinde prorepis, argentum *ſcilicet* vel aurum
A deo, dehinc forſan te *facti* pœnitet.
Chr. Apollo averrunce! ita me Dî ament, ego neutiquam.
Bl. Deſine nugari, bone vir; aperte enim novi.
Chr. Tu autem nihil de me tale ſuſpiceris. *Bl.* Eheu!
Ut nihil prorſus ſani eſt apud quempiam!
Sed omnes ad unum à lucro vincuntur.
Chr. Non tu mihi ſat ſanus videris, per Cererem.

Bl.

ΣΧΟΛΙΑ.

359. Ἀποτρόπαιε. | Ὡς σὺ ἀρχὴν εἴληφε τὴν τῆ θεῷ ἐπίκλησιν.

361. Φεῦ. | Ἀποδυσπετεῖ ὡς ἠνημένῳ Χρεμύλῳ τὸ κακούργημα.

362. Ὑγιὲς ἐστιν ὑδενός. | Ὅτι ὑθεὶς ὃς δοκεῖ ἔχειν πλεονέκτημα ἀρετῆς, ὑγιῶς ἔχει. εἰς τὸ αὐτὸ, Πλάτων Φαίδωνι· Τελευτῶν δὴ θαμὰ προσκρύων, μισεῖ τε καὶ πάντας ἡγεῖται ὑδενὸς ὑδὲν εἶναι τεταραγμένος.

364. Ὑγιαίνῃ μοι δοκεῖς. | Ἐπεὶ τοιαῦτα κατ' ἐμοῦ ὑποπτεύεις.

Βλ. Ὡς πολὺ μεθέηκ', ὧν πρότερον εἶχε, τρόπων.

Χρ. Μελαγχολᾷς, ὦ ἄνθρωπε, νὴ τὸ ὑοσκύον.

Βλ. Ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει.

Ἀλλ' ἔξιν ὑπόδηλόν τι πεπανουργηκότι.

Χρ. Σὺ μὲ οἶδ' ὃ κρώζεις.—ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος,

Ζητεῖς μεταλαβεῖν. — Βλ. Μεταλαβεῖν ζητῶ; — τίνος;

Χρ. Τόδ' ὄξιν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἕτερος ἔχον.

Βλ. Μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; Χρ. Καταδαιμονᾷς.

Βλ. Ἀλλ' οὐδεμιᾷ ἀπεξέρηκας γ' οὐδένα;

Χρ. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'. Βλ. Ὦ Ἡράκλεις· φέρε, ποί τις ἔν

Τεάποιτο; πάλιν δὲ δὴ ἐθέλεις φράσαι.

Χρ. Κατηγορεῖς γὰρ, πεῖν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.

Βλ. Ὦ τᾶν. ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ Ἐθέλω διαπεράσαι, πεῖν συδέσθαι τιὼ πάλιν, Τὸ σὸν ὑπόδυσας κέρμασι τοῖς ῥητόρων.

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

365. Μεθέηκ' ὧν πρότερον. | Πρώην χρηστὸς ἦν, νῦν πανοῦργος γέγονεν.

368. Ἐπίδηλόν τι. | Ἀλλ' ἔστι τὸ βλέμμα αὐτοῦ ὅμοιον πεπανουργηκότι βλέμματι.

369. Οἶδ' ὃ κρώζεις. | Παροιμία ἐπὶ τῶν θρυλλούντων ὡς αἱ κορῶναι. ἀντὶ δὲ τοῦ ἄνω καὶ κάτω φέρει δὲ κεκλοφέναι μοι διαλέγῃ.

Ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος. | Τὸ ὡς σὸν ἔστιν εἰρημένον ἀντὶ τοῦ ὅτι,

"Bless me! how different he is, how much he has departed from his former simplicity?"

369. "Oho! I perceive now what makes you so clamorous, &c". ——— ——— ———

371. "What then, perhaps you have not filched any thing, but robb'd by main force?" ——
"But have you not cheated some body at least, or overreach'd them?" ———
"Why prithee what other method can a man make use of to grow rich?" ———

379. "I'll put a gag in the mouths of our Orators". — This is a Satyr upon ye Orators, who, he supposes could be bribd to any thing; but he glances at Demosthenes in particular, who having pleaded against ye Milesians one day, was bought off the next, by their Embassadors, when he pretended to have a violent Cold and Quinzy; those who knew the real cause, said that it was not a συναγχη, but an αργυραγχη that prevented him. ———

Bl. Quam longe receſſit à moribus priſtinis!
Chr. Atra bile moveris, mi homo, per cœlum.
Bl. At nec ipſe oculi aſpectus ſuo manet loco,
Sed manifeſtè arguit perperam aliquid ipſum feciſſe,
Chr. Tu quid crocites, novi: quaſi ego aliquid ſuf-
furatus eſſem,
Tu particeps eſſe cupis. *Bl.* Particeps eſſe cupio? cu-
jus *rei*, *cedo*?
Chr. Hoc autem nihil tale eſt, ſed longe aliter ſe
habet.
Bl. Num tu ergo non furatus es, ſed ſurripuiſti? *Chr.*
Larvatus es.
Bl. At neque quenquam fraudâſti ergo?
Chr. Non ego profectò. *Bl.* O Hercules! age,
quónam igitur ſe quiſpiam
Vertat? verum enim non vis eloqui.
Car. Accuſas enim priuſquam, ut mea res ſe habeat,
didiceris.
Bl. O bone vir! ego tibi hoc modico prorſus
Effectum dabo, priuſquam reſciſcat civitas,
Os rabularum obturando pecuniolâ
Chr.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὅτι, ὡς οἴονταί τινες· ἡ γὰρ ἐςι πρὸς τὸ ζητεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸ κεκλοφότα. καὶ ἔςιν ἀντὶ τοῦ καθαςίζων ἢν πρὸς τὸ κράζῃς; τολοιπὸν λέγει κωμῳδικῶς.

373. Ἀπεςέρηκας. | Ἀποςερῶ ἐςὶν ὅταν παρακαταθήκῃ τινὸς λαθὼν εἰς διαβολὴν χωρήσω, καὶ σὺ ἐθέλῃς διδόναι αὐτῷ, καὶ μὴ ἐλάβον.

377. Ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ, | Ὡς πρὸς εὐρηκότα ἡ διάλεξις. χρῆται δὲ τῇ πηλικότητι, ἀντὶ ποσότητος.

379. Τὸ στόμ' ἐπιβύσας. | Τείνεται πρὸς τὰς ῥήτορας, ἐπεὶ δὴ εἰώθασι τοῖς ἅρμασιν κεκληρωμένοις ἐπιφορτίζειν ὡς καινοφέλιμοι.

Χρ. Καὶ μὴν φιλῶ γ' ἄν μοι δοκῇς, νὴ τὸν Δία,
Τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας γε λογίσασθαι δώδεκα.
Βλ. Ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθήμενον,
Ἱκετηρίαν ἔχοντα, μὴ τὴν παιδίων
Καὶ τὴν γυναικός· κἀ διοίσονθ', ἀντίρρυς, εἰ γοῦν ἀναπείσειεν τοὺς
Τῶν Ἡρακλειδῶν ὁδ' ὁπῶν, τὴν Παμφίλου. δικαστὰς ἐμοί.
Χρ. Οὐκ, ὦ καλόδαιμον· ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
Ἐγώ γε, κἀν τοῖς δεξιοῖς, κἀν σώφροσιν
Ἁπλῶς πλεῖστοι ποιήσω. Βλ. Τί σὺ λέγεις; Οὕτω πάνυ πολλοὶ κάκιλοφας; Χρ. Οἴμοι τῆς κακῶν,
Ἀπολεῖς.

ΣΧΟΛΙΑ.

383. Ἱκετηρίαν ἔχοντα. | Ἱκετηρία ἐστὶ κλάδος ἐλαίας ἐρίῳ πεπλεγμένος· οἱ γὰρ ἱκετεύοντες ἐλαίας κατεῖχον κλάδον.

385. Τῶν Παμφίλου. | Πάμφιλος ζωγράφος ἦν, ὃς τοὺς τοὺς Ἡρακλείδας ἔγραψεν, ἱκετεύοντας τὸ τῶν Ἀθηναίων δῆμον. μὴ γὰρ θάνατον Ἡρακλῆς. Εὐρυσθεὺς διώκει τοὺς Ἡρακλείδας, διὰ τὸ φρὸς τὸ Ἡρακλέα τὸ ἐκείνων πατέρα ἐμφύλιον μῖσος. ταύτην τὴν ἱστορίαν ἔγραψε Πάμφιλος τραγικός. κατὰ δέ τινας ζωγράφος ἦν, ᾧ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν τύχην χαρακτῆρι ὑφηγήσατο. Καλλίστρατος δὲ καὶ Εὐφρόνιος τραγῳδιῶν ποιητὴν φασι, καὶ διδάξαι Ἡρακλείδας τὰ δι' αἰῶνος ἐπιτετηδευμένα ὑπομνήματα, διαζῆλ. πότερον τραγικὸς ποιητὴς ἢ ζωγράφος, οὐ καθηγήσασθαί φασιν Ἀπελλοῦ. ἐφεκλυτὸς δὲ ζωγράφος ὁ Ἀπελλῆς. ἐν μὲν τοι ταῖς διδασκαλίαις πρὸ τούτων τῶν χρόνων Πάμφιλος ὑδὲς φέρεται τραγικός. γεγραφὴ μὲν τοι ἐστὶν οἱ Ἡρακλεῖδαι καὶ Ἀλκμήνη καὶ Ἡρακλέους θυγατὴρ Ἀθηναίους ἱκετεύοντες Εὐρυσθέα διώκοντες, ἥτις Παμφίλου ἐστὶν, ὡς φασιν, ἀπὸ Ἀπολλοδώρου. ὁ δὲ Πάμφιλος ὡς ἔοικε καὶ ῥήτωρ ἦν Ἀριστοφάνους, ἄλλως, οὐ τραγῳδοποιός. ἔγραψε δὲ τοὺς Ἡρακλείδας ἱκετηρίαν ἔχοντας, ὅταν Εὐρυσθεὺς μὴ θάνατον Ἡρακλῆς τοὺς Ἡρακλείδας διώκῃ. καὶ ὅτι μὴ τὸ Ἀλκμήνης παρεκάλεσαν τοὺς Ἀθηναίους βοηθῆσαι αὐτοῖς ὅπερ καὶ ἐγένετο. τὰ δὲ συμβάντα αὐτοῖς ζωγράφος τις Παμφίλου Ἀθηναῖος

εἰς

"Why really you seem to be such a sort of a friend as would place 12 guineas to acct, for but 3 laid out." ——— ———

382. "Methinks I see a certain person kneeling in a Court of Justice" &c. ———

Heracleidæ... After the death of Hercules, Euristheus so sharply persecuted his Descendents, yt. they were obliged to fly & beg the protection of the Athenians. they went to the Senate, like suppliants, with Alcmena at yr. head. Chærephon yd. Poet wrote a Tragedy upon this subject, and Pamphilus, a celebrated Painter, drew a noble representation of it, which he placed in the Portico at Athens. ———

Chr. Atqui mihi ejuſmodi amicus videris, per deos,
Qui ſi tres minas impenderis, rationi illaturus ſis duodecim.
Bl. Videre videor quendam pro tribunali aſſidentem,
Supplicem ramum geſtantem cum liberis ſimul
Et uxore, nec differentem fere, ſi quis conferat,
Vel tantillum Heraclidis illis Pamphili.
Chr. Abſit ô miſerrime! at bonos tantum
Ipſe & gnavos & modeſtos
Dehinc diteſcere faciam. *Bl.* Quid tu ais?
Itáne prorſus multa ſuffuratus es? *Chr.* Hei mihi miſero!

Enecas

ΣΧΟΛΙΑ.

εἰς τὴν ϛοὰν τῶ Ἀθηναίων ἔγραψι καὶ αὐτὸς ἱκετεύοντας. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι οἱ καταδικαζόμενοι μὴ τῶ παίδων καὶ τῶ γυναικῶν παρακολουθούσων λόγον ἐποιοῦντο τῷ ἐγκλήματι. ἄλλως. ὁ Πάμφιλος οὗτος εἷς ἦν τῶ Ἡρακλειδῶν, υἱὸς μὲ Αἰγιμιοῦ, ἀδελφὸς δὲ Δυμάνε καὶ Δώρε ἀφ' ὧν φυλαὶ ἐν Λακεδαίμονι, Παμφιλεῖς, καὶ Δυμᾶνες καὶ Δωρεῖς ἀφ' ἧς οἱ Δωριεῖς, οἵ τινες οἰκοῦντες πρότερον τὴν Πίνδον μίαν οὖσαν τὴ τετραπόλεως, τὴ ἐπ' Εὐβοίᾳ, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν μεταξὺ Οἴτης καὶ Παρναασσῦ Δωρίδα ἐξάπολιν οὖσαν· ἔστι δὲ Ἐρινεὸν, Κύτινον, Βοιὸν, Λίλαιον, Κάρφαια, Δρυόπη. ἐκ δὲ τούτων σὺν τοῖς Ἡρακλείδαις ἀναχωρῆσιν ὁμοῦ ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἰς Λακεδαίμονα ὡς Πίνδαρός φησι· θέλοντι δὲ Παμφίλῳ.

386. Θύκ, ὦ κακόδαιμον. | Εἰ γὰρ ὡς φὴς ἐκεκλόφει, φαῦλος ἂν ἦν τὸν τρόπον. φαῦλος δὲ ἂν, ὅτι ἂν παρεῖχεν ἄν, ἄλλῳ τινί. νῦν δὲ τοῖς χρησοῖς προσεκεκλόφθαι, δῆλον ὅτι ἀγαθός εἰμι. εἰ δὲ ἀγαθὸς, ἐ κέκλοφα.

388. Ἀπαρτὶ. | Ἀπαρτισμένως. ἐπίρρημα δέ ἐστιν ὡς ἀμοιγὴ τί. παρὰ τὸ ἀπαρτισμένον καὶ πλῆρες. κέχρηται αὐτῷ Ἡρόδοτος λέγων· Ἀπὸ τούτε εἰσὶ τάδια δύο ἀπαρτί. καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλαις· Φράσον μοι ἀπαρτὶ δή τε προλαβεῖν. σημαινυμεῖ δὲ ἡ λέξις. ἔοθ' ὅτε γὰρ καὶ χρονικὸν ἐπίρρημα δηλοῖ, ὡς καὶ Καλλίμαχος.

Ἀπολεῖς. Βλ. Σὺ μὴν ἓν σεαυτὸν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

Χρ. Οὐ δῆτ'. ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μόχθηρε σύ,

Ἔχω. Βλ. Σὺ Πλοῦτον; ὁποῖον; Χρ. Αὐτὸν τὸν θεόν.

Βλ. Καὶ πῦ 'στιν; Χρ. Ἔνδον. Βλ. Πῦ; Χρ. Παρ' ἐμοί. Βλ. Παρὰ σοί; Χρ. Πάνυ.

Βλ. Οὐκ ἐς κόραξας, Πλοῦτ', παρὰ σοί; Χρ. Νὴ τοὺς θεούς.

Βλ. Λέγεις ἀληθῆ; Χρ. Φημί. Βλ. Πρὸς τῆς Ἑστίας; Χρ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ. Βλ. Τὸν θαλάσσιον λέγεις;

Χρ. Εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.

Βλ. Εἶτ' οὐ διαπέμπεις κἀπὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;

Χρ. Οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ.

Βλ. Τί φής;

Οὐ τῷ μεταδοῦναι; Χρ. Μὰ Δία δεῖ γὰρ πρῶτα. Βλ. τί;

Χρ. Βλέψαι ποιῆσαι νῷ. Βλ. Τίνα βλέψαι; φράσον.

Χρ. Τὸν Πλοῦτον· ὥσπερ τοπρότερον ἐνί γε τῷ τρόπῳ.

Βλ. Ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν ὀφθαλμὸν ἀφῃρημένον.

ΣΧΟΛΙΑ.

395. Πρὸς τῆς Ἑστίας, | Ἡ Ἑστία θυγάτηρ ἦν Χρόνου, καταρχὰς τὴν οἰκίαν εὑροῦσα ἐν αὐτοῖς τοῖς οἰκείοις ἔγραφον ἵνα τούτοις σωίσχῃ κ.τ.λ.

"you will kill me with your suspicions". —
"no, no, your own crimes will do that, if I
am not mistaken". ——— ———

perges, ibis. subaud: πορεύου — male perdas —
pasce in Cretæ Campos. —

Neptune was worshipp'd under various —
names, see the Clouds, v. 83. ~~this~~ is w.
Aristophanes here ridicules. ———

Enecas me. *Bl.* Tu teipſum potius, ut mihi videris.
Chr. Minime profecto, quoniam Plutum, ô tu ærumnoſe,
Habeo. *Bl.* Tu Plutum? qualem? *Chr.* Ipſum deum.
Bl. At ubi eſt? *Chr.* Intus. *Bl.* Ubinam? *Chr.* Apud me. *Bl.* Apud te? *Chr.* Prorſus.
Bl. Abi in malam rem, num Plutus apud te? *Chr.* Ita per Deos.
Bl. Veráne dicis? *Chr.* Dico. *Bl.* Per Veſtam?
Chr. Imo per Neptunum. *Bl.* Num marinum dicis?
Chr. Et ſi alter ſit Neptunus, per alterum etiam.
Bl. Nonne ergo tranſmittes etiam ad nos amicos tuos?
Chr. Nondum res eò rediit. *Bl.* Quid ais? Non *eo rediit*, ut cuiquam impertias? *Chr.* Non profecto, oportet enim prius — *Bl.* Quid?
Chr. Viſum nos ipſi reſtituere. *Bl.* Viſum cuinam, cedo?
Chr. Pluto: eodem etiam modo ut olim habuit.
Bl.

ΣΧΟΛΙΑ.

τ' οἰκήσειν εἰς φύλαξ. οὕτω καὶ ἐφέσιον Δία καλοῦσιν εἰς ὃν φυλακὴν τὸ οἰκεῖν γράφουσιν.

398. Καὶ πρὸς ἡμᾶς τὰς φίλας. | Ὅτι ἀ μετέσφλαν τ' Βλεψίδημον. ἀκηκοὰς δὲ ἦλθε.

401. Βλέψαι ποιῆσαι νά. | Ὅτι τὸ νᾷ ἀντὶ τοῦ αὐτόν. ἢ ἀντὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι.

404. Οὐκ

absolutely blind

Βλ. Τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; Χρ. Νὴ τὸν Ἡρακλέα.

Βλ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὡς ἐμοὶ ἦλθεν οὐδὲ πώποτε.

Χρ. Ἀλλ', ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.

Βλ. Οὐκ ἦν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινα;

Χρ. Τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει; Οὔτε γὰρ ὁ μαθὼν οὐδέν ἐς, οὐδ' ἡ τέχνη.

Βλ. Σκῶπτέ μου. Χρ. Ἀλλ' οὕτω ἔχει. Βλ. Οὐδὲ ἐμοὶ δοκεῖ.

Χρ. Μὰ Δί'. ἀλλ' ὅπερ πάλαι πρεσβυτέρῳ

Ἐγὼ, καταλινεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσπληπιοῦ Κελεύσω. Βλ. Πολύ μ' ἂν, νὴ τοὺς θεούς. Μή νυν ἀφίετε· ἀλλ' ἄνυε θεράπαινα ἔν γέ τι.

Χρ. Καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. Σπουδὴ νυν. Χρ. Τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

ΔΡΑ-

ΣΧΟΛΙΑ.

404. Οὐκ ἐτός. | Οὐκ ἀλόγως, ἀλλὰ δικαίως· ἢ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀληθῶς. ἐτυμηματικὸν γάρ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἐτῶς ἀπὸ τοῦ ἐτεῶς συγκοπέν.

407. Τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι. | Διασύρει καὶ διαβάλλει τοὺς ἰατροὺς ὡς ἀμαθεῖς καὶ τοὺς διδύτας ὡς μικρολόγους.

410. Μὰ

"no wonder then that he never found his way to me." ——.

"They have neither Money nor Skill;"

he says a little before, λεγ' ανυσας, perfic facions, for perficis. —— ——

Moliere has imitated this Scene in his Tartuffe, Act. 5. Scen: 3. when Madam: Pernello, & Orgon are introduced.

Bl. Serióne igitur cæcus eſt? *Chr.* Etiam per cœlum.

Bl. Non temere eſt igitur, quod ad me nunquam venerit.

Chr. At ſi Dî voluerint, jam veniet.

Bl. Quin igitur medicum quempiam adductum jam oportuit.

Chr. Quis quæſo medicus nunc eſt in urbe?
Neque enim præmium eſt ullum, neque ars ulla.

Bl. Videamus *ſaltem*. *Chr.* At nullus eſt. *Bl.* Neque mihi *eſſe* videtur.

Chr. Non per Jovem, ſed, quod ego dudum in animum induxi,
Ad Æſculapii *fanum* ipſum collocare
Optimum eſt. *Bl.* Longe quidem *optimum*, ita me Dî ament.
Ne ergo trahas moram, ſed aliquid ſaltem ſedulò facias.

Chr. At jam eo. *Bl.* Propera igitur. *Chr.* Id ipſum ago.

ACTUS

ΣΧΟΛΙΑ.

410. Μὰ Δί'. ἀλλ' ἔστιν πάλαι. | Τὸ ἐξῆς, ἀλλ' οὐκ ἔστι μὰ Δία, ἀλλ' ἐκεῖνο πράττεσθον ἔστιν ἐπὶ πάλαι παρεσκευασμένοις καὶ ταχλῖνας αὐτόν.

414. Σπεῦδέ νυν. | Τοῦτο τὸ νῦν καθ' ὁμαλισμὸν, ἀναγνωστέον, ὦ ἐπὶ ἀντὶ τοῦ δή. ἐγκλίνει γὰρ ἀεί καὶ βραχύ ἐστι, φωνήεντι συμφερόμενον. ὡς τὸ σίγα νυν ἐσώσε καὶ μόλ' ὡς κυρεῖς ἔχων, παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ δέ γε νῦν τὸ παρεσπώμενον, ἐπίρρημά ἐστι χρονικὸν καὶ μακρὸν ἀεὶ σύρεται. διὸ καὶ περισπᾶται.

415. Ὦ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τῦ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΗ.

ΠΕΝΙΑ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Ὦ Θερμὸν ἔργον, καὶ νόσιον, καὶ φιλάνομον,
Τολμῶντε δρᾶν ἄνθρωπε ἐν ὑμῖν κακοδαίμονε
Ποῖ, ποῖ; τί φεύγετον; ὑ μιγιᾶτον; Χρ. Ἡράκλεις.
Πε. Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἔξολῶ κακὼς κακῶς.
Τόλμημα γὰρ τολμᾶτον, οὐκ ἀναφετόν·
Ἀλλ' οἷς οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε,
Οὔτε θεὸς, οὔτ' ἄνθρωπος ὡς τ' ἀπολώλατον.
Χρ. Σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
Βλ. Ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἢ τραγῳδίας.
Βλέπει γέ τοι μανικόν τι, καὶ τραγῳδικόν.
Χρ. Ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. Βλ. Οὐκοῦν κλαύσεται
ἀλλὰ μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ ἐθέλω γε δᾷδας. Πε.

ΣΧΟΛΙΑ.

415. Ὦ θερμὸν ἔργον. | Κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία. οἱ δὲ εἶχον ὡς οἱ προφθάντες ἰαμβικοὶ εἰσὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἀγ. ὧν τελευταῖῳ, ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντιφέρειν ἔνι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

Θερμὸν ἔργον. | Παράδοξον ἢ τολμηρόν. ἢ ἐγκλητόν. ἢ πεῖσα δὲ ἐντεῦθεν παρελθοῦσα μάχεται πρὸς Χρεμύλον καὶ Βλεψίδημον.

423. Ἴσως Ἐρινύς ἐστιν. | Ἐπισκώπτει τὴν διὰ τῶν Ἐρινύων Αἰσχύλου ὑπόθεσιν. παρεισάγονται δὲ μὲν λαμπάδων ἐξιοπαθοῦσαι ὡς Εὐριπίδης. γοργῶπες νεφέλαι ἔφασαν ἐξαὶ θεαί. ἢ ἄλλως. εἰώθασιν οἱ τραγῳδοὶ Ἐρινύας εἰσφέρειν μὲν λαμπάδων. καὶ γὰρ τὰ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων, τραγῳδοῖς μᾶλλον ἁρμόττει.

424. Βλέπει

θερμον - proceps - inconsultum, - Latinis, Calidum, - a Hot, unadvised Enterprize.

παρανομον - Contrary to all Laws, human and Divine: the force of this word, and the preceding, is explaind by v. 421 - ουτε τολμημα δε - this is yt same kind of expression as μεμφομαι μητιν. - line 10. above.

423. Aristophanes here ridicules yt Tragic Poets who introduced Furies upon yt Stage with their Flambeaus. - see, Clouds, v. 543.

424. there is an expression similar to yt before, βλεπειν Agn. v. 328.

ACTUS SECUNDI SCENA QUARTA.

PAUPERTAS, CHREMYLUS, BLEPSIDEMUS.

Pau. O Facinus audax ~~impiumque & nefarium~~ *Vos* ausi facere, homunciones ~~maleferiati~~! Quò, quò? quid fugitis? non manebitis? *Chr.* Proh Hercules!

Pau. Ego enim miserè vos malos deperdam.
Nam facinus ausi estis facere intolerabile:
Imo quale nemo unquam alius
Neque deorum neque hominum: propterea periistis.

Chr. Tu autem quænam es? vepallida enim mihi videris.

Bl. Forsan Erinnys est è tragœdia;
Vultu certe præ se fert furiale quiddam atque tragicum.

Chr. Attamen faces non gestat. *Bl.* Quin ergo pœnas dabit.

Paup.

ΣΧΟΛΙΑ.

424. Βλέπῃ γέ τοι. | Τὸ γέ τοι, ἀντὶ τοῦ δὲ, ἢ ἀντὶ τοῦ γάρ. ὁ καὶ κρεῖττον. εὕρηται δὲ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν ὡς ἐξετάζων εἰρήσῃς.

Τραγῳδικόν. | Θρηνῳδὸς καὶ οἷον ἐν ταῖς τραγῳδίαις αἱ ποιηταὶ εἰσάγουσι.

425. Ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. | Ἐπῄδη παρὰ τὸ χῆμα ἦλθε. καὶ γὰρ ἐν ταῖς τραγῳδίαις μὴ λαμπάδων εἰσήγοντο αἱ Ἐριννύες. τὸ δὲ γὰρ, ἀργὸν ὡς ὑποστασόμενον τοῦ ἀλλά.

Οὐκοῦν κλαύσεται. | Ἀντὶ τοῦ εἰμώξεται. ὡς μὴ ἴσα κατὰ φύσιν φοβερὰ, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπατῶσα ἡμᾶς.

426. Παυδοκεύτριαν.

Πε. Οἶσθ' ἃ δ' εἰ τίνα με; Χρ. Πανδοκεύτριαν, Ale-house keeper.

Retailer of Eggs — Λεκιθοπῶλιν. ὃ γὰρ ἂν τοιοῦτον ἡμῖν, οὐδὲν ἠδικημένη.

dos, signifies yolk of Πε. Ἄλλως; ὃ γὰρ δεινότατα δεδρᾶκατον, Ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;

Egg. Χρ. Οὐκοῦν ἀπόλοιπόν σοι τὸ Βάραθρον γίνεται. Chasm 430

Ἀλλ' ἤ τις εἶ, λέγειν ἐχρῆν σ' αὐτίκα μάλα.

Πε. Ἢ σφὼ ποιήσω τήμερον δῦναι δίκην, sub: ἐκείνων Ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνδεῆ ἀφανίσαι.

δί, ων. — Βλ. Ἆρ' ἔστιν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῆς γειτόνων, bad measure Ἡ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται; 435

Πε. Πενίαν μὲν ἔγνω, ἡ σφὼν ξυνοικῶ πάλαι ἔτη

Βλ. Ἄναξ Ἄπολλον, ὦ θεοί· ποῦ τις ἔν φύγοι;

Χρ. Οὗτος, τί δρᾷς, ὦ δειλότατον σὺ θηρίον, Οὐ

ΣΧΟΛΙΑ.

426. Πανδοκεύτριαν. | Ἀντὶ τῆς κάπηλιν. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται δὲ κάπηλις, παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος, ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἱονεὶ ἐμπηλος οὖσα, ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν.

427. Ἡ λεκιθόπωλιν. | Ἀπὸ τοῦ χρυσίζοντος ᾠοῦ, ὠόπωλιν. λέκιθος δὲ κυρίως, τὸ ξανθὸν τοῦ ᾠοῦ, διὰ τὸ τὰ λεπτὰ κύτη. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀσπρίου, ὃ καλοῦσι φάσον. ὅτι ἐν Πίσῃ τῆς Ἠλείδος κατακόρως φύεται διὰ τὸ εὐκαίνειν τὴν χροιὰν λεκίθῳ ᾠοῦ, ἀπὸ μέρους δὲ τὴν ὀσπριόπωλιν δηλοῖ. καὶ ἐν Λυσιστράτῃ. νὴ τὸν Δί' ἐγὼ δ' ἂν ἄνδρα κορυθίλου φυλαρχοῦντα εἶδον ἐφ' ἵππου εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πίλον, λέκιθον παρὰ γραός.

430. Τὸ Βάραθρον. | Χάσμά τι φρεατῶδες καὶ σκοτεινὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὀγκίνοι, οἱ μὲν ἄνω, οἱ δὲ κάτω. ἐνταῦθα τὸν Φρύγα τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἐνέβαλλον ὡς μεμιλωμένον, ἐπειδὴ προείλεγεν ὅτι ἔρχεται ἡ μήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς κόρης. ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, ἀκαρπίας

Paup. Quam autem me putatis esse? *Chr.* Cauponariam
Aut leguminum venditricem: alioqui enim non adeo
Vociferata esses in nos, cùm nihil injuriæ sis passa.
Paup. Itane verò? annon gravissimam mihi intulistis injuriam,
Dum conemini me ex omni regione ejicere?
Chr. Imo reliquum est tibi Barathrum. 430
At quænam sis, dicere te oportet statim.
Paup. *Ea sum* quæ faciam ut uterque vestrum hodie pœnas detis,
Propterea quod me hinc de medio tollere quæratis.
Bl. Hæccine scilicet est Cauponaria ista de vicinia,
Quæ cotylis *iniquis* me perpetuo labefactat? 435
Paup. Paupertas equidem sum, quæ vobiscum habito multos jam annos.
Bl. O Rex Apollo atque Dii: quò quis ergo profugiat?
Chr. Heus tu! quid agis, ô timidissimum animalculum? Non

ΣΧΟΛΙΑ.

πίας ἐπεμψε τῇ χώρᾳ. οἱ γνόντες τὴν αἰτίαν διὰ χρησμῶν, τὸ μὲν χάσμα, κατέχωσαν. τὴν δὲ θεὸν ἵλεων ταῖς θυσίαις ἐποίησαν.

434. Καπηλίς. | Κάπηλις προπαροξυτόνως ἡ τὸ οἶνον πιπράσκουσα δηλοῖ, ἀπὸ δὲ κακύνης ὅ ἐστι τιλῆν τὸ πηλὸν ἦται τὸ οἶνον, καπηλὶς δὲ ὀξυτόνως ὑποριστικῶς, ἡ ταύτης ὑπηρετὶς τὸ καπήλεως.

435. Ἢ ταῖς κοτύλαις. | Ἀντὶ δὲ παρακλέπτουσά με ταῖς κοτύλαις. ἤτις φησὶ μικρομετροῦσά με βλάπτῃ. οἷον ταῖς μεταφοραῖς τὸ μίτρων ἀπατῶσά με ἡ μὴ ὕδατος μιγνύουσα δίδωσιν ὡς δὲ Βλεψιάδημος πεπωκότος ἀργύριον. κοτύλη δὲ ἐστι εἶδος μίτρου ὃ λέγομεν ἡμεῖς, ἡμίξεστον.

437. Ἄναξ Ἀπολλον. | Ἰδίως τὸν Ἀπόλλωνα, ἤτοι ὡς ἀλεξίκακον καὶ χρησμοὺς παρέχοντα πρὸς ἀποτροπὴν τῶν δηλῶν, ἢ ὡς πατρῷον θεόν.

439. Ἠκίσα

Οὐ μαλακιεῖς; Βλ. Ἤκιστα πάντων. Χρ.
Οὐ μιμεῖς;
Ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν; 440
Βλ. Πενία γάρ ἐστιν, ὦ πόνηρ', ἧς ὐδαμοῦ
Οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.
Χρ. Στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. Βλ. Μὰ
Δί', ἐγὼ μὴ θέ.
Χρ. Καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον πρὸς πολύ
Ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ ἢ θεὸν 445
Ἔρημον ἀπολιπόντε σοι φεύξόμεθα.
Τῳδὶ δεδιότι, μὴ οὐ διαμαχόμενα
Βλ. Ποίοισιν ὅπλοις ἢ δυνάμει πεποιθότε;
Γοῦν γὼ ὑ δώσαμα, ποίαν ἀσπίδα,
Οὐκ ἐνέγκοιμεν τίθησιν ἢ μαρωτάτη, 450
Χρ. Θαῤῥεῖ. μόνθ. γὼ ἔστθ. (οἶδ') ὁ θεὸς,
ὅτι
Τεθραῖον ἀνθήσαιτο τὴν ταύτης τέθραν.
Πε.

ΣΧΟΛΙΑ.

439. Ἤκιστα πάντων. | Ὥσπερ φαμὲν μάλιστα πάντων, καὶ ἔστι τὸ μάλιστα ἐπίτασις ὑπερβατική, ἔστω καὶ ἤκιστα πάντων καὶ ἔστιν ἀπαγόρευσις ὑπερβατική.

442. Ἐξωλέστερον. | Ἀπολέσαι ὀφεῖλον ἢ ἐξολοθρευτικώτερον. ἢ μᾶλλον ἐξολέσαι δυνάμενον.

444. Παρὰ πολύ. | Κατὰ πολὺ, σφόδρα. ὡς παρὰ Θουκυδ. δεῖ σὺ πρώτου. Καὶ ἐνίκησαν Κερκυραῖοι παραπολύ.

446. Ἔρημον. | Ἔρημος κυρίως ἡ μονωθεῖσα τῶν συνοικούντων γῆ παρὰ τὴν ἔραν ὃ σημαίνει τὴν γῆν.

Ἀπολιπόντέ σοι. | Τὸ σοι συνταῦθα οὐκ ἔστιν ἐρωτηματικὸν ἀλλ' ἀόριστον. ἐπὶ μὲν γὰρ κινήσεως μόνον τὸ σοὶ διὰ τοῦ ο καὶ ι διφθόγγου γράφεται. διὰ δὲ τοῦ η γραφόμενον καὶ ἐπὶ στάσεως καὶ κινήσεως τίθεται. καὶ δῆλον ὅτι τοῦ πᾶ βᾶ. πᾶ φῶ, παρ' Εὐριπίδῃ. εἰ δὲ που καὶ μὴ διφθόγγου εὑρηται ἐπὶ στάσεως κατὰ παράχρησιν ἔστιν.

450. Οὐκ

the word παντων adds force to the Negative particle πεισα, in like manner they say μαλισα παντων, and in Latin, ubiq Gentium, Locorum, Terarum, & contrarywise, nusquam Gentium. —

"Has she not made us pawn our arms?" they had a Law at Athens, which forbad all sorts of people to pawn yᵉ Arms, but they did not scruple to violate yᵉ prohibition, and 'tis on this account yᵗ Aristophanes reproaches them.

των τουτης τροπων. — "one of this character." So in Latin, yᵉ words Mores & Ingenium are used to signify yᵉ Person spoken of. Uxori his Moribus nemo dabit, yᵗ is, Homini his moribus prædito, to a Man of yᵉ Character. Quid agas cum his Moribus, i.e. with a Man of this Character. — Qui cum Ingenio is conflictatur ejusmodi — i.e. cum Viris ingenio ejusmodi.

Non manebis? *Bl.* Minimè omnium. *Chr.* Non reſtitabis?
Num viri duo mulierem fugimus unam?
Bl. Paupertas enim eſt, ô miſer, qua nuſquam
Aliud natum eſt animal perniciosius.
Chr. Mane, obſecro te, mane. *Bl.* Per Jovem, ego non *manebo*.
Chr. Attamen dico tibi, rem longè indigniſſimam
Rerum omnium efficiemus, ſi deo
Solo derelicto, quopiàm fugerimus
Propter metum hujuſce *mulierculæ*, neque fortiter propugnaverimus.
Bl. Quibus armis, aut qua virtute freti?
Quam enim loricam, aut quem clypeum,
Non oppoſuit pignori hæc impuriſſima?
Chr. Bono animo ſis. ſolus enim hic (ſat ſcio) deus
De hujuſce moribus trophæum eriget.

Paup.

ΣΧΟΛΙΑ.

450. Οὐκ ἐνέχυρον. | Δῆλον ὡς ὁ μόνον ἐνέχυρά φασιν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρον. φαίνεται δὲ καὶ ἀπηγορευμένον εἶναι μὴ θεῖναι τὰ ὅπλα ἐνέχυρα. λέγει γὰρ ὅτι αὐτὴ τῇ ἑαυτῆς βίᾳ ἀναγκάζει καὶ τοὺς νομοὺς παραβαίνειν τοὺς θεσπίσαντας, ὅπλα ἐνέχυρα μὴ τιθέναι. δέον γὰρ εἰπεῖν ὅτι ὁ τιτρώσκει ὡς ἐπὶ τὸ ὄντων ἐν πολέμοις, εἶπεν ἐνέχυρον τίθησιν. εἰκότως δὲ τίθησι καὶ ὁ τίθεται. δηλοῖ τὸ ἀεὶ ὅταν ταῦτα γίνεται ἐν τοῖς πένησιν. ἀεὶ γὰρ ἁπορεῖντες ἐνέχυρα τιθέασιν.

452. Τροπαῖον. | Οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ θεσπῶσιν. οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσιν. ὡς παρὰ τοῦτο τῷ ποιητῇ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, Γυναῖκες ὦν ἀρήξετ' ὁ πολλὴν βοὴν σχεσιοθε καὶ τροπαῖον; καὶ οἶμαι κατ' ἀναλογίαν τοῦτο μᾶλλον παρὰ σφισι τοῦτο προφέρεται ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτη τὸ τριταῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ ὥρα τὸ ὡραῖον. ἔστι δὲ τρόπαιον ὃ ἐν ταῖς νίκαις οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, τοῖχον ἢ λίθον μίγαν ἱστάντες, καὶ γράφοντες ἐν τούτῳ ἃ κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἔργα διδράκασιν. ἐκαλεῖτο δὲ τρόπαιον διὰ τὸ ἐπὶ τῇ τροπῇ τῶν ἐχθρῶν γίγνεσθαι.

Γε. Γρύζειν ὦ κὴ τολμᾶτον, ὦ καθάρματα,
in y. very Ἐπ' αὐτοῤῥώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;
act of leading Χρ. Σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἀπολωλώς, τί λοιδο-
Plutus to be ρεῖ
restor'd to Ἡμῖν προσελθὼν, ὃς δ' ὅτιοῦν ἀδικωμένῳ;
his eyesight. Γε. Οὐδὲν γὰ, ὦ πρὸς τῆς θεῶν, νομίζε-
τον
for λοιδορῆ. Ἀδικεῖν με, τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειραμένου
vid. Schol. Βλέψαι πάλιν; Χρ. Τί ξὺν ἀδικοῦμαι τοῦτό σε;
Εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις παρέξομαι ἀγαθόν; 460
Γε. Τί δ' ἂν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἔδρασεν; Χρ.
Ὅ,τι;
Σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τᾶς Ἑλλάδος.
Πε. Ἐμὲ ἐκβαλόντες; κὴ τί ἂν νομίζετον
Κακὸν ἐργάσασθ' μεῖζον ἀνθρώπους; Χρ. Ὅ,τι; 465
Εἰ τοῦτο δρᾶν μέλοντες, ὃ πιλαθοίμεθα.
Γε. Καὶ μὴν πρὸς τούτοις ἀφῶν ἐλθὼν δύναμαι
λόγον
here, upon, Τὸ πρῶτον, αὐτῷ κἂν μὴ ἀποφήνω, μόνῳ
of. Prob. br. Ἀγαθῶν ἁπάντων ὅσαν αἰτίαν ἐμὲ
fore I depart. Ὑμῖν,

ΣΧΟΛΙΑ.

453. Ὦ καθάρματε. | Καθάρματα ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ καθάρσι λιμοῦ τινὸς, ἢ τινος ἑτέρας νόσου θυόμενοι τοῖς θεοῖς. τοῦτο δὲ τὸ ἔθος κὴ παρὰ Ῥωμαίοις ἐπικράτησε. λέγεται δὲ κὴ καθαρισμός.

455. Τί λοιδορεῖ; | Τὸ λοιδορεῖσθαι παθητικῶς μὲν ὁτικῇ συντάσσεται, ἐνεργητικῶς δὲ αἰτιατικῇ, εἰ καί τινες ἀγνοοῦντες λοιδορεῖς σὺν ταῦτα γράφουσιν τὸ ἡμῖν πρὸς τὸ προσελθὼν συνάπτοντες.

465. Δρᾶν μέλλοντες. | Ἀντὶ δὲ εἰ μέλλοντες ἐκβαλεῖν σε ἐπιλαθοίμεθα. μέγα κακὸν πράττομεν τότε, εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, τὸ ἐκβαλεῖν σε, ἐπιλαθοίμεθα. ἄλλως. ὁ παραδοξῶν εἴρηκεν, ὡς φησὶ δράσαιμεν κακὸν ἀντὶ καλοῦ. ἢ εἰκὴ ἡ ἀπόκρισις.

467. Τὸ πρῶτον αὐτῷ. | Τὸ αὐτῷ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ δὲ σὺν ταῦ-

καθαρματα — There were at Athens a sort of refuse people which they called καθαρματα, & περιπτηματα, as esteeming y^m good for little else but to be sacrificed, & flung into the sea, to reconcile & propitiate the Gods to others. ———————————

"Why this; if we were to lay aside our design of doing what we are about to do. — επιλαθοιμεθα, scil: εαν τουτο. ——— ———

Paup. Etiam mutire audetis, ô piacula,
In ipſo facinore indigno deprehenſi?
Chr. Tu verò peſſimè perdita quid convitiaris
Nobis, huc accedens, cum ne tantillum quidem injuriæ
paſſa ſis?
Paup. Nihilne ergo, per deos immortales, cenſetis
Injuriæ mihi inferre vos, cum Pluto conemini
Viſum rurſus reſtituere? *Chr.* Quid tibi igitur ideo fa-
cimus injuriæ,
Si omnibus mortalibus bonum præſtemus?
Paup. Quid autem vos boni excogitare poteſtis? *Chr.*
Quid?
Te primùm, ejectâ è tota Græcia ——
Paup. Ejectâ me? & quodnam putatis
Malum majus inferre mortalibus vos poſſe? *Chr.* Quod-
nam!
Hoc ſcil. ſi, quod facturi ſumus, ejus obliviſcamur.
Paup. Atqui de hac re vobis rationem proferre volo
Hic primum, & ſi ſane oſtendero ſolam
Bonorum omnium cauſam eſſe me
Vobis,

ΣΧΟΛΙΑ.

θα. ἢ σύναπλε τῷ τύτῳ, ἵν' ᾖ ὡς ἀυτῷ τύτῳ, ὃν παραλήλυ τὸ αὐτό.

468. Οὖσαν αἰτίαν ἐμέ. | Ἰσέον ὅτι ἡ Ἀτλικὴ ἔλλειψις ἤτοι ἐν ἀρχῇ γίνεται ὡς τὸ ὅπως μὴ ποιήσῃς τόδε, νομίζω ἔξωθεν δ' σκόπει, ἢ ἐν τῷ τέλει ὡς ἔχει τὸ ἐν νεφέλαις. Τὸ δὲ μὴ κυνῶν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τ' κακοδαίμονα ἔχοντα. κακεῖ γὰρ νοεῖται ἔξωθεν τὸ ὄν σκαιόν. ἢ ἐν τῇ μέσῃ ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ. Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ, λείπει γὰρ τὸ παύσομαι ἢ ἡσυχάσω. ἢ Θουκυδίδη καταρχὰς δ' τρίτυ τ' συγγραφῆς; Καὶ εἰ μὲ συμβῇ ἢ πεῖρα. εἰ δὲ μὴ Μιτυληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδῶναι καὶ τείχη καθελεῖν. τὸ δὲ χῆμα καλεῖται ἀνανταπόδοτον. ᾧ καὶ νῦν Ἀριστοφάνης

Ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶνται ὑμᾶς. εἰ δ' μὴ,
Ποιεῖτον ἤδη τῶδ', ὅ, τι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ.
Χρ. Τυτὶ σὺ τολμᾷς, ὦ μιαρωτάτη, λέγειν;
Πε. Καὶ σύ γε διδάσκεις· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
Ἅπαντ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
Εἰ τὰς δικαίας φὴς ποιήσειν πλουτους.
Βλ. Ὦ τύμπανα, καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε;
Πε. Οὐ δεῖ χελιδάζειν, κὰ βοᾶν, πρὶν ἂν μά-
θῃς.
Βλ. Καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν, ἰὴ, ἰὴ,
Τοιαῦτ' ἀκούων; Πε. Ὅς τις ἔξιν οὐ φρονῶν.
Χρ. Τί δῆτά σοι τίμημ' ὀπιγεάψω τῇ δίκῃ,
Εἰ γ' ἀλῶς. Πε. Ὅ, τι σοι δοκεῖ. Βλ. Κα-
λῶς λέγεις.
Πε. Τὸ γὰρ αὐτὸ γ' ἂν ἥτ[τ]ᾶσθε κὰ σφῷ δεῖ
μαθεῖν.
παθεῖν Βλ.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐχρήσατο. ὁ γὰρ ἀποδίδωσι τὴν σύνταξιν ἐνταῦθα. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, καὶ μὲ ἀποφήνω μόνην ἐμὲ ἀγαθῶν ὕσαν αἰτίαν, ἐάσατε. εἰ δὲ μὴ, ποιεῖτον ὅ,τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.

475. Ὦ τύμπανα.] Τοῦτό φησιν ὡς τῆ πενίας τῆ τοιούτων ἀξίας ὕσης. τύμπανα ξύλα, ἐφ' οἷς ἐτυμπάνιζον, ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τιμωρίᾳ, ἢ βάκτρα παρὰ τὸ τύπτειν. ἦγον ξύλα εἰς τύπτονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ τιμωρούμενοι. κύφων δὲ δισμός ἐστι ξύλινος. ὃν οἱ μὲ κλοιὸν ὀνομάζουσιν. οἱ δὲ καλιόν. ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων. τάσσει δὲ κἀπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. εἰρηται δὲ κύφων παρὰ τὸ τοὺς δεσμίους ἀναγκάζεσθαι κύφειν, διπλοῦς ἅμα κολαζομένους, τῇ τε βαρείᾳ πίσει, καὶ τῇ μυσαρῶς ἀνανεύειν δύνασθαι. ἢ ἄλλως. ξύλα εἰσὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τίνοντας τὰ καταδίκαια, ἵνα μὴ εὔρωσιν ἀνακύψαι. καὶ γὰρ τὸ κρινόμενον ποιοῦσι κύφειν.

479. Τί

ει δε μη — it is manifest that in this pas-
-sage, [illegible] the period is not closed, there be-
-ing nothing in the latter part of ye Sentence
to correspond to the former, ye figure of speech
the Grecians call ανανταποδοσις (a want
of Reddition) and there are many remarka-
-ble instances of it in the best Writers — se
Homer. Il: 1. v. 135. with Dr. Clarke's notes —
there is likewise an instance of ye same
sort in St. Luke. c. 13. v. 9 — Καν μεν ποιηση
καρπον. ει δε μη γε, εις το μελλον εκκοψεις
αυτην. ———————————

τιμημα — "What penalty will you submit
to if you lose your cause?" — It was a prac-
-tice among the Grecians & Romans, to —
make the Two contending Parties enter into
an agreement with each other, to pay a
certain fine to him ye should gain the
cause, this they called επιγραφειν τι-
-μημα. Multam adscribere. ———————————

Vobis, voſque mei beneficio vitam agere — ſin minus,
In me ſtatuite demum quicquid vobis viſum fuerit.
Chr. Hoccine, tu impuriſſima, audes dicere?
Paup. Tu modo auſculta paucis. perfacile enim puto,
Te toto cœlo aberrare, me demonſtraturam,
Si juſtos te divites redditurum aias.
Bl. O fuſtes ac numellæ, non mihi opem feretis?
Paup. Haud æquum eſt indignari atque vociferari priuſquam rem didiceris.
Bl. At quis poteſt non exclamare, heu, heu,
Cum hæc audiat? *Paup.* Quicunque recte ſapit.
Chr. Quam autem tibi mulctam irrogabo litis nomine,
Si condemneris? *Paup.* Quamcunque tibi lubet. *Bl.* Pulchrè dicis:
Paup. Eandem enim, ſi vincamini, & vos ſufferre opus eſt.

Bl.

ΣΧΟΛΙΑ.

479. Τί δῆτά σοι τίμημα. | Ἐπέβαλλον γὰρ ἐνίοτε ζημίαν τοῖς ἁλοῦσιν ἢ χρήματα καταβαλεῖν, ἢ τι τοιοῦτον. τῇ δίκῃ ἢ τιμωρίᾳ. εἰθισο γὰρ τὸ τ' ἡττῆς ἤδη πρόσιμον, ὁριζόμενον ὑπὸ τῶν κρινομένων.

Τῇ δίκῃ. | Ἤγουν τῇ κρίσει ἢ τῇ ὀφλομένῃ σοι τιμωρίᾳ. ἤγουν ἐπὶ ὀφλόμενόν ἐστι δίκην δοῦναί σε, ἐὰν ἡττηθῇς, τίνα κόλασιν ὑποσχῇς. ἔθος ἦν πάλαι τοῖς δικαζομένοις γράφειν πρὸ τ' κρίσεως ὡς τιμωρίαν ἡττηθεὶς δοίη, εἶτα ἐπιγράφειν, τοιοῦτον ἐπὶ τῇ προτέρᾳ γραφῇ, καὶ τοῦτο γράφειν ὡς καὶ τοιαύτην τιμωρίαν ἢ βίᾳ τυχὸν ἀφαίρεσιν ἢ κεφαλῆς.

481. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐὰν ἡττᾶσθε. | Ἀντὶ ἓν, τὴν αὐτὴν προσιμοίαν. τοῦτο δὲ θέλει εἰπεῖν, ὅτι ὅπερ ὁρίσητε πρόσιμον, ἐὰν ἡττηθῶ, τοῦτο ὁρίσιον ὑμῶν ἡττημένων.

Βλ. Ἱκανὰς νομίζεις δῆτα δαπάτας εἶκοσιν;
one for each. Χρ. Ταύτην γε. νῷν ἢ δυ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
Πε. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πρᾶττοντ'. ἢ τί γ' ἂν
Ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι; 485

ΣΧΟΛΙΑ.

482. Ἱκανὰς νομίζεις. | Ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦντας. ὁ γὰρ ἱκάνων ὃ ἐστι παραγινόμενος ἥρκεσε πρὸς τὴν ὁδόν.

483. Ἀποχρήσουσιν. | Ἀπόχρη ἐπὶ ἑνὸς τοῦ· ἀντὶ δὲ ἀρκετόν ἐστι, καὶ ἀποχρῶσα δίκη ἐπὶ θηλυκοῦ, ἀντὶ δὲ ἀρκετὴ ὑπάρχει, καὶ ἐπὶ πλήθους ἀποχρήσει ἀντὶ δὲ ἀρκετὸν γενήσεται.

484. Τοῦτο

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τοῦ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ.

ΧΟΡΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ, ΠΕΝΙΑ.

it is time that, &c. Ἀλλ' ἤδη χρεὼν τι λέγειν ὑμᾶς σοφόν, ὦ
νικήσετε τλῳδί,
Ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐν-
nothing soft & weak, but strong & conclusive. δώσετε μηδέν. Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

486. Ἀλλ' ἤδη χρὴν τι λέγειν. | Κομμάτιόν ἐστι δύο στίχων, ἢ τριῶν, ἐνίοτε δὲ ὑπερβαίνει εἰς τὸ τέταρτον. τὸ ὃ ἑξῆς, χρὴ λέγειν ὑμᾶς ἀντιλέγοντας. τὸ δὲ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν. δίχηται δὲ τὸ ἀναπαιστικὸν κατὰ πάσας χώρας ἀνάπαιστον, σπονδεῖον, καὶ δάκτυλον παρὰ τοῖς δραματοποιοῖς, σπανίως δὲ καὶ προκελευσματικόν. ἄλλως. ἀλλ' ἤδη χρὴν τι λέγειν. εἰώθασι διπλῆς ἀμοιβαίας ὑπὸ στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν, ὧν τελευταῖος, τοὺς δὲ πέντε τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζει

"Well then you may prepare for Death im-
-mediately." ——— ——— ———

Bl. Satin' ſcilicet putas mortes viginti?

Chr. Huic nempe: nobis autem ſufficient duæ tantum.

Paup. Effugere non poteſtis, quin hoc ~~ſit vobis faciundum~~; nam quid

Poterit quiſquam mihi juſtè dicendo opponere?

ΣΧΟΛΙΑ.

484. Τῦτο πράξοντες. | Ἀντὶ τ᾽ ἀποθανόντες. οὐκ ἂν φησιν ἀνυβάλοιοθε ἀποθανόντες. ἀντὶ τ᾽ ταχέως ἀπελθόντες τελευτήσετε. εἰ γὰρ νικήσετε, ἐκέτι δίκαιόν ἐστι. ἄλλως. οὐκ ἂν μὲ φησι νικήσετε. ἐὰν δὲ νικήσητε ἐχ ὑπάρχει δίκαιον.

ACTUS SECUNDI SCENA QUINTA.

CHORUS, CHREMYLUS, BLEPSIDEMUS, PAUPERTAS.

Cho. AT jam opus eſt ut aliquid argutum proferatis, quo vincatis hanc,

Rationibus illi obſiſtentes, nihilque remiſſum admittatis.

Chr.

ΣΧΟΛΙΑ.

πάζειν πρὶν κὴ καταθεῖναι. καλεῖται δὲ τῦτο τὸ μέτρον Ἀριστοφάνειον, διὰ τὸ κατακόρως αὐτὸν τύτῳ χρήσασθαι, ἐ μὴν εὑρηκέναι πρῶτον. ἐπεὶ κὴ παρὰ Κρατίνῳ κὴ πρὸ τύτε παρ᾽ Ἐπιχάρμῳ κὴ Ἀριστοξένῳ τῷ Σελινουντίῳ Ἐπιχάρμε πρεσβυτέρῳ ὡς Ἡφαιστίων φησὶ τύτῳ τινὰ τῷ μέτρῳ μνημονεύεται γεγραμμένα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι τῶν συστημάτων παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων διπλῆ ἔξω νενδυκυῖα.

487. Μαλακὸν σὶ᾽ ἐνδώσετε μηδέν. | Ἡρόδοτος ἐν Θαλείᾳ. Τὰς δὲ θηλέας ἀναμιμνησκομένας ὧν ἔλιπον τέκνων, ἐνδιδόναι μαλακὸν ἐόν.

Χρ. Φανερὸν μὲ ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι, τοῦτ' εἰ πᾶσιν ὁμοίως,

Ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων οὐ φιλεῖται, ἔτι δίκαιον·

Τοὺς δὲ πονηροὺς, καὶ τοὺς ἀδίκους, τούτων τἀναντία πᾶσι.

Τοῦτ' ἐν ἡμεῖς ὑπωπτεύομεν, μόλις δυσμὰς ὡς τε φωτός,

Βέλτιστα καλόν, καὶ γενναῖον, καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.

Ἦν γοῦν ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέπῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν φαίνοιτ' ἄν,

Ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται, κοὐκ ἀπολείψει,

Τοὺς δὲ πονηροὺς, καὶ τοὺς ἀδίκους φεύξεται. κἄστα ποιήσῃ

Πάντας χρηστοὺς, καὶ πλουτοῦντας πᾶσι, τά τε θεῖα σέβοντας.

Καί τοι τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἥδιον' πρότ' ἄμεινον;

Βλ.

ΣΧΟΛΙΑ.

492. Βέλτιστα καλόν. | Βέλτιστα ἀπὸ τοῦ ἴδιον. βέλτιστα δὲ ἐξ ὁμοιοτελεύτου ἡ γνώμη, καί τοι ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν Σοφοκλείων ἀντιγράφων, Ἢ καὶ τὸ βέλτιστ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τὸ δ' ἦν, εὑρήσεις, οὐχὶ βέλτιστα. ἐν δὲ τῷ ὥστε γενέσθαι, παραπληρωματικὸν κεῖταί τι, ὡς καὶ ἐν τῷ εἶδον τι. τὸ δὲ βλέψῃ καὶ μὴ τυφλὸς ὢν φαίνοιτ' ἄν, δηλοῖ ὅτι παραπλήσιόν ἐστι ταὐτὸν σημαίνῃ. τὸ δὲ βαδιεῖται καὶ φεύξεται ἀπὸ μόνου Αἰολικοῦ εἴτε Δωρικοῦ, ἀλλ' ἤδη καὶ Ἀττικόν. τὸ δὲ ἅπαν βεβαιωτικόν. τὸ δὲ τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀδίκους, δίς ἐστιν εἰρημένον διὰ τὸ καιρίως κεῖσθαι δὲ καὶ μετ' ὀλίγα. τὸ δὲ τούτων, εἰ μὲν ἀρσενικὸν, τῶν χρηστῶν ἀνθρώπων. εἰ δὲ οὐδέτερον, ὧν εὖ πάσχουσιν οἱ χρηστοί. τοὺς δὲ τὰ θεῖα σέβοντας, ὡς ἐναντίους τοῖς ἀθέοις

ἔθετο

ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ – Intimating that all ye World ought to be virtuous in order to be Rich. Since ye generality of Men, seldom love Virtue for its own sake, but consider ye reward that attends it.

Chr. Manifeſtum equidem ſcitu hoc cenſeo eſſe ex æquo omnibus,
Nempe quod æquum ſit ut probi ſecundis rebus utantur:
Scelerati autem & impii his ſcilicet contraria *ferant.*
Huic igitur rei nos animum adjicientes, ægre tandem, quo fieret, excogitavimus
Rationem honeſtam ac generoſam & ad quodvis opus utilem.
Nam ſi Plutus jam viderit, neque cæcus oberraverit,
Ad bonos homines proficiſcetur, nec illos deſeret:
Sceleratos autem ac impios fugiet; ſicque dehinc reddet
Omnes probos atque divites planè pietatiſque cultores:
Atqui hoc *conſilio* quis humano generi melius excogitare queat?

Bl.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἔδιτο συταῦθα δὲ ὁρᾶ τὸ σίροντας, νῦν μὲ λεχθὲν συεργητικῶς, παρὰ δὲ τοῖς ὕσερον τὰ πλείω παθητικῶς, τὸ δὲ πάντας χρησὺς, ὅτι οἱ πονηροὶ τὺς ἀγαθὺς ἰδόντες διὰ τῦτο εὖ πράτ]οντας, ἐθηλήσυσι τ᾽ πρότερον ἀφέντες βίον μιταπιστῖν ἐπὶ τὰ ἀμείνω, ἵνα δ᾽ αὐτὸ τῦτο εὖ πράτ]ωσιν. τὸ δὲ καί τοι τύτυ τίς ἂν ἐξεύροι πότ᾽ ἄμ]ονον, ἐπικριτικόν ἐςι χῆμα δ᾽ ἐρωτήσεως ἀναντιῤῥήτως βεβαιύμ]ον. συ ᾗ τὸ, τίς, ταυτόν ἐςι τῷ ὐδείς. ὡς κ᾽ συ ἄλλοις μυριαχῦ φαίνε]. τὸ δὲ ἀνεράτα, ἢ ἀδιτῖν ἔχ] τὴν πρόθεσιν, ἢ δηλατικόν ἐςι ᾧ πολλάκις ἐρωτᾷν. συταῦθα δὲ σημαίν] ὅτι ἔθ τοῖς ποιηταῖς συ ταῖς ἐρωτήσεσι καθ᾽ ἃς οἴεταί τις, ἀντιλογίαν ἐυρεῖν πόθεν, παράγ]ν πρόσωπον Φιλικὸν ὑποκρινόμ]ον τὸ ἀρέσκον τῷ ἐρωτῶντι, ὡς κ᾽ συταῦθα ὁ Βλεψίδημ ποιεῖ. δεδιὼς γ᾽ μή ποτε ἡ Πενία πρὸς τὴν ᾧ Χρεμύλε ἀπαντήσ] ἐρώτησιν, ὑποκρίνεται αὐτὸς τὸ δοκῦν τῷ Χρεμύλ. συ δὲ τῷ κακοδαιμονίαν τ᾽ ἴτι μᾶλλον, δοκεῖ χεῖρον μανίας ἡ κακοδαιμονία εἶναι. ἴσως δὲ κ᾽ ἐπιδιορθωτικῶς αὐτὸ εἴρηται, ὡς τ κατὰ βίον ἀταξιῶν, μανίας μᾶ ζὸν ἂν ἐοικυιῶν. δυσδαιμονίᾳ δὲ μάλις.

504. Οὐκῦν

Βλ. Οὔ τις ἄν, ἐγώ σοι τοῦτο μάρτυς· μηδὲν ταύτῃ γ' ἀνερώτα.

Χρ. Ὡς μὲ γὰρ νῦν ἡμῶν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις ἀλάκεται.

Τίς ἂν οὐχ ἥξοιτ' εἰς μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;

Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροί,

Ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι. πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοί,

Πεάτ[illegible]σι κακῶς, κἀ πεινῶσι, μήτ' σῦ τε τὰ ὠλεῖσα σώσειεν.

Οὐκοῦν εἶναί φημ', ἢ ταύσει ταῦτ', ἰὼ βλέψῃ ποθ' ὁ Πλοῦτος,

Ὅδόν, ἰὼ τιν' ἰὼν, τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθ' ἂν μείζω πορίσειεν.

Πε. Ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾴς' ἀνθρώπων ἀναπειθέστ' οὐχ ὑγιαίνειν,

Δύο πρεσβύτα, ξυνδιασώτα τοῦ λιρεῖν κἀ φλαπαίειν.

Εἰ τοῦτο χρύσοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν λυπτελεῖν σφῶν.

Εἰ

ΣΧΟΛΙΑ.

504. Οὐκοῦν εἶναί φημι.] Ὁ νοῦς, οὐκοῦν ἐπιλύσῃ ταῦτα ὁ Πλοῦτος ἤν ποτε βλέψῃ, φημὶ εἶναι ὁδόν τιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἂν μείζω πορίσῃ. κακόμετρος δὲ οὗτος, ὃν οἱ οἰκέται δὶ κἀ ἄμετρος. ὁ δὲ νοῦς διπλοῦς. οὐκοῦν εἶναι φημι ὁδὸν ἑτέραν, ἣν βαδίσας τις ἀγαθόν τι τοῖς ἀνθρώποις ἐργάσεται. λέγει δὲ ὅτι δεῖ τὸ Πλοῦτον ἀναβλέψαι πεισθῆναι. εἰαν δέ τις προσθείη τὸ κἀ, ἴσται ἡ φράσις. οὐκοῦν ἤν βλέψῃ ποτὲ ὁ Πλοῦτος, φημὶ εἶναι ὁδόν τινα ἰόντα, παύσῃ ταῦτα κἀ τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ μείζω πορίσῃ. ἄλλως. τὸ οὐκοῦν, ἀποφαντικόν

"I am of your opinion, don't ask her." This is humorous enough, Blepsidemus answers for Poverty without waiting for her reply, as if his own Judgment was sufficient to determine the dispute. ——— ———

ξυνδιαθωται. it signifies originally "partakers of the same Religious rites—
Institut Daphnis thyasos inducere Baccho
Virg: Ecl: 5. 30.

Bl. Nemo prorſus, ea de re me tibi ipſe teſtem *dabo*.
nequid hanc interroga.

Chr. Nam, ut nunc dierum nobis mortalibus vita inſtituitur,

Quis non inſaniam illam eſſe putet vel potius furiis excitatam dementiam?

Multi enim mortalium diteſcunt, qui ſunt ſcelerati

Per injuriam congeſtis *opibus*: multi autem apprime probi

Miſerè vitam exigunt, & fame premuntur, ac tecum plerumque degunt.

Quin ergo viam *unicam* eſſe aio, quæ finem his imponet, ſi viderit tandem Plutus,

Quam ſi *viam* inſiſtat, multo majora hominibus bona ſuppeditare poterit.

Paup. At, ô facillime omnium mortalium perſuaſi nequid ſani ſapiatis,

Duo vetuli, nugarum ac delirii conſortes!

Hoc ſi contigerit, quod cupitis vos, minime vobis id profuturum affirmo.

Si

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀποφαντικὸν ἐστιν ὅτι ἐὰν βλέψῃ ὁ Πλοῦτος, καὶ παύσῃ τὴν Πενίαν, εὐθέως εὐδαιμονία εἴη. τὸ δὲ ἑξῆς. ἀκοῦσον εἶναί φημι ὁδὸν ἥν τινα ἰὼν ὁ Πλοῦτος βλάψῃ ταύτῃ, καὶ τὰ ἀγαθὰ μείζω παρέξῃ τοῖς ἀνθρώποις, ἅπαντας. οἱ γράφοντες φασὶ δίκαια ἢ ἄρδην ἢ ἡ, σοχάζεται τῶν μέτρων δοκοῦσιν ὀλίγα ἀκριβῶς. τὸ δὲ ἑξῆς ὧδέ ἔχει. ἀκοῦσον εἶναί φημι ὁδὸν ἥτις παύσῃ ταῦτα ἂν βαδίσας τὶς ἀγαθὸν τοῖς ἀνθρώποις παρέξει. ἡ δὲ ἐστιν, ἣν βλέψῃ πόθ' ὁ Πλοῦτος. οἱ πολλοὶ δὲ λαμβάνουσιν ἔξωθεν τὸ πρὸς τὸ φημί, ἀκοῦσον παύσῃ ταῦτά ποτε ὁ Πλοῦτος ἂν βλέψῃ. φημὶ δὲ εἶναι ὁδὸν, ἣν τινα ἰὼν παρέξῃ τοῖς ἀνθρώποις μείζω ἀγαθά.

508. Εἰ τοῦτο γένοιτ'. | Εἰ δὲ ὁ Πλοῦτος βλέψῃ πάλιν, διανέμει τ' ἴσον ἑαυτὸν πᾶσι δηλονότι, οὐκ οἶδεν ἡ Πενία τὴν Χρημύλου γνώμην καὶ τὴν τοῦ Πλούτου. ὅτι πρὸς μόνους τοὺς δικαίους ἥξει.

510. Σοφίαν

Εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν, διανείμειέ τ' ἴσον ἑαυτὸν,
Οὔτε τέχνῃσιν ἂν τῷ ἀνθρώπων, οὔτε σοφίαν μελέτῃσι
Οὐδείς, ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν, ἐθελήσει
Τὶς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν,
Ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλυνεῖν, ἢ σκυτοδεψεῖν,
Ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι;
Ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;

τολμηρὰ τολμάτων

Χρ. Λῆρον λαρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κατέλεξας,
Οἱ θεράποντες μηχανήσονται. Πε. Πόθεν οὖν ἔξεσθε θεράποντας;
Χρ. Ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. Πε. Τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
Ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; Χρ. Κερδαίνειν βουλόμενός τις

Ἔμπορος,

ΣΧΟΛΙΑ.

510. Σοφίαν μελετῴη. | Σοφίαν ἐνταῦθα καλεῖ τὴν περὶ τὰς τέχνας παιρεγίαν καὶ μαχανὴν, τέχνην δὲ τὴν μεταχείρησιν αὐτὴν καὶ ἐνέργειαν.

514. Δηοῦς θερίσασθαι. | Ἀντὶ τοῦ γεωργοὺς ἐπιμελεῖσθαι. ἤδη τὸ ἔπος τοῦτο τῆς μέσης κωμῳδίας ὄζει.

515. Ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς. | Πρὸς τὸ ἀνώτερον. τίς ἐθελήσει τέχνην μετιέναι, ἂν ἔξεστιν ὑμῖν ἀργοῖς ζῆν τούτων ἀμελοῦσιν, ἄλλως τὸ ἐξῇ

"communicate himself equally" She says this, upon a supposition that all the World would become Virtuous, in order to become Rich.

neither the Practice, nor Theory of Arts.

Si enim Plutus rursum videat seque ipsum ex æquo distribuat,
Neque artem neque scientiam exercebit hominum
Quisquam: utrisque autem his per vos sublatis, quis vult libenter
Ferrariam tractare, aut naves compingere, aut sutorem agere, aut rotas fabricare,
Aut coria incidere, aut coquendis lateribus operam dare, aut lavandi munus obire, aut pelles tingere,
Aut terræ solum aratris frangens fructum Cereris demetere,
Si vobis liceat otiosis vivere, hæc omnia despectui habentibus?
Chr. Nugaris admodum; hæc enim nobis omnia, quæcunque jam enumerâsti,
Efficient servi. *Paup.* Unde ergo servi tibi erunt?
Chr. Mercabimur scilicet pecuniâ. *Paup.* At primum quis erit qui vendat,
Cùm ipse pecuniam habeat? *Chr.* Lucrandi avidus aliquis
Mercator

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐξῇ ζῆν, πρὸς τὸ ἐθελήσῃ τίς, ἴσχῃ τὴν δύναμιν. διότι δὲ μεταταῦτα μὲν τίθεται τὴν δὲ τῶν τεχνῶν ἀπαρίθμησιν προέταξε, λέγει τοῦτο εἶπε τὸ τούτων. οἱ δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὸ ἦν ἐξῇ λέγοντες, καὶ σκοπεῖτε ἔξωθεν λαμβάνοντες οὐκ ὀρθῶς οἴονται.

516. Λῆρον ληρεῖς. | Ἀντὶ τοῦ κατὰ λῆρον. Ἀττικὴ ἡ φράσις καὶ τὸ ῥῆμα. ὡς τὸ μανίαν μαίνῃ. καὶ φυγὴν φεύγῃς. καὶ ὅλως ἐφ' ὧν τῷ πράγματι ἐπάγει τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ῥῆμα, ὡς τὸ ὕδρια ὑδρίζῃς, καὶ φυγὴν φεύγῃς.

520. Ἔμποροις

from y. vast Multitude y. deal in Slaves."

Ἔμπορος, ἦκων ἐκ Θετταλίας, πολλὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν. v. Schol. 520

Πε. Ἀλλ' οὐδ' ἐξ ἁπάντων εἶδεις, οὐδ' ἀνδραποδιστήν.

Κατὰ τὸν λόγον, ὃν σὺ λέγεις, δήπου. τίς γὰρ πλοῦτον ἐνθελήσει,

running y. hazard of his life:

Κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τὰ αὑτοῦ, τοῦτο ποιῆσαι;

"Ως" αὐτὸς ἀρὰν ἐπαναλήψεις, καὶ σκάφην τ' ἄλλα τε μοχθεῖν,

Ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. Χρ.

subint: τρίψοιτο.

Ἐς κεφαλαίου σοι. 525

Πε. Ἔτι δ' οὐχ ἕξεις ὅτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· ὃ γὰρ ἔσονται.

Οὔτ' ἐν τάπησιν. τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐνθελήσει, χρυσὸν ὕλην; ;

Οὔτε μύρῳσι μυρίσαι σαλίοις, ὁπόταν νύμφιον ἀγάγηται. μύρον ἡσυν wedding day.

Οὔθ'

ΣΧΟΛΙΑ.

520. Ἔμπορος, ἦκων. | Ἔμπορος ὁ πραγματευτὴς ἄνθρωπος. κυρίως δὲ ὁ πλέων θάλασσαν, παρὰ τὸ πορεύω. πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ ἄπορος ὁ ἔχων ἀεὶ τὸ ἐπιῤῥέοντα πλοῦτον ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου. διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ, ὡς ἀνδραποδισταὶ καὶ ἄπιστοι. ἀεὶ γὰρ τὰ Θετταλῶν ἄπιστα, ἡ παροιμία φησίν. Εὐριπίδης. πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστοι Θετταλοί. δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ Ἰάσωνος ὃς ἠνδραπόδισε τὴν Μήδειαν. ἀνδράποδον δὲ εἰρηται ὁ πᾶς ὁ ἐν ἀνδράσιν. ἀπὸ τοῦ ὑποκεῖσθαι μέρος τῷ ὅλῳ· ὑπόκειται γὰρ ὁ οἰκέτης τῷ δεσπότῃ, καθάπερ ὁ πᾶς τῷ ὅλῳ σώματι.

Παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν. | Καὶ αὐτὸς παρὰ ἀνδραποδιστῶν λαβών. εἴρηται δὲ ἀνδραποδιστὴς παρὰ τὸ ἄνδρας ἀποδίδοσθαι τοῦτ' ἔστι

"may all these plagues fall upon your own head." — this was a manner of speaking peculiar to clowns, as Plato informs us, ει μη αγροικοτερον ην ειπειν, ειπον αν, σοι εις κεφαλην. - and Canon, speaking of the Tower of Timotheus, says before, ερπεσοι γε σοι. ———

Mercator è Theſſalia profectus à plurimis *ibi* plagiariis.

Paup. At imprimis omnium nullus erit, ne plagiarius quidem,

Secundum iſtam ſaltem rationem quam tu dicis. quis enim locuples volet,

Vitæ propriæ diſcrimen ſubiens, hoc facere?

Quare tu ipſe arare coactus ac fodere, atque alios labores perferre,

Multo miſeriorem quam nunc vitam teres. *Chr.* *Quod* in caput tibi *recidat.*

Paup. Præterea autem neque in lecto dormire poteris (lecti enim non erunt)

Neque in tapetibus (quis enim texere curabit, cùm aurum habeat?)

Neque unguentis imbuere ſtillatitiis, quùm ſponſam domum duxeritis,

Neque

ΣΧΟΛΙΑ.

ἔστι πωλεῖν. ἄλλως. ἀνδραποδιστὴς ὁ μόνον τοὺς ἐλευθέρους δι' ἀπάτης ἀπάγων εἰς δουλείαν, ἀλλὰ καὶ ὁ τοὺς δούλους ἀπὸ τῶν δεσποτῶν ἀποστάς εἰς ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ ἀπαγαγεῖν ἀλλαχοῦ καὶ διαπωλῆσαι. διεβάλλοντο γοῦν οἱ Θετταλοὶ ὡς ὁ μόνον τούτοις χαίροντες, ἀλλὰ καὶ λῃστείαις.

523. Κινδυνίων ὦδὶ τῆς ψυχῆς. | Ψυχὴ ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ψυχή, καὶ ἡ φύσις ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, Ὅς τις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς. ἦγεν τῆς ἐμῆς φύσεως. ψυχὴ καὶ ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς καὶ ἁπλῶς ἡ ζωή.

526. Καταδαρθεῖν. | Κατακοιμηθῆναι. κυρίως ἢ καταδαρθεῖν, τὸ ἐν δέρμασι κοιμηθῆναι.

528. Μύροισι μυρίσαι σαπροῖς. | Τοῖς ὑγροῖς καὶ χρισίμοις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν.

529. Οὐδ'

for τοις ιμα-τιοις δαπα-νηροις

Οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις ἡσμῆσαι ποικιλομόρφων.

Καί τοι τί πλέον πλυτεῖν ἔτι, πάντ' ἔτων ἀπορρύπλας;

what advantage is it to be rich &c.

Παρ' ἐμοῦ δ' ἔξιν ταῦτ' ἄπορα πάντ' ὑμῖν, ὧν δεῖσθον. ἐγὼ γὰρ

Τὸν χειροτέχνιλαν, ὥσπερ δέσποιν', ἐπαναλαμβάζουσα πάλημμαι,

Διὰ τλὰν χρείαν, καὶ τλὰν πενίαν, ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.

Χρ. Σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δυναίμ' ἀγαθόν,

Ued path from the sun. πλλὰ φώδων ὢν βλαπτείς,

Καὶ παιδαρίων ὑποπτεινώντων, καὶ γεραιδίων πολυσυρτόν,

Φθειρῶντ' ἀριθμόν, καὶ κωνώπων, καὶ ψυλλῶν; ἢ δὲ λέγω σοι

Ὑπὸ τῆ πλήθυς, αἳ βομβοῦσαι περὶ τλὰ κεφαλλὰ ἀνιῶσιν,

Ἐπεγείρουσαι καὶ φοβίζουσαι, ποιητὰς· ἀλλ' ἐπανίστω.

Πρὸς δέ γε τύτοις, ἀνθ' ἱματίε μὲ, ἔχειν ῥάκη, ἀντὶ δὲ κλίνης,

Στιβάδα

ΣΧΟΛΙΑ.

529. Οὔθ' ἱματίων βαπτῶν. | Βαπτὰ δὲ ἱμάτια φορῦσιν οἱ νυμφίοι, πρὸς τὸ φαίνεσθαι τιμιώτεροι οἴμαι τῶν βαφῆς. ὅτι ἔστι ἴδιόν σοί φησι ποικίλα ἱμάτια ἐπὶ τῷ κοσμῆσαι τὴν νύμφλιν.

530. Καί τοι τί πλέον πλυτεῖν. | Τίς χρεία ἐστὶ δὲ πλυτεῖν, ὅτι ἀπορεῖτε, ὧν χρήζετε;

534. Πλὴν φώδων ὢν βλαπτείς. | Φλυκταίνων. ὢν βλαπτείς δὲ, ἀφ' τὸ τὰς πίνητας ἀπορρῶντας ἐνδυμάτων, ἀφ' τὸ ψύχο· ὢν βλαπτείοις κινδύνῳ, καὶ ὢν θέρμης ἢ ἀέρο· ἀντὶ ἐξιόντας παρα-χρῆμα

Βαλανειου - the poor people of Greece usually
in the time of Winter crowded to the Rooms
where the fires were made to heat ye Baths

Lucas laqueata circum - Tecta volantes.
Theocritus has taken the beginning
of his 21 Idyll. from this papage. —

Neque veſtium tinctarum multiformium ſumptibus exornare.
Atqui quid juvat divites eſſe, dum his omnibus privati eſtis?
A me autem hæc omnia in promptu vobis ſunt, quorum indigetis: ego enim
Opificem, velut domina, ſedeo impellens,
Propter egeſtatem ac penuriam, quærere unde victum paret.
Chr. Túne quicquam boni præſtare poſſis, præter puſtularum è balneo *natarum*
Et puerorum eſurientium atque anicularum turbam:
Pediculorumque copiam & culicum ac pulicum? quam nec dicere poſſum
Præ multitudine, qui bombilando circa caput diſcruciant,
Somno ſuſcitantes ac dicentes, Fame premeris, eja ſurge:
Ad hæc autem pro veſte, centonem habere: lecti autem loco,
Stratum

ΣΧΟΛΙΑ.

χρῆμα προσβαλόντ῾ φλυκταίνας ποιεῖν. Ἀπολλόδωρ῾ τὰ ἐκ τ῀ πυρὸς ἐρυθήματα, ἢ ἐκ ψύχους ἢ τῆς τύλης κ᾽ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τ῀ πυρὸς, ὡς τ῀ πεινήτων ἀφ᾽ τὸ αὐτεργεῖν τοῦτο παχόντων. τὸ δ᾽ πλὴν ἐκ ἐνταῦθα ἀντὶ τ῀ χωρὶς, ἀλλ᾽ ἀντὶ τ῀ εἰ μὴ πρὸς τὸ, κολοσυρτόν. ὅς ἐστιν ἦχ῾ φρυγάνων συρομβρών.

537. Αἰ βομβεῖσαι. | Ἰδίως τὰς ψύλλας ἀφώνους ὔσας, βομβεῖν φησι. κονώπων γ᾽ μᾶλλον τοῦτο ἴδιον. ἐνθεῦθεν παραπλανηθέντες τινὲς θηλυκῶς εἰρῆσ᾽ ἀνήνεγκαν τὰς κώνωπας, ληρῶσι δ᾽, ἀρσενικῶς γ᾽ λέγονται, οἱ δὲ Δωριεῖς ἀρσενικῶς λέγουσι τ῀ ψύλλον. θηλυκῶς δέ τινες τὴν κώνωπα κατὰ τὴς Ἀτθικής. ἠχοῦσαι φησιν αἱ κώνωπες. κ᾽ γ᾽ ἠχοῦσα εἰρήκατο, ἢ εἰρήκασι. ἐκ ἔστι δὲ

Σπεύδει χοίνων, πόρτων μεστῶν, ἢ τοὺς οὐδέντας ἐγείρει. 540

Thateh. Καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ πάππου σαφῶς· ἀντὶ δὲ πεφαλαίου

Λίθον συμμιγῆ φησὶ τῇ κεφαλῇ στεῖξ δ', ἀντὶ μὲν ἄρτων,

Μαλάχης πόρθυς· ἀντὶ δὲ μάζης, φυλλ' ἰχνῶν ῥαφανίδων.

an old Banel 'Αντὶ δὲ θρᾶνυς, κάμυνε κεφαλῶ κατεαγότα· ἀντὶ δὲ μαχίρας, a Heal Tub-

Γι. Διδάκτης πλουτεῖν, ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτῃ; ἀρά γε πολλῶν 545

Ἀγαθῶν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀπφαίνω σ' αἰτίαν ὄσαν;

vel, τον δε πτωχων υπειρε. — Metri causâ. Γε. Σὺ μὲν ὑπὸ τὸν ἐμὸν βίον εἶρηκας, τὴν πενίαν δ' ὑπερεῖπον. Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

κλᾶν πρὸς τὰς ψύλλας ἀποδιδῶκεν. ἰδίως δὲ εἶπε τὴν ψύλλαν βομβεῖν. ὑ γὰρ προϊᾶσι φωνήν. κώνωπας δὲ λέγει τὰς ἐμπίδας.

541. Φορμόν. | Φορμὸς πᾶν πλεκτὸν, σύνταυθα δὲ τὸ ψιάθιον.

542. Ἀντὶ μὲν ἄρτων. | Διενήνοχεν ἄρτος καὶ μᾶζα, ὅτι ὁ μὲν ἄρτος πάλαι μεμάλαχται, ἡ δὲ μᾶζα νῦν.

543. Ἰχνῶν ῥαφανίδων. | Ἀττικῶς ῥαφανίδα ἦν ἡμεῖς ῥάφανον. πάλαι δὲ ῥάφανον ἦν ἡμεῖς κράμβην. εἰρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι. λόγος γὰρ ὡς σπερμάτιον θᾶττον ἄνησιν.

544. Ἀντὶ δὲ θρᾶνυς. | Θρᾶνος, ὑποπόδιον. ὁ καὶ θρῆνυς ἴσως παρὰ τῷ ποιητῇ. καὶ νῦν θρᾶνος. ἔνθεν καὶ θρανίτης. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ θορεῖν ἄνω. ἢ παρὰ τὸ θορῆναι, ὃ ἐστι καθῆσαι. τὸ δὲ κάμυνε δοκεῖ ἀρτιπρεπῶς εἰρῆσθαι ὡς δηλοῖ τὸ κατεαγότα, ἤτοι τὸ θάμνα ἄγαν τὸ κλᾶν. παρακείμενος ἦχα. ὁ μέσος ἦγα, καὶ σὺν διαλύσει ἔαγα. ὅθεν μετοχὴ ὁ ἐαγὼς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. ὅρα δὲ ὅτι κάμυνε κεφαλὴν λέγει μεταφορικῶς τὸ ἄνω πρὸς τῷ σώματι, ὅταν δὲ καὶ πιθάκνης πλευρὰ τὸ ταύτης πλάγιον. εἰ δὲ κάμυνε κεφαλὴν λέγει, εἴη ἂν αὐτὸ σύμφωνον τῷ, πίθυ κρήδεμνον, παρὰ τῷ ποιητῇ. κεφαλῇ

Stratum junceum cimicibus oppletum, quod dormientes
suscitet :
Et stoream habere, pro tapete, putrem : cervicalis au-
tem vice,
Lapidem ingentem capiti suppositum : pro pane autem,
vesci
Malvæ germinibus ; pro maza autem, foliis exilium ra-
phanorum ;
Pro sede vero, urnæ caput effractæ habere ; pro mactra
autem,
Dolioli latus & id dimissum quoque ? nunquid multo-
rum
Bonorum omnibus hominibus demonstro te causam esse ?

Paup. Tu quidem non meam dixisti vitam, sed men-
dicorum vitam indicasti.

Chr.

ΣΧΟΛΙΑ.

λῆς γὰρ φόρημα τὸ κρήδεμνον. ὅτι δὲ ἀπὸ τ σάμνυ ἢ ᾧ σάμνυ καὶ Ζεὺς λέγεται σάμνιος, δηλόσι πε καὶ ὁ κωμικός. τινὰ δὲ τ ἀντιγεάφων, ἀντὶ σάμνυ κεραμίυ γεάφεται.

Ἀντὶ δὲ μάκτρας. | Μάκτρα κατὰ τὰς παλαιὰς θυτία ἐπιμήκης ἐν ᾗ μάττυσι τὰ ἄλφιτα, ὅθεν καὶ γίνεται. παρὰ τὸ μάσσω γὰρ ἡ μάκτρα. ὅθεν καὶ μεμαγμένον προείρηται. καὶ ἡ μάζα γίνεται, πενίας δὲ πάντως δῶρον καὶ ἡ τοιαύτη μάκτρα ἡ δὲ πιθάκνη καὶ ἀπὸ αὐτῆς διόλυ σωιεχῶς, ἀλλὰ διερρωγυίας τὴν πλαγὰν ἐν ᾗ τὸ μάγμα γίνεται, ὑποκοριστικῶς δὲ λέγεται ἡ πιθάκνη. κατὰ τὸ τολίχνη. ὁρᾶς δὴ ἐν τοῖς προεκκειμένοις καὶ χήμια κάλλως ἐπαναφορικὸν λέξ τ ἀντὶ προθέσεως, τοιοῦτον γὰρ τὸ ἀντ' ἰματίυ, ἀντὶ ταπήτ, ἀντὶ προσκεφαλαίυ, ἀντὶ ἄρτυ, ἀντὶ μάζης, ἀντὶ θεάνυς, ἀντὶ μάκτρας. ἔχ δέ τι καὶ ἐπιμονῆς τὸ τοιοῦτον χῆμα, ἀσεὶς δὲ ὁ Χρεμύλ καὶ πρὸς τὴν κλίνην ἦν ἡ Πενία εἶπε καὶ τὰς ταπήτας καὶ τὰ μῦρα καὶ τὰ πυμφικὰ ἱμάτια. τὴν ῥηθεῖσαν εἰσάδυ καὶ τ φορμὸν ἀντέθετο καὶ τὰς κακὰς ὀδωδότας κόρις καὶ τὸ ῥάκος, προθεὶς τὰ λοιπὰ ἐπίκτηα εἰς ἐπαύξησιν τ τ πενίας κακῶν.

547. Ὑπικρύσω. | Ἐφθέγξω, ἀνεκρύσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τ κιθαρῳδῶν ἢ τινος ἄλλυ τοιούτυ ὀργάνυ. διεγνωκὼς δὲ πλουτεῖα πενίας. ὅτι ἡ μὲ πενία μεμητρημένη ἐσὶν ἕνδεια, πόνῳ τὰ χρήσιμα θηρῶσα.

Χρ. Οὐκοῦν ὅπως τ πλουσίας πενίαν φαυλὴ
ἢ ἀδελφιδῆ.

Πε. Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονυ-
σίου ἢ δημοσίου.
Ἀλλ' οὐκ εὐμαρὲς τοῦτο πρᾶσσοντα βίᾳ. μὰ Δί',
οὐδέ γε μέλλοντα.

Χρ. Ἀλλὰ μὴν βίᾳ, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν δεῖ μηδὲν
ἔχοντα.

Πε. Οὐ πένητα, ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις
προσέχοντα.

Χρ. Περιγίγνεσθαι δ' αὖ μηδένα, μὴ μᾶλλόν τοι μηδ'
ἐπιλείπειν.

Πε. Ὡς μακαρίτω, ὦ Δάμαπερ, τ βίον
αὐτὸς κατέλεξας.

Χρ. Εἰ φειδόμενος καὶ μοχθῶν, καταλείψ μηδὲ
ταφῆναι.

Πε.

ΣΧΟΛΙΑ.

παρὰ δὲ τὸ πένομαι ὁ ἐστιν ἐνεργῶ, εἴρηται, καὶ σὺ τούτῳ περίζωμα τὰ χεφάλαια. ὁ δὲ πλοῦτος, παρὰ τὸ πλώσασθαι πάντας.

549. Οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ. | Τὰ μὴ ὁμοιὰ φησιν. ὡς εἴ τις λέγοι Διονύσιον τ ἐξώλη τύραννον, ἐοικέναι Θρασυβούλῳ τῷ Λύκου, ἀνδρὶ φιλοπόλιδι καὶ παντὸς κρείττονι λόγου, διά τε τὰς ἐπιφανεῖς αὐτοῦ κατὰ τ πολεμίαν δίκας, καὶ διότι κατέλυσε τὴν τ λ τυραννίδα. ἔνθορος γὰρ ὢν καὶ ἐξ αὐτῶν σκήπτων, μὴ ταῦτα φυλὴν καταλαβών, καθεῖλεν αὐτούς. ἄλλως. μὴ ποτε ἀξιωματικὸς καὶ ἀνυθαδὴς. ὡς Στρατὶς ὁ τῶν κιναίδων. Διονύσιος δὲ ὁ μὲν τις φαίνεται μαινόμενος, ὁ δὲ ὡς ἔοικεν ἰχθυοπώλης. μὴ ποτε δὲ ἐπὶ τὴν ὄψιν ἀποσκώπτει ὡς ὁμοιόντων σφόδρα ἀνομοίους. μᾶλλον δὲ ἂν τις ὑποπτεύσειεν ἕτερον Διονύσιον Θρασυβούλῳ καὶ Κωλυτείως ἀδελφὸν ἔγγιστα συγγενείας εἶναι. καὶ ὁ τῇ Ἰλιάδι σαφέστερον οἶδεν ἢ κατὰ Δίδυμον. ὡς εἴ τις λέγοι, Διονύσιον τὸ ἐξώλη τύραννον ἐοικέναι Θρασυβούλῳ τῷ Λύκου, ἀνδρὶ φιλοπόλιδι καὶ παντὸς κρείττονι λόγου, διότι κατέλυσε τὴν τ λ τυραννίδα. ἄλλως. οἱ Λακεδαιμόνιοι κρατήσαντες τ Ἀθηναίων ἔταξαν λ τυράννους ἀπὸ τ πόλεως τ Ἀθηναίων ἔξω τριάκοντα.

This is a very severe reproach upon the Athenians, whom he represents as so corrupt, that they knew not the difference between Vice and Virtue. Thrasybulus having been the greatest defender of his Country that ever was, & Dionysius the most cruel of all Tyrants. ———

Chr. Atqui ſane Paupertatis mendicitatem dicimus eſſe ſororem.

Paup. Vos forſan, qui etiam Thraſybuli Dionyſium eſſe ſimilem *dicitis.*

At nondum mea hoc paſſa eſt vita, non, per Jovem, neque paſſura eſt.

Mendici enim vita, quam tu dicis, eſt vivere nihil habentem,

Pauperis autem, vivere parcum atque laboribus intentum:

Et ut ſuperſit ipſi nihil, neque tamen deſit quicquam.

Chr. Ut beatam, ita me Ceres amet, vitam ejus prædicaſti,

Si parcendo ac laborando relinquet tamen ne unde ſepeliri poſſit!

Paup.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ϭϕν. ὁ ἂν Θρασύβυλος ἐραστὴς ὢν τ῀ δημοκρατίας κατέλαβε φυλὴν τ῀ Ἀττικῆς μετά τινων ἄλλων, μεθ' ὧν κατέλυσε τὸς λ. Διονύσιος δὲ τύραννος ὠμὸς ἦν Σικελίας. ἄλλως. ὁ μὲν Διονύσιος ἐμμανής. ὁ δὲ Θρασύβυλος ἄνους. ἢ Διονύσιος τύραννος. ὁ δὲ Θρασύβυλος ἀτελὴς καὶ πένης πλὴν θρασύς. ἄλλως. ἡ Πενία φησὶ ἐν τῷ πρὸς τ῀ Χρεμύλον ὅτι τὰ μὴ ὅμοια ὅμοια λέγῃς εἶναι, ὥσπερ ἂν εἰ τ῀ Σικελίας τύραννον Διονύσιον ὅμοιον εἶναι τῷ Θρασυβύλῳ ἀνδρὶ χρηστῷ καὶ κοσμίῳ.

553. Περιγίγνεσθ' ἀὐτῷ. | Περιγίγνεσθαι σημαίνει μὲν καὶ τὸ νικᾶν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιτίθεμαι, ὡς ἐνταῦθα.

554. Ὡς μακαρίτω, ὦ Δάματερ. | Ὅτι ἁπλῶς καὶ ἀσυνήθως κατεχρήσατο ἀντὶ τ῀ μακάριον. εἰ μὴ ἄρα παίζει οἷον νεκρόβιον. ἄλλως. ὥσπερ εἰώθασιν Ἕλληνες ἐπιδάν τι παράδοξον ἀκούσωσι χειτλιάζειν καὶ βοᾶν Ἡράκλεις ἢ Ἄπολλον, ἢ ὦ Ζεῦ, ὅταν καὶ ὅτ῀ ἀκούσας τ῀ Πενίας τοιαῦτα λεγούσης, ὥσπερ χειτλιάζων βοᾷ, ὦ Δάματερ. εἰκότως δὲ πρὸς τὴν γῆν ποιεῖται τ῀ λόγον ὡς γεωργός.

Πε. Σκώπτειν πειρᾷ, καὶ κωμῳδεῖν, τὸ κακοδαίζειν ἀμελήσας

Οὐ γινώσκων, ὅτι τὸ πλοῦτος παρέχω βελτίονας ἄνδρας

Body, & mind Καὶ τὸν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν. παρ' ἀμφοῖν μὲν γὰρ κοδαιγρῶντες,

prater modum. Καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πόνες εἰσὶν ἀσελγῶς.

Παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ, καὶ σφηκώδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί. formidable 560

wine-shape Χρ. Ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ ποιεῖς.

Πε. Περὶ παφλαστικῆς ἤδη τοίνυν περαιοῦμαι σοφῶν, καὶ διδάξω

Ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μεθ' ἡμῶν. τοῦ πλούτου δ' ἔστιν ὑβρίζειν.

Χρ. Πάνυ γοῦν κλέπτειν κοσμίων ἔστιν, καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν;

Βλ.

ΣΧΟΛΙΑ.

558. Παδαγρῶντες. | Τοιοῦτοι γὰρ οἱ πλούσιοι γίνονται ὑπὸ τῆς τρυφῆς, ὅπερ ἀσελγείας καὶ φαυλότητος δηλωτικόν ἐστι. γεάφει δὲ καὶ ποδαλγοῦντες καὶ ποδαγρῶντες. ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πάθος καὶ ποδάγρα λέγεται καὶ ποδαλγία.

560. Σφηκώδεις. | Λεπτοὶ κατὰ τὸ μέσον ὡς σφῆκες. ἢ πικροὶ ἀπὸ καὶ τὸ ζῶον πικρόν ἐστι σφοδρά· ἅμα μὲν ὅτι καὶ δριμύτεροι. ἅμα δὲ ὅτι καὶ ἰσχνότεροι γίνονται οἱ λιμώττοντες, ὡς σφῆκες. ἄλλως. σκληροὶ ἢ λεπτοὶ μάλιστα τὰ κοῦτα τῶν γαστέρων ἀφ' οὗ τὸ γοργὸν καὶ ἐνεργητικόν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ σφῆκες ἐς τὸ μέσον.

Τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί. | Ὁ γὰρ ταῖς σαρξὶ μὴ βαρυνόμενος, ἀλλὰ κύφως ἔχων ᾧ σώματος, ῥᾷον ἂν καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀντιπαρατάξηται. τοιοῦτοι δὲ οἱ πένητες διὰ τὸ μὴ ἐυσαρκεῖν ἀπορίᾳ τροφῶν.

562. Περὶ

Paup. Scurris operam das, atque dicteriis, ſerio agere negligens;
Dum neſcis me præſtantiores, quam Plutum, reddere viros
Tam mente quam forma; apud ipſum enim podagrici,
Ventriosi ac ſuris craſſis atque immodice obeſi ſunt:
Apud me autem ſtrigoſi, graciles atque hoſtibus infeſti.

Chr. Per famem enim forte gracilitatem ipſis inducis.

Paup. De temperantia itaque jam paucis expediam vobis, atque edocebo
Quòd modeſtia mecum habitet: apud Plutum autem contumelia eſt,

Chr. Admodum ſcilicet modeſtum eſt furari ac parietes effodere?

Bl.

ΣΧΟΛΙΑ.

562. Περὶ σωφροσύνης ἤδη. | Καταλίξασα τὰ ἀγαθὰ ἃ δι' αὐτὴν ἀνθρώποις γίνονται, νῦν βούλεται ἀποδεῖξαι, ὅτι ἡ σωφροσύνης αἰτία ἐστὶν, ὥσπερ ὁ πλοῦτος αὖ τοὐναντίον. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ἀναδιδάξω. ἡ γὰρ ὅτε γαστρώδης ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τοῦ πλούτου γίνεσθαι, ἡ ἀσελγεῖς ἔλεγεν. οἱ γὰρ πλεῖστα ἐσθίοντες ἡ πρὸς τοῦτο κατάφοροί εἰσιν. Συμπεραίνω τὸ συλλογίζομαι ἀφ' οὗ ἡ συμπέρασμα παρὰ φιλοσόφοις, τὸ ἐκ τῶν προτάσεων συναγόμενον. τὸ γὰρ κύριον μέρος τοῦ συλλογισμοῦ ἐστὶν ἕτερον ἄλλο ἢ τὸ συμπέρασμα. σύγκειται γὰρ ὁ συλλογισμὸς ἐκ δύο προτάσεων καὶ συμπεράσματος. καὶ ἔστι τὸ συμπέρασμα ἀπόδειξις τοῦ ζητουμένου ἀναντίρρητος. ἡ Πενία γὰρ καταλίξασα τὰ ἀγαθὰ ἃ δι' αὐτὴν ἀνθρώποις γίνεται, νῦν βούλεται ἀποδεῖξαι ὅτι καὶ σωφροσύνης αἰτία ἐστὶν, ὥσπερ ὁ Πλοῦτος τοὐναντίον. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ἀναδιδάξω. καὶ γὰρ ὅτε γαστρώδης ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους ἤγουν ἀσελγεῖς ὑπὸ τοῦ πλούτου ἔλεγε γίνεσθαι. οἱ γὰρ πλεῖστα ἐσθίοντες καὶ εἰς τοῦτο κατάφοροι.

564. Παύνυ γοῦν. | Ἐν εἰρωνείᾳ. ἐπεὶ οἱ πίνητες κλέπτουσι διὰ πενίαν.

Βλ. Νὴ τὸν Δί, ἄγε δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς ἔχει κόσμου ἔχει;
Πε. Σκῆψαι τοίνυν γ' ἐν ταῖς πόλεσι τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
Ὦσι πένητες, τῷ τε δήμου καὶ τῇ πόλει εἰσὶ δίκαιοι·
Πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμα ἄδικοι γεγένηνται,
Ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
Χρ. Ἀλλ' ἐ φοβοῦμαι τοῦτον γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα βάσκανον ὄντα.
Ἀτὰρ οὐχ' ἥττον γ' οὐδὲν κλαύσει μηδὲν ταύτῃ γε κομπήσας,
Ὅτι ζητεῖς τοῦτ' ἀναπεῖσαι ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
Πενία πλούτου. Πε. Καὶ σύγ' ἐλέγξαι μ' οὐδαμῶς δυνάσαι περὶ τούτου.
Ἀλλὰ φυλαρεῖς, καὶ περυλίζεις. Χρ. Καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες; Πε.

make vain efforts

ΣΧΟΛΙΑ.

565. Πῶς οὐχὶ κάσμιον. | Τὸ πράττειν λαθεῖν. τοῦτο δὲ ὁ ἕτερος παρατυγχάνειν λέγει πράζων καὶ κλοπεύζων, ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ διεξιόντες ἐν κλοπῇ εἶχον μὴ φωραθεῖς κλέπτης ὑπάρχειν. ἄλλως. εἶγε ὁ κλέπτης λανθάνει. ψυχρὸν δὲ τὸ σύνθημα.

569. Ἐπιβουλεύουσί τε. | Διαβάλλουσι τοὺς ῥήτορας, ὡς δῶρα λαμβάνοντες παρὰ τῶν πολεμίων ἀσύμφορα τῇ πόλει συμβουλεύουσιν, ἐκ τούτων αὐτὴν τοὺς ἀμύνοντας.

570. Καίπερ σφόδρα. | Συναινεῖ διὰ χυριζόμενον· τὸ κατὰ τὸν ῥήτορα πρᾶγμα λυπηρόν. τὸ δὲ βάσκανον· ἁπλῶς ἐπὶ λοιδορίᾳ τιθέασιν.

He seems to intimate that ye Athenians, in some sort, imitated ye custom of the Lacedæmonians, amongst whom, a Robbery passed for Wit, and Ingenuity, provided the Theif were not taken in the Fact. ——

Bl. Imo per Jovem, ſiquidem latitare eum oportet, quomodo non modeſtum eſt?

Paup. Animadverte modò urbanos cauſidicos; quo pacto ſane, quum

Sint pauperes, in iis quæ ad populum ac civitatem ſpectant, juſti ſunt;

Ditati autem è republica, confeſtim iniqui fiunt,

Inſidiaſque parant plebi, ac populo bellum inferunt.

Chr. At nihil horum ſane mentiris, licet admodum maligna ſis.

At nihilo tamen ſecius pœnas dabis: nequid ideo intumeſcas,

Quòd nobis coneris perſuadere præſtantiorem eſſe

Paupertatem Pluto. *Paup.* Et tu tamen revincere me nondum potes, hac de re,

Sed nugas agis, & fruſtra alas expandis. *Chr.* Quî ergo *fit* ut omnes te fugiant?

Paup.

ΣΧΟΛΙΑ.

571. Ἀτὰρ ἐχ' ἧττον. | Ὅμως φησὶν εἰ καὶ ἀληθεύεις μὴ μέγα φρονήσῃς. ἐδεῖ γὰρ ἧττον ταῦτα πίσυ. κομήσῃς ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανήσῃς. παρὰ τὰς κομώντας. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἃ τὴν κόμην ὑψοῦ ἔχουσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ ὑπέρφρονες ὑψοῦ τὴν γνώμην αἴροντες. τοῦτο δὲ ἀφ' ἵππου εἴρηται, καὶ ἔστι τὸ ὅτι ζητεῖς τὸ πρὸς τὸ κλαύσῃ.

574. Καὶ πλευγίζῃς. | Κεῖσθαι καὶ μάταια ἀμαλέγη. ἀπὸ τῶν νεοσσῶν. ἃ πτράζουσι μὲν τὰς πλέυγας, ἵπασθαι δὲ οὐ δύνανται. ἕως καὶ σὺ θέλῃς μὲν πέτεσθαι καὶ πτράζῃς. οὐδὲν δὲ ἀνύῃς. ἄλλως. ἀλλὰ φλυαρεῖς ἀφ' λόγων. τὸ γὰρ πλεῖον ἠχῶδες καὶ θορυβητικόν. ἢ κεῖσθαι λαλεῖς. ἢ ματαιοπονεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνίων τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι ἀφ' τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ πτράζῃς πολλὰς ἀνωφύτους ὁρμάς. καθάπερ καὶ οἱ νεοττοὶ πτράζοντες τὴν πλέυγα καὶ γυμνάζοντες ἄπρακτον ἔχουσι τὴν τῆς πλήσεως φοράν.

576. Ἀπὸ

Πε. Ὅπ βελτίυς αὐτὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔξι μάλιστα
Ἀπὸ τῆ παίδων· τὺς γὰ πατέρας φόβυσι, φερνᾶντας ἄριστα
Αὐτοῖς. ὅτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἔξι δίκαιον.

Χρ. Τὸν Δία φήσεις ἄρ' ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κρεῖττον;

Καὶεἰνθ. γὰ τ πλοῦτον ἔχει. ταύτιν δ' ἡμῖν ἀποπέμπει

Πε. Ἀλλ' ὦ Κορινθίας γνώμας ὄντως λημῶντε τὰς φρένας ἄμφω.
Ὁ Ζεὺς δῆπυ πένεται. καὶ τοῦτό γε δὴ φανερῶς σε διδάξω.
Εἰ γὰ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν αὐτὸς τ Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα,
Ἵνα τὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτυς πέμπῃυ ξυναγείρει,
Ἀνεκήρυττεν τῇ ἀθλητῇ τὺς νικῶντας, στεφανώσας
Κοτίνυ στεφάνῳ; καί τοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

576. Ἀπὸ τ παίδων. | Δυσχερές ἐστι μαθεῖν τὸ δίκαιον. εἶγε καὶ οἱ παῖδες διὰ τοῦτο μισοῦσι τὺς πατέρας.

578. Τὸν Δία φήσεις. | Τὸ μὲν φήσεις λέγεται πρὸς τὴν Πενίαν. τὸ δὲ ταύτιν δ' ἡμῖν ἀποπέμπει πρὸς τ Βλεψίδημον, καὶ φήσεις πρὸς τ Βλεψίδημον, ἤγουν εἴποις κατὰ τ αὐτῆς λόγον.

580. Ἀλλ' ὦ Κορινθίας γνώμας. | Ἦγουν ἀρχαίους μωρίας ἐστοτισμένους τὸ φρονεῖν. παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τ ἀμβλυωπούντων, ἥτις εἴρηται καὶ ὑπὸ Νεφέλαις. ἀντὶ δὲ τ γνώμας, γράφεται λήμμασις.

Paup. Quia meliores ipsos reddo. id autem intelligere licet præsertim

E pueris, patres enim fugiunt *suos* optime consulentes Ipsis: adeo difficilis res est, quid rectum sit, discernere.

Chr. Jovémne ergo dices non recte dignoscere quid sit optimum?

Ipse enim divitias apud se servat, hanc autem ad nos demittit.

Paup. At ô Saturninis vere animis, mentes excæcatas habentes ambo!

Jupiter profecto pauper est; atque hoc manifestò te docebo.

Nam si dives esset, cur ipse instituens Olympicum certamen

(Quò Græcos simul omnes quinto quolibet anno convocat)

Denunciat pugiles victores redimitos

Oleaginâ coronâ? certe aureâ *coronasse* magis conveniret, si dives esset.

Chr.

ΣΧΟΛΙΑ.

μαις. λήμη δὲ ἐστι τὸ πεπηγὸς δάκρυον ὅπερ ἐπικαθιζόμενον βλάπτει τὰς ὀφθαλμούς. τὸ γὰρ τῶν γερόντων δάκρυον παχὺ ὂν, λήμας μεγάλας ποιεῖ. σημαίνει ἓν τὸ τετυφλωμένοι τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμῶν ἐμποδίζουσι τὰς ὄψεις.

585. Κοτίνου στεφάνῳ. | Κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας ἀνακήρυττει τοὺς νικῶντας. ἡ κοτίνῳ δὲ ἐστέφοντο, ἀλλὰ τῷ τὸ καλλιστεφάνῳ ἐλαίας κλάδῳ ἐστεφανοῦντο. σὺν ἀκριβῶς ἓν. καλλιστέφανος γὰρ ἡ ἐλαία λέγεται. ταύτης δὲ τὰ φύλλα ἔμπαλιν ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις ἔχει γὰρ ἀνὰ σὺν αὐτὸς ἔχει τὰ λευκά. τέτῳ δὲ ἑρμοτίμην ἐκφαυλίζοντι, λέγει κοτίνου, ἡ Ἀριστοτέλης δὲ ἔτω φησὶ κατὰ λέξιν τοῦ αὐτῆς. ἐν τῷ Παυσηβίῳ ἐστιν ἐλαία. καλεῖται δὲ καλλιστέφανος. ταύτης δὲ ἔμπαλιν τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν. ἀφίησί τε τὰς πόρους ὥσπερ ἡ μύρτος, εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρους.

Χρ. Οὐκοῦν τοῦτο δήπου δηλοῖ πημὶ ἡ πλοῦτον ὀπάζων.

Φειδόμιλος. ἦ δ', ἢ βωλόμην· τοῦτο μηδὲν δαπανᾶσθαι,

λήθοις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, ἢ πλοῦτον ἐᾷ πρὸς ἑαυτόν.

Πε. Πολὺ δ' Πενίας φεύγμ' ἄχθον ζητεῖς ἀπὸ φεύγειν.

Εἰ

ΣΧΟΛΙΑ.

συμμέτρως. ἀπὸ ταύτης λαβὼν Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπιάσιν. ἀφ' ὧν οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται, ἔστι δὲ αὐτη φεὶ τὸ Ἰλισσὸν ποταμὸν, σαθίνης ἐξ ὧ ποταμοῦ ἀπέχουσα. φεμπεδόμηλ δὲ, ἢ ζημία μεγάλη τῷ θίγοντι αὐτῆς ἐστιν. ἀπὸ ταύτης ἔφερον λαβόντες Ἠλεῖοι τοῖς ἀθλητῶν ἐν ὀλυμπίᾳ τὰς στεφάνας. τῷ δὲ καμικῷ φασιν ὕρμοτλιν ἐνφαυλίζοντι τὸ πρᾶγμα, λέγειν ὡς ἐκ κοτίνου ἐστεφανῶντο. ὁ δηλοῖ τὴν ἀγριέλαιον. ἢ ἅμα διότι ἢ χρήσιμος αὐτῷ ἡ λέξις ἐν τοῖς ἑξῆς, καταῤῥητορεύθηις γὰρ ὁ Χρεμύλος ἢ ἀληθὴς ἐρεῖ· Ἀλλά σ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσαι κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας, τυτέοι κότον σοι θέμβρος φεὶ τὴν κεφαλήν. παρήχηται γὰρ ὁ κότινος τῷ κότῳ, δι' ὃ δηλοῦται μεγάλη ὀργή. ἀπὸ δὲ ὧ τοιούτου κοτίνου, ὧ φυτοῦ δηλαδὴ, ἢ νῆσος Κοτινοῦσα τὰ Γάδειρα, ἀφ' ὃ τοιούτοις ἐνδυβλωπίζ φυτοῖς. ὡς ἢ ὁ φειηγητὴς δηλοῖ. ὡς δὲ ἢ ἕτεροι τόποι ἀπὸ φυτῶν τὴν κλῆσιν ἔχουσι, τεθρύλληται ἢ αὐτό. Μυῤῥινοῦς γοῦν δῆμος ἐν Ἀτθικῇ Μυῤῥίνας ἔχων, ὅθεν αὐτὸς Μυῤῥινούσιος ἢ κατὰ συναίρεσιν Μυῤῥινοῦς, ὥσπερ ἕτερος Ῥαμνοῦς, ἀπὸ τῆς ἐκεῖ φυομένης ῥάμνου ἣν οἱ δημόται, Μυῤῥινούσιος, ἢ Ῥαμνούσιος, ἢ ἡ Ἐρεχθεῖδα λέγεται διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐρεικάς. ἢ ἡ Πεντικὴ δὲ Κερασοῦς ἀπὸ τῶν φυτῶν τῶν κεράσων κέκληται. ἢ Πιτυοῦσα ἡ Μιλητὸς ποτε διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυας οὐκ ἦν. ὕστερον καί τις Πιτυούσιος ἀπὸ τόπου ἑτέρου πολλὰς ἔχοντος πίτυας, ἐξ ὧν ἐκεῖνος ἢ παρανόμασται. τὸ δ' αὐτὸ ἢ ἄλλοι τόποι πεπόνθασιν. ἐστέον δὲ ὡς ἢ κρατεῖ παρὰ τοῖς ἀπφροτέροις, κότινον στέφανον εἶναι, ἀλλ' αὐτὸς μὲν φυτοῦ ὡς ἐρρέθη κλῆσίς ἐστιν. ὁ δὲ καμικὸς ἐδήλωσεν ἐντελῶς, ἢ σαφὲς εἶναι τὸ μὴ κότινον τοιοῦτον λέγειν στέφανον, ἀλλ' ἐκ κοτίνου στέφανον. ὕταν δὲ ἢ ταινίας ὐχ ἁπλῶς ὕταν στέφανος, ἀλλ' ἡ ἐκ ταινίας φειλήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ. ταινία δὲ, ἔνιοί τι ἢ ἐπίμηκες ὕφασμα, κοινότερον δὲ εἰπεῖν, φασκία.

588. Λήθοις

Chr. Quin imò hoc ipso ille planè ostendit, se divitias æstimare :
Dum enim his parcit, neque harum quicquam profundere vult,
Rebus frivolis victores exornans, divitias *intactas* sibi ipsi servat.

Paup. Multo paupertate fœdiorem rem conaris ipsi affingere ;

Si,

ΣΧΟΛΙΑ.

588. Λήροις ἀναδῶν. | Εὐτελίζει τὸ ὀλυμπιακὸν στέφανον, ὡς μὴ σπουδαῖον. λῆρον δέ πως ὅτε καὶ οἷον ἀφλυαρίζειν καθάπερ τις ἔφη τῶν παλαιῶν, τυτίσι φερομένοις. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ παίζειν φασὶ τὸ κωμικὸν πρὸς ὁμοιότητα ἤχου τοῦ κατά τε τὸ λῆρον τὸ διὰ τοῦ η γραφόμενον καὶ τὸ παρὰ τὸ λείριον ὃ γράφεται μὴ διὰ διφθόγγου κατὰ τὴν ἀρχαίαν, σημαίνει δὲ τὸ ἄνθος. ἀφ' οὗ καὶ φωνὴ λῆρίζουσα ἡ ἀνθηρά. καὶ κύριον Ποδαλείριος οἱονεὶ ἀνθηράπους ἢ Ἀλατρίβων ἰατρικῶς φησὶ τὰ λείρια. φησὶ δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι. ἵνα ἐν τῷ λέγειν λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, δοκῇ διχῶς νοεῖν. ἢ ὅτι ἀνθηρῷ στεφάνῳ στεφανοῖ. ὡς οἷον λῆριόεντι. ἢ ὅτι λήρῳ τῷ κατὰ φλυαρίαν. τοιοῦτόν τι παίζει καὶ φησὶ Κρατῖνος ἐν ὄρνισι. ἔνθα καὶ διὰ τοῦ η νοεῖται ἡ λέξις ὡς ἐπὶ ὄρνιθος ὅτε λεγομένου. καὶ διὰ διφθόγγου δὲ διά τινας κυρίας ὡς ἀπὸ τοῦ κείρω. τὸ δὲ ἀναδεῖν, ταὐτόν ἐστιν ἐνταῦθα τῷ στεφανεῖν. ἐξ οὗ καὶ ἀνάδεσμον γυναικείου κόσμου, ὃς καὶ ἀναδέσμη λέγεται. ἔχει δὲ ἀπεναντίον πρὸς τὸ ἀναδεῖν, τὸ ὑποδεῖν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπόδημα. τὸ μὲν τοι διάδημα ἐπὶ κόσμου βασιλικοῦ τοῦ διαδεμένου δι' ὅλου σώματος.

589. Ζητεῖς αὐτῷ φελάψαι. | Ἴσον ἐστὶ τῷ προσάψαι. λέγεται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἀνάψαι, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ, Ἐβέλεσ δὲ κεμάῶμον ἀνάψαι. ἔστι δέ τι καὶ ἄλλο σημαινόμενον τοῦ φελάπλω, ἐξ οὗ τὰ γοητευτικὰ φελάπλα. δηλοῖ δὲ ἀπαιώρησίν τινα ἡ λέξις. ὅθεν καὶ τὰ ῥηθέντα φελάπλα, ὧν ἀπαιωρουμένων τοῦ σώματος δοκοῦσιν οἱ φαῦλοι ἔν τε ζῆν δι' αὐτά, ὡς εἶναι μᾶλλον αὐτοὺς ἀπαιωρουμένους τε τοιούτων οἷς ἐλπίζουσιν ἐπ' αὐτά. ὁ δὲ ἀνελεύθερος κακίαι παρωνόμασται τῇ ἀνελευθεριότητι. ἔστι δὲ κατ' ἀρετὴν μὲν ἄνθρωπος ὁ ἐλεύθερος, ὃς ἀντιβαίνων τῷ φιλαργύρῳ, δαπανᾷ δέοντας. ἀνελεύθερος δὲ ὁ μὴ τοιοῦτος, ἀλλὰ κατὰ τὰς κίμβικας καὶ σκνιφὰς Ἀλακείμβρος. ὁ δὲ φιλοκερδὴς, εἰς ταὐτὸν ἥκει τῷ ἀνελευθέρῳ. εἰκὸς γὰρ τὸν φιλοκερδῆ καὶ σμικρολόγον εἶναι, εἴτ' ὢν ἀνελεύθερον.

591. Ἀλλά

Εἰ, πλούσιος ὢν, ἀνελεύθερος ἐστὶ τοῦτο, καὶ φιλοκερδής.

Χρ. Ἀλλά σέ γ' ὁ Ζεὺς ἀπολέσαι, κοτινῳ στεφάνῳ στεφανώσας.

Πε. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾷν ὑμῖν, ὡς ἅπαντ' ἐσθ' ἀγαθὰ ὑμῖν,

Διὰ τὴν πενίαν; Χρ. Παρὰ τὴν ἐκείνης ἕξιν τοῦτο συνθέσθαι.

Εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πενῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη,

Τοὺς μὲν ἔχοντας, καὶ πλουτοῦντας, δεῖπνον κατὰ μοῖραν προσάγειν.

Τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν τοῖν καταθεῖναι.

Ἀλλὰ φθείρου, καὶ μὴ γρύζῃς

"Go hang yourself with your Rhetoric, and let us not have σχολια."

591. Ἀλλά σέ γ' ὁ Ζεύς. | Τοῦτο εἴρηκεν ὁ Χρεμύλος ἐπισεμνυθεὶς παρὰ τὴν Πενίαν, καὶ μὴ δυνάμενος ἀντιλέγειν εἰς κατάρας τὸν λόγον ἐτρέψατο. τὸ δὲ κοτίνῳ στεφάνῳ στεφανώσας, παιγνιωδῶς διατολογεῖται. κεῖται γὰρ καὶ ἀνατέρω. ἔθος δὲ τῷ κωμικῷ πολλαχοῦ ἀντιλογίαν ἐπὶ γέλωτι.

592. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν. | Ὅτι χεῖμαι κεῖται καινὸν ἐλλειπτικὸν ἐνταῦθα τόδε. τὸ γὰρ λέγειν τολμᾷν ὑμᾶς ὡς ἅπαντ' ἐστὶ τἀγαθὰ ὑμῖν διὰ τὴν πενίαν. λείπει γὰρ φανερῶς ἐνταῦθα ἔννοιά τις ἀπειρία τοιαύτη, τίς ἂν ἀπεῖναι ἀνάσχοιτο; ἢ, πῶς ἂν εἴη φορτικόν; ἢ πῶς οὐκ ἀντιλέγοιτο; ἢ τοιοῦτόν τι. ἵνα λέγῃ ἡ Πενία ὅτι τὸ γὰρ τολμᾷν ὑμᾶς λέγειν ὡς ὑπ' ἐμοῦ ὑμῖν τἀγαθὰ, πῶς ἂν εἴη φορτικὸν ἀκοῦσαι; καὶ σημείωσαι τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς ἐλλείψεως συνήθιμον ὂν θυμικῷ ἤθει καὶ ἐγκοπτομένῃ τῆς τελείας φράσεως διὰ τὸ πολὺ τῆς ὀργῆς. ἄλλως. αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ τοῦ Χρεμύλου λόγου ἐστὶν, ὥσπερ τῆς Πενίας αὐτῷ λεγούσης, ὅτι ἡ δεῖ δυσχεραίνει πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους. ἐφίσταται γὰρ τὸ τολμᾷν ὑμᾶς ἀντιλέγειν ἐμοὶ ὡς ἅπαντ' ἐστὶ τἀγαθὰ ὑμῖν διὰ τὴν πενίαν. ἡ γὰρ ἀντιλογία ὑμῶν εἰς

"may Jupiter confound you with your poor breath of wild Olive!"

at the beginning of every Month y^e^ Rich made suppers for Hecate, which were set out in places where three ways met, and those Feasts were no sooner serv'd up, but the poor stole them away, & said that the Moon had eaten up the provision

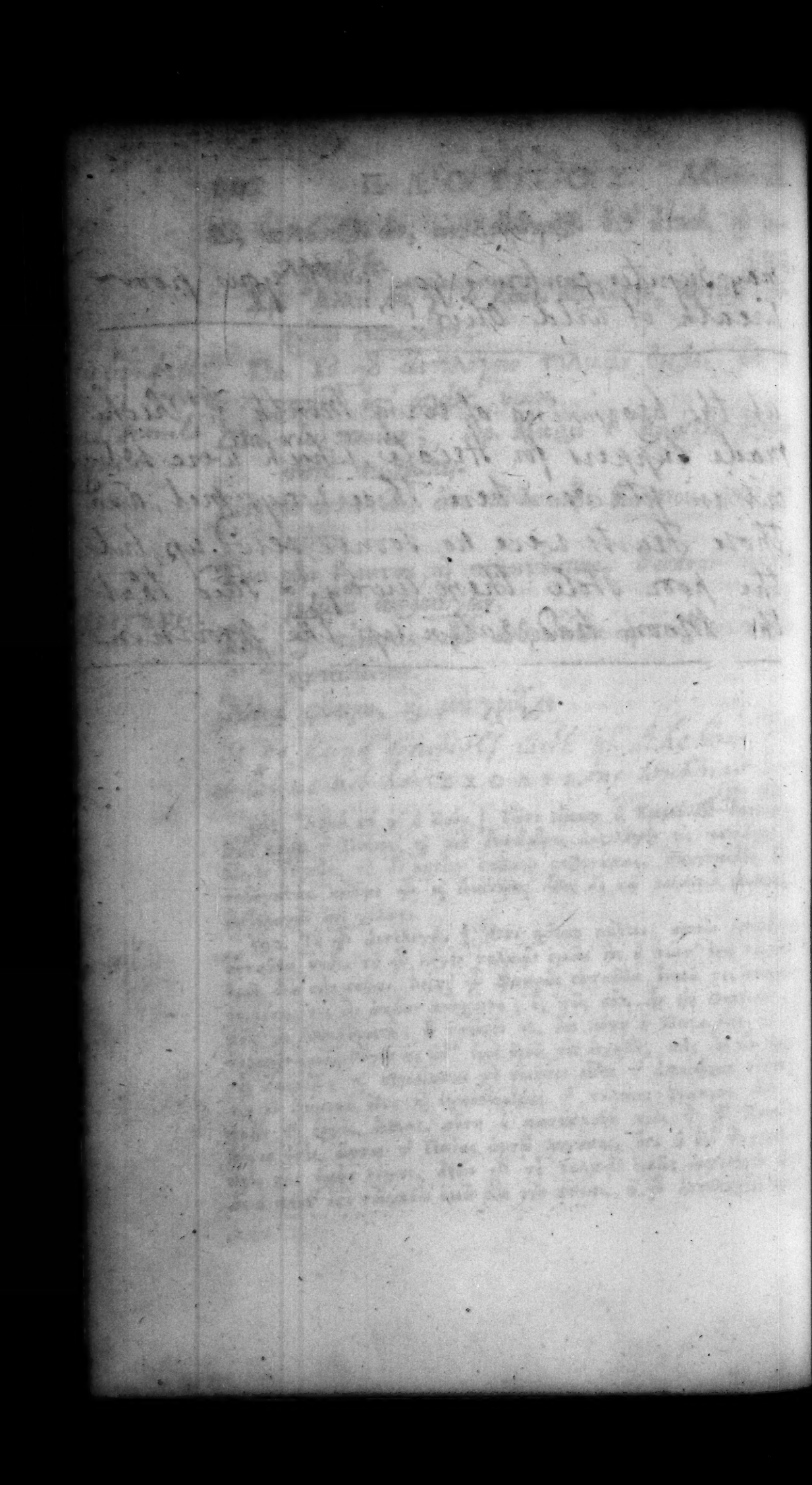

Si, cum opulentus eſt, ita ſit illiberalis ac *turpis* lucri avidus.

Chr. At te Jupiter deperdat oleaginâ coronâ exornatam.

Paup. Contradicere *mihi* autem vos audere, quaſi non omnia vobis obvenirent bona

Paupertatis ope? *Chr.* Ex Hecate licet hoc ſcire,

Utrum locupletem eſſe, an fame premi, melius ſit: dicit enim illa,

Opulentos quidem ac divites cœnam ſingulis menſibus ipſi ~~apponere~~; *allaturos fore*

Egenos autem homines ſurripere priuſquam apponatur.

At pereas, neque mutire audeas

Ulterius

ΣΧΟΛΙΑ.

εἰς τύτυς ὑμᾶς τὰς ἀσεβεῖς λόγυς καὶ ἄκοντας ὤθησεν. ἀσεβὲς γάρ ἐςι τὸ λέγειν τὸν Δία φιλάργυρον καὶ τὰ τύτῳ ἐπόμενα.

593. Παρὰ τὴν Ἑκάτης ἔξεσιν. | Τὴν δὲ ταῖς τριόδοις ἐτίμων τοπαλαιὸν, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν Σελήνην καὶ Ἀρτέμιδα καὶ Ἑκάτην καλεῖσθαι. κατὰ δὲ νεμηνίαν οἱ πλυσίοι, δεῖπνον ἐσπέρας ὡς θυσίαν τῇ Ἑκάτῃ προσάγοντες ἐπὶ ταῖς τριόδοις ἐτίθυν. οἱ δὲ πένητες ἤρχοντο πηνῶντες καὶ ἤσθιον αὐτὰ, καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ Ἑκάτη ἔφαγεν αὐτά. λέγει δὲ παρὰ τὴν Ἑκάτης μάθωμεν τὴν ἐπισαμένην τί καλὸν, Πενία, ἢ Πλοῦτος. αὕτη γὰρ ἐπίσαται τίνες παρέχυσιν αὐτῇ δεῖπνα. ἄλλως. ἔθος ἦν ἄρτυς καὶ ἄλλα τινα κατὰ μῆνα τιθέναι τῇ Ἑκάτῃ τὸς πλυσίυς, λαμβάνειν δ' ἐξ αὐτῶν τὸς πένητας· διὸ τὰ ἱερὰ γὰρ οἱ πλωχοὶ ζῶσιν.

597. Ἀλλὰ φθείρε καὶ μὴ γρύζης. | Ἔκθεσις τῆς διπλῆς εἰς καλλιν ὁμοίαν ἀναπαιστικῶν κά. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δεύτερον μονόμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ δ, καὶ τὸ πέμπτον ὅμοια. τὸ ς ὅμοιον τῷ δευτέρῳ. τὸ ἕβδομον ὅμοιον τῷ α. τὸ η ὅμοιον τῷ δευτέρῳ. τὸ ἔνατον ὅμοιον τῷ δ. τὸ δέκατον ὅμοιον τῷ δευτέρῳ. τὸ ια ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ ιϛ ὅμοιον τῷ β. τὸ ιγ. τὸ ιδ. τὸ ιε. τὸ ις. τὸ ιζ. τὸ ιη. τὸ ιθ. ὅμοια τῷ πρώτῳ, ἤτοι δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ κ ὅμοιον τῷ β. ἀναπαιστικὴ βάσις ἤτοι μονόμετρον ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομάζεται. τὸ κά. καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν, δίμετρον καταληκτικὸν

εἰς

Ἔπιμηδ' ὅπῃν.
Οὐ γὰρ πείσεις, ἢν μὴ σὺ πείσῃς.
Πε. Ὦ πόλις Ἄργους, κλύεις; οἷα λέγει;
Χρ. Παύσωνα κάλει τὸ ξύστιον.
Πε. Τί πάθω τλήμων; ἀλλ' ἀνίεσθε γοῦν
Χρ. Ἐρρ' ἐς κόρακας ἀπ' ἐμοῦ τοῦτον ἅμα.
Πε. Εἰμὶ δῆτα ποῦ γῆς;
Χρ. Ἐς τὸ Κύφων', ἀλλ' ὑμεῖν
Χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύειν.
Πε. Ἡμῖν ὑμεῖς γ' ἐπεμ' ἐναύλοις
Μεταπέμψεσθον.
Χρ. Τότε νοσήσεις· νυνὶ δὲ φθείρου.
Κρεῖττον γάρ μοι πλυτεῖν ἔξω
Σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.
Βλ. Νὴ Δί' ἔγωγ' ἂν ἐνθέλως πλυτοῖν
Εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων.

Τῆς

ΣΧΟΛΙΑ.

εἰς συλλαβὴν ἤτοι ἐφθημιμερὲς, ὅμοιον τῷ Κρατίνου ἐν Ὀδυσσεῦσιν, Σιγᾶν ὧν ἅπας ἔχει σιγάν. καλεῖται δὲ καὶ παροιμιακὸν διὰ τὸ πολλὰς παροιμίας τούτῳ πεποιῆσθαι τῷ μέτρῳ. ἄλλως. παροιμία ἐστὶ ἀκριβῶς εἰδότων τι. Καὶ πάντα λόγον τάχα πίνων. Ἡμῶν δ' Ἰβαίων πατρίς ἐστι. Πλοιόμβρ δ' ἅμα Ὀδυσσεῖ θεῖον. καλεῖται δὲ παροιμιακὸν ὡς Ἡφαιστίων φησὶ, διὰ τὸ παροιμίας τινὰς ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ εἶναι. ὅσα εἰκότως δέ. εἰσὶ γὰρ παροιμίαι ἐπικαὶ καὶ ἰαμβικαὶ, καὶ ἐκ τούτου μόνου τοῦ μέτρου. εἶτα δύο διπλαῖ. ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ τελευταίου κώλου. ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφότεραι ἔχουσαι συλλαβάς.

Καὶ μὴ γρύζῃς. | Μὴ φθέγξῃ. κυρίως δὲ γρύζει ἐστὶ, τὸ τὰς μικρὰς χοίρους φωνὴν προΐεσθαι.

599. Οὐδ' ἢν πείσῃς. | Ἐν ὑπερβολῇ λέγει ὅτι κἂν πείσῃς ἐκ θεοῦ ἡμᾶς πθορθῆναι σοι, ὐδὲ ἐὰν πιθανὸς ἀφελεχθείης, πείσεις ἡμᾶς σωθῆναι σοι καὶ τὸ Πλοῦτον καταλιπεῖν.

600. Ὦ πόλις Ἄργους. | Ταῦτά φασιν ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγικόν. μετείληπται δὲ ὁ στίχος ἐκ Φοινισσῶν Εὐριπίδου Πολυνείκους

Pauson was a Painter, both vain, & poor to extremity, insomuch that ye Athenians made this proverb on him "More beggarly than Pauson".

Ulterius vel tantillulum.
Non enim perſuadebis, ne ſi perſuaſeris quidem.
Paup. O cives Argivi, audite quæ memoret! 600
Chr. Pauſonem voca convictorem.
Paup. Quid de me miſerâ fiet?
Chr. Abi in malam rem ocyùs à nobis.
Paup. Quo verò terrarum ibo?
Chr. In Numellam: at non cunctari 605
Oportet te, ſed feſtinare.
Paup. Certè vos me aliquando tandem huc
Revocabitis.
Chr. Tum demum redibis: nunc autem pereas.
Præſtabilius enim mihi eſt diteſcere, 610
Te autem deflere caput tuum ſinere. *i. e. Te, & miseram tuam conditionem plorare*
Bl. Ego igitur nunc profectò diteſcens cupio *Et caput tuum.*
Epulari cum pueris.

ΣΧΟΛΙΑ.

λωνείκης λέγοντος. ἐδὲ ἦν ἀκολάθως καλεῖ σὺ Ἀθήναις ἔσα. διαβάλλει δὲ τὰς Ἀργείας ὡς πέντας.

601. Παύσωνα καλῶ τὸν ξύστιτον. | Σύντροφον καὶ ἑταιρικόν. ὁ Παύσων δὲ ἐπὶ πενίᾳ καμᾳδεῖται ζωγράφος ὤν.

605. Εἰς τὴν κύφωνα. | Κύφων ὁ ξύλινος δεσμὸς, ἐν ᾧ δεσμεύονται οἱ ἐν τῇ φυλακῇ, ὃν καὶ κυφῶνα ἀφελισπαμένως λέγουσι. τινὲς δὲ κύριόν φασιν ὄνομα τὸν Κύφωνα πλωχῶν τινος. οἱ δὲ κρημνὸν ἕτω καλέσθαι.

Ἀλλ' ἢ μέλλω. | Ἀλλ' ἢ χρή σε φησὶ βραδύνειν, ἀλλ' ἐπείγεσθαι εἰς ὄλεθρον.

606. Ἀλλ' ἀνύειν. | Ἀνύω τὸ τελῶ. ἀνύω καὶ τὴν ὁδὸν, ἤτοι σπεδαίως βαδίζω.

609. Τότε νοσήσεις. | Ὅτε μεταπεμψόμεθα. ἐν ἤθει δὲ καὶ τοῦτο.

611. Κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν. | Λείπει τύπτουσαν. ἢ ἐᾶν λέγειν, ἀλλὰ κατακλαίειν ὅλον τὸ σῶμα καὶ σαυτήν. Ἀπλῶς τὸ πῆμα.

Τῆς τε γυναικὸς, καὶ λυσαμένου,
Λιπαρὰς χαρὰν ἐκ βαλανείου,
Τῶν χειροτεχνῶν, all the fine trades
Καὶ τ' πενίας καταφρονεῖν.

compare with v. 532

ΣΧΟΛΙΑ.

615. Τὸ λιπαρὸς. | Ἢ ἀντὶ τ τρυφηλὸς νοητέον. ἢ διότι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς μὴ τὸ λελοῦσθαι, ἀλείψαι δὲ καὶ σώματος ἀλείφεσθαι. ἵνα

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τοῦ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

vile monster

Αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ 'πιτελεῖσθ' οἰήσεται·
Ἐγὼ δ', καὶ σύ γ', ὡς τάχιστα τ θεὸν
Ἐγκαταλινῶντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
Βλ. Καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τὶς αὖ
Ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν πραττομένων ποιεῖν.
Χρ. Ὦ παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν ἐχρὴν.
Αὐτὸν τ' ἄγειν τ Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
Καὶ

to present him.

a mute servant

the previous things

with all usual ceremony.

ΣΧΟΛΙΑ.

618. Αὕτη μὲν ἡμῖν. | Σύστημα κατὰ ἀντικοπὴν ἀνομοιομερὲς εἴχων ἰαμβιχῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ὀκτώ. ἐπὶ τέλει παράγραφος. καὶ ἐξῆς τὸ χορεῦσαι. καίτοι οὗθα μὲν χορὸν ὄφελε θεῖναι καὶ διατρίψαι μικρὸν ἄχρις ἂν τις ἐξ Ἀσκληπιοῦ ἀναστρέψῃ τὸν τ Πλούτου ἀπαγγέλων ἀνάβλεψιν.

620. Ἄγωμεν εἰς. | Ἄγειν τὸ διεξάγειν στρώσιμα. ὅθεν καὶ αἰγὸς σωτικὰς ὁ ἡγεμών. καὶ τοσαῦτα πράγματα ἄγει τις ἤτοι διευθετεῖ.

Et uxore: & cum lavero,
Delibutus è balneo profectus,
Opificibus
Et paupertati oppedere.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἵνα οἱ πόροι ὑπὸ θέρμης ἀνεωχθέντες, κλφθῶσιν ὑπὸ τῦ ἐλαίυ ἐπιπλωματικῦ ὄντος, κ̀ μὴ δέξωνται ἀέρα ἔκ̀οθεν.

ACTUS SECUNDI SCENA SEXTA.

CHREMYLUS, BLEPSIDEMUS.

Chr. HÆC quidem ſcelerata nobis abiit:
Ego autem atque tu quàm celerrimè deum
Collocandum deducamus ad Æſculapii *fanum*.

Bl. Atqui ne moram trahamus, nequis denuo rurſus
Interveniens, eorum aliquid quæ ~~in rem præcipuè ſunt~~
~~facere prohibeat~~. *ad rem peragendam utilia sunt, &*

Chr. Heus puer Cario! ſtragula efferre opus eſt tibi *supellectilia*;
Ipſumque Plutum deducere, pro more,

Atque

ΣΧΟΛΙΑ.

θετεῖ. ἄγει τὸ νομίζειν κ̀ ἡγεῖσθαι ὡς παρὰ Σωσιπόλι. ἡμέρα μὲν ἦν ἤν τινα ἄγυσι Ἰσθμοῖοι παρασκευήν. ἄγει κ̀ τὸ φέρει ἐπὶ ἐμψύχων, ὡς τὸ ἄγε τὸν νέον εἰς τὸ διδασκαλεῖον. ἄγει κ̀ τὸ σωτρίβει, ἀφ' ὃ τὸ κατέαγε κ̀ κατεαγὼς, κ̀ παρ' ἰατροῖς κάταγμα τὸ τῶν ὀστῶν σύντριμμα.

Εἰς Ἀσκληπιῦ. | Τὸν σὺ ἄστι λέγει Ἀσκληπιόν. δύο γάρ εἰσιν. ὁ μὲν σὺ ἄστι, ὁ δὲ σὺ Πέραισι ἢ σὺ Ἀχάρναις, ὡς φασι.

624. Αὐτὸν τ' ἄγειν τὸ Πλῦτον. | Τῦτο ὥσπερ διὰ μέσυ εἴρηκεν. ὃ γὰρ τὸ Πλῦτον ἔμελλεν ὁ Καρίων ἀγαγεῖν, ἀλλὰ τὰ σκεύ-

Καὶ πάλλ', ὅσ' ὄζὴν ἔνδον ὑπερεπιμῆνία.

ΣΧΟΛΙΑ.

μετὰ καὶ τὰ ἄλλα ὅσα αὐτοῖς εἰς τὴν χρείαν παρεσκεύασται. τὸ δὲ ὡς νομίζεται ἢ πρὸς τὸ ἀμφίρη σύναπτε, ἢ ὡς νομίζεται καὶ νομίμων

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τοῦ ΤΡΙΤΟΥ

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

The Feasts of Theseus.

Ὦ Πλεῖσα Θησείοις μεμυξυλημμένοι,
Γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγήσοις ἀλφίτοις,
Ὡς

ΣΧΟΛΙΑ.

626. Ὦ πλεῖσα Θησείοις. | Ἕτερον σύσημα ἀμοιβαῖον τῶν ὑποκριτῶν. εἰσὶ δὲ αἱ πρῶται ι΄ σίχοι. ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκαταλήκτοι. ἐνδέκατος, ἀντισπαστικὸς τρίμετρος βραχυκατάληκτος, ἐπιμεμιγμένος ἐπιτρίτῳ β. ὁ δωδέκατος ἰαμβικὸς τρίμετρος. οἱ ἑξῆς δύο, ἀντισπαστικοὶ τρίμετροι βραχυκατάληκτοι. ἡ πρώτη ποδὸς πεπρασυλλάβου τετάρτου δίτροχαίων. αἱ γὰρ βραχεῖαι κατ' ἀρχὰς συλλαβαὶ, ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς λογιζέσθωσαν. ἡ δὲ δευτέρα, ἐπιτρίτου δευτέρου. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. σημείωσαι ἐνταῦθα, ὅτι δίον χορὸν διὰ μέσου θεῖναι μέχρις οὗ ὑπείπωσιν εἰς Ἀσκληπιεῖον ἐλθόντες ἀναβλέψαι τὸν Πλοῦτον, ὁ δὲ παραχρῆμα τὸν Καρίωνα εἰσφέρει ἀναγγελίζοντα τοῖς γέρουσι περὶ τοῦ Πλούτου ἀναβλέψεως. ἐποίησε δὲ τοῦτο οὐκ ἀλόγως. ἀλλὰ τῇ τε τῶν νέας κωμῳδίας σωφροσύνῃ, ἐν ᾗ αἱ παραβάσεις ἐπαύσαντο, ὡς προείρηται. καὶ ἅμα δεῖξαι βουλόμενος, ὡς ἄρα τάχιστα πάντα ὁ Πλοῦτος ἀναβλέψει.

Ὦ πλεῖσα Θησείοις μεμυξυλημμένοι. | Ὁ θεράπων ἔρχεται ἀπαγγέλλων τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαντα. ᾧ ἦν τὸ χαρίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Θησέα λύκῳ τινὶς συκοφαντήσας, ἐποίησεν ἐξοστρακισθῆναι τὸν Ἕρμωνα. ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Σκύρον διῆγεν παρὰ Λυκομήδῃ τῷ δυνάστῃ τῆς νήσου. ὃς ζηλοτυπήσας, ἀνεῖρεν αὐτὸν δόλῳ. Ἀθηναίοις δὲ λιμώξασι καὶ πολιορκηθεῖσι ἐκέλευσε τῷ Θησεῖ, τὸν μὲν Λυκομήδη ἀνελεῖν. τὰς δὲ ὀστᾶ μετασχεῖν μέλους, καὶ

The Athenians paid Theseus great honours
after his decease, built him a Temple y^t
had particular privileges, & consecrated
to him the eighth day of every Month,
on which they made a Feast for ye Poor;
this Feast, in process of Time, thro ye de-
-generacy & avarice of the Athenians,
diwindled into a very scanty entertain-
-ment, for which Fraud the Poet reproaches
them in this passage. ———

Atque cætera omnia quæ ſunt intus parata. 625

ΣΧΟΛΙΑ.

νόμιμόν ἐϛι τοῖς ἀλλοις ποιεῖν. ἢ πρὸς τὸ ἄγγν, ἵν' ἢ ὡς νομίζεται ποιεῖν τὺς ἄγοντας ἀσθενῆ εἰς Ἀσκληπιὸν. ἢ ϗ τὸ ἄγγν αὐτὸν τ Πλοῦτον πρὸς τ Καρίωνα, ἤγεν μ τ ἄλλων ϗ τοῦτον ἐξένεγκε.

ACTUS TERTII SCENA PRIMA.

CARION, CHORUS.

O Viri ſenes, qui ~~Theſeorum tempore~~ *diebus illis feſtis quæ Theſea dicebantur*
Polentam ut plurimum eſitâſtis, ~~ob penuriam victus~~; *minimis farinis*, Quàm

ΣΧΟΛΙΑ.

ϗ Θησεῖον οἰκοδομήσαντες, ἰσοθέως ἔτω τιμὰς νέμουσι. Δ|αγορμαὶ ϗ ἐυωχίαι τοῖς Θησείοις γίγνονται. ταῖς ϗ ὀγδόαις τὰ Θησεῖα ἤγετο. ἑορτὴ ϗ αὐτῷ ἐπετελεῖτο, ἐπεὶ δὴ αὐτὸς σωήγαγε τὴν Ἀτ|τικὴν, πρότερον σποράδην ϗ κατὰ κώμας οἰκουμένην.

Μεμισυλλημένοι. | Ἦγεν ἐυωχημένοι, ζωμὸν ἀρυσάμενοι, ἄρτοις κοίλοις ϗ μυσρίοις ἐμπεμμένοι. ὅθεν ϗ τὸ ὄνομα τοῖς μυσρίοις. οἱονεὶ μυσλίον τι ὄν. ἐν ταύτῃ ϗ τῇ ἑορτῇ πάντες προῖκα ἤθιον ἀθάραν ϗ ἄλλα τινά. ἄλως. ὁ κοῖλ@ ἄρτ@ μισύλη καλεῖται, ἤγεν ἀθάρα. ἐν ἡ τοῖς Θησείοις ἀθάραν ἤθιον. ὁ ϗ νῦς, ὦ πολλὰ ταλαι|πωρήσαντες ϗ εἰς ὠδὴν ἐσιαθέντες, νῦν ϗ ἐυτυχήσαντες. ἄλως. τὸ Θησείοις. εἰ μὲ διὰ τ οι διφθόγ|ϛ γράψῃς τὴν ἑορτὴν ϗ Θησέως ἐρεῖς. εἰ δὲ η, ἀντὶ ϗ μισθαρνίαις νοήσῃς. τὸ ϗ μεμισυλλημένοι ἀντὶ ϗ τεθραμμένοι ϗ ζωμὸν ῥοφήσαντες. μισυλλᾶν ἡ παρὰ τοῖς Ἀτ|τικοῖς δευτέρας συζυγίας τ ἀφιστωμένων, τὸ διὰ μισύλλης (ὅ ἐϛι ἄρτ@ κοίλ@ οἷα δοίδυκ@) ζωμὸν ἀρύεσθ. γίνεται ϗ παρὰ τὸ μεῖσον ὅ ἐϛι τὸ σμικρότατον. ἀλλὰ τὸ μὲ μεῖσον διὰ διφθόγ|ϛ γράφεται ὡς ἀπὸ ϗ μεῖον γενόμενον, ϗ ἡ σπεῖρα διὰ διφθόγ|ϛ. τὸ δὲ μισύλλα διὰ ϗ ι. ἐδὲν ἂν καινὸν, εἰ τὸ μὲ μεῖσον διὰ διφθόγ|ϛ γράφεται, τοῦτο δὲ διὰ ϗ ι. ὅτε τε ϗ ἀπὸ ϗ χειρίων χείρι@, ἀρτίων ἄρι@, τοῦτο γέγονε.

627. Ἐπ' ὀλιγίϛοις ἀλφίτοις. | Οἱ τοῖς κοίλοις ἄρτοις τὺς

Ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπεζάκατε,
Ἄλλοι θ', ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.
Χο. Τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων; *y. brut of all thy Tribe* —
Φαίνῃ γὰρ ἥκειν ἄγγελός τινος.
Κα. Ὁ δεσπότης πέφρακται εὐτυχέστατα,
Μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ,
Ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιώνος εὐμοιρότερον.
Χο. Λέγεις μοι χαρὰν λέγεις μοι βοάν.
Κα. Πάρεστι χαίρειν, ὦ τε βέλτιστ', ὦ τε μή.
Χο. Ἀναβοάσομαι τ' εὐπαίδα καὶ

Μέγα

v. Schol:

ΣΧΟΛΙΑ.

ζωμοὺς ἀρυόμενοι ταχέως κορεσθῆναι δι' ἔνδειαν ἄρτων. ὀγδόῃ δὲ τὰ Θησεῖα ἦγον. καὶ πᾶσαι τὴν ἡμέραν ἐπαινηγύριζον εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. πεποίηται δὲ ἡ λέξις, λέγω δὲ ἡ μισθύλη, παρὰ τὴν μάσησιν. ἄλλως. ἢ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὄψων ὀλίγον ἄρτον ἀπήλισκον, ἢ τῷ ζωμῷ χολάζοντες καὶ ἐπὶ τούτῳ κορεσθήσονται.

630. Τί δ' ἐστὶν, ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων. | Ἀντὶ τοῦ ὦ τοὺς σαυτοῦ φίλους εἶπεν τῶν ὁμοιοτρόπων. εἰσὶ γὰρ ἄλλων τινῶν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων σοι μαστιγιῶν. ἢ τρόπων. ἤτοι. ὦ βέλτιστε τί τῶν σαυτοῦ τρόπων ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ τί ἀγαθὸν ἡμῖν ἀγγέλλεις; εἰκὸς γάρ σε καλοῖς χρῶμαι τρόποις, πρὸς τοὺς τρόπους καὶ τὰς ἀγγελίας ποιεῖσθαι.

634. Ἐξωμμάτωται. | Ἐκ Φινίσσης Σοφοκλέους ὁ στίχος. ὅρα δὲ πῶς τοῖς σπουδαίοις γελοιῶδη καταμίξας λανθάνῃ, εἰρηκὼς ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται. ἡ δὲ λέξις, ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμμένως ὁρᾷ. ἢ γὰρ ἐξ ἐπίτασιν δηλοῖ. ὡς τὸ σὺ θυμῷ φίλτερον. ἢ μᾶλλον παίζων, ἐπὶ στρέψεως λέγει. ἄλλως. δέον εἰπεῖν ἀνέβλεψε καὶ καθαρὰς ἔσχε τὰς ὀφθαλμούς, ἐξωμμάτωται εἶπε καὶ λελάμπρυνται· παίζων γὰρ ἐπαμφοτερίζουσας λέξεις ἔθηκεν. ἐξωμμάτωται γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνέῳκοπε τοὺς ὀφθαλμοὺς δύναται νοεῖσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔτι ὀφθαλμῶν ἀφῃρῆσθαι τὸ κάλυμμα. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λελάμπρυνται, καὶ ἀντὶ τοῦ καθαρὰς ἔσχε τὰς ὀφθαλμούς, καὶ ἀντὶ τοῦ λίγκωμα οὐ κατοῖς ἔχει.

ἔχει

"The Parent of so fine an Offspring".

alluding probably to the Physicians, who call themselves the Sons of Aesculapius. ——

Quàm felices eſtis; quàm beatè vobiſcum agitur,
Et cum cæteris, quicunque probis moribus ſunt præditi;
Cho. Quid eſt autem, ô tuorum ſodalium optime!
Videris enim alicujus boni nuncius venire.
Car. Cum hero meo feliciſſimè actum eſt,
Vel potius cum Pluto ipſo; pro cæco enim
Occulatus fit, & pupillas illuſtratas habet,
Æſculapium medicum propitium nactus.
Cho. Mihi ~~gaudium~~ aliquid gaudio dignum narras, mihi narras jubilum.
Car. Gaudendi tempus eſt, velitis, nolitis,
Cho. Cantu celebrabo pulchro patre natum,
Magnum

ΣΧΟΛΙΑ.

ἔχῃ δὲ τὸ λελάμπρυνται τρίτον πρόσωπον τῶν ἑνικῶν, ὁμόφωνον τῷ τρίτῳ τῶν πληθυντικῶν. ὡς τὸ ἐξήραναι καὶ κατήχυναι, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

635. Ἀσκληπιῦ παιᾶνα. | Παιὰν μὲν ὕμνος ἐστὶν εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ παύσῃ λοιμοῦ ἀδόμενος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παύσῃ πολέμου. πολλάκις δὲ καὶ προσδοκωμένου δηοῦ. καὶ παιανίζειν ῥῆμα ἀπὸ τούτου τὸ παιᾶνα ᾄδειν. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ παύω παυᾶν καὶ παιάν. παιὰν δὲ ὁ καὶ παιήων, ὁ ἰατρὸς καὶ θεραπευτὴς τῶν νοσημάτων. καὶ γίνεται ὀπὸ τοῦ παίω τὸ θεραπεύω παίων καὶ παιάων ὡς μαχάων, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η παιήων, καὶ αὐθις κατὰ συγκοπὴν παιών.

636. Λέγῃς μοι χαράν. | Τίνα γελᾷ τῶν τραγικῶν. ἀπαγγέλλῃς μοι φησὶ χαρᾶς ἄξιον, ὥστε καὶ βοᾶν χαρᾷ νικώμενον. λέγῃς μοι χαράν τὸ συσημάτιον τοῦτο κῶλων ἐστὶ δ. τὸ ἀ τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου ἐπιτρίτου δευτέρου καὶ δύο συλλαβῶν, ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τρίτον καὶ τέταρτον τρίμετρα καταληκτικὰ ὧν παιώνων δύο καὶ συλλαβῶν τριῶν λήψεσιν μιᾷ συλλαβῇ εἰς ἀναπλήρωσιν τελείου ποδός.

638. Ἀναβοάσομαι. | Ἐξ Ἠλέκτρας Εὐριπίδου ἀνυμνήσω φησὶ τὸν Ἀσκληπιὸν μέγα φῶς ὄντα τοῖς ἀνθρώποις. πολλοὶ δὲ παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Ποδαλείριος, Μαχάων, Ἰασὼ, Παιάκηλα, Ὑγιεία. ἀναπέπλασται δὲ τὰ ὀνόματα παρὰ τὸ ἰᾶσθαι καὶ πάντα ἀκεῖσθαι καὶ παρὰ τὸ ὑγιείαν παρέχειν. εὐπαιδία δὲ οἷον καλοὺς ἔχοντα παῖ-

Μέγα βεβοτοῖσι φάνθ', Ἀσκληπιός.

ΣΧΟΛΙΑ.

δες, ἢ τ καλὸν παῖδα. ἐπαμφοτερίζῃ γὰρ τὰ τ χρησιὸς ἐπί τε τ καλῆ παιδὸς καὶ τ καλὸς παῖδας ἔχοντ⊙, ἢ τ καλῆ πατρὸς παῖδα.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τὸ ΤΡΙΤΟΥ

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΓΥΝΗ, ΚΑΡΙΩΝ.

ΤΙΣ ἡ βοὴ πολ' ἔξίν; ἆρα γ' ἀγγελεῖ
Χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
Ἔνδον κάθημαι ῥεμβύουσα τυτονί.
Κα. Ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον, ὦ δέσποιν',
ἵνα
Καὐτὴ πίῃς. (φιλεῖς γ' ὁρῶ' αὐτὸ σφόδρα)
Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
Γυ. Καὶ ποῦ 'στιν; Κα. Ἐν τοῖς λεγομένοις
εἴσῃ τάχα.
Γυ. Πέραινε τοίνυν, ὅ,τι λέγῃς ἀνύσας ποτέ.
Κα. Ἄκουε τοίνυν. ὡς ἐγὼ τὰ ῥήγματα,
Ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλήν σοι, πάντ' ἐρῶ.
Γυ.

ΣΧΟΛΙΑ.

640. Τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; | Καρωνὶς εἰσιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ τίχες, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ρκθ'. ὧν τελευταῖος, Ἐγὼ δ' ἀπαντήσει γ' αὐτίνοις βάλομαι. ἐπὶ τέλει ἑκάστου συνήμματ⊙, παράγραφ⊙. ἐπὶ δὲ τὸ τέλος πάντων τῶν τίχων κωμικὸς ἀφῆκε θεῖναι καὶ διατρῖψαι μικρὸν, ἄχρις ἂν ὁ Καρίων ἐκείνοις συμμίξῃ.

643. Ταχέως

"the great Light, & Sovreign Happinefs of Mankind".

"you have no averſion to it I know".

Magnum mortalibus lumen Æsculapium.

ΣΧΟΛΙΑ.

παῖδα. ὁ δὲ τῆς πέπαικεν εἰς τραγῳδίαν. ὁ γὰρ χαρακτὴρ τραγικὸς ὡς ἐν Ὀρέστῃ. Ἀναβοάσομαι πατρὶ Ταντάλῳ.

ACTUS TERTII

SCENA SECUNDA.

MULIER, CARION.

QUIS iste tandem clamor est? nunquid mihi nunciabit
Boni? hoc enim ego dudum desiderans,
Domi desideo, huncce *Carionem* expectans.
Car. Citò, citò vinum affer, hera, ut
Ipsa quoque bibas (id autem agere quam maxime amas.)
Ut bona ~~summatim~~ cumulatim omnia tibi affero!
Mul. At ubi sunt? *Car.* Ex his, quæ dicturus sum, statim scies.
Mul. Expedi igitur tandem, quæ dicis, confestim.
Car. Audi sis ergo, nam ego negotium
A calce ad caput tibi totum recensebo.

Mul.

ΣΧΟΛΙΑ.

643. Ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον. | Ἡνίκα ἦν ἀπαγγελία, εὐθὺς ἦν πίνειν οἶνον.

648. Ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα σὺ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλήν σοι. | Τὸ μὲν φαινόμενόν ἐστι τοῦτο τὸ ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐρῶ τὰ πράγματα. νοεῖται δὲ καὶ ἕτερόν τι πάνυ αἰσχρὸν καὶ ἄξιον τῶν δύλων ἀσελγείας καὶ μοχθηρίας. ἡ γυνὴ δὲ πράγματα τὰς ὀχλήσεις εἴρηκε, καὶ ἀφ' οὗτο λέγει μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν.

651. Μὴ

Γυ. Μὴ δῆτ' ἐμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. Κα.
Μὴ τἀγαθά.
Ἃ νῦν γελᾶσθαι; Γυ. Μὴ μὰ δῶν τὰ πρόγ-
ματα. will then, don't be tedious
Κα. Ὡς γὰρ ταχὺς ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν,
Ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον,
Νῦν δ', εἰπεῖν ἄλλον, μακάριον, κ' εὐδαίμονα,
Πρῶτον μὲν αὐτὸν ὅπη θαλάττῃ ἤγομεν.
contract: Ἕπου τ' ἐλῦμεν. Γυ. Νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
for ελουομεν Ἀνὴρ γέρων, ψυχρᾷ θαλάττῃ λεμνιῶ.
Κα. Ἕπου τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ,
Ἔπει ὑ, βωμῶ, πόπανα, κ' προθύματα
sub: κ' επα Καλὰ τοσαῦτα, πέλανον. Ἡφαίστου φλογὶ, or ἥδε
καθωσιω. Κατεκλίνομεν τ' Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν. altar
θη —— Ἡμῶν δ' ἕκαστος ῥαδάδα πρεκατέτυετο.
"patch'd up" Γυ.

ΣΧΟΛΙΑ.

651. Μὴ μοὶ ἦν τὰ πράγματα. | Ὅτι ἐπὶ κακῷ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πράγματα, ἰδὲ διισάφησιν. κ' Μένανδρος δὲ ἐν γεωργῷ· Ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις. ἐν ἧβῃ δὲ ἀναγνωστέον.

654. Νῦν δ' εἰσὶν ἄλλοι. | Δέον εἰπεῖν τις ἄμεινον εἰπεῖν εἴπερ τιν' ἄλλον εἶπε πρὸς τὴν ὀπισθεν αἰτιατικήν.

655. Ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν. | Ἦθιστο γὰρ τοῖς ἀρχαίοις ἐκεῖ καθαίρειν τοὺς ἀφωσιωμένους. Ὅμηρος. Καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔσαλον.

656. Ἕπου τ' ἐλῦμεν. | Ἀπὸ τοῦ λέω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλύομεν κατὰ συγκοπήν.

Νὴ Δί' εὐδαίμων. | Ἐν εἰρωνείᾳ, ἀντὶ τοῦ κακοδαίμων. τὸ γὰρ εὖ ἀντὶ τοῦ δὺς μοιρίν. τὸ δὲ ψυχρᾷ θαλάττῃ διὰ τὸ τῆς ὑσίας ψυχρὸν τῶν γερόντων. τὸ δ' ἤμεν ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμεθα. διὸ μὴ τοῦ ι ἀπὸ τοῦ εἶν.

659. Ἐπὶ δὲ βωμῶ. | Ἀντὶ τοῦ ὀσιωθείσης τῆς ὑσίας κ' τῆς ἀπάργματον ἐπὶ τῶν βωμῶν τεθέντων. ἄπλωνται τοῦ βωμοῦ, ἢ τοῦ ναοῦ, κ' ἐπιφθέγγονται ὅσια, κ' τότε ἔξεισι τοῖς ἀπὸ τῆς ὑσίας ἀδιῶς χρῆσθαι.

Καὶ

"What then, would'st you have me tell you
the good that has befallen you?" ——

666. the Poet is here supposed to ridicule
the pagan ceremonies of Ablution. —

Mul. Minime ſane mihi in caput. *Car.* Nonne ut tibi in *caput* recidant bona
Quæ nunc evenerunt? *Mul.* Modò non *des* negotium.
Car. Simulatque enim pervenimus ad deum,
Adducentes virum (tunc quidem miſerrimum,
Nunc vero, ſiquis alius, beatum ac felicem)
Primum quidem ipſum ad mare deduximus
Deinde abluimus. *Mul.* Scilicet admodum beatus erat,
Homo ſenex frigido lotus mari!
Car. Poſt ad delubrum dei conceſſimus.
Cùm autem altari ~~placentæ~~ *mola* ac ſacrificii præludia
~~Dicata fuere~~, libum Vulcanio igni, *Consecrata* *fuere*
Decumbere fecimus Plutum, ut par erat.
Noſtrûm quoque quilibet ſtragulum ~~adornabat~~. *consuebat*
Mul.

ΣΧΟΛΙΑ.

Καὶ προβύματα. | Γράφεται καὶ θυλήματα. σημαίνει δὲ τὰ προκατάρχματα ἢ τὰ πρὸ τῆς θυσίας γινόμενα θυμιάματα, ἢ πλακάντια.

660. Καθωσιώθη πέλανος. | Τοῖς καθήκουσι νόμοις ἀνιερώθη, καθηγιάσθη ἢ ὁσίως ἀνετέθη. ἐπιφέρει δὲ ὁ πέλανος τῇ Ἡφαίστου φλογὶ καθωσιώθη καὶ τὰ πόπανα καὶ τὰ προβύματα δέ, τυτέστιν, ἢ τὰς ὀλύρας παρὰ τὸ προβύειν τὴν ἱερείων, ἢ κριθὰς ἢ λιβανωτὸν τὸ δὲ ἑξῆς. ἐπεὶ δὲ βωμῷ προβύματα καθωσιώθη Ἡφαίστου φλογὶ, καὶ πόπανα καὶ πέλανος. ἄλλως. δέον εἰπεῖν καὶ πέλανος, ὁ δὲ ἀσυνδέτως πέλανος εἶπεν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν πέλανον ἐν τῷ πυρὶ ἔρριπτον. τὰ δὲ πόπανα, καὶ τοὺς πλακοῦντας καὶ τἄλλα, ἐν μέρει τῷ βωμῷ ἐτίθεσαν. ἢ τὸ πέλανος ἑρμηνεία ἐστὶ τῶν προβύματα ἔτως ἐπεὶ δὲ τῷ βωμῷ καθωσιώθη τὰ πόπανα καὶ τὰ προβύματα καθωσιώθη τῇ φλογὶ τοῦ Ἡφαίστου, ὁ πέλανος λέγω. ὁ καὶ κρεῖττον.

662. Παρεκατλύετο. | Ἐκ συλλογῆς ἠντρεπίζετο ἀπὸ τῶν κατλυμάτων. κατλύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἰμάντες, οἱ ἐπὶ τοῦ κόπρου ἐρριμμένοι. λέγει οὖν ὅτι πολλῶν καὶ μικρῶν τὴν συνέδραν ἠντρεπίζομεν.

664. Εἰς

Τυ. Ἦσαν δὲ τινες κ' ἄλλοι θεόμενοι τὸ θεῦ;
Κα. Εἷς μὲν γε Νεοκλείδης ὃς ὄζει μὲν τυφλός.
Κλέωνα δ' οὐ τὸν βλέποντα κατεφρόντισεν. 665
Ἐπερί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
Ἔχοντες. ὡς δ' τὸν λυχνὸν ἀπεσβέσας,
Ἡμῖν παρήγειλε καθεύδειν τὸ θεῦ
Ὁ φερέπολις, εἰπών, Ἐπὶς αὔριον φόβῳ,
Σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα. 670
Κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην. ἀλλά με
Ἀθύρης χύτρά τις ὀξίπλητις κειμένη
Ὀλίγον ἅπαντεν τ' κεφαλῆς τὸ γεραίδιον.
Ἐφ' ᾗ ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
Ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὴ ἱερέα 675
Τὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα. κὴ τὰς ἰχάδας,
Ἀπὸ τ τραπέζης τ ἱερᾶς. μὴ τοῦτο ἦ
Περιῆλθε τὺς βωμὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
Εἶπα πόπανον εἰή τι καταλελειμμένον.
Ἔπειτα ταῦτ' ἦλθεν εἰς σάκλαν τινά. 680
Κἀγὼ νομίσας πολλὼ ὄσιαν τὸ πρᾶγμα θ',
Ἐπὶ

ΣΧΟΛΙΑ.

664. Εἷς μέν γε, Νεοκλείδης. | Εἷς πολλὰ κινωμῴδηται· εἰς ῥήτορα κὴ τὰ δημόσια πλέξοντα κὴ ξένον κὴ τὰς ὄψεις λελωβημένον· εἴρηται δὲ κὴ Πελαργοῖς ὡσεὶ αὐτῦ ὅτι ῥήτωρ κὴ συκοφάντης.

672. Ἀθύρης χύτρά τις. | Ἀθύρα, μόνη ἡ σεμίδαλις. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τ η ἀθήρας, Αἰολεῖς ἀθήρας. ἡ δὲ κοινὴ διὰ τ α, ἀθάρας.

674. Ἐφ' ᾗ ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι. | Πιστεῖ ἡ μία ἐπὶ ὡς ἐπὶ τ ἱερᾶν ὄφιν δηλανότι. ἐφερπύσαι δὲ, βαδίσαι ἀπὸ μεταφορᾶς τ ἑρπετῶν. ἐκ τύτε δὲ τὴν ἧσυχον κλοπὴν, τὴν ἐπὶ τὴν χύτραν δηλοῖ.

676. Τὺς φθοῖς. | Ἀττικοὶ μὲν μονοσυλλάβως οἱ φθοῖς. ὁ δὲ Καλλίμαχος, φθοίας ἀντὶ τ πλακῦντας, πέμματα.

677. Ἀπὸ

Ircilides was an Orator that had enriched himself at the expence of the Publick:

vid. Schol:

Mul. Erantne etiam alli opem dei petentes?
Car. Unus ſane Neoclides *nomine* (qui cæcus eſt quidem,
Furando autem vel videntes ſuperavit)
Alii item multi omnigenis morbis
Laborantes. poſtquam vero, lucernis extinctis,
Nos dormire juſſerat dei
Famulus, qui imperaverat etiam, ſiquis ſtrepitum ſentiret,
Silere, omnes ſimul compoſite decubuimus.
At ego dormire non potui; ſed
Me percellebat polentæ quædam olla poſita
Non procul à capite cujuſdam aniculæ.
Ad hanc adrepere mirificè geſtiebam.
Dehinc ſublatis oculis conſpicio ſacrificum
Placentas furripientem ac caricas
A menſa ſacra. poſthac vero
Circuivit aras ſingulas ordine,
Sicubi placenta quæpiam relicta eſſet.
Deinde hæc *omnia* ſanctè recondebat in ſaccum quendam,
Atque ego ratus magnam eſſe hujus facinoris ſanctitatem,

ΣΧΟΛΙΑ.

677. Ἀπὸ τ τραπέζης τ ἱερᾶς. | Εἰσὶ γ τράπεζαι ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἐν αἷς τιθέασι τὰ ἐπιφερόμενα.

680. Εἰς σάκκον τινά. | Γράφει εἰς σάκκον ὃ ἐστιν εἰς θύλακον. ἀπὸ γ σάττεσθαι. δεῖν εἰπεῖν εἰς τ βωμὸν ἤγιζέ φησιν εἰς τ σάκκον. ἤγιζε δὲ ἀντὶ γ ἔβαλλεν εἰς δέρματος σακκίον, ὅπερ θύλακον λέγομεν. τινὲς δὲ ἀντὶ γ ἁγίας ἀπετίθετο. παίζει δὲ τοῦτο ὡς ἐπὶ ἱερέων. ἀρτιγενῶς δὲ ὁ σάκκας ὡς αἱ χρήσεις διδάσκουσιν.

681. Κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν. | Ὁσία μέν, τὰ πρὸς ἀνθρώπους ὧν ἔξεστι θίγειν. δόξας φησὶν ὅσιον εἶναι τὸ λαμβάνειν τι ἀπὸ τ ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπεὶ καὶ ὁ ἱερεὺς ἐλάμβανεν.

684. Μὴ

Ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τ' ἀνδρὸς ἀνίσταμαι
Γυ. Ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τ' θεόν;
Κα. Νὴ τὼς θεώς ἐγώγε μὴ φθάσῃ με,
Ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ ξεμματα, 685
Ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτῷ με προδιδάξατο
Τὸ γεράδιον δ', ὡς ἤθελετο δὴ μὴ τ' ψόφον,
Τὴν χεῖρ' ὑφηρῇ, κἄπα συρίξας ἐγὼ
Ὀθνὰξ ἐλαβόμην, ὡς πρεῖας ἂν ὄφις.
Ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν, 690
Κατέκειτο δ', αὐτὴν ἐσπυλίξασ' ἡσυχῇ,
Ὑπὸ τῷ δέρει βαθέως δ' ἐμμύτερον γαλῆς.
Κἀγὼ τόν' ἦδη τ' ἀνδρὸς πολλὴν ἔφλων.
Ἔπειτ' ἐπειδὴ μεσὸς ἦν, ἀνεπαυόμην.
Γυ. Ὁ δ' ἦδες ὑμῖν ἐ θερσήκειν; Κα. Οὐδέπω 695
Μετὰ τοῦτο δ' ἦδη, κἠγελοῖον δῆτά τι
Ἐποίησα. θερσιὸν γὰρ αὐτῷ, μέγα πάνυ
Ἀπέπαρδον.

ΣΧΟΛΙΑ.

684. Μὴ φθάσῃ με. | Βαδίσας ἐπὶ τ' βωμὸν δηλονότι. διαβάλλῃ δὲ τ' θεὸν ὡς κλέπτην κ' λαιμπεργον. ἐφοβήθην ἵν μὴ κ' αὐτὸς ἐλθὼν κλέψαι τὴν χύτραν φθάσῃ με. ἄλλως. πάνυ καλὸν κ' σεσάσμενον τὸ πρᾶγμα ὁ σπεῖρ· ἐποίῃ ἠγησάμην· κ' σὺ αὐτὸς κρίνας ἀνίστω κ' αὐτὸς ἐπὶ τὴν χύτραν τ' ἀνδρὸς. σὺ τούτῳ δὲ δηκνύῃ ὡς ἀεὶ οἱ σῦλοι θεοὶ τὸ φαγεῖν τ' νῦν ἔχουσιν. τὸ δὲ ἔχειν τὰ σίμματα λέγῃ διὰ τὸ γράφειν τ' Ἀσκληπιὸν ἀεὶ σιφανηφορεῖσθαι ὡς ὑγίας αἴτιον.

688. Τὴν χεῖρ ὑφηρῇ. | Ἐκτείνῃ κατὰ τ' χύτρας ἵνα μηδεὶς αὐτὴν λάθῃ. ἢ ἐξέτηνε. κ' Μίναν δρ· Ἐξάραντες ἐπικροτήσατε.

Κἄπα συρίξας ἐγώ. | Ὅμοιόν φασιν Ἀττικοὶ κ' συριχὶς κ' σύριγμα. ἀπόλυσον δὲ τῷ ἐφιρπύσαι, τὸ συρίξαι, ἔκαγον γὰρ τ' ζώων ἰδίᾳ

" I had too much reason to suspect this from what the Priest had done before."

Carion hissed like a Serpent to make the old Woman believe he was Asculapius, or one of his Serpents, for Serpents were consecrated to Asculapius, and were in a manner the Emblems of Medicine. The story is very well known of the Serpents being carried to Rome, under the supposition of the real Asculapius.

See Ovid's Metam: L. 15. V. 622.

Ad ollam iſtam polentæ erigor.
Mul. Hominum miſerrime! non tu veritus es deum?
Car. Etiam profecto ego *verebar*, ne me præveniret
Ad ollam accedens cum ſuis corollis.
Sacrificulus enim ejus me ante docuerat.
Anicula autem, ut mei ſtrepitum ſenſit,
Manum ſubduxit. deinde ego ſibilans
Mordicus arripui, ac ſi Paræus anguis eſſem.
Illa vero protinus manum rurſus retraxit,
Jacuitque quietè (cum ipſam ſtragulo involviſſet)
Præ metu pedens acriùs fele.
Atque ita ego jam polentæ plurimum abſorpſi.
Dehinc cum refertus eram ad quietem me dedi.
Mul. Nonne autem deus ad vos acceſſerat? *Car.* Nondum.
Poſthac vero jam ridiculum quiddam
Commiſi. illo enim accedente, graviter prorſus
Pepedi.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἰδίαν φωνὴν ἔχει, ὡς αἰὲ τὸ μυκάζειν, βᾶς, τὸ μυκᾶσαι, κοράνη τὸ κρώζειν, καὶ τάλλα ὁμοίως, ὅτως καὶ ὄφις τὸ συρίζειν.

689. Ὀδὰξ ἐλαβόμην. | Ἀντὶ τοῦ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτὴν ἔλαβον, ἀντὶ τοῦ ἔδακον αὐτήν.

Ὡς παρείας ὢν ὄφις. | Εἶδος δὲ ὄφεως ὁ παρείας παρὰ τὸ ἐπῆρθαι τὰς παρειάς. φασὶ δὲ αὐτὸν μὴ δάκνειν, ἢ καὶ δάκνοντα μὴ λυπεῖν. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Δημοσθένης τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας φάσκων. καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Δημάδου λόγῳ. ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον εἶδος καὶ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ. τὸ δὲ τοιοῦτον εἶδος εὑρίσκεται ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ Διονύσου.

693. Ἔφλων. | Ἤθιον. λείπει δὲ τροφήν. φλᾶν δὲ νῦν, τὸ μὴ ψόφον ἐσθίειν. καὶ γὰρ φλᾶν, τὸ θλᾶν, ὡς φησὶν ὀρεσκώοισιν.

695. Ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῆλθεν. | Ἰωνικῶς ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ. ἦσκεν εἰρία καλά. ἀντὶ τοῦ ἤσκει. τρίτου γὰρ ἐστὶ προσώπου.

698. Ἀπέπαρδον.

Ἀπέπαρδον. ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

Γυ. Ἥπου σε δεῖ ταῦτ' οὐδὲν ἐξελύτλετο.

Κα. Οὐκ. ἀλλ' Ἰασοῦ μήτις ἀκολουθοῦσ' ἅμα,

Ὑπηρυθρίασε, κἀνάπεσ' ἐάφη, Τοῦ ῥῖν' ὀπίσθου. ὑλιβαγωτὸν γὰρ βδέω.

Γυ. Αὐτὸς δὲ σπεῖσθ'; Κα. Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφεῖτ' ἐσω.

Γυ. Λέγεις ἀγροῖκον ἄρα σὺ γ' εἶναι τὸν δεδν; Clown. Peasant

Κα. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλὰ σκατοφάγον.

Γυ. Ἀπόλωλας. Κα. Μετὰ ταῦτά γ' εὐθὺς ἐγὼ μὲ συμπεφλυφάμηκα.

Δείσας. σπεῖσθ' ἀλλ', ὦ κύκλῳ, τὰ κοσμήματα Σκοπῶν, σβεσθῆναι πάντα, κοσμίως πάνυ.

Ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον δυείδιον Παρέθηκε, κἀδίδυκα, κἀκιβώτιον.

Γυ. Λίθινον; Κα. Μὰ Δί', ὃ δῆτ' ἐκεῖ τόγε κιβώτιον.

Γυ.

ΣΧΟΛΙΑ.

698. Ἀπέπαρδον. | Διὰ τὴν ἀθρόαν τῶν πνευμάτων ἐκπήδησιν. ἔθνη καὶ πάρεθος. ὀρμητικὸν γὰρ τὸ ζῶον.

Ἐπεφύσητό μου. | Ὑπὸ τῆς ἀθάρης δηλονότι· ποιεῖ γὰρ αὐτὴ πνεύματα τῇ γαστρί.

699. Ἐξελύτλετε. | Ἐμέσῃ σε· χωρίσειεν τὸ ἐξελύτλετο πρὸς τὸ ἀπέπαρδον παρὰ τὸ βδέω.

700. Ἀλλ' Ἰασοῦ μήτις. | Οὐκ εἰκῇ διότι προσῆκε τῷ Ἀσκληπιῷ ἡ Ἰασὼ παρὰ τὴν ἴασιν ὠνομασμένη. ἄλλως καὶ θυγατέρα τοῦ Ἀμφιαράου αὐτὴν εἶπεν ὁ ὁμήρος. ἀλλ' ὦ θύγατερ ἔλιξαί σοι περὶ μήτης. εἰ καὶ τὴν Ἰασὼ Ἀσκληπιοῦ θυγατέρα ὥσπερ Ἀμφιαράου, ἄξιον ἀπορεῖν. ἐπεὶ καὶ Ἕρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβῳ τῶν τριμέτρων

700.— There is a fine stroke of Satyr in y^s^ passage, not taken notice of by the Scholiast. Æsculapius had three Daughters, Iaso, Panacea, and Hygieia; the Poet however does not here hint at them, but intimates y^t^ the Sacrificers brought their Mistresses into the Temples by night, to help them eat the consecrated fragments. ——

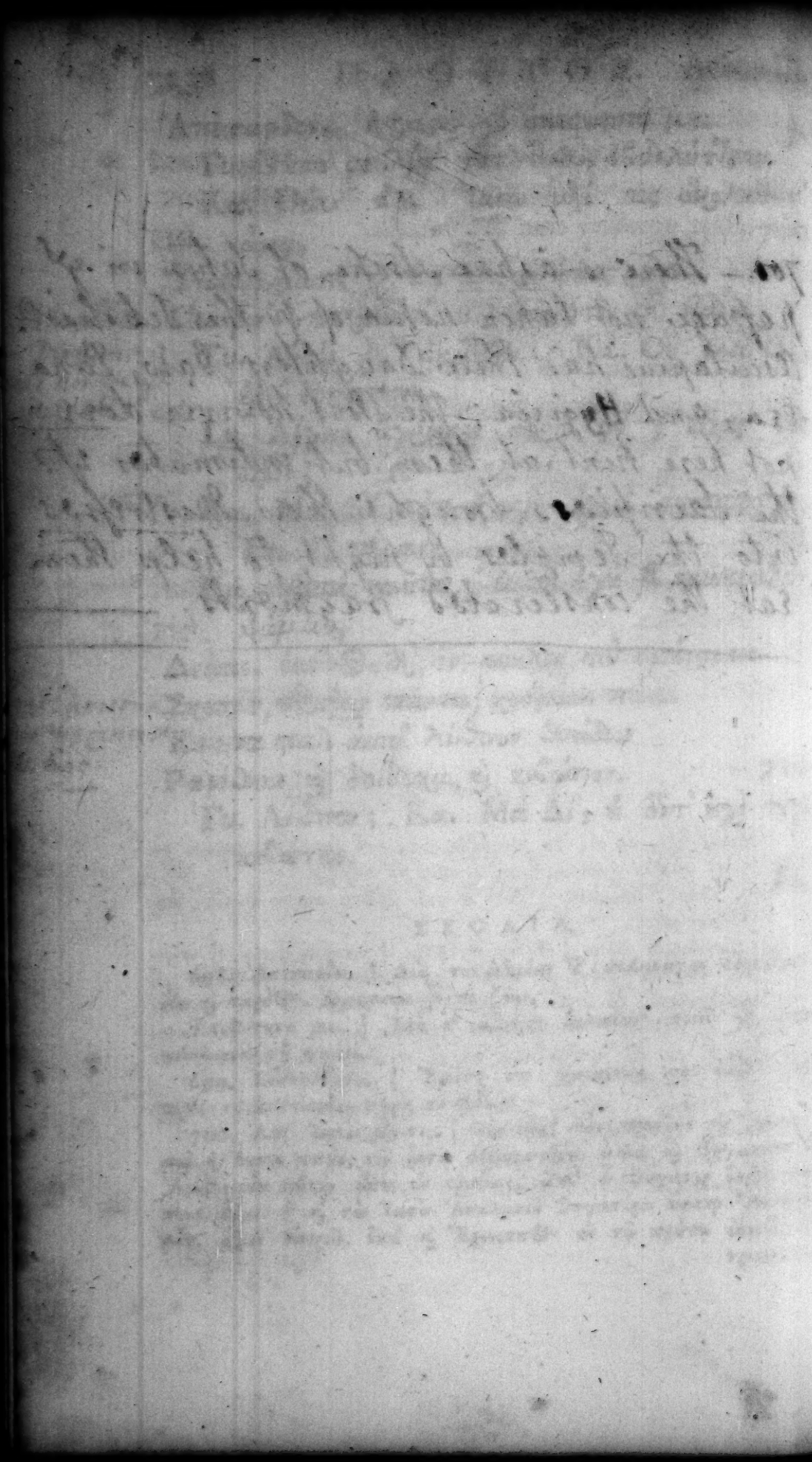

Pepedi: nam venter mihi ſupra modum intumuerat.
Mul. Certe ob hoc te ſtatim abominabatur.
Car. Minime. ſed Jaſo quædam *nomine*, quæ ſequebatur,
Subrubuit; atque Panacæa ſe avertit,
Naribus compreſſis; thus enim non pedo.
Mul. ~~Ille autem ipſe quid?~~ *Car.* Per Jovem, nihil penſi habuit.
Mul. Ruſticanum ergo tu dicis eſſe deum?
Car. Non ego profecto, ſed merdivorum. *Mul.* Vah ſcelus!
Car. Poſt hæc ſtatim quidem ego me co-operui.
Præ metu: ille autem quaquaverſum morbos
Explorans, obibat omnes admodum compoſitè.
Poſtea puer ipſi lapideum mortariolum
Appoſuit & piſtillum atque ſcriniolum.
Mul. Lapideumne? *Car.* Non profecto, ſcriniolum ſcilicet.

Mul.

ΣΧΟΛΙΑ.

τριμέτρων Ἀσκληπιῦ καὶ Λαμπετίας τῆ ἡλίᾳ λέγῃ Μαχάονα καὶ Ποδαλείριον. καὶ Ἰασὼ καὶ Πανάκειαν καὶ Αἴγλῃ νεωτάτῃ. ἄλλοι προσιθέασιν Ἰασίωνα καὶ Ἀλεξάνορα. ἔστι δὲ καὶ Ἀμφιαράου θυγάτηρ Ἰασώ.

702. Οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδεῖ. | Ἄλλο λίβανος καὶ ἄλλο λιβανωτός. λίβανος μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ δένδρον, λιβανωτὸς δὲ ὁ καρπὸς ἢ λιβάνου. ἔστι δὲ καὶ ὄρος Λίβανος καλούμενον.

705. Ἀλλὰ σκατοφάγον. | Ἀναίσθητον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν παρὰ Βοιωτοῖς βοῶν. οἱ διὰ πολλὴν ἀναισθησίαν σκατὰ ἤσθιον. ἑτερόκλιτος δέ ἐστιν ἡ σκατὸς γενικὴ, ἀπὸ εὐθείας τοῦ σκώρ.

711. Οὐ δῆτ' ἀχὶ τόγε κιβώτιον. | Παίζων πρὸς τὸ πρῶτον ἀπάντησιν ἀχί γε κιβώτιον. εἰπὼν γὰρ ὅτι κιβώτιον λίθινον ἦν ὥσπερ ἑαυτῷ λήθῳ ἐπανορθοῦται φησι, μὰ Δί' οὐκ ἦν λίθινον τὸ κιβώτιον.

Γυ. Σὺ δ' πῶς ἐώρας, ὦ πρύτανι' ἀπολούμεθα,
Ὅς ἐγκεκαλύφθαι φής; Κα. Διὰ τὸ τριβωνίον.
Ὅπως γὰρ εἶχεν ὀλίγας, μὰ τὴν Δία.
Πρῶτον δ' πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
Κατεπλασὸν ἐνεχείρησεν τρίβειν, ἐμβαλὼν,
Σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τμωίων. ἔπειτ' ἔφλα.
Ἐν τῇ δυείᾳ συμπαραμιγνύων ὄπὸν,
Καὶ ὄξος. εἶτ' ἀξὶ διέμυθ. Σφητίῳ,
Κατέπλασεν αὐτῷ τὰ βλέφαρ' ἐκτρέψας, ἵνα
Ὀδυνῷτο μᾶλλον. ὁ δ' ἐκεκραγὼς, καὶ βοῶν,
Ἔφυγ' ἀναίξας, ὁ δ' ὄνος γελάσας ἔφη,
Ἑταῖρε νυνὶ κἀδικοῦμαι κατεπεπλασμένος,
Ἵν' ἐπομνύμενον σαυτοῦ σε φῇ ὀκνηρίας.

perfundens, a διαμυ. q. idem est ac διαινω.

Γυ.

ΣΧΟΛΙΑ.

713. Διὰ τὸ τριβωνίον. | Νῦν δὲ παλαιὸν καὶ τετριμμένον ἱμάτιον. τὸ γὰρ τρίβακον ἱμάτιον οὕτω καλοῦσιν Ἀττικοί. ὀπὰς δὲ τὰς τρώγλας ἔνθεν καὶ ὅπες οἱ ὀφθαλμοί. ἀνοίγματα γάρ ἐσι.

716. Κατεπλασόν. | Τῶν φαρμάκων, τὰ μὲν ἐσι καταπλασά, τὰ δὲ, χρισά, τὰ δὲ ποτά. τινες δὲ προπαροξύνουσι κατάπλασα λέγοντες· ἐσιν ὃν πασὸν τὸ πασσόμενον, πλασὸν τὸ πλαττόμενον, ὃ καὶ καταπλασὸν λέγουσι, καὶ πίσον τὸ πινόμενον.

Ἐνεχείρησεν. | Οἱ γράφοντες ἐνεχείρισε τρίβειν διὰ τοῦ ι ἁμαρτάνουσι. ἡ γὰρ ἐμφανῶς ἐθεράπευσεν ὁ Ἀσκληπιὸς, ὥσε καὶ τῷ Νεοκλείδῃ ἐγχειρίσαι αὐτὸν λέγοντα τρίβειν τὸ φάρμακον, ἀλλ' ἀφανῶς κατὰ τὴν νύκτα. ἔχει δὲ ὕτως, ἐνεχείρησε πρῶτον πάντων τρίβειν τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον καταπλασόν. καὶ ἔσιν ἡ δοτικὴ αὕτη πρὸς τὸ τρίβειν περιφραστικῶς, ἡ γὰρ τρῖψις ἐπείνῳ ἦν, τυτέσι δὲ ἐπεῖνο ἐγίνετο.

717. Τρεῖς Τμωίων. | Ὅτι ἐν τῇ Τήνῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων νήσῳ ὄφις καὶ σκορπίοι ὄμοι ἐγίνοντο, ἢ ὅτι ἡ τῆνος ἀριμύτατα σκόροδα φέρει. ἡ Τῆνος δὲ αὕτη θηριώδης δοκεῖ εἶναι, καὶ ἐύπολις πόλισι. Τῆνος δ' αὐτὴ πολλὰς ἔχουσα σκορπίους. Καλλίστρατος δὲ ἐπὶ τὸ σαφὲς

"That after having been imposed upon so often by your false oaths, I may prevent your going to yᵉ Courts of Justice for the future".

Mul. Tu autem quomodo vidisti, ô pessimè perdite,
Qui te co-opertum fuisse ais? *Car.* Per palliolum:
Foramina enim habuit non pauca, per Jovem.
Primum autem omnium Neoclidæ medicamentum
Illititium aggressus est contundere, injectis
Aliorum tribus capitibus teniorum: dehinc contudit
In mortariolo, admiscens etiam laser
Et lentiscum; deinde, aceto diluens sphettio,
Illivit palpebras ejus inversas, quo
Doleret magis. ipse autem exclamans & vociferans
Se subtraxit exiliens. Deus vero subridens inquit,
Hîc jam desideas inunctus,
Ut te pejeratum à concione prohibeam.

Mul.

ΣΧΟΛΙΑ.

σαφὶς κατιωίχθη, ὡς σκοροδοφόρος τ῀ γῆς ὄσης, διὸ κ῀ τὸ παρὰ Ἀντιμάχῳ· Τήνυ τ' ὀφιοίσης, ὑ καλῶς ἔχὶ δοκεῖ.

719. Καὶ χῖνον. | Σχῖνον νῦν φησι τὴν σκίλλαν, δηλικὰ ᾗ βάλλ῀ πάντα εἶναι. ὡ δὲ τοῖς ἑξῆς παρίκται ὁ Θεοφράστ῀, ὅτι ἕτερόν τι ἡ σκίλλα, κ῀ χῖνος παρὰ τὸ χίζειν κ῀ δακρύειν, ἡ αὐτὴ ᾗ τῇ μασίχῃ.

Ὄξει διέμβων. | Διυγραίνων ὁ νῦν χυματίζειν φασί· σφηττίῳ δὲ τῷ δριμυτάτῳ ἀπὸ δήμου. πικροὶ ᾗ οἱ σφήττιοι κ῀ συκοφάνται. ἢ παρὰ τὰς σφῆκας, θυμικοὶ γάρ. ἢ ὅτι δριμὺ ὄξος παρὰ σφηττίοις ἐγίνετο.

724. Ἵν' ἐπομνύμην. | Ἀντὶ τ῀ ὀμνύμην. ἐπωμοσία δέ ἐστιν ἣν ἐπιδίδωσιν ὁ βουλόμεν῀ ἀντφεῖν ψηφίσματι εἰσφερομένῳ. ὀμνύονται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον πολλάκις. Σαλάσσιος δέ φησιν ὡς μέλλοντες εἴς τινα δημοτικὴν ἀποστέλλειν χρείαν παρὰ τ῀ δήμου, πολλάκις ἐπώμνυον τὸ μὴ δύνασθαι αὐτὸ ποιεῖν, ἵνα συκοφαντῶσιν οἰκοι μένοντες. ἄλλως. ἐπωμοσία ἐστὶν ἀπόδοσις αἰτίας δι' ἣν ἐχ ὑπαντᾷ τις πρὸς τὴν δίκην. Ὑπερίδης. κ῀ ἐμοὶ μὲν συμβάσης ἀρρωστίας κ῀ ἐπωμωσθείσης ταύτης τ῀ γραφῆς, ἀνεβλήθη ὁ ἀγών. ὅτως ὁ Τήλεφ῀. ἐπωμοσία ἐστὶν ὄνομα δίκης, καθ' ἣν οἱ μέλλοντες ἡττᾶσθ῀ νοσεῖν προφασιζόμενοι, τὴν κυρίαν ἀνεβάλλοντο, κ῀ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐδικάζοντο. τινὲς δὲ ἐπομνύμενόν φασι τὸ ὀμόσαι μὴ δικάσασθ῀, κ῀ παραβάντα τὸν ὅρκον δικάσασθ῀ ὕστερον. ἐκκλησίας

Γυ. Ὡς φιλόπολίς τις ἔσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
Κα. Μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο.
Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐρήψατο.
Ἔπειτα καθαιρεῖ ἡμιτύβιον λαβών,
Τὰ βλέφαρα ἀπέψησεν. ἡ Πανάκεια δὲ
Κατεπέτασ' αὐτῷ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
Καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον. εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόπτευσεν,
Ἐξηξάτην οὖν δύο δρακόντ' ἐκ τοῦ νεώ,
Ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. Γυ. Ὦ φίλοι θεοί.
Κα. Τότ' αὐτὸν τὴν φοινικίδ' ἀποδυσάσ' ἡσυχῇ,
Τὰ βλέφαρα ἀπέλειχον, ὡς γε μοι δοκεῖν.
Καὶ περί σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἶνου δέκα,
Ὁ Πλοῦτος, ὦ θέασαι, ἀνεσκίρτησε βλέπων.
Ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,

Τὸν

ΣΧΟΛΙΑ.

δι' ἀντὶ τῆς ἐκκλησίας. ταῦτα δέ φησιν ὡς τῆς Νεοκλείδου διὰ κακουργίαν ταῦτα ποιοῦντος. ἄλλως. ἐπωμνύμενον μὲν ἀντὶ τοῦ ἐφιέμενον καὶ συκοφαντοῦντα ὑπὲρ τοῦ κερδαίνειν. ἢ ὑποφθειρόντα, ἵνα σωίλθωσιν οἱ δικασταὶ καὶ βοηθήσωσιν οἷς αὐτὸς βούλεται. ἢ κακουργοῦντα. οἱ γὰρ συνωμόται ἐπὶ κακῷ ὄμνυσιν. ἄλλως. ἐπωμοσία ἐστὶν ἡ δευτέρα κρίσις τοῦ δικαστηρίου λεγομένη διὰ τὴν τῶν ἐκκλήτων παρουσίαν.

725. Ὡς φιλόπολις. | Καθὸ τὴν λυμαινομένην τὴν πολίτιδα ἠμύνατο.

726. Τῷ Πλούτωνι. | Τὸν Πλοῦτον, Πλούτωνα εἶπε παίζων. ἢ ὅτι καὶ Πλούτωνα αὐτὸν ὑποχορηστικῶς ἐκάλεσεν. ὡς Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ. Πλούτωνος δὲ ἐπίσοδος. καὶ πάλιν. Τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτωνα ἀμπεμφίας χάριν. ἄλλως. τὸν Πλοῦτον ὅτω λέγουσι. καὶ εἰκότως τὸν αὐτὸν τῷ Πλούτωνι τὸν ἄδην νομίζουσι. καὶ γὰρ Ἡσίοδός φησιν. Εὐχίαις δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερί θ' ἁγνῇ. ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἄκτήν.

728. Ἡμιτύβιον.

Mul. Quam amans reip. eſt hic deus atque ſapiens!

Car. Poſtea juxta Plutum aſſidebat:
Ac primum quidem caput ei contrectavit,
Arrepto deinde puro ſudario,
Palpebras abſterſit. Panacæa autem
Co-operuit illi caput puniceo panno
Atque totam faciem: dein deus ſibilavit.
Exierunt igitur ſerpentes duo ex æde,
Immenſæ magnitudinis. *Mul.* Proh Dii boni!

Car. Hi vero puniceum pannum ſubeuntes tacitè
Palpebras lambebant, ut mihi viſum eſt.
Et citius quam cotylas vini decem ebibere poſſes,
Plutus, ô hera, ſurrexit videns.
Ego vero manibus plaudebam præ gaudio,
Herumque

ΣΧΟΛΙΑ.

728. Ἡμιτύβιον. | Ἀντὶ δὲ σκεδάριον, ῥάκος ἡμιτριβές, ἢ λινοῦν τί, εἶον ἀμμαγεῖον. καὶ Σαπφώ. Ἡμιτύβιον καλάσαν. ἢ δίκροσσον φακιόλιον.

731. Ἐπόπτυσεν. | Ἐσύρισεν, ἵνα οἱ δράκοντες ἐξέλθωσι δηλονότι.

732. Ἐξηξάτην δὲ δύο δράκοντε. | Κοινῶς μὲ πᾶσι τοῖς ἥρωσι δράκοντες παρετίθεντο. ἐξαιρέτως δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ. δράκοντες δὲ λέγονται ἀπὸ τοῦ δέρκω, ὅ ἐστι βλέπω. ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον. ἀνιέρωται δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ, ἐπειδὴ τὸ γῆρας ἀποβάλλει. καὶ ἡ ἰατρικὴ δὲ φυλάττει φύσει τὸ νέον ἐξωθοῦσα τὰ νοσήματα.

735. Ὡς γέ μοι δοκεῖν. | Καλῶς τὸ ἐμοὶ δοκεῖν. ἀδὲ γὰρ ἑώρα αὐτὸς ἔσω τῆς φοινικίδος ὄντας.

736. Καὶ πρίν σε κοτύλας. | Ὡς εἰ ἔλεγεν, πρὶν πιεῖν. κοτύλη δὲ εἶδος μέτρου, ὃ νῦν καλεῖται ἡμιξέστιον. ἄλλως. σκώπτει τὰς γυναῖκας ὡς μεθυούσας. δέον ἦν εἰπεῖν, πρὶν εἰπεῖν σε λόγον ἕνα, εἶπε πρὶν ἀπιεῖν κοτύλας οἴνου δέκα.

Τὸν δεσπότην τ' ἦγεγον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
Ἠφάνισεν αὐτὸν οἴτ' ὄφεις, εἰς τ' νεών.
Οἶδ' ἐγκαταλείμμοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς,
Τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο, καὶ τιμὴ νύχθ' ὅλην
Ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
Ἐγὼ δ' ἐπήνουν τ' θεὸν πάνυ σφόδρα,
Ὅτι βλέπειν ἐποίησε τ' Πλοῦτον ταχύ,
Τὸν δ' Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησε τυφλόν.

Γυ. Ὅσην ἔχεις τιμὴν δυνάμιν, ὦ ναξ δέσποτα.
Ἀπάρ φρεάσιν μοι πῦ δ' ὁ Πλοῦτος; Κα. Ἔρχεται.
Ἀλλ' ἦν φοβοῦμαι αὐτὸν ὄχλος ἀφρυὴς ὅσος.
Οἱ γὰρ δίκαιοι φεύγουσιν ὄντες, καὶ βίον
Ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο, καὶ
Ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ἀπὸ τ' ἡδονῆς.
Ὅσοι δ' ἐπλούτουν θύραν τ' εἶχον συχνὴν,
Οὐκ ἐκ δικαίου τ' βίον κεκτημένοι,
Ὀφρῦς σιωπῶν, ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
Οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν, ἐξεφανωμένοι,
Γελῶντες, ὑφημοῦντες. ἐκτυπεῖτο δὲ
Ἐμβαὶς γερόντων ῥυθμοῖς φορβήμασιν.
Ἀλλ' εἶ, ἅπαξάπαντες, ὄζ ἐνὸς λόγου,
Ὀρχεῖσθε, καὶ σκιρτᾶτε, καὶ χορεύετε.
Οὐδεὶς

ΣΧΟΛΙΑ.

740. Ἠφάνισεν αὐτόν. | Ἀφανῆ ἑαυτὸν ἐποίησεν ἐμοῦ συγκροτήσαντος.

742. Τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο. | Ἐφιλοφρονοῦντο. κυρίως δὲ ἀσπάσασθαί ἐστι τὸ φιλοφρονήσασθαί τινα, διὰ τὸ ἄγαν σπᾶσθαι εἰς

Herumque excitabam. deus autem ſtatim
E conſpectu ſe ſuſtulit, ut & ſerpentes in ædem.
Qui autem juxta eum jacebant, quomodo cenſes,
Plutum amplexabantur? atque noctem totam
Pervigilabant, uſque dum effulſit dies?
Ego vero deum laudabam vehementer admodum,
Propterea quod videre fecerat Plutum tam cito,
Neoclidem autem magis cæcum reddiderat.
Mul. Quantam habes poteſtatem, ô domine rex!
Attamen, dic mihi, ubi eſt Plutus? *Car.* Venit jam.
Sed erat circa eum ingens omnino turba.
Qui enim juſti pridem erant, atque victum
Habebant tenuem, amplectebantur illum, &
Datâ dextrâ ſalutabant ſinguli præ gaudio.
Quicunque vero dites erant opeſque habebant multas,
Non jure tamen ſibi victum comparaverant,
Supercilia contraxerunt, & ſimul mærore dejecti fuerunt.
Alii autem pone ſequebantur coronati,
Ridentes & præ gaudio acclamantes. ſtrepebat autem
Solea ſenum numeroſis progreſſibus.
At agite omnes ~~omnino ſimul~~, una ratione & conſenſu.
Tripudiate, & exilite, & choreas ducite.

Nemo

ΣΧΟΛΙΑ.

εἰς ἑαυτὸν τὸν ἕτερον, καὶ ἀφεδάλλειν τὰς χεῖρας ἐν τῷ φιλοφρονεῖσθαι.

744. Πάνυ σφόδρα. | Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἐπήνεν ἐπὶ θεῷ, κυρίως δὲ ἐπὶ ἀνθρώπου.

747. Ὅσον ἔχεις τὴν δύναμιν. | Ταῦτα ἡ γυνὴ θαυμάζουσα τὸν θεὸν.

752. Ἐδεξιοῦντο ἅπαντες. | Ἦγον ταῖς δεξιαῖς ἀπαίζοντο, Ὅμηρος,

Δεξιῇ ἀπαίζοντο ἕπεσί τε μειλιχίοισιν.

Οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν εἰσιὼν ἀγγελεῖ,
Ὡς ἄλφιτ' ἤδη ἔνεσιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
Γυ. Νὴ τὸν Ἡφαίστον. κἀγὼ γὰρ ἀναδῆσαι βέλομαι
Εὐαγγέλιά σ' ἐν κριβανωτῷ ὁρμαθῷ
Τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. Κα. Μὴ νῦν μέλλ' ἔτι.
Ὡς ἄνδρες ἐγγὺς εἰσὶν ἤδη τῆς θυρῶν.
Γυ. Φέρε νυῶ, ἰοῦσ' εἴσω, κομίσω καταχύσματα,
Ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Κα. Ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βέλομαι.

ΔΡΑ.

ΣΧΟΛΙΑ.

764. Ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ. | Ἐπεὶ ἐκεῖνος εἶπεν ὅτι ὑπέτι ἔχει σπάνις ἄρτων, ἀλλ' ἐυπορία. διὰ τοῦτο αὐτὸν ἄρτοις ἀναδῆσαι βέλεται καὶ στεφανῶσαι. κριβανωτῶν δὲ ὁρμαθῷ, ἀντὶ τοῦ ἄρτων δέσμῃ, ἐν κριβάνῳ ἀπεψημένων. δέον εἰπεῖν στεφάνῳ, κριβάνος δὲ παρὰ τὸ κρι καὶ τὸ βαῦνος. παίζει δὲ μὲ τὸ ἀδηφάγον αὐτοῦ. γράφεται δὲ καὶ ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῶν.

767. Φέρε νῦν ἰοῦσα. | Πρὸς τὸ ἔθος παρ' αὐτοῖς. τὰς γὰρ νεωνήτων ἀλλων τὰ πρῶτον εἰσιόντων εἰς τὸν οἰκίαν, ἢ ἁπλῶς τὰς ἐφ' ὧν εἰσήισασθαί τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ νυμφίου, τοῖς τὴν ἑσίαν τὰ τραγήματα κατέχειν εἰς σημεῖον ἐυπορίας. ὡς καὶ Θεόπομπός φησιν ἐν Ἠδυχάρει. Φέρε σὺ τὰ καταχύσματα ταχέως, κατάχ[ει]

The first time a Stranger entred into the House where he was to be entertaind, the Master or Mistress led him to the Fireside and pourd over his head quantities of Nuts, Figs, dried Raisins &c. If this new Guest were a Slave, whom they had purchased, the ceremony signified that he was come to a House of good provision; if a Freeman, that they would spare nothing in his Entertainment, & that he should not apprehend himself troublesom, or unwelcome to his Host. in allusion to y. Custom, Virgil says,

— Tibi ducitur Uxor,
Sparge, Marite, nuces. —

Ecl: 8. V. 29.

Nemo enim jam nobis *domum* ingredientibus nunciabit
Penum non ineſſe culeo.

Mul. Ita quidem per Hecaten. & ego etiam te coronare geſtio,
Ob bonum nuncium, panis clibanarii faſciculo,
Qui nuncium talem attuliſti. *Car.* Nequid porro cuncteris:
Quia adſunt viri *jam* prope à foribus.

Mul. Age jam, ego domum ingreſſa ~~miſſilia~~ afferam
Tanquam recens emptis oculis.

Car. Ego autem illis obviam ire volo.

ACTUS

ΣΧΟΛΙΑ.

καταχὴ δ' νυμφίε κὴ τ' κόρης. ἐπεὶ ἔν κὴ ὁ Πλοῦτος ἐν πρώτοις εἰσέρχεται τοῦτό φησι. σύγκεῖται δὲ τὰ καταχύσματα ἀπὸ φοινίκων, κολλύβων, τραγαλίων, ἰχάδων, κὴ καρύων, ἅπερ ἥρπαζον οἱ σύνδουλοι. κυρίως δὲ ἐλέγοντο ὅταν δοῦλος ἠγοράζον, ἔφερον δ' αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἑστίαν. κὴ καθίζοντες, κατὰ τ' κεφαλῆς κατέχεον κόλλυβα κὴ ἰχάδας, κὴ φοίνικας, κὴ τραγάλια ἄλλα κὴ τραγήματα. κὴ οἱ σύνδουλοι ταῦτα ἥρπαζον. ἐλέγοντο δ' ἔν ταῦτα καταχύσματα. τὸς δ' ὀφθαλμοὺς δ' Πλούτε λαβὼ νεωστὶ βλέψαι ὑπὸ Χρεμύλε, ὡς ἐπὶ δοῦλε νεωνήτε εἰληφὼς, τὰ καταχύσματα εἶπεν, ὥσπερ νεωνήτοισι ὀφθαλμοῖς δέον εἰπεῖν δούλοις ὀφθαλμοῖς εἶπεν, διὰ τὸ ἀναβλέψαι τ' Πλοῦτον.

770. Καὶ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τῦ ΤΡΙΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΠΛΟΥΤΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΓΥΝΗ.

ΚΑΙ πρόσκωμμ' ἀρτίως ἀπ' Ἠλίου,
Ἔπειτα, σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
Αἰσχύνομαι δ' τὰς ἐμαυτῦ ξυμφορὰς,
Οἷοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλανθανον·
Τὰς ἀξίας δ' τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
Ἔφυγον, εἰδὼς οὐδὲν ὁ πλήμων ἐγώ,
Ὡς οὐδ' ὁπῆν' ἄρ', οὐδὲ ταῦτ', ὀρθῶς ἑδρων.
Ἀλλ' αὖτὰ πάντα πάλιν ἀναῤῥίψας ἐγὼ,
Δείξω τολοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
Ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδυν.
Χρ.

"Alas! I am quite asham'd, &c."
"unhappy as I have been."
"separating all that is past."

ΣΧΟΛΙΑ.

770. Καὶ πρόσκωμμ' ἀρτίως. | Κορωνὶς ἑτέρα εἰσιόντων ὑποκριτῶν, οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λέ. ὧν τελευταῖος ἀνίτεθ' ὡς ἁρπασόμβρος τὰς ἰαχάδας ἐφ' ἑκάστῳ συνήμματος παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων κορωνὶς καὶ ἐξῆς τὸ χορῦ αὖθις. κἀνταῦθα μὲν χορὸν ἔφηλε θεῖναι καὶ ἀλατρίψαι μικρὸν ἄχρις ἂν ἐξελθόντες ἀπαγγείλωσιν, ὅπως εἰσιόντος τοῦ Πλούτου, πάντα τὰ τέως πρὸς τὸ βέλτιον μεταβέβληται.

772. Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος. | Παίζει πρὸς Ἀθηναίους, φιλογκωμίους ὄντας. Κέκροψ δὲ Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος, ᾤκησε τὰς Ἀθήνας. ὅθεν οἱ Ἀθηναῖοι Κεκροπίδαι. τινὲς δέ φασι τοῦτον καὶ ὄφιν γενέσθαι. οἱ μὲν ὅτι τὰ ἄνω ἀνθρὸς εἶχε, τὰ δὲ κάτω θηρίου. ἕτεροι δὲ ὅτι νόμους πολλοὺς ἐφεῦρε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν. ἄλλοι δὲ, ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισογυνῶν

Ηλιον – the Sun which he had not seen for so long a time.

Παλλαδος – meaning Athens, to w. Minerva gave a name.

Κεκροπος – Cecrops the Egyptian, was the first King of Attica.

ACTUS TERTII
SCENA TERTIA.

PLUTUS, CHREMYLUS, MULIER.

AT imprimis ſane ſolem veneror
Et colendæ Palladis inclytum ſolum,
Totamque Cecropis regionem, quæ me excepit.
Pudet me autem mearum miſeriarum, *quòd*
Cujuſmodi ſane cum hominibus verſarer ignorabam:
Dignos autem meo conſortio
Fugiebam, parum cogitans (miſer adeo fui)
Ut neque hæc neque illa recte fecerim.
Sed ea omnia rurſus in melius convertens,
In poſterum oſtendam ego omnibus mortalibus, me
Invitum improbis meipſum commiſiſſe.

Chr.

ΣΧΟΛΙΑ.

μισγομένων ταῖς γυναιξὶν ἢ ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένου ἢ ἐκ παιδὸς παρὰ ἐκ πατρὸς ἢ ἐκ πατρὸς παρὰ ἐκ παιδός, αὐτὸς νόμους θέμενος ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς, ἢ μιᾶς τυχεῖν, ἢ χειδὸν εὑρὼν τὰς δύο φύσεις ἔκ τε πατρὸς, ἢ τῆ μητρὸς, τούτου χάριν διφυὴς ἐκλήθη.

773. Αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτῦ ξυμφορὰς | Τὰ συμβάντα μοι φησὶν αἰσχύνομαι. εἰς γνῶσιν δὲ ἐλθὼν ἢ αἴσθησιν ὧν ἔπραττεν, αἰδεῖται ὡς μὴ ἀδίκων ἦν.

777. Οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ' ἐδεῖ ταῦτα. | Οὔτε φεύγων τὸς ἀγαθὸς, ὅτε μεταδιώκων τὸς φαύλους, ὅτε τὸς κακὸς πλουτίζων, ὅτε τὸς ἀγαθὸς ἀφαιρούμενος τὸ πλοῦτον.

778. Ἀναστρέψας. | Ἱκανὴ γὰρ ἀπόδειξις ἀκουσίου ἁμαρτήματος, ἡ διόρθωσις.

781. Βάλλ'

Χρ. Βάλλ' ἐς κόρακας. ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι,
Οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττῃ τις εὖ.
Νῦν ἴσως γὰρ, ἢ φλῶπ' ταὐτὶ νήμια,
Ἐνδεικνύμενοί ἑκας. εὔνοιάν τινα.
Ἐμὲ γὰρ τίς ἐ πρόσειπε; ποῖ. οὐκ ὄχλ. 785
Περιεσεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;
Γυ. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἢ σύ, ἢ σύ, χαίρετε.
Φέρε νυῖ, νόμ. γάρ ἔξι, τὰ καταγώσματα
Ταυτὶ καταχέω σε λαβοῦσα. Πλ. Μηδαμῶ.
Ἐμοῦ γὰ εἰσόντ. εἰς τὴν οἰκίαν 790
Πρώτισα, ἢ βλέφαντ., οὐδὲν ἐκφέρειν λιμνυ
Πρεπώδες ἔξιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
Γυ. Εἶτ' οὐχὶ δέξῃ ταῦτα τὰ καταγώσματα;
Πλ. Ἐνδόν γε, παρὰ τὴν ἑξίαν, ὥσπερ νόμ.
Ἔπειτα ἢ τ' φόρτον ἐκφυγοιμὶ ἄν. 795
Οὐ γὰρ πρεπώδες ἔξι τῷ διδασκάλῳ,
Ἰαμβία, ἢ τραγάλια, τοῖς θεωμένοις
Περβαλόντ', ὅπ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν.

ΣΧΟΛΙΑ.

781. Βάλλ' ἐς κόρακας. | Ὁ Χρεμύλ. ἀγανακτεῖ πολλῶν αὐτὸν ἀσπαζομένων ἢ προσιόντων. οἱ τινες πρὸ ὀλίγου ἑώρων αὐτὸν πένητα ὄντα νυνὶ πλουτήσαντα κολακεύουσιν. ἔστι δὲ τὸ βάλλ' ἐς κόρακας παρ' ἰατόνοιαν παροιμιωθὲν, ὡς τὸ βάλλ' ἐς μακαρίαν, ἐφ' οἷς ἄμαχός τις δηλοῖ. δηλοῖ δὲ τὸ ῥίψαι ἑαυτὸν εἰς φθοράν. τοιοῦτον γάρ τι τὸ ἐς κόρακας. τὸ δὲ παραχρῆμα νῦν ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. ἢ ὡς εἰπεῖν παραυτίκα, ἀ μὴν πρὸ τοῦ πράγματ. διὸ ἐρμηνεύειν ἐπήγαγεν, ὅταν πράττῃ τις εὖ. ἤγουν ἐν αὐτῇ τῇ εὐπραγίᾳ, ἀ πρὸ αὐτῆς.

790. Ἐμοῦ γὰρ. | Πιθανῶς, ἵνα μὴ ἐν φανερῷ καταχέῃ τὰ τραγήματα, διὸ ἢ ἐπιφέρ. ἔπτα ἢ τ' φόρτον ἐκφύγοιμι.

"Thou detestest of Mankind".—"depends upon μισῶ: καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ μισῶ".

"Railleries of the Publick".—v. Schol.

addressing himself to the Crowd that was
pressing about him. ——— ———
"that rise up of a sudden, when a Man
begins to be fortunate." ——— ———
"What a tribe of old Fellows have been
surrounding me?" ——— ———
"these Fruits" see v. 767. ———

"this small testimony of my Joy". ———

"like some Comic Poets."

Chr. Apage in malam rem: quam moleſta res amici
ſunt,
Qui ſtatim apparent cum quis ſecundis rebus utitur.
Lancinant enim & contundunt crura,
Dum quiſque declarat quandam mihi benevolentiam.
Quis enim me non compellavit? quæ turba
Senilis in foro me non circumcinxit?
Mul. O virorum chariſſime! tu, & tu quoque ſalvete,
Age jam, mos enim eſt, bellaria
Hæc accipiens in te effundam. *Plu.* Nequaquam.
Cùm enim ego domum ingredior
Primum, ac vilu utor, nihil efferre
Decet, ſed potius inferre.
Mul. Nonne ergo accipies hæc bellaria?
Plu. Imo intus ad focum, uti mos eſt.
Præterea etiam moleſtam irriſionem vitaverimus.
Non enim decet magiſtrum comicum
Nuces ac bellaria ſpectatoribus
Projicientem, propter hæc elicere riſum.

ΣΧΟΛΙΑ.

794. Παρὰ τὴν ἐσίαν. | Πρὸς τὸ ἦθος, ὅτι παρὰ τὴν ἐσίαν ἐποίησε τὰ καταχύσματα.

795. Ἔπεται καὶ τὸ φόρτον ἀναφόγιμον ἄν. | Τουτέστι τὸ φορτικὸν γέλωτα, ἵνα μὴ γελασθῶμεν.

796. Οὐ γὰρ πρεπῶδες. | Ἔμφασις δὲ ἀριστοφανείου προσώπου. ὁ δὲ λόγος πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους πρὸς ἀλλασυρμόν, οἳ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὀβολὸν, ἐπῴδων τὸ δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ἐπάγῃ. καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶ δὲ ἐσημήνατο ὅτι οὐκ εἰσὶ παρ' αὐτῷ κάρυα ἐν φορμίδος. φαίνεται μέν τοι τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τῶν χορηγῶν γίνεσθαι, ἀλλὰ δι' αὐτῶν διδασκάλων, ὡς καὶ Ἐρατοσθένης ἐπισημαίνεται.

799. Ὡς

Γυ. Εὖ πάνυ λέγεις, ὡς ᾗ Ξένιππ⊙. οὗτοι
Ἀνίσαδ' ὡς ἁρπασόμ⊙. τὰς ἰγκάδας!

ΔΡΑ-

ΣΧΟΛΙΑ.

799. Ὡς δὲ Ξένικ⊙. | Οὗτ⊙ πένης ἦν ἢ κωμῳδεῖται ὡς τὰ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τοῦ ΤΕΤΑΡΤΟΥ

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἡδὺ πορεύεσθαι, ὦ ἄνδρες, εὐδαιμόνως,
Καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν;
Ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
Ἐπεισεπήδησεν ὑπ' ἐνδεείας πόσου.
Οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πορίσμα π.
Ἢ μὲν σιτοῦ μετρητὴς λοιπῶν ἀλφίτων,
Οἱ

ΣΧΟΛΙΑ.

801. Ὡς ἡδὺ πράττειν ὦ ἄνδρες. | Εἰώθεσις συνημματικῆς περιόδου ἐν τίχαν ὁμοίων κῶλ. ὧν τελευταῖ⊙, Ἔνδον μὲν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐχρῆν κορυθαῦθα μὴ τὴν ᾠδὴν ὁ παρὼν συνήματ⊙. κομμάτιόν τι θεῖναι χορῦ, ἕως ἂν θύσας ὁ Χρεμύλ⊙. ἔξελθοι. ὁ δὲ ἱκανὸν εἶναι τὸ καιρὸν λογισάμεν⊙. ὡς τι θῦσαι αὐτὸν, ἐν ὅσῳ τὸς λόγους τούτους ὁ Καρίων διέξεισιν, ἐξάγει ἐνθὺς αὐτὸν συντυχεῖν (ὡς μέν τινες) τῷ δικαίῳ. ἄτοπον γὰρ εἶναί φασι τὸ ἀπρεπὲς ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ δίκαιον ὁμιλεῖν μετ' ἀδίκου. ὡς εἰ' ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὕρηται τῇ γραῒ. ὡς ἡδύ. ἡδὺ τὸ ἐντυχεῖν. καὶ μάλιστα δίχα ἀναλωμάτων γινόμενον.

802. Καὶ

"You see that fellow there stands up ready to snatch the nuts out of the Basket."—

"Bless me! what a delightful thing it is to become Rich, and that too, without being accountable for any thing, with? any danger of refunding'?"— The Poet here alludes to those persons, who after they had plunder'd the Public, were oblig'd sometimes to restore more than they had rec?

Mul. Recte prorſus dicis. ecce autem ut Peregrinus hic
Involavit in me tanquam rapturus nuces! 800

ACTUS

ΣΧΟΛΙΑ.

τὰ ὄψα ἁρπάζων. καὶ λίχνος. τινὲς δὲ καὶ στρατηγὸν φασιν αὐτόν.

ACTUS QUARTI

SCENA PRIMA.

CARION.

QUAM jucundum eſt, ô viri *populares*, proſperâ fortunâ uti,
Præſertim ei, qui nihil de proprio contulit?
Nobis enim bonorum cumulus in ædes
Irrupit, nihil injuſti perpetrantibus.
Ita jucunda res eſt diteſcere. 805
Arca quidem plena eſt albæ farinæ,
Amphoræ

ΣΧΟΛΙΑ.

802. Καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξεπιγκόντα οἴκοθεν. | Οὕτω γὰρ ἡδύ τι ἐστὶ πρᾶγμα τὸ πλουτεῖν.

804. Ἠδικηκόσιν. | Παίζων τοῦτό φησιν, ὡς τῶν πολλῶν, μάλιστα τῶν Ἀθηναίων, ἐξ ἀδικίας πλουτούντων. τὸ δὲ ἐπεσπέπαικεν, εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθε. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατείας πολεμίων, διὸ παίζων ἐπήνεγκεν, ὡδὲν ἠδικηκόσιν.

805. Οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδύ. | Ἀδιανόητος ὁ ἴαμβος. ἢ πρὸς τὰ ἄνω.

806. Ἡ μὰν σιπύη. | Ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐυπορίας ἤρξατο. σιπύη δὲ ἡ ἀρτοθήκη. ταῦτα δὲ ἐξ Ἰνάχου Σοφοκλέους, ὅτε τοῦ Διὸς εἰσιλθόντος, πάντα μετὰ ἀγαθῶν ἐγίνετο. περιέχει δὲ τὰ λυσιτελῆ τῶν ἁλιέων.

807. Μίλητος

Οἱ δ' ἀμφορῆς, μέλανθ. ἀνθοσμίου.
Ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
Τὰ σκεύεια πλήρη ἐστίν, ὥστε θαυμάσαι.
Τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δ' ὑδρίαι, 810
Μύρου γέμουσι. τὸ δ' ἅλφιτον, ἰχάδων.
Ὀξὶς δ' ἅπασα καὶ λοπαδίον καὶ χύτρα,
Χαλκῆ γέγονε. τοὺς δ' πινακίσκους τοὺς σαπρούς
Τοὺς ἰχθυηρούς, ἀργυροῦς παρεσθ' ὁρᾷν.
Ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινθ. 815
Στατῆροι δ' οἱ θερμόποντες ἀρτιάζομεν
Χρυσοῖς. ἀποψώμεσθα δ' ὑ λίνδοις ἔτι,
Ἀλλὰ σκορδίοις κατὰ τρυφῆς ἑκάστοτε.
Καὶ νυῦ ὁ δεσπότης μ' ἔνδον βυθυτεῖ,
Ὑν, καὶ τεάζον, καὶ κεριὸν, ἐξεφανωμένθ. 820
"with a Garland upon his Head."
Ἐμὲ

ΣΧΟΛΙΑ.

807. Μέλανες ἀνθοσμίου. | Μέλανες ἐρυθρῶ. Ὅμηρος, Μέλανες οἶνοιο. ἀνθοσμίου δὲ ἡδέος, εὐόσμου ὥσπερ τὰ ἄνθη. ἢ ὡς ἀπὸ τόπου ἀνθοσμίας. ἢ ὡς ἀπὸ εἴδους ἀμπέλου. ἢ ἡδέος καὶ εὐοσμου, καὶ ἀνθηροῦ. τὸ δὲ χυδαῖον οἶνον καρηβαρίτιν εἶπεν.

810. Τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν. | Παραπαίζει πρὸς τὴν ἐναντίαν τύχης μεταβολήν. λήκυθοι δὲ τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα.

812. Ὀξὶς δὲ πᾶσα. | Ὀξὶς ἀγγεῖον ὄξους διπλικόν. λοπὰς δὲ εἶδος ἀγγείου πᾶν, εἰς ὃ ἔψουσιν. ἰχθυηρὲς δὲ πινακίσκους τοὺς ἐπιτηδείους ἰχθῦν χωρῆσαι.

815. Ὁ δ' ἰπνός. | Τὸ μαγειρεῖον. ἢ ἡ κατασκάφη. ἢ ὁ φανὸς ὡς τὸ ἔν τε τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.

816 Στατῆρσι δ' οἱ θερμόποντες ἀρτιάζομεν. | Εἶδος νομίσματος ὁ στατήρ, οἱ οἰκέται δὲ φησι νομίσμασιν ἀρτιάζομεν ἤγουν παίζομεν ἄρτια ἢ περιστά. παιδιὰ δέ τις ἦν καθ' ἣν ἐγίνετο πεῦσίς τε καὶ κατοχόντος, καὶ ἀπόκρισις καὶ προσπαίζοντος. ἀρτιάζειν δὲ λέγουσι τὸ ἁρπαγῇ παίζειν ἀπὸ τοῦ ἁπτείρου, ἴσως δὲ τὸ σφαιρίζειν. ἢ ὅτερ ἐν τῇ σωληβίᾳ ζυγὰ ἢ ἄζυγα λέγομεν.

818. Σκορδίοις κατὰ τρυφῆς. | Γελοίως ἀντὶ τοῦ σκεδάνοις. ἐπεὶ δὲ ἦσθιον ἑκάστοτε σκόροδα, τοῦτο λέγει, ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν

"All the Hogsheads are full of the finest flavour'd wine": all our Pots & Pans &c". ———

"The Water in our Wells is converted into Oil, the Oil into the most precious Essences: The Garret is full of Raisins drying in ye Sun. all our Earthen ware turn'd into Brass, and our old mouldy brass Fish Kettles, into solid Silver: the very Kitchen is inlaid wth Ivory: we Gentlemen Servants play at even & odd for Guineas, and are become so delicate, y^t we despise Onions, which we used to be so fond of. As for my Master" &c — ———

Amphoræ autem vini nigri fragrantis.
Omnia autem nobis argento atque auro
Vaſcula repleta ſunt, adeo ut mirari liceat.
Puteus etiam olei plenus, lecythi vero
Unguenti plenæ ſunt; cœnaculum autem caricarum.
Acetabulum quoque unumquodque ac patella atque fidelia
Ænea fit. ſcutellas vero putres
Piſcarias argenteas jam videre liceat.
Coquina autem nobis è veſtigio fit eburnea.
Stateribus etiam nos famuli par impar ludimus
Aureis. abſtergimur autem non lapillis jam (ut olim)
Sed allii caulibus, ut plurimum præ luxu.
Et nunc quidem herus intus ſacrificat
Suem, atque hircum, & arietem corona redimitus.

Me

ΣΧΟΛΙΑ.

Φρόνησαν τ᾽ παλαιᾶς Ἀλφίτης. μή ποτε δὲ ᾧ σκορόδῳ λέγῃ ἢ καυλόν. ἔστι δὲ ἀσφοδέλῳ ὁμοίως κἀκεῖνος ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο. εἰδ᾽ ἄρα δηλικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρημένον. εἴρηται δὲ σκόροδον, ἴσως, σκαῖον τι ῥόδον ὄν, παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκοροδίοις, τοῖς τ᾽ σκορόδων καυλοῖς, λιμῷ δὲ πιεσθέντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. ἄλλως. οὐχ ἁπλῶς τοῦτο. ἀλλ᾽ ἵνα δείξῃ ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε ἃ πρότερον ἠσθιόμεν ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματαίμεθα.

819. Βεβυτεῖ. | Καταχρηστικῶς εἴρηται ἡ βεβυσία, δηλοῦσα τὸν τε ὄγκον ᾧ μεγέθος καὶ τὸ σύντελες τ᾽ θυσίας, ἣν ἑκατόμβοιον καλοῦσιν. σύντελης δὲ θυσία, ἡ ἐξ ὑὸς, ταύρου, τράγου, καὶ κριοῦ, ἣν καλοῦσι τριτῦν. τριτὺς δὲ παρ᾽ Ἀθηναίοις ἡ ἐξ ὑὸς καὶ κριοῦ καὶ τράγου θυσία.

Ἐμὲ δ' ἀζέπεμψεν ὁ κανὼν, οὐχ οὗός τε ὢν
Ἔνδον μένειν λιῶ, ἄδικα γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

"ἡ. Onion makes my eyes smart"

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΚΑΡΙΩΝ.

Ἔπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον, ἵνα μὴ σὺ τὸν θεὸν
"child"
Hey-day! Ἰωμβ. Κα. Εα! τίς ἐσθ' ὁ θορυβῶν ἔτοσί;
Δι. Ἀνὴρ πονηρὸς μᾶλλον, νὴ τὸν εὐτυχῆ.
Κα. Δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις ὡς ἔοικας εἶ.
Δι. Μάλις'. Κα. Ἔπειτα τοῦ δέῃ; Δι. Πρὸς τὸν θεόν
Ἥκω. μεγάλων γάρ μοι 'σὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
Ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
Λαβὼν, ἐπῆρκουν τοῖς διαμένοις τῶν φίλων,
Εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
Κα. Ἦπου σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα.
"very true ag Δι. Κωμῳδῇ μὲ ξῆν. Κα. Οὐκοῦν μετ' ταῦτ' you say."
ἦλθ' ἄθλιος.

Δι.

ΣΧΟΛΙΑ.

822. Ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου. | Μεταβολὴ παντὸς, εἰ ὁ μὲν δεσπότης ὑποφθὰς τὸ καινὸν, ὁ δοῦλος δ' ὕ.

823. Ἕπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον. | Κερκὶς ἑτέρα εἰσιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, κζ. ὧν τελευταῖος, Χαρίεντα γ' ἦκες δῶρα τῷ θεῷ φέρων. ἐπὶ τῷ τέλει κερκὶς

Ἕπου

The delicacy of the servant is very remarkable.
He can't bear the smoke tho' his Master can.
-Besides that here is a plausible reason gi-
-ven for his making his appearance again
upon the Stage, such a one as ye subject sup-
-plies. ———————————————

"Imagining that I could not make a better
use of it" ———————————————

Me vero exire coëgit fumus. nequivi enim
Intus manere, nam palpebras meas pungebat.

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA

JUSTUS, CARION.

SEquere me, puerule, ut ad Deum
Eamus. *Car.* Hem! quis eſt hic qui huc accedit?

Juſt. Homo pridem ſane miſer, nunc autem fortunatus.

Car. Apparet te eſſe è numero bonorum, ut mihi videris.

Juſt. Maximè. *Car.* Quid igitur tibi vis? *Juſt.* Ad Deum
Venio: Magnorum enim mihi bonorum auctor eſt.
Namque ego ſatis amplas facultates à patre
Cùm accepiſſem, amicorum iis qui egeſtate premebantur ſuppeditabam,
Utile hoc eſſe ratus ad vitam.

Car. Certè te ſtatim defecerunt opes.

Juſt. Prorſus ſanè. *Car.* Nonne poſtea miſer fuiſti? *Juſt.*

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἔπου μετ' ἐμοῦ. | Πλάτων Μενεξένῳ· Ἀλλ' εἰ μὴ πιστεύεις ἀκολούθει μετ' ἐμοῦ.

825. Ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος. | Δίκαιος ἀνὴρ πρότερον πενόμενος ᾧ λαλεῖς ἢ ὁ Χρεμύλος ἢ ὁ οἰκέτης.

very true indeed"

Δι. Κομιδῇ μὲν ἔγν. κἀγὼ μὲν ὤμην, ὡς τέως
Εὐηργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους
Ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ.
Οἱ δ' ἀζετρέποντο, κἠκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
Κα. Καὶ καταγέλων γ' εὖ οἶδ' ὅτι. Δι. Κομιδῇ μὲν ἔγν.
Αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκυβαλείων μ' ἀπώλεσεν.

but they will no longer have any reason to laugh na.

Κα. Ἀλλ' ὑγιὴς νῦν. Δι. Ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὴν
Θεὸν
Προσδυξόμην. ἦκω δικαίως ἐνθάδε.
Κα. Τὸ τριβώνιον ἦ, τί δυώσατο, πρὸς τὴν
Θεῶν,
Ὃ φέρει μετ' σοῦ τὸ παιδάριον τυτί; φράσον.
Δι. Καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν
Θεόν.

why prithee

Κα. Μῶν οὖν ἐμνήσθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ με-
γάλα; it has very much ye air of ye ly. ygn wore wch ygou was initiated"
Δι.

ΣΧΟΛΙΑ.

838. Κομιδῇ μὲν ἔγν. | Ἀντὶ τοῦ πάνταπασιν μὲν ἔγν.

839. Αὐχμὸς γάρ. | Τὸ ἐξῆς ἀπώλεσέ μοι ὁ ὢν αὐχμὸς τῶν σκυβαρίων· ἢ τὸ ὢν ἀντὶ τοῦ ὄν. Ἀττικῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ξηρὸς γινόμενος· ἢ τὸ πινίας ἀπώλεσε τὰ σκυβάρια. ἄλλως. μετωνυμικῶς ἀπώλεσαί μοι τὰ σκυβάρια ἐποίησεν. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσα. μεταφέρει δὲ ἀπὸ τοῦ σίτου. ὅταν γὰρ αὐχμὸς ἐπιγένηται ἤδη τῶν σαχύων ἀδρυνομένων, ἀφανίζει ὁ σῖτος καὶ καταξαίνεται. εἴρηται δὲ παρ' ὑπόνοιαν οἷον πυρῶν καὶ κριθῶν.

842. Τὸ τριβώνιον ἦ. | Τὸ παλαιὸν ἱμάτιον. τοῦτο γὰρ ὁ οἰκέτης διέσταζεν.

845. Μῶν ὖν ἐμνήθης. | Παίζει παρὰ τὰ Ἐλευσίνιον νόμον. ἔθος γὰρ ἦν ἐν οἷς τις ἱματίοις μυηθείη, εἰς θεόν τινος ταῦτα ἀνατιθέναι, ὥσπερ δηλοῖ καὶ Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων· Πάτριόν ἐστι ταῖς θυγατράσιν ἀνιερεῦν καὶ τὰ στολὰς τοῖς μύσταις ἐν οἷς τύχοιεν μυηθέντες μυστήρια ἢ δύο τελεῖται δὲ ἑνιαυτῷ Δήμητρι καὶ Κόρῃ, τὰ μικρὰ,

"They turn'd their backs upon me, and pretended not to see me."

"I'd lay a wager they laugh'd at you into ye Bargain".

"Very true as you say, for a want of necessaries coming on soon after y^e^, turn'd me; so y^t^ I was quite exhausted upon y^r^ account."

"That thread-bare coat, prey, what use is it of."

The Festival which was kept at Eleusis in honour of Ceres, was called the Grand Mysteries; 'twas the most Solemn, and Religious of all the Athenian Rites, & they believ'd that to be initiated in these Mysteries was ye nearest step to perfection in all Virtue: upon which account, they seldom left off ye cloaths they wore at y^r^ Initiation, till they were quite worn out, & y^n^ they consecrated y^m^ to Ceres. — see some acc^t^ of these Mysteries in Middleton's life of Cicero. V. 1. p. 45.

Just. Prorsus quidem. atqui ego sane putaveram, quibus hactenus
Benefeceram indigentibus, eos me amicos habiturum 835
Planè firmos, siquando mihi opus esset.
Illi autem alio deflectebant, & me non amplius videre se simulabant.
Car. Atque irridebant etiam sat scio. *Just.* Prorsus quidem.
Exinanitio enim vasorum me perdidit.
Car. At non jam amplius. *Just.* Idcirco ego ad Deum 840
Accedo huc, ut æquum est, vota soluturus.
Car. Lacerna vero quid sibi vult, per deos,
Quam post te bajulat hic puerulus, cedo?
Just. Et hanc etiam venio ut Deo suspendam.
Car. Num ergo, obsecro, in hac ipsa initiatus es magnis sacris? 845

Just.

ΣΧΟΛΙΑ.

μικρὰ, καὶ τὰ μεγάλα. καὶ ἔστι τὰ μικρὰ ὥσπερ προκάθαρσις καὶ προάγνευσις τῶν μεγάλων. ἄλλως. σκώπτων εἰς τὰ ἱμάτια τοῦτό φησιν, ὅτι ῥυπαρά ἐστι. ἔνιοι δὲ τὰς τοιαύτας στολὰς εἰς τέκνων σπάργανα φυλάττουσι. καθαραὶ δὲ πάνυ ὑπάρχουσι καὶ νέαι. ἄλλως. μεγάλα καὶ μικρὰ μυστήρια ἐτελοῦντο ἐν Ἐλευσῖνι τῆς Ἀττικῆς. μὴ ὄντων δὲ πρότερον μικρῶν, ἐλθόντος Ἡρακλέους καὶ θέλοντος μυηθῆναι, ἐπειδὴ νόμος ἦν Ἀθηναίοις μηδένα ξένον μυεῖν, αἰδεσθέντες τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ ὅτι φίλος τε ἦν τῆς πόλεως καὶ υἱὸς τοῦ Διός, ἐποίησαν μικρὰ μυστήρια, ἐν οἷς αὐτὸν ἐμύησαν· ἦσαν δὲ τὰ μὲν μεγάλα τῆς Δήμητρος, τὰ δὲ μικρὰ, Περσεφόνης τῆς αὐτῆς θυγατρός. ὁ δὲ μυούμενος, τὸ ἱμάτιον ὃ ἐφόρει ἐν τῇ μυήσει, ἐδέποτε ἀπεδύετο, μέχρις ἂν τελέως ἀφανισθῇ ἀμφιῤῥυές. ὅπερ δὲ πρὸς Ἡρακλέα, τοῦτο καὶ πρὸς Διοσκούρους ἐποίησαν.

Δι. Οὔκ. ἀλλ' ἐπερρίγωσ' ἐπὶ τετρακοσίοις.
Κα. Τὰ δ' ἐμβάδια; Δι. Καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
Κα. Καὶ ταῦτ' ἀναδήσων ἔφερες οὗτος; Δι. Νὴ Δία.
Κα. Χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

choice present truly

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΔΙΚΑΙΟΣ.

Ὤ μοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος.
Καὶ τετρακοδαίμων, κὴ πεντάκις κὴ πεντάκις,
Καὶ δωδεκάκις, κὴ μυριάκις. ἰώ. ἰώ.
Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι;
Κα. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, κὴ θεοὶ φίλοι.
Τί ποτ' ἔστιν ὅτι πέπονθεν ἄνθρωπος. κακὸν;
Συ. Οὐ γὰρ κέτλια πέπονθα νυνὶ πρᾴγματα,
Ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
Διὰ

merciful God!

ΣΧΟΛΙΑ.

850. Οἴ μοι κακοδαίμων. | Κορωνὶς ἐτέρα ὁμοία. οἱ δὲ τέτταρες ἰαμβικοὶ τρίμετροι ῥδ'. ὧν τελευταῖος· Νὴ δ' ἐσίωμεν ἵνα προσεύξῃ τῷ θεῷ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς κὴ ἐξῆς χορὸς αὐθις. ἐχρῆν γὰρ κρατεῖσθαι θεῖναι χορὸν, εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν εὐτὸς, ἕως ἂν τις ἐπέλθῃ ὑποκριτὴς ἕτερος.

853. Οὕτω

"I have shivid in it no more yⁿ thirteen —
years". ———————————————————
"They have servd me as many Winters." —

"Oh! wretch that I am, I am undone for ever!
misfortunes fall on me in heaps, by the hun-
-dred, and the thousand &c". ———————

πολυφορω — a Metaphor taken from wine yᵗ
will bear a great deal of water to be mixt
with it. — ———————————————————

Just. Minime. sed tamen in ea frigui annos tredecim.

Car. Calcei vero quid? *Just.* Et hi quoque mecum hyemaverunt

Car. Et hos igitur, ut suspendas, attulisti? *Just.* Etiam profecto.

Car. Festiva quidem venis donaria Deo afferens.

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

SYCOPHANTA, CARIO, JUSTUS.

HEI mihi infelici (ut perii miser!)
Et ter infelici, & quater & quinquies,
Et duodecies; & millies: heu, heu!
Ita multiplici obrutus sum infortunio.

Car. Apollo Averrunce; atque Dii boni!
Quid demum mali est, quod hic homo passus est?

Syc. Annon ego misera passus sum hodie,
Qui omnia amisi quæ mihi domi erant,

Propter

ΣΧΟΛΙΑ.

853. Οὕτω πολυφόρᾳ. | Πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν ἄγοντι ἢ ποικίλα. εἰρῆ δὲ ἀπὸ τῶ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένου οἷον, ἤγουν ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κακόν. εἴρηται δὲ, ὅτι πολύφορον μὲν ἔλεγον τὸ πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον. ὀλιγόφορον δὲ, τὸ ὀλίγον, ἢ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν πολυκάρπων χωρίων, ἢ πολυανθῶν δένδρων. ἄλλως. συγκέκραμαι μεταφορικῶς, ὡς ἀπὸ οἴνου καὶ ὕδατος τὸ συγκράσεως γινομένης.

Διὰ τ' ἀεὶ τὸν τοῦτον, τ' ἐσάμβυον τυφλὸν
Πάλιν αὖθις, ἢν ἐκ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι;
Δι. Ἐγὼ χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.
Περισέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,
Ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Κα. Νὴ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν, ἀπόλυται.
Συ. Πῦ, πῦ δ', ὁ μόνος. ἅπαντας ἡμᾶς πλησίους
Ὑποχόμενος ἔστιν ποιήσειν εὐθέως,
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἅρπαξ; ὁ δ' ἦν
Πολὺ μᾶλλον ἐγὼ θέλω ἐξολωλεκώς.
Κα. Καὶ τίνα δέδρακε δῆτα ταῦτ'; Συ. Ἐμὲ τυτονί.
Κα. Ἦ γὰρ πονηρὸν ἦσθα, καὶ τοιχωρύχων.
Συ. Μὰ Δί', ἔμεινεν ἐν ὑγιὲς ὑμῖν ὀδόντος,
Κοὐκ ἐν' ὅπως σὺ ἔχητέ μου τὰ χρήματα.
Κα. Ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάμαπερ, εἰσελήλυθεν
Ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βεβλιμᾶ.

"dying with hunger" Συ.

ΣΧΟΛΙΑ.

859. Ἤπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι. | Ἀντὶ τοῦ ἐὰν τὸ δίκαιον παρῇ ἐμφανίσαι. σκόπει δὲ πάλιν, ὡς βέλτιον ἦσαν τὴν ἐν δικαστηρίοις πρίσιν.

862. Εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος. | Κόμμα, εἶδος φαύλου νομίσματος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν φαύλου συνήματος, πονηροῦ κόμματος εἶπεν. ἐπειδὴ καὶ τοῦτο πλέκτου ὁ λόγος, εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χειθήλων νομισμάτων. ἦν γὰρ τὸ ὀλίγον μέρος ἔχον χρυσὸν, πλείονα δὲ χαλκόν. ἐπεσημήνατο δὲ τὴν λέξιν συνήθως τὸ χ. ἐπειδὴ μὴ ἐπὶ νομισμάτων τὸ κόμμα εἴρηκεν. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἐξολωλεκώς.

872. Ὡς

"this upstart Deity."

Propter hunc Deum; qui cæcus futurus eſt
Rurſus denuò, niſi deficiant omnia jura?

Juſt. Ego propemodum rem tenere mihi videor.
Accedit enim huc quidam fortunâ iniquâ preſſus;
Videtur autem eſſe homo malæ notæ.

Car. Profecto igitur meritò cum illo agitur, ſi pereat.

Syc. Ubi, ubi ille eſt qui ſolum ſe nos omnes divites
Pollicitus eſt redditurum derepentè,
Si rurſus viſum recuperaret denuo? Ille autem
Multo magis nonnullos noſtrûm deperdidit.

Car. At quemnam iſto tractavit modo? *Syc.* Ipſum me.

Car. Nempe tu ſceleſtus eras & parietum perfoſſor.

Syc. Non per Jovem: neque ſani tamen quicquam ad quenquam veſtri pertinet.
Neque eſt ut pecuniam meam non habeatis.

Car. Ut feroci vultu (proh magna Ceres!) ingreſſus eſt
Hic ſycophanta? Manifeſtum eſt, ipſum fame premi.

Syc.

ΣΧΟΛΙΑ.

872. Ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάμματερ. | Σεσοβημμένος. καταμωκώμενοι δὲ τῶν Δωριέων τὸ ὦ Δάμματερ λέγουσιν. ὁ δὲ νῦς, πῶς ὑπερμέγα φρονῶν καθ' ἡμῶν εἰσῆλθεν.

873. Ὁ συκοφάντης. | Οὐ δικαίως τέτρωμα ἐν τοῖσι μοχθηροῖσιν ἐστὶ κείμενον, εἰδὴ γὰρ ὅς τις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνὴρ τὰ σῦκα προσιθέντα δηλῶν τὸν τρόπον νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προσιθεὶς, ἀπορεῖν πεποίηκε ἀφ' οὗτινος τῶνδ' ἕνεκα ἔχει ὁ συκοφάντης. ἕνεκα καλοῦνται οἱ ἐπηρεάζοντες, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. τὸ παλαιὸν ἀπερημένον ἦν σῦκα ἐξάγειν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, καὶ φυτὰ κατ' ἀρχὰς θαυμαζόμενα. τοὺς σμικρῶς ἐν διεξοδεύοντας τὸ τοιοῦτον, ἕνεκα ὀνομασθῆναι λέγουσιν

Συ. Σὺ μὲ εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, ὦδε ἀν φθάνοις.

Ἐπὶ τῷ τροχῷ γὰρ δεῖ σ' ὧδε ἑρεβλισμένον
Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Κα. Οἴμοι τάλας σύ.
Δι. Νὴ τὸν Δία γε σωτῆρα, πολλῷ γ' ἄξιος.
Ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς ἔδοξ', ὅτι
Τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
Συ. Οἴμοι τάλας. μῶν, ἢ σὺ μετέχων, κατα-γελᾷς;
Ἐπεὶ πόθεν δοιμάτιον εἴληφας τοδί;
Ἔχθες δ' ἐχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
Δι. Οὐδὲν θαυμάζω σε. φορῶ γὰρ πεπαμένος
Τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου, δεαχμῆς.
Κα. Ἀλλ' ὦδε ἔνεστι συκοφάντου δήματος.
Συ. Ἆρ' ἐκ ὕδατος πολλὴ ταῦτ' ὄξει; σκώπτε-τον;
Ὅτι

λόγους λαβὼ ἡ ἐπῳδή. παραχρῆν ὖν ἢ τοῖς ἐπωδοῖς μάτλω ἐγκαλῦπτι τ' ὀνομάσαντα ἅμα ἢ ᾧ φαίνῃ τὸ ἐγκαλεῖν. ἢ εἰς δίκλω εἰσάγῃ δηλῶντ@. ὅτι δὲ ἀπὸ τύτων γέγονεν, ὦν τ' δῆλον. συκοφάντας γὰρ τὺς φιλεγκλήμονας ἢ συκοβίους, ἢ συκωρύς, ἢ συκολόγους, ἢ φιλοσύκους, ἢ συκώδεις, ἢ συκόπαιδας ἴσως ἀπὸ ᾧ πάντας ἐγκλήματα ἐφέλκεται.

Βυλιμιᾶ. | Παν λιμώττῃ, ἢ πῆνα λίαν, ἀπὸ ᾧ βυ ἐπιῤῥήματος ἅπερ ἐπιτάσιός ἐςι δηλωτικόν, ἀντὶ ᾧ λίαν. ὥσπερ ἢ ἐν τῷ βύπρᾳ. μεγάλη πίνα, ἢ βυγάϊ@. ἢ βύγλωσσ@. τινὲς δὲ εἰδ@ νέστ φασίν, ἐν ᾗ πολλὰ ἐσθίοντες, ὑ πληρῦνται. τ' γὰρ συκοφαντᾶν τοιῦτ@ ὁ τρόπ@. Γαλλινὸς δὲ ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς, καταπλασις δυσώδεις ἀπὸ τ' ἔξωθεν ψύξεως ὁ βύλιμ@, ἀρξάμεν@ μὲ ἀπὸ πίνης, ἐπὶτι δὲ ἔχων αὐτὴν σιωῦσαν.

874. Σὺ μὲν εἰς ἀγοράν. | Τῦτο πρὸς τ' θεράποντα, τὸ δὲ ὦδε ἐν φθάνοις, ἀντὶ ᾧ ὧδε ἐν πίρας χοίνιξ τῶν κακῶν.

875. Ἐπὶ

"you that are equaley criminal".

Eudamus was a Naturalist who made wonderful rings, that by a secret quality protected people from the bite of mad Dogs. ——————
vid. Schol.

Syc. Tu quidem, ~~quo minùs~~ nunquam efficies quin ad forum ſtatim eas, ~~non effugies.~~

Ad rotam enim ibi te conſtrictum oportet
Fateri, quæ per fraudem ſurripuiſti. *Car.* Tute interim plora.

Juſt. Per Jovem profectò ſervatorem, plurimi æſtimandus
Inter Græcos omnes eſt Deus hicce,
Siquidem ſycophantas malos malè deperdet.

Syc. Heu me miſerum! num & tu quoque, qui particeps es, derides?
Nam unde pallium hocce habuiſti?
Heri enim te vidi tritam geſtantem lacernam.

Juſt. Te nihili pendo; geſto enim emptum
Ab Eudamo huncce annulum drachmâ.

Car. At non valet contra ſycophantæ morſum.

Syc. Annon contumelia maxima hæc ſunt? me ludos facitis.

Quid

875. Ἐπὶ ϝ τροχῦ. | Τροχός τις ἦν ἐν ᾧ δισμύμβοι οἱ οἰκέται, ὑπολάζοντο. τοῦτο δὲ λέγ ὁ ἄδικ πρὸς τ θεράποντα.

883. Οὐδὲν προτιμῶ συ. | Οὐ φροντίζω συ. εἴρηται δὲ τὸ προτιμᾶν ἐπὶ ϝ λόγου ἔχν καὶ ἐπισρέφειν· λέγ ὅν, ὃ φοβεῖμαί σε ἔχων φυσικὸν δακτύλιον. δακτύλιον δὲ τ λιγόμεν φαρμακίτιν. Εὔπολις Βάπταις μέμνηται. ὁ δ' Εὔδαμ φαρμακοπώλης καὶ ἀνψίας ἢ χρυσοπώλης, τετελεσμένους δακτυλίους πωλῶν. φιλόσοφ δὲ ἦν ὕτ ὁ Εὔδαμ φυσικοὺς δακτυλίους ποιῶν πρὸς δαίμονα καὶ ὄφις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐθεράπευον γὰρ τοὺς ὀφιοδήκτους. μᾶλλον δὲ τὴν ἀρχὴν οὐκ εἰδὼς ὑπ' ὄφεων δάκνεται.

884. Τὸν δακτύλιον τονδί. | Ἀλεξητήριον τ δηλητηρίων δίκτυσιν αὐτῷ καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦσι φαρμακίτιν, πρὸς ὃ θεράπων. Κἂν ἔχῃς φαρμακίτιν δακτύλιον, ἀλλ' ὅ πρὸς δῆγμα συκοφάντ, ὡς τοῦτον χέρονα ὄντων καὶ θηρίων, πρὸς ἃ ὁ δακτύλι πεποίηται, ἀλλ' οὐκ ἰχύϊ φησὶν ὕτ ὁ δακτύ-

λιος

Ὅτι ἦ ποσεῖτον ἀνθοῖδ' ἐκ εἰρήκατον.
Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰ ἀνθοῖδ' ἐσὸν ὄδενί.
Κα. Μὰ τὸν Δί', ἔκεν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
Συ. Ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰ, ναὶ μὰ Δία, δειπνήσεσθον.
Δι. Ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μὴ τῶ μαρτυρῇ,
Διαῤῥαγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένῃ.
Συ. Ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἔξιν, ὦ μακαρώτατε,
Πολὺ χρῆμα τεμαχῶν, κὴ κρεῶν ὠπτημένων,
Τὺ, ὺ ὺ, ὺ ὺ, ὺ ὺ, ὺ ὺ, ὺ ὺ, ὺ ὺ.
Κα. Κακόδαιμον, ὀσφραίνει τί; Δι. Τῶ ψύχης γ' ἴσως,
Ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται τριβώνιον.
Συ. Ταῦτ' οὖν ἀνάγετ' ἔξιν, ὦ Ζεῦ, κὴ θεοί,
Τύτοις ὑβρίζειν εἰς ἐμέ. οἰμώζομαι,
Ὅτι χρηστὸς ὢν, κὴ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.
Δι. Σὺ φιλόπολις, κὴ χρηστός; Συ. Ὡς ἥδειός γ' ἀνήρ.

Δι.

ΣΧΟΛΙΑ.

λιθ. πρὸς τὸ δῆγμα τῶ συκοφάντυ. τῦτο δὲ ὁ ἕτερ. πρισβύτης λέγει ὁ τῶ τρίβωνα κομίσας. οἱ γὰ δύο τῶ συκοφάντω σκῴλυαρῦσι. λέγει δὲ τὸ ἦθος ὅτι ὁ τοῦ ἔστι τις ὁ τῷ δακτυλίῳ ἐπῳδὴ ἢ φάρμακον πρὸς δῆγμα τῶ συκοφάντυ. ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ θηρία πολεῖντες, ὅτι χρησιμόν τόδε πρὸς τόδε. λεγέτω, ἀλλὰ τῦτο τὸ ἄκος κὴ ἡ ἀντιπάθεια ἐδὲν ἰσχύει πρὸς δῆγμα συκοφάντυ. τὸ δὲ δῆγμα, σκληρὰ λέξις ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν εἰλημμένη. ἄκακος. μὴ λάβῃς εἰς τὸ δήγματος ἔξωθεν τὸ ἀποτριπτικὸς, ὡς εἰσηνταί τινες, ἀλλ' ἔστιν ἡ γνωμικὴ πρὸς τὸ δακτύλιος, ὅτως. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὁ δακτύλιος δήγματος συκοφάντυ. τυτέστιν, οὐκ ἔχει ἰσχὺν πρὸς τὺς συκοφάντας, ὥσπερ εἰς τὰ τῶ ὄφεως δήγματα.

889. Οὐκοῦν τῷ γε σῷ. | Ἀγαθῷ δηλονότι.

891. Ὡς

"you are doing no good". — he thinks that they are dividing what he had lost. ——

"you, and your Witness three". —

"a quantity of costly Fish, & roast meat". —

"what does the rascal keep such a smelling at?". ——

"He smells the cold wind I believe &c" ——

"for being honest, & preferring ye good of my Country". ——

Quid autem hic agatis non mihi dicitis.
Propter bonum enim hic adeſtis nullum.
Car. Non, per Jovem, propter tuum; id certò ſcias.
Syc. De meo enim, per Jovem, cœnaturi eſtis.
Juſt. Utinam, ita hoc ſit verum, tu cum teſte tuo
Diſrumparis nihilo repletus.
Syc. Negatis? at intus eſt, ô impuriſſimi,
Magna vis & piſcium & carnium aſſarum.
Hy hy, hy hy, hy hy, hy hy, hy hy, hy hy.
Car. Male feriate, nunquid odoraris? *Juſt.* Aliquid frigoris forſan,
Quoniam iſtiuſmodi amictus eſt lacernâ.
Syc. Hæccine ferenda ſunt, ô Jupiter atque Dii!
Hoſcine me contumeliâ afficere? hei mihi, ut doleo
Quòd cùm probus ſim & reipublicæ amans injuriosè tractor.
Juſt. Túne reipub. amans ac probus? *Syc.* Si quis alius.

Juſt.

ΣΧΟΛΙΑ.

891. Ὡς δὴ ἐπ' ἀληθείᾳ. | Λείπ. ὀφνεῖς.

Μετὰ Ξ μάρτυρος. | Κλήτορα γὰρ ἤγετο, ἵνα αὐτὸς εἰς δίκλεω καλέσῃ. ἄλλως. τῷ συκοφάντῃ ἔπεταί τις ὥστε μαρτυρεῖν. ὡς ἀγηοχότ@ ἂν Ξ συκοφάντε κ᾽ μάρτυρα ἵνα εἰς δίκλεω καλέσηται, τοῦτό φησι.

895. ὔ, ὔ. | Διὰ τ᾽ ψιλῶν τούτων υ δίκηυσι ὅτι χοιρείων κρεῶν ὀσμῆς ἥσθετο. ἄλλως. ὔ, ὔ, ἐπίῤῥημα θαυμαστικόν. ἢ ὀσυραινόμενος τοῦτό φησι.

896. Τῇ ψύχῃ γ᾽ ἴσως. | Ἐπεὶ τὰ ζῶα ἰσομοίρε ψύχης αἰσθανόμενα πολλάκις ὀσφραίνον).

901. Φιλόπολις. | Τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν. Ἀτλικὸν δὲ τὸ φιλόπατρις.

903. Μελαγκολᾷ?

Δι. Καὶ μὲν ὑπερωτηθεὶς ἀπόκειναί μοι. Συ. Τοτί;

Δι. Γεωργὸς εἶ; Συ. Μελαγχολᾶν μ' ὅτως οἴει;

Merchant. Δι. Ἀλλ' ἔμπορος; Συ. Ναὶ σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω.

al: στὰν τυχοι cum res ita fert. Δι. Τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; Συ. Οὐ μὰ τὴν Δία. Trade

Δι. Πῶς οὖν διέζης, ἢ πάθαν, μηδὲν ποιῶν; 905

Συ. Τῶν τ' πόλεως εἰμ' ὀπιμελητὴς πραγμάτων, ν. State

"Καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Δι. Σύ; τί μαθών; Every sub ject set in it" Συ. Βάλομαι. by what right."

Δι. Πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὃς τοιχωρύχεις "interfere in Εἴ σοι περᾶτον μηδέν, εἶτ' ἀπεχθάνει; 910 things that Συ. Οὐ γὰρ περᾶτόν, τιὼ ἐμαυτῷ μοι πόλιν do not be-Εὐεργετεῖν μ', ὥπερ καλῶς ἔδοσαν ἂν ἄλλῳ; long to you." Δι. Εὐεργετεῖν οὖν ὄζει τὸ πολυπραγμονεῖν;

Συ.

ΣΧΟΛΙΑ.

903. Μελαγχολᾶν μ' ὅτως οἴει. | Ὥσπερ οἱ μαινόμενοι τὴν ἐν τοῖς πλήθεσι διατριβὴν ἀποπαιόμενοι ἐν ἐρημίαις φέρονται, διὰ τοῦτο καὶ τὴν τῶν γεωργῶν διατριβὴν μελαγχολίαν ὠνόμασεν, ὡς ἐν ἀγρίᾳ γινομένην.

904. Σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω. | Τινὲς τῶν πολιτῶν, ἵνα καὶ χρημάτων ἦν εἰσφορὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὴν ἐμπορίαν ἐπροφασίζοντο, τὴν εἰσφορὰν βουλόμενοι φυγεῖν. ἀζήμιοι γὰρ ὅτοι διεφυλάττοντο ὡς φησιν Εὐφρόνιος, ὡς τὴν πόλιν ὠφελοῦντες πλεῖστα. διὰ τοῦτ' οὖν ἐμπορίας. διὸ καὶ ὁ συκοφάντης λέγει, ὅτι ὅταν γένηταί τις καιρὸς πολέμου, καὶ εἰσφορᾶς, ἔμπορον ἐμαυτὸν ἀποκαλῶ. ἄλλως. ὅταν φησὶν ἀνάγκη γένηται στρατεύματος, σκήπτομαι τότε ἔμπορος εἶναι. προφασίζομαι, φησὶν ὅτε πέμπομαι εἰς τὸν πόλεμον.

907. Τῶν τ' πόλεως εἰμί. | Τῶν δημοσίων πραγμάτων φροντιστής. οἷον χορηγίας, τριηραρχίας καὶ τοιούτων. ἰδίων δὲ τῶν καθ' ἕκαστον.

"D'ye think I am mad enough to be that Drudge?"

As the Country of Attica was very barren, it was supported chiefly by Commerce, and the Athenians gave great privileges to Merchants; they were excused from going to war, & exempted from Taxes, which last Indemnity made way for great abuses; there were never wanting a sort of people, who to avoid Taxes, or enlisting in ye Army, pretended to be partners with Merchants, who, for a sum of money, befriended them in these occasions: and this is what ye Informer alludes to, in his answer.

Just. Atqui ergo interrogatus reſponde mihi. *Syc.* Quid?

Just. Eſne agricola? *Syc.* Itáne me putas furore correptum?

Just. At mercator ergo? *Syc.* Imo profecto me eſſe fingo ~~pro re natâ~~. *si aliquid hinc consequar.*

Just. Quid autem? artémne aliquam didiciſti? *Syc.* Non per Jovem.

Just. Quomodo igitur, aut unde vitam toleraſti, cum nihil egeris?

Syc. Rerum urbis publicarum curator ſum,
Atque privatarum omnium. *Just.* Tune? ~~quam edoctus artem~~? *Syc.* Ita mihi lubet. *quâ de causâ.* — *quam.*

Just. Quomodo igitur probus eſſe poteris, ô parietum perfoſſor,
Si ad te nihil attinet, & ſi etiam odioſus ſis?
Syc. Annon ad me attinet de civitate meâ
Me benè mereri, ô ſtolide, quantum poſſum?

Just. Num benè mereri eſt alienis te negotiis immiſcere?

Syc.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἅπαντα. οἷον εἰ ἀδικοῖτό τις ἢ δικάζοιτο πρός τινα, αὐτὸς ἐφάντιζεν. ὅτι δὲ λέγει τὸ ἰδιωτικῶν, καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις· Ἐμοὶ γὰρ ἴδιον ἔλαχον εἰς χεῖρας μόσος.

909. Πῶς ἂν ἂν. | Ὁ νῦς. πῶς ἂν ὢν χρηστὸς σὺ, ὁ λυπούμενος καὶ ἀγανακτῶν εἰς μηδέν σοι λαμφέρον;

910. Εἰ σοι προσῆκον μηδέν. | Εἰ λαμβάνων τῶν πραγμάτων τῶν σοὶ μηδὲν λαμφερόντων ἀπεχθάνῃ τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τὸ ἐπιχειρεῖν ἀλλοτρίοις πράγμασιν. ὁ γὰρ ἀλλοτρίων προΐσάμενος μισεῖται.

912. Ὦ κέπφε. | Ὦ ἐυτελέστατε καὶ λάλε. φασὶ γὰρ τὸ κέπφον ἐυτελέστατον καὶ λάλον. ὄρνεον γὰρ ἄφρον, ὅπερ φιλεῖ ἀφρὸν θαλάττιον ἐυθέως, τοῦτο βυλόμενοι οἱ τῶν ἀλιέων παῖδες χλευάζειν. ῥίπτουσι τὸ πρῶτον πόρρωθεν ἀφρόν, εἶτα ἐγγύτατω, εἶτα φέρουσι τοῦτο ἐν ταῖς χερσίν. καὶ ὕτω κατὰ μικρὸν ἀπατῶντες, ἐυχερῶς ἀγρεύουσι τοῦτο

Συ. Τὸ μὴ οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
Καὶ μὴ ἐπιτρέπειν ποτ', ἢν τις ἁμαρτάνῃ 915
Δι. Οὐκοῦν δικαστὰς ἁπάντας ἡ πόλις
Ἄρχειν κατέστησεν. Συ. Κατηγορεῖ δέ τις;
Δι. Ὁ βελόμενος. Συ. Οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ·
Ὡς εἰς ἐμ' ἥκει τ' πόλεως τὰ πράγματα.
Δι. Νὴ Δία, ποπερόν γ' ἄρα πρηστάτου ἔχει. 920
"would it be better" Ἐκεῖνο δ' εἰ βέλτιον ἂν, ἡσυχίαν ἔχων
Ζῆν ἀργός; Συ. Ἀλλὰ πρηστάτης βίον λέγεις,
Εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
Δι. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Συ. Οὐδ', ἂν εἰ δοίης γέ μοι
Τὸν Πλοῦτον αὐτόν, καὶ τὸ Βάτταρ σίλφιον. 925
Δι. Καπάθυ ταχέως δοιμάτιον. Κα. Οὗτοσί, σοὶ λέγει. Δι.

ΣΧΟΛΙΑ.

τοῦτο ἐμπίσον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. εἴληπται ἴσως εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀνοήτων· καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος.

916. Ἐξεπίτηδες. | Ἐξ ἀνάγκης, ἢ μάτην. ὕτως Ἀττικοί. ἀργῶς καὶ μάτην. κοινότερον δέ, καὶ τὰς τοιαύτας ψιλὰς ἐπισασίας καὶ λητουργίας, ἀρχὰς ἔλεγον. καὶ τὸ βελεῦσαι, ἄρξαι. γράφει δὲ καὶ ἐν χήματι λοιφατικῷ ἔκειν. τὸ δὲ ὁ βελόμενος ἀντὶ τοῦ ὁ ἐπιμελητής, ὁ κατήγορος, ὁ προϊστάμενος.

922. Προβατίου βίου. | Μωρῶ καὶ ἀνοήτου. ἀφ' τὸ ἀφαιρεῖς τ' ἀμετρίας τῶν πραγμάτων. ἢ ὅτι τὰ πρόβατα μηδὲν ἐργαζόμενα ζῇ.

923. Διατριβή τις τῷ βίῳ. | Ἐπιτήδευμα, ἀσχόλημα, δίαιτα, ἀπαγωγή. πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν ποιεῖν τὰ πράγματα ἀφορμήν.

924. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; | Ἀντὶ τοῦ ἀναπαύσειε. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μὴ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφιέμενόν τινος πρώτου.

925. Καὶ

"and you wouldn't change your course of life?"

Syc. Atqui opem ferre latis legibus,
Neque unquam finere impunè, ſiquis peccaverit.
Juſt. Quin ergo fruſtra civitas judices,
Qui magiſtratum gerant, conſtituit. *Syc.* Quis autem reos deferet?
Juſt. Qui voluerit. *Syc.* Quin ille ipſe ego ſum.
Itaque ad me deveniunt reipublicæ negotia.
Juſt. Per Jovem, ſceleſtum admodum nacta eſt præſidem.
Annon autem iſtud malis, otio fruens
Tranquillè vivere? *Syc.* At oviculæ mihi vitam narras,
Niſi aliquod extiterit in vita negotium.
Juſt. Non ergo mutabis ſententiam? *Syc.* Non, etiamſi mihi dederis
Plutum ipſum, atque Batti ſilphium.
Juſt. Depone citò pallium. *Car.* Heus tu, tibi hoc dicit.

Juſt.

ΣΧΟΛΙΑ.

925. Καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. | Βάττος Κυρήνην ἔκτισεν ἐλθὼν ἀπὸ Θήρας τῆς κατὰ Κρήτην νήσου. ὃν τιμήσαντες Λίβυες, ἐχαρίσαντο αὐτῷ τὸ κάλλιστον τῶν λαχάνων τὸ σίλφιον, καὶ ἐν νομίσματι αὐτὸν ἐχάραξαν, τῇ μὲν βασιλείαν, τῇ δὲ σίλφιον παρὰ τῆς πόλεως δεχόμενον. ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυρηναίων πολιτείᾳ. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμφόρους καὶ ἐξόχους τιμὰς δεχομένων. ἄλλως. σίλφιον βοτάνη πολυτίμητος. ἡ δὲ αἰτία τοιαύτη ἐστί. Βάττος, ὡς Ἀριστοτέλης, ἐν Λιβύῃ Κυρήνην λεγομένην ἔκτισε κατὰ τὸ δοθέντα αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνι χρησμόν. καὶ οἱ πολῖται οἱ Κυρηναῖοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας βουλόμενοι χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν εἰκόνα, ὡς δέ τινες, δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν πρεσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κλάδος καὶ ὁ ὀπὸς, καὶ ἁπλῶς τὸ πᾶν αὐτοῦ, πολλῆς τιμῆς ἄξιόν ἐστιν. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται δὲ ἔθνος Λιβύης εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου, ὡς φησιν Ἀλιξανδρίδης.

Δι. Ἔπειθ' ὑπολύσαι Καρ. Πάντα ταῦτα σοὶ λέγω.

Συ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἐμ' ὑμῶν ἀνθρωπος,

he alludes to w^t was said before. v. 918. Ὁ βαλόμενος. Κα. Οὐκοῦν ἐκεῖνος εἶμ' ἐγώ· Συ. Οἴμοι τάλας. ἀπολλύμαι μὲν ἡμέραν. 930
Κα. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς πάλλόπεια πράττων ἐλθεῖν.
Συ. Ὁρᾷς ἃ ποιεῖς; ταυτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Κα. Ἀλλ' οἴχεθ' φεύγων ὃν ἦλθε μάρτυρα.
Συ. Οἴμοι προειλήμμαι μονός. Κα. Νυνὶ βοᾷς;
Συ. Οἴμοι μάλ' αὖθις. Κα. Δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον, 935
Ἵν' ἀμφιέσω σ' συκοφάντην τινά.
Δι. Μὴ δῆτ', ἐᾶσον γάρ με τὸν Πλούτου πάλαι.
Κα. Ἔπειτα πῶς κάλλιον ἀναπεισόμεθα,
Ἢ πρὸς πονηρὸν ἄνδρα, κἀποικοῦντα
Πλοῦτον ὃ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει. 940
Δι. Τοῖς δ' ἐμβάδίοις τί χρήσεταί τις; εἰπέ μοι.
Κα. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
Ὥσπερ κοτύλῃ προσπατταλεύσω τινά.

μετὰ Συ.

ΣΧΟΛΙΑ.

929. Οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμι ἐγώ. | Ἐκεῖνός εἰμι ἐγώ φησιν ὁ μέλλων σοι προσελθεῖν. τοῦτο ὁ θεράπων ὑποσκώπτων λέγει. ἅμα δὲ καὶ μιμεῖται τὰ παρ' αὐτῷ ἄνω εἰρημένα. οὐ ὅσα δὲ λέγουσιν, ἀπέδωσεν.

930. Μεθ' ἡμέραν. | Ἀντὶ τοῦ ὀψέ. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. μεθ' ἡμέραν γὰρ φασιν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ.

937. Ἱμὰν

Lyc: "accedat ad me si vult, uter vestrum me palli
et calceis spoliare audet."
Car: "Quis audax ille ego sum". ———

"in broad day." —

"I call that Man to witness against you". — (meaning the Evidence he brought w. th
him.) ———

Just. Deinde calceos solve. *Car.* Hæc omnia tibi dicit.

Syc. Atqui accedat huc ad me vestrûm aliquis, Cui lubet. *Car.* Quin ergo is ego sum.

Syc. Hei mihi misero! spolior interdiu.

Car. Nempe tu velis aliena negotia curando victum quærere.

Syc. Viden' quæ facis? horum ego testem dabo.

Car. At ille fugam arripuit, quem adduxisti testem.

Syc. Hei mihi, solus sum relictus. *Car.* Clamitas tandem?

Syc. Hei mihi, iterum sanè. *Car.* Cedo mihi lacernam,
Ut illâ sycophantam huncce induam.

Just. Minimè sanè; dudum enim Pluto sacra est.

Car. Ubi igitur commodiùs suspendetur,
Quàm super hominem nequam & parietum perfossorem?
Plutum autem exornare vestibus honestis decet.

Just. At calceamenta cuinam usui dare quis poterit, cedo?

Car. Hæc etiam in frontem, quam celerrimè
Tanquam perticæ oleastrinæ huic ipsi homini affigam.

Syc.

ΣΧΟΛΙΑ.

937. Ἱερὸν γάρ ἐστιν. | Ἱερὸν λέγουσι πᾶν ἀνατιθέμενον τοῖς θεοῖς.

943. Ὥσπερ κοτίνῳ προσπαταλαίνουσιν. | Ὅτι ἐπὶ τῶν κοτίνων καὶ ἄλλων δένδρων πανταχοῦ οἱ τοῖς ἱεροῖς προσπαταλαίνουσι τὰ ἀναθήματα. ἄλλως. εἰώθασι τοῖς δένδροις κῶλα καὶ κρανία προσπαταλαίνειν πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας οἱ γεωργοὶ πρὸς τὸ μὴ ξηρανθῆναι αὐτά. ἄλλως. ἔθος ἦν τὰς θηρώντάς τινα ἄγραν, μέρος τὶ τῆς θηρωμένης κεφαλὴν ἢ πόδα προσηλοῦν παστάλῳ ἐπί τινος δένδρου εἰς αὐτὴν τὴν ὕλαν, πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος.

Συ. Ἀπειμι. γινώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
yoke-mate Ὑμῶν. ἐὰν δ' σύζυγον λάβω τινὰ
Καὶ σύκινον, τ' ἰσχυρὸν τοῦτον θεὸν
Ἐγὼ ποιήσω τήμερον δῆναι δίκην
Ὅτι κωταλύει σφᾶς, εἰς ὧν μόνος,
Τὴν δημοκρατίαν, ὅτε τὴν βυλὴν πιθὼν
Τὴν τ' πολιτῶν, ὅτε τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. Καὶ μὴν, ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
Ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
Ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς, θέρυ·
Κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν φάσιν ταύτην ποτέ.
Κα. Ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν, λαβὼν
Τῶν ὀρχιπέδων, ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνώσεται
Ὅτ' ἐς ἐκεῖνα τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Νὴ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσδόξῃ τ Θεόν.

ΔΡΑ-

ΣΧΟΛΙΑ.

946. Καὶ σύκινον. | Ἴσον τῷ ἀσθενέστατον. τὸ γὰρ ξύλον τ συκῆς ἀσθενὲς καὶ χαῦνον. ὅθεν καὶ συκίνη ἐπικυρία ἀντὶ τ ἀσθενοῦς καὶ ἀναφίλης. ἢ σύκινον τ συκοφάντην κεκαλυμμένως λέγει ἀπὸ τ συκῆς χηματίσας τὸ ὄνομα.

949. Οὔτε τὴν βυλὴν πιθών. | Ἀντὶ τ πείσας. ὅσα δὲ τῇ βυλῇ δόξῃ, ταῦτα ἐπὶ τ δήμου ἀναφέρει. καὶ ὁπ τ ἐναντίου, τὰ ὑπὸ τ δήμου ψηφιζόμενα ὑπὸ τ βυλῆς κυροῦται.

951. Ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν. | Ἀντὶ τ ἐπειδὴ ἐγένου κατ' ἐμὲ ὅτε ἤμελε πίνης. λόγως δὲ συκοφάντου μιμεῖται.

953. Κορυφαῖος.

Syc. Abeo. Sentio enim me viribus inferiorem multò esse
Vobis: at si socium mihi sumpsero quempiam
Et siculnum, potentem hunc Deum
Ego hodie efficiam pœnas dare:
Quoniam manifestò dissolvit ipse, unus tantùm cum sit,
Totam rempublicam, nec impetratâ veniâ à senatu
Civium, nec concione plebis.

Just. Quandoquidem igitur armaturam meam
Geris, in balneum procurre,
Atque ibi, primo loco à te occupato, calefias,
Namque ego tenui hanc olim stationem.

Car. At balneator foras ipsum extrahet prehensum
Testibus, ubi enim ipsum viderit, intelliget
Ipsum esse malæ illius notæ.
Nos autem eamus intrò, ut vota Deo peragas.

ACTUS

ΣΧΟΛΙΑ.

953. Κορυφαῖος. | Ἐπίτα ἀφείσατο ἀφὲι τὸ πῦρ, ὥσπερ χορὸς ἐν τοῖς βαλανείοις. ὁὐκ ἐξὸν δὲ ξένον χορεύειν ἐν τῷ ἀσικῷ χορῷ. παρὰ τοῦτο πέπαιχεν. ἐν δὲ τῷ λιμαίῳ ἐξὸν. ἐπεὶ κ᾽ μέτοικοι ἐχορήγουν. κορυφαῖος δ᾽ ὁ ἐν βελῇ πρῶτος. τὸ δὲ θέρμ. ἀντὶ τοῦ θερμάνθητι. ὥσπερ ἀνδριὰς ἐπὶ κιφαλήν.

955. Ἀλλ᾽ ὁ βαλανεύς. | Λέγουσιν ὅτι οἱ πολλοὶ ἐλαττοῦσι τὸν ἀέρα τῶν λυτρῶν, εἰς ἑαυτὸς αὐτὸν ἕλκοντες.

957. Τῷ πονηρῷ κόμματος. | Ὡς ἐπὶ νομίσματος εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων τῶν φαύλως ἀφικομμένων.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΓΡΑΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ἆρ', ὦ φίλοι γέροντες, ὅπῃ τἰῶ οἰκίαν
Ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
Ἢ δι' ὁδοῦ τιν' ἁμαρτήκαμεν;
Χο. Ἀλλ' ἴθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφίγμεθα,
Ὦ μειρακίσκη, πωπύζουσι γὰρ ὡρικῶς.
Γρ. Φέρε νυῦν ἐγὼ τὴν ἔνδοθι καλέσω τινά;
Χρ. Μὴ δῆτ', ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
Ἀλλ' ὅτι μάλις ἐλήλυθας, λέγειν ἐχρῆν.
Γρ. Πέπονθα δεινὰ, κἀπαφώνομαι, ὦ φίλτατε.
Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
Ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸ βίον.
Χρ. Τί δ' ἔστιν; ἦπου κἀσυκοφάντευσα
Ἐν ταῖς γυναιξὶν ἢ σύ; Γρ. Μὰ Δί' ἔγωγέ γε.
Χρ. Ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γραμμάτι;
Γρ.

"may I call to any of the people in the House"

ΣΧΟΛΙΑ.

959. Ἆρ', ὦ φίλοι γέροντες. | Κωμικὸς ἴαμβος. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι πδ. ὧν τελευταῖος· Στέφανός γέ τοι κἀδ' ἔχων πορεύεται, ἐπὶ τῷ τέλει κωμικὸς, ἄλλως. ἆρ' ὦ φίλοι γέροντες, γραῦς ἐστί τις, ἥτις πρώην ἐμισθώσατο νεανίσκον δίκαιον, ἐπὶ τῷ γαμεῖν αὐτήν. ὅτε δὴ πλουτήσας νῦν ὡς δίκαιος, εἰᾶσιν αὐτήν, διὸ καταδοᾷ τοῦ Πλούτου.

963. Ὦ μειρακίσκη. | Προσπαίζουσι τῇ πρεσβύτιδι οἱ γέροντες, κἀμειρακίσκιλλον μέν, ἀλλὰ τὸ τεθρυμμένον τοῦ ὡραϊσμοῦ, ὡρικῶς δὲ ἢ ὑπερβατῶς, ἢ κατὰ καιρόν.

970. Τί δ' ἐστίν; ἦπου κἀσὺ συκοφάντρια. | Ἐπειδὴ εἶδε τὰς πομπὰς τῶν ἀνδρῶν ἀτυχήσαντας βλέψαντος τοῦ Πλούτου φησίν. ἆρα κἀ

"Pray, Old Gentlemen, am I going right to yᵉ Lodgings of this new Deity, or have I entirely mistaken my way?"

"You have asked in good time, Young Lady, for you are just at the very Door."

"O Sir, I have suffer'd greivously, beyond all bounds".

"What then, are you a the Informer, have you employed yourself among the women in that fine busindss?"

"But are'nt you one of those sociable Ladies that cast Lots over yᵉ cups, who shall be Queen of the Company?

ACTUS QUARTI SCENA QUARTA.

ANUS, CHORUS, CHREMYLUS.

NUmnam, ô chari ſenes, ad domum
Devenimus planè hujus novi Dei,
An à viâ prorſus aberravimus?
Cho. Scias igitur ad ipſas fores te perveniſſe,
O adoleſcentula: in tempore enim rogas.
An. Age jam, numquem domeſticorum evocabo?
Chr. Nequaquam, ego enim ipſe egreſſus ſum.
At quamobrem præcipuè veneris eloqui oportebat.
An. Gravia atque iniqua mihi acciderunt, ô chariſſime.
Ex quo enim Deus hic videre cœpit,
Minimè vitalem eſſe mihi reddidit vitam.
Chr. Quid hoc rei eſt? num & tu ſycophantria
Inter mulieres fuiſti? *An.* Non ego per Jovem.
Chr. Sed annon ſorte ductâ per literas potâſti?

An.

ΣΧΟΛΙΑ.

καὶ σὺ ἐν ταῖς γυναιξὶ ποτὲ εἶ. ὥσπερ δὲ παιδοκέυτρια, ἕτω καὶ συκοφάντρια.

972. Ἀλλ' ἐ λαχοῦσ' ἔτινες. | Παρ' ὑπόνοιαν, ἀντὶ τοῦ ἐδίκαζες, ὅτι οἱ κατὰ γράμματα ἐκληροῦντο, πρείρηται. ἐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐβούλευοντο ἔτοι τῷ πρὸ τέτε ἔτι ἀρξάμενοι. φησὶ γὰρ ὁ Φιλόχορος, ἐπὶ Γλαυκίππε, καὶ ἡ βελὴ καὶ τὸ γράμμα τότε πρῶτον ἐκυρώθη. καὶ ἔτι νῦν ὄμνυσιν ἀπ' ἐκείνε καθεδοῦαι ἐν τῷ γραμματείῳ ᾧ ἂν λάχωσι. τοῦτο δὲ ἀφ' ἑτέρε ἐστὶν ἐριμωεῦσαι. Ἀθηναῖοι γὰρ ἀπὸ τ φυλῶν ἐποίεν τὰς δικαστὰς κατὰ τὰ γράμματα, οἷον ἡ πρώτη τὸ α ἔχε σημεῖον. καὶ ἡ δευτέρα τὸ β καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως ἕως ᾗ κ. δέκα γὰρ ἦσαν φυλῶν, δέκα ἐγράφοντο δικασταί.

Γρ. Σκώπτεις, ἐγὼ δ' ἡ καταικίνισμαι δειλάκρα.
Χρ. Οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸ κνισμόν τινα;
Γρ. Ἀκουέτω. ἦν δή μοι τι μειράκιον φίλον,
Πενιχρὸν μέν, ἄλλως δ' εὐπρεπὲς τὸ πρόσωπον, καὶ καλόν,
Καὶ χρηστόν. εἰ γάρ τις δεηθείη ἐγώ,
Ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι, κἀκαλῶς,
Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν.
Χρ. Τί δ' ἦν ὅτι σε μᾶλλις ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
Γρ. Οὐ πολλά, (καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἠγωνίστο.)
Ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ἤτησ' εἴκοσιν.
Εἰς ἱμάτιόν γ'· ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
Καὶ τῇ ἀδελφῇ ἀγοράσαι χιτώνιον
Ἐκέλευσεν ἄν, τῇ μητρί τε δοιματίδιον.
Πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
Χρ. Οὐ πολλὰ τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, ταῦτά γε
Εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ἠγωνίστο.
Γρ. Καὶ ταῦτα τοίνυν, οὐχ ἕνεκεν μιαρτίας
Αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας ἕνεκα.
Ἵνα τίμιον ἱμάτιον φορῶν μεμνῆτο μου.
Χρ. Λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομώτατα.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὁ ὢν λαχὼν τὸ α πρῶτον ἰδίκαζε καὶ ἄλλαι ὁμοίως. ἐν τῷ γράμματι ὢν εἶπεν, ὡς ἐπὶ τῶν ῥητόρων. οἱ γὰρ λαχόντες μόνον ῥητορεύουσι. λέγει ὢν ὅτι, ἆρα ὁ κλῆρός σε οὐκ ἀπῆλθεν. ἄλλως, ἐκλήρουν γὰρ πρὸς τὸ γράμμα καὶ ἦτας ἰδίκαζον. τάχα ὢν σύ φησι λαχοῦσα οὐκ ἰδίκαζες, ἔπινες ὑ, παίζων πρὸς τὸ τῶν γυναικῶν φῦλον. ἐρωτηματικῶς ὢν ἐκδὴ ὑ καὶ γέροντές εἰσιν οἱ δικάζοντες, διὸ εἶπε πρὸς τὴν γραῦν, ἀλλ' ὃ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι.

974. Τὸν κνισμὸν τίνα. | Ἀντὶ τοῦ καταικνισμόν. ἐπίτηδες ὑ καπρῶσαι σκώπτει τὴν γραῦν. ἄλλως. κνισμός ἐστι κυρίως ἡ πρὸς τὴν

"You banter me. — my uneasinoss is occasi-
oni'd by a passion of a very different kind".

"with the best grace imaginable, and, for
my part, I granted him ale that he desir'd"
(pointing to herself.)

("he was a person of the strictest honour;
modest beyond all bounds, even to excess)"

"The things that you mention are indeed
but trifles, but it is easy to see that he
had a great respect for you"

"That by wearing these tokens of mine
about him, he might think of me the
oftner".

An. Ludis me, ego vero amore vellicabar misera.
Chr. Quin dicas ergo statim quo amore.
An. Audi sis. Erat mihi quidam adolescentulus amicus,
Pauper quidem, alioqui formoso vultu, & honestus
Ac probus; siquâ enim re ego opus haberem,
Omnia mihi eleganter effecta dedit ac perbellè.
Ego autem ipsi omnia hæc suppeditabam.
Chr. Quid autem erat quod à te potissimum petebat continuò?
An. Haud multa (nam supra modum me reverebatur)
At argenti drachmas forsan petebat viginti,
Ad parandum pallium; octo autem forsan ad calceamenta:
Atque sororibus ut emerem vestem,
Voluit forsan alias, atque matri palliolum:
Triticique forsan opus habuit medimnis quatuor.
Chr. Haud multa quidem per Apollinem hæc sunt quæ
Enumerâsti. at palam est, ipsum te reveritum fuisse.
An. Atqui hæc sanè se non propter libidinem
A me petere aiebat, sed amoris causâ,
Quo pallium gestans meum, meminisset mei.
Chr. Hominem narras te depereuntem supra omnem modum.
An.

ΣΧΟΛΙΑ.

τὴν μίξιν βακχεία καὶ πύρωσις. ἐνταῦθα δὲ κατακέκνισμαι, ἀντὶ δὲ ἐπὶ ἔρωτος πάσχω.

981. Ἐκνομίως. | Ἀντὶ δὲ ὑπερφυῶς, ὑπερβαλλόντως, μεγάλως. κυρίως δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ νενομισμένον.

989. Οὐχ ἕνεκεν μισητίας. | Πορνείας. οἱονεὶ μισογητίας. παρὰ τὸ μίσγεσθαι. καὶ ἐν τούτοις μισητίαν φησὶ, τὸ εἰς τὰς σίτησεις ἐνεπίφορον, οὐχ ἕνεκα φησὶ δὲ ὑπηρετεῖν μοι τῇ ἀσελγείᾳ.

995. Τυτονί.

Γρ. Ἀλλ' οὐχὶ νεωί γ' ὁ βδελυρὸς τὴν νῦν ἔχει,
Τὸν αὐτόν. ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
Ἐμοῦ γὰρ αὐτοῦ, τὴν πλακοῦντα τυτονὶς 995
Καὶ πάλλα, ταῦτ' ἐπὶ τοῦ πίνακος, τραγήματα
Ἑπόντα, πεμφάσης, ἀναπεσόντος δ' ὅτι
Εἰς ἑαυτὸν ἥξοιμι—Χρ. Τί σ' ἔδρασ', εἰπέ μοι.
Γρ. Ἀμητά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τυτονί,
Ἐφ' ᾧτ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι, 1000
Καὶ φησὶ δὴ τούτοις, εἶπεν, ἀποπέμπων, ὅτι
Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
Χρ. Δῆλον, ὅτι τοὺς τρόπους τὶς ἦν μοχθηρός ἦν,
Ἕως ἔπινεν πλουτῶν, οὐκ ἐν ἡδέσθαι φακῇ,
Πρότερον δ', ὡς τὰ πένητος, ἅπαντα κατήσθιεν. 1005
Γρ. Καὶ μὴν προτῆ γ', ἐσημέρᾳ, νὴ τὼ θεώ,
Ἐπὶ τὴν ὄψιν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν.
Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

995. Τυτονί. | Εἰκότως εἶπε τυτονί. ἔφερε γὰρ ἐν ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις μὲν αὐτὴν ἐκείνην, καὶ δίσκας δὲ αὐτὴν, ἀλλ' ἀποπέμψαι πάλιν αὐτῇ.

999. Ἀμητά τε προσέπεμψεν. | Εἰδὼς πλακοῦντος γαλακτώδους. ἢ μόνον ὅτι ἐδύνατο τὰ θύρα μου, ἀλλὰ καὶ οἰκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακοῦντιον, ὡς ἂν λέγων, μηκέτι ἐκεῖσε παρῆσαι.

1002. Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. | Τινὲς φασιν, ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις, ἰσχυρότατοι ἦσαν οἱ Μιλήσιοι. καὶ ὅπου προσετίθεντο, πάντας ἐνίκων. Πολυκράτης ὢν ὁ Σάμιος συγκροτῶν πρός τινα πόλεμον, ἠθέλησε λαβεῖν αὐτοὺς εἰς συμμαχίαν καὶ εἰς τὸ μαντεῖον ἀπῆλθεν ἐρωτήσων περὶ τούτου. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν, πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. ἄλλως, περὶ τῆς παροιμίας ταύτης Δάμων ἕτω φησί. τῶν Καρῶν περὶ τὸν πόλεμον πρὸς τοὺς Ἀμβρακιώτας βουλευσαμένων, ἀλκιμωτάτους ὄντας τῶν ἐν πολέμῳ γιγνόντων, τίνας χρὴ ποιεῖσθαι συμμάχους, οἱ μὲν τοὺς Μιλησίους ἠγοῦντο δεῖν παρακαλεῖν, καὶ γὰρ εὐημέρουν τότε μάλιστα τῶν περιοίκων καὶ διὰ τὸ γιγνιᾶν τῇ Καρίᾳ τὴν τούτων χώραν, οἱ δὲ διαλύσασθαι

πρὸς

"But, alas! the perfidious wretch does not retain the same disposition, he is now quite alter'd." —

"and intimated to him that I would call upon him in the Evening". —

The Milesians were once yᵉ most powerfull & formidable people of all Caria, they had maintain'd many wars, & had sent forth numerous Colonies to the Propontis, & over all the Euxine Sea; but Darius having gain'd a great victory over them, they grew afterwards so different from yᵉ first character, yᵉ yᵉ proverb produced by Aristophanes, was made on them, and applied to mark all great changes. —

An. At non jam execrandus iſte animum retinet
Eundem: ſed longè prorſus ~~aliò tranſtulit~~. *a priſtinâ monte*
Cùm ego enim illi placentam hanc, *dejecſit* 995 *v. ſupra*
Atque cætera bellaria ſuper patinam *v. 365.*
Poſita mitterem, ſimulque ſubindicarem
Me veſperi venturam. — *Chr.* Quid tibi fecit, dic mihi.
An. Placentam ſimul hanc ad me remiſit,
Ideò, ne illuc unquam rurſus irem. 1000
Atque præterea dixit, cum remiſit, quòd
Olim ſtrenui fuere Mileſii.
Chr. Palam eſt ipſum fuiſſe hominem moribus haud inconcinnis.
Deinceps diteſcens non delectatur amplius lente.
Pridem tamen quævis ob paupertatem devoravit. 1005
An. Et ſane antehac quotidie, per Deos,
Ad januam adventitabat perpetuò meam.
Chr.

ΣΧΟΛΙΑ.

πρὸς τὰς Πέρσας στωτεβάλλουσιν, τὴν τύτων ἀρχὴν μεγίστων γεγονέναι φάσκοντες, ϗ πάντων ἀλκιμωτάτυς εἶναι, κρατῦντας τ' Ἀσίας. ἐδόξεν ἔν τοῖς Καρσὶν ἐρωτῆσαι τ' Ἀπόλλωνα, τ δὲ θεὸν ἀπεκρίναλο, πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. ϗ δὲ χρησμὸς ἀφεδοθὲν εἰς τὰς Ἀσιατίδας πόλις, οἱ μὲν Μιλήσιοι τὴν προφῆτιν αἰτιασάμενοι διεφθάρθαι χρήμασιν ὑπὸ τ μηδιζόντων, παυδημεὶ τοῖς Καρσὶ βοηθήσαντες ϗ τοῖς Πέρσαις μετ' ἀκείνων συμβαλόντες, ἡττον πάντες ἀπέθανον. τ δὲ χρησμὸν ἀφὶ τὴν ἀλήθειαν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν, ἄλλως. ἰσχυροὶ ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι ὡς Ἀνακρέων. πολεμωμένης δὲ Κύρας ὑπὸ Δαρείυ ϗ Ὑστάσπυ, τῦτον λαοῖσιν τ χρησμὸν, πιθανωμένης εἰ προσλάβοιεν συμμάχυς Μιλησίυς. ὁ δὲ νῆς ϗ λεγομένυ τοιῦτο. ἀντὶ ϗ πάλαι σωφὸν σοι, νῦν δὲ ἄ. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τ πρότερον μὲν εὐδαιμονούντων, νῦν δὲ ἀτυχούντων.

1004. Ἥδεται φακῇ. | Εἰκότως παρδκάζει φακῇ τὴν γραῦν, ἀφ' τε τὸ ϗ ὀσπρίυ χαῦνον. τοιαῦται γὰ ϗ αἱ γραῖς. ϗ διὰ τὸ ἐοικέναι φακῆν τὰς γραῦς σὺν ἐχέσας ὀδόντας.

1011. Νιτάριον

Χρ. Ἐῶ' ἐπφορέαν. Γρ. Μὰ Δί', ἀλλὰ ϛ φωνῆς μόνον
Ἥρων ἀκῦσαι. Χρ. Τῦ λαβεῖν μὴ οὐ χαίρειν.
Γρ. Καὶ νὴ Δί', εἰ λυπυμβύλιν γ' αἴσθοιτό με,
Νιτάριον ἂν ϗ βάτιν ἐφενδρίζετο. 1011
Χρ. Ἔπειτ' ἴσω ἤτησεν ἂν σ' ταῦδήματα.
Γρ. Μυσηρίοις ϗ τοῖς μεγάλοις ὀχυμβύλιν
Ἐπὶ τ ἀμάξης, ὅτι παρσέβλεψέν μέ τις,
Ἐτυπτόμην διὰ τῦτ' ὅλην τὴν ἡμέραν. 1015
Οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
Χρ. Μόνος γὰρ ἦλθ', ὡς ἔοικεν, ἑαλίων.
Γρ. Καὶ τὰς γε χεῖρας, παγκάλως ἔχειν μοι
ἔρη.
Χρ. Ὅπως τοιγαροῦν γε δεαχμὰς εἰκοσιν.
Γρ. Ὄζειν τε τ χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου. 1020
Χρ. Εἰ θάπον ἐσέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
Γρ. Τὸ βλέμμα δ' ὡς ἔχιμι μελανὸν ϗ καλόν.
Χρ. Οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος. ἀλλ' ἠπίσατο
Γραὸς καταφρύσης τἀφρόδια κατιδεῖν.
Γρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

1011. Νιτάριον ἂν ϗ βάτιον. | Σύμμαχός φησι, Νίταρος πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ. ὀνειδιζόμενος ἐν τοῖς ἑξῆς δράμασι ϗ βάτος. ϗ τὰς μικρὰς δὲ θηλείας. Βατύλλους ἔλεγον, ϗ Θεοπόμπυ δράμα ἐστὶ Βατύλλη. τινὲς δὲ νιτάριον ϗ βάτον εἶδη φυτῶν. θέλει δὲν εἰπεῖν ὅτι ὡς ἄνθη μοι εἶχε. Δίδυμος δέ φησιν ἐποκορίσματα πρὸς γυναῖκας. νιτάριον δὲ, ποτήριον, οἱονεὶ κεράσιον. ἄλλως. Φιλοφρονητικὴ ἡ προσφώνησις. βάταλον δὲ τὴν ἔδραν παρὸ ϗ τὸ βάτιον, τὸ δὲ σωνεσαλμβώνως ἀναγινώσκειν, ἀνόητον. ἢ δύναται βάτον ἀντὶ τῦ τρυφερὸν ϗ μαλακὸν, οἷος ὁ βάτος τὸ ἰχθύδιον.

1013. Μυσηρίοις ϗ τοῖς μεγάλοις. | Ἐπεί ἐστι ϗ μικρὰ μυσήρια γινόμενα δι' Ἡρακλέα. Ἡρακλῆς γὰρ ἐπίσας, ἤξιε μυεῖσθαι. ἔθος ἐν

"I suppose it was for what he could get."—
"no really, but merely for the pleasure of hearing me speak to him, so pleased was he with my voice."
"and to receive some present, I suppose, at the conclusion of the visit".

"I was scolded at."

"I suppose he liked very well to have his meat to himself."

"I suppose he thought so when they held out a purse of money."

"that was when you was full of good wine".

Chr. Ad aliquid efferendum. *An.* Non profecto,
ſed vocem tantum
Audire geſtiens. *Chr.* Accipiendi igitur gratiâ.
An. Et profecto ſi quando me triſtem ſentiret,
Nitarium me ſuam atque Batium blandè appellabat.
Chr. Dein forſan à te petivit calceos.
An. Sacris autem magnis cum advecta eram
Curru, quoniam intuebatur me fortè quidam,
Vapulavi propterea totam diem.
Ita ſupra modum zelotypus erat juvenis.
Chr. Solus enim cupiebat (ut videtur) bonis tuis veſci.
An. Et manus quoque perpulchras habere me dixit.
Chr. Nempe cum porrigerent drachmas viginti.
An. Redolere quoque cutim mihi ſuaviter aiebat.
Chr. Si Thaſium merum infuderas, meritò per Jovem.
An. Oculos me habere placidos ac venuſtos.
Chr. Næ homo non inſcitus erat: ſed probè callebat
Anûs libidinoſæ ~~viaticum~~ devorare.

faeultator. *An.*

ΣΧΟΛΙΑ.

δὲ ἦν τοῖς Ἀθλωταῖοις ξένον μὴ μυεῖν. μὴ βυλόμβροι δὲ λύσαι τὸ ἔθος, μηδὲ ἀπῶσαι τὴν ἐνεργέτιν Ἡρακλέα, ἐπινόησαν μυστήρια ἐυμετάδοτα.

Ὀχεμβόλω. | Ὄχος ποιητικῶς τὸ ἅρμα τὸ ὑπὸ τῆς ἁμάξης κατεσκευασμένον καὶ ὑπὸ τῶν ἵππων κινούμενον καὶ ὀχούμενον, καὶ ὀχεῖσθαι, τὸ ἐπὶ ἅρματος τοιούτου φέρεσθαι.

1014. Ἐπὶ τῆς ἁμάξης. | Αἱ γὰρ τῶν Ἀθλωταίων γυναῖκες ἐπὶ ἁμαξῶν ὀχούμεναι εἰς τὰ μεγάλα Ἐλευσίνια ἀπήρχοντο. ὡς ἐπὶ ἁμαξῶν δὴ ὀχουμένων αὐτῶν ἐπὰν εἰς Ἐλευσίνια βαδίζωσιν εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, καὶ λοιδορεσῶν ἀλλήλαις ἐν τῇ ὁδῷ τοῦτο εἶπεν. ἔθος γὰρ ἦν αὐταῖς τοῦτο.

1021. Εἰ Θάσιον ἐνέχεις. | Ἐπεὶ ἐν Θάσῳ ᾤκει Στάφυλος ὁ ἐρώμενος Διονύσου. ἀμφίεται γὰρ ὁ Θάσιος οἶνος. ἐνέχεις δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπίφρας.

1024. Γραὸς καπρώσης τἀφόδια. | Ἐρατομανοῦς, μαχλώσης, ἐρεγομένης συνουσίας, τὰ ἀναλώματα τὴν ὁσίαν. ἔφοδος θηλυκῶς, ἡ ἐπί-

Γρ. Ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρ-
θῶς ποιεῖ,
Φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
Χρ. Τί γὰρ ποιήσῃς, φράζε, κἀγὼ πειθέσθω.
Γρ. Ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία,
Τὸν εὖ παθόντ' ἐμοῦ, πάλιν μ' ἀντευποιεῖν,
Ἢ μηδ' ὅτιοῦν δίκαιον ἀγαθὸν ἔχειν.
Χρ. Οὐκοῦν κατ' ἐκείνου ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;
Γρ. Ἀλλ' ὠδέπατέ μ' ἔζωσαν ἀπολείψειν ἔφη.
Χρ. Ὀρθῶς γε. νυνὶ δ' οὐ γ' οὐκ ἔτι ζῇν σ' οἴεται.
Γρ. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκα, ὦ φίλ-
τατε. wasted away
Χρ. Οὐκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὡς γέ μοι δο-
κεῖς rotted away
Διὰ δακτύλιόν μ' ὃν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις. this a gold ring"
Χρ. Εἰ τυχὸν δ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλίκα.
Γρ. Καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
Οὗπερ

ΣΧΟΛΙΑ.

ἡ ἐπίλυσις τινός, ἐφόδιον δὲ ὑστέρως, καὶ ἐφόδια πληθυντικῶς, τὰ εἰς τὴν ὁδὸν χυρίως γινόμενα ἀναλώματα. συνταῦθα δὲ ἁπλῶς λέγει τὰ ἀναλώματα.

1026. Φάσκων βοηθεῖν. | Καίπερ ἀναλογῶν βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τὐναντίον ποιεῖ, ἐπεὶνος δὲ ἀδικοῦντός με προϊσάμενος. ἐπῳδὴ τοῖς δικαίοις ὡς ἀδικουμένοις προσεκλήθη.

1030. Ἢ μηδ' ὅτιοῦν δίκαιον. | Ἢ δίκαιόν ἐστι μηδ' ὅτιοῦν ἀγαθὸν ἔχειν ὁ νεανίσκος.

1035. Ἀλλὰ κατασέσηπας. | Ὑπὸ δὲ γήρως καὶ δὲ χρόνου. γελοίως δὲ χάριν, ἣ κατατέτηκας εἶπεν, ἀλλὰ κατασέσηπας.

137. Ὧν τηλίκα. | Κοσκίνου κύκλος ἢ σανὶς πλατεῖα ἐφ' ἧς ἄλφιτα ποιοῦσιν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι ὕτως. τοῦτο τί ἐστιν οὐκ οἶδα. ὅτι δὲ συμβάλλεται ἐν Μαρικᾷ Εὐπόλιδος, οἶδα. κἀκεῖ γὰρ τὴν Ὑπερβόλου μητέρα τηλίᾳ εἰκάζει τῇ πλατείᾳ σανίδι. τινὲς δὲ τηλίαν,

"In this instance therefore, this Deity of yours, does not act nightly, since &c"

"it shall be done."

"Well, but in return for your civilities, was not he very obliging to you every night?

"if it were but as wide as the hoop of a hogshead"

An. Hæc igitur Deus ille veſter, mi vir, haud rectè agit,
Dum profitetur ſe laturum opem, injuriâ affectis perpetuò.

Chr. Quidnam ergo faciet, dic mihi, atque fiet.

An. Æquum eſt profecto ut cogat
Tot à me beneficiis affectum rurſus de me bene mereri:
Aut aliter, nequicquam boni ut habeat, æquum eſt.

Chr. Nonne ſingulis noctibus tibi vices reddebat?

An. At me, dum viverem, nunquam deſerturum ſe aiebat.

Chr. Rectè quidem; nunc autem te amplius vivere non cenſet.

An. Præ dolore enim ~~tabefacta fum~~ ἐμαράνθην, ἐξετήκομαι ſum, amice.

Chr. Imo potius putrefacta es, ut mihi videris.

An. Per annulum ſane me pertrahere poſſis.

Chr. Si forte annulus iſte fuerit cribri ambitus.

An. Atqui ſane adoleſcentulus iſte huc accedit,

De

ΣΧΟΛΙΑ.

τηλίαν, ξύλον φασὶ πλατύ. εἰς ὃ οἱ ἀρτοκόποι τὰς ἄρτας ἐπιξηραίνουσιν. ἄλλοι δὲ τηλίαν τὸ τῆ καπηλοδόχης πῶμα ὅ ἐστι θυρίδιον. φησὶν ὧν ὅτι διὰ δακτυλίου ἐλκυσθείης, ἐὰν μὴ ὁ δακτύλιος τηλία· τοῦτο δὲ ὡς παχείας αὐτῆς οὔσης, καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἑλκυσθῆναι, ἀλλὰ διὰ τηλίας. ἄλλως. τηλία ἔχει μὲν τοι καθ' ἑαυτὸ ἄπορον. ἐὰν δὲ τὸ ἐν Μαρικῇ προστέλθῃ ἔνθα εἰς τηλίαν φησὶ τὰ τῆ Ὑπερβόλου ὀστᾶ ἐμβεβλῆσθαι, ἀπορώτερον ἔσται. ζητητέον ὧν. τηλία μὲν γάρ ἐστιν, ἡ ἀτρύπητος σανίς. ἐὰν δὲ τρυπηθῇ ἀψὶς γίνεται. λέγει ὧν ὅτι εἰ μὴ ὁ δακτύλιος τοσοῦτον ἔχει τρύπημα, ὡς δοκεῖν εἶναι ἐν τηλίᾳ τὸ τρύπημα. ἄλλως· τηλία σανὶς ἡ λεγομένη κάρδοπος. τηλία δὲ ἡ σηλία. ὥσπερ τὸ σήμερον τήμερον. καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία θυρίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐν ᾧ ἅλφιτα ἐπιπράσκοντο. καὶ ὀρτυγοτρόφοι τὰς ὄρτυγας σανίδαλλον ἐν τούτῳ.

1038. Καὶ μὲν τὸ μυράκιον. | Πρόσθιν ὁ παῖς στεφάνους πομίζων τῷ Πλούτῳ διὰ τὸ πεπλυτηκέναι.

1042. Ἀσπάζομαι.

Οὗπερ πάλαι κατηγορῆσαι τυγχάνω.
"I think so too." Ἔοικε δ' ὅτι Κῶμον βαδίζειν. Χρ. Φαίνεται.
Στέφανόν γέ τοι, καὶ δᾷδ' ἔχων, πορεύεται. 1041

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τοῦ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ.

ΝΕΑΝΙΑΣ, ΓΡΑΥΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

"your humble servant Madam." Ἀσπάζομαι. Γρ. Τί φησιν; Νε. Ἀρχαία φίλη,
Πολλὰ γελάσαι ταχύ γε νὴ τὸν Ἡρακλέα.
Γρ. Τάλαν' ἐγώ, τί ὕβρεθ'. ἧς ὑβρίζομαι.
Χρ. Ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑωρακέναι. 1045
Γρ. Ποίου χρόνου, παλαίνθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
Χρ. Τἀναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.
Μειρύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
"he is grown insolent in his manners." Γρ. Οὐκ. ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰεὶ τοὺς τρόπους.
Νε. Ὦ Ποντοπόσειδον, καὶ θεοὶ πρεσβύται, ὑφ' old Deities Ἐν

ΣΧΟΛΙΑ.

1042. Ἀσπάζομαι. | Ὡς διὰ χρόνου αὐτὴν ἀσπαζόμενός φησι. μειρύων δὲ ὁ λέγει χαίρει. ὁ δὲ διὰ τὸ ἄτοπον δοκῶν τὴν προσρήσεως ὡς οὐ ὄφαται, τί φησιν. ἀσπάζομαι. κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι πεντήκοντα ἓξ, ὧν τελευταῖος, Ὥσπερ λεπὰς τῷ μυρακίῳ προσίσχεται. μὴ δὲ τὸ δίκαιον στίχου, κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. ἔστι δὲ βραχυκατάληκτον, ὡς εἴρηται, τὸ λῆγον ὅλῃ ποδὸς πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς συζυγίας τῶν ποδῶν, ἢ ᾗ μονομέτρῳ τυχὸν ἢ ᾗ διμέτρῳ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. καὶ ἴσως τὸ χορῷ αὐθις ἐχρῆν γὰρ κἀνταῦθα

θεῖναι

"My old Mistress! bless me! why you are grown grey all of a sudden." ———

"why how long d'ye think it is? he was with me but yesterday." ———

"Then he must be the direct reverse of his sex, and see the clearer for being in his liquor." ———

De quo jam conqueſta ſum.
Videtur autem ad Comum iturus. *Chr.* Apparet.
Corollam enim atque faces geſtat.

ACTUS QUARTI
SCENA QUINTA.

JUVENIS, ANUS, CHREMYLUS.

SAlvere jubeo. *An.* Quid ait? *Juv.* Amica mea vetus,
Incanuiſti ſubitò, per cœlum.
An. Miſeram me, quibus contumeliis laceſſor!
Chr. Videtur te poſt longum tempus vidiſſe.
An. Quantum temporis, ô miſerrime, qui apud me heri fuerit?
Chr. Contrarium longè ipſi accidit ac aliis ſolet;
Ebrius enim, quantum mihi videtur, acutiùs perſpicit.
An. Minimè: ſed ſemper his moribus eſt perditis.
Juv. O maris rex Neptune, atque Dii ſenum præſides!

In

ΣΧΟΛΙΑ.

Θεῖναι χορὸν εἰσιόντων ἐντὸς τῶν ὑποκριτῶν, ἄχρις ἂν τις ἕτερος ἐπέλθοι ὑποκριτής.

1048. Μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει. | Οἱ γὰρ μεθύοντες οὐχ ὁρῶσι. παίζει ἐν ὅτι ὀξέως ἐθεάσατο τὰς πολιὰς αὐτῆς ὁ νέος, ἀμαυρᾶς ὀφειλων τὴν ὄψιν ἐκ τοῦ μέθης. μεθύων δὲ ἔφη, ἐπειδὴ ἐπὶ κῶμον ἀπῆλθε ὡς φησι, τὴν ἀντίαν δὲ, εἶπε, τοῖς ἄλλοις πέπονθεν, ἐπειδὴ νήφων ἐστὶ ἔγνω, ἀλλὰ μεθύων γραῦν ἔσαν.

1050. Ὦ Ποντοπόσειδον. | Ὦ πόντιε Πόσειδον. Θεοὶ δὲ πρεσβυτικοὶ, οἱ τοῖς πρεσβύταις ἐφεστάμενοι θεοί. ἐπειδὴ καὶ ὁ Ποσειδῶν τῶν πρεσβυτέρων θεῶν, καὶ οὐχ ὁμοίως ἐστὶ Διονύσῳ ἢ Ἀπόλλωνι. τὸ

Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ῥυτίδων ὄσας ἔχεις;
Γρ. Ἆ, ἆ. 1051
Τωὐδᾶδα μή μοι προσφέρ'. Χρ. Εὖ μὰ τοὺς θεοὺς λέγεις.

Ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνωθ. ἀπονιπτὴρ λάβῃ,
"Ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καθύσεται.
Νε. Βάλλ' διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; Γρ. Ποῖ πέλαν; 1055
Νε. Αὐτῇ λαβοῦσα κάρυα. Γρ. Παιδιάν τινα;
Νε. Πόσους ἔχεις ὀδόντας. Χρ. Ἀλλὰ γνώσομαι
Καὶγώ. ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
Νε. Ἀποτίσον. ἕνα γὰρ ζομφίον μόνον φορεῖ.
Γρ. Ταλαντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς, 1060
Πλουτ

ΣΧΟΛΙΑ.

δὲ Ποντοσόφθαν καὶ Ξ πάντα. ὁ μὲν γὰρ Πόσιδον. καὶ Σώφρων γάρ φησι, πάντωθ' ἀγαθῶν, πλῆθος καὶ μέγεθος θέλων σημαίνει. ἄλλως. ἐπεὶ γραῦς ἐστιν, ὡς Ξ ὅρμα τοῦτο πρεσβυτῶν ὄντος. ἢ ἐπὶ πάντας, ἀπὸ τοῦ παιδικῶς μετὰ σκληρότητος φαίνεται καὶ μυγάλης τινὸς ἐμφάσεως χρῆσθαι τούτῳ.

1051. Ἆ, ἆ. | Ὡς Ξ νεανίσκου προσφέροντος τὴν δᾷδα αὐτῇ, τοῦτο λέγει. ἔστι δὲ ἐπίρρημα σκληρότητος καὶ κελεύσεως.

1054. Ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην. | Εἰρεσιώνη σύμμικτα πρὸ τῶν θυρῶν ἐξειλημμένα πλακουντικοῖς τισὶ κολύροις καὶ ἄλλοις τισὶ τοιουτοτρόποις τοῖς τε ὡραίοις καρποῖς, καὶ ἐλαίᾳ ἀποκεκραμένα. λιμοῦ γὰρ ἐπικρατήσαντος, ἀνεῖλεν ὁ θεὸς τὰς εἰρεσιώνας πρὸ τῶν θυρῶν κρεμάσαι. εἰρεσιώνη δὲ θαλλὸς ἐλαίας ἢ δάφνης ἐξ ἐρίων καὶ θαλλῶν συμπεπλεγμένος, ἔχων ἄρτον ἐξηρτημένον καὶ κοτύλην (ἔστι δὲ μέτρον ὃ νῦν καλοῦμεν κεράσιον) καὶ σῦκα καὶ πάντα τὰ ἀγαθά. ταύτην δὲ τὴν εἰρεσιώνην πρὸ τῶν οἰκημάτων ἐτίθεντο οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ κατ' ἔτος ἤλλαττον. εἰώθει δὲ παῖς ἀμφιθαλὴς ἀμφ' αὐτῇ ταῦτα λέγειν.

Εἰρεσιώνη

εἰρεσιωνην) see Potter's Gr. Antiq: V. 1. p. 428

"shall we divert ourselves together for a moment". —

"He guess how many teeth she has". —

"she has but one solitary stump". —

In fronte quot rugas habet?

An. Ah! Ah! 1051

Ne mihi facem admoveas. *Chr.* Rectè quidem dicit;

Si enim ipsam una tantum scintilla attigerit,

Tanquam vetustum oleæ ramum aduret.

Juv. Visne aliquantisper mecum lusitare? *An.* Ubi miser? 1055

Juv. Hic, nucibus acceptis. *An.* Quem ludum?

Juv. Quot tibi sint dentes. *Chr.* At divinabor

Et ego quoque; tres enim forsan habet aut quatuor.

Juv. Solve nuces; nam unicum tantùm molarem habet.

An. Hominum miserrime; non sat sanus esse mihi videris, 1060

Qui

ΣΧΟΛΙΑ.

Εἰρεσιώνη σῦκα φέρῃ καὶ πίονας ἄρτους,
Καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ, καὶ ἔλαιον ὑποψήσασθαι,
Καὶ κύλικ' ἐὺζωρον, ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃς.

ἄλλως. κλάδος ἦν ἐλαίας ἐρίοις πεπλεγμένος, ἐξήρτητο δὲ αὐτῷ τὰ ὡραῖα πάντα. ἵστασαν δὲ αὐτὸν πρὸ τῶν θυρῶν κατὰ τὸ παλαιὸν χρηστήριον. οἱ μὲν γάρ φασιν, ὡς λιμοῦ πᾶσαν τὴν γῆν καταχόντος, ὁ θεὸς εἶπε πρὸς εἰρεσίαν ὑπὲρ ἁπάντων θῦσαι θυσίαν Ἀθηναίους. ὃ ἕνεκα χαριστήρια πανταχόθεν ἀπέμπουσιν Ἀθηναίοις τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς. ἄλλως. Πυανεψίοις καὶ Θαργηλίοις ὥραις θύουσιν Ἀθηναῖοι. φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ προκατηλεγμένα ἀκρόδρυα. καὶ ταῦτα πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσι. κατά τι δὲ χρηστήριον πρὸς ἀποτροπὴν λιμοῦ ταῦτα ἐποίουν.

1055. Ποῖ ταλαν; | Τὸ ποῖ σκωπτικόν. δηλοῖ γὰρ ἀπολασίας τόπον ζητήσης.

1056. Παιδιάν τινα; | Οὕτως Ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως καὶ ὀξυτόνως ἐπὶ τῆς παιγνίας.

1057. Πόσους ἔχῃς ὀδόντας. | Δέον εἰπεῖν κάρυα εἶπεν ὀδόντας ὡς πρὸς γραῦν. τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν εἶπε κωμῳδῶν αὐτὴν ὡς πάνυ γραῖαν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν πόσα ἐν χερσὶν ἔχω ὥσπερ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ ἄρτια καὶ φθινοὰ παίζοντες. ἄλλως. πόσους ὀδόντας εἶπεν ἀντὶ τοῦ πόσα ἔχῃς κάρυα. παιδιὰ γάρ ἐστι τοιαύτη. δραξάμενός τις καρύων

i. e. πλυνιον Πλωτόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
με. they say in French, laver la tete a quelqu'un. Νε. Ὄναιο μέν γ', ἂν εἴτις ἐκπλύνειέ σε.
Χρ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ μὴ νῦν καπηλικῶς ἔχει.
Εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον, ὑπομίλιον
Ὀψει καταδηλα τῷ προσώπῳ γε τὰ ῥάκη. 1065
Γρ. Γέρων ἀνὴρ ὤν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
for y. sake of Νε. Πειρᾶ μὴ ξυ ἴσως σε, κᾆτα τῶν τιτθίων
y. verse, il Ἐφάπτεταί σου, λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
ought to be, Γρ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦγ', ὦ βδε-
either τῆς τιτθίων. - or τὰ τιτθίων, λυρὲ σύ. you impudent fellow you.
without y. article. Χρ. Μὰ τὴν Ἑκάτην, ὃ δῆτα μαινοίμην
γ' ἄν.
Ἀλλ' ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα 1070
Μισεῖν σε ταύτην. Νε. Ἀλλ', ἐγώγ', ὑφιλῶ.
I adore her Χρ. Καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. Νε. Τί κατη-
γορεῖ; complains of you.
Χρ. Εἶναί σ' ὑβριστὴν φησι, κἀλέγχειν ὅτι,
Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 1075
Νε. Ἐγὼ δὲ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. Χρ.
ὡ! do you mean Τὸ, τί; what?
Νε. Αἰσχυνόμενός τὴν ἡλικίαν τὴν σήν, ἐπεὶ
Οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν.
Νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, συλλαβὼν τὴν μείρακα.
Χρ. Οἶδ', οἶδα τ' οὖν. οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως 1080
your meaning. Εἶναι
ΣΧΟΛΙΑ.

ρύαν καὶ σαίνειν τὴν χεῖρα ἱκετικῶς πόσα. καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί. ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἀποτείνει ὅσα ἂν ἐρωτήσας εὑρεθῆναι ἔχων.

1061. Πλωτόν με ποιῶν. | Εὐθύρριστον πλῦμα. πλυνὸς δὲ ὀξυτόνως τὸ ἀγγεῖον αὐτό. παροξυτόνως δὲ τὸ πλυτήριον.

1063. Καπηλικῶς

"making me a laughing stock amongst so many men". — bespinkling me in this manner. ——— ———

"methinks you behave very extravagantly for one of your years." ——— ———
"perhaps he is carrying on an amour with you, & hopes to conceal himself from me".
"I am not such a fool as that comes to neither." ———
"I can't bear that you should hate such a pretty young creature." ———

"out of respect to your age". —
"to behave so". —

Qui me labrum facis, in quo ſordes tuas eluas inter tot homines.

Juv. E re tua quidem foret, ſiquis te probè elueret,

Chr. Minimè profecto, quoniam nunc fucata eſt.

Quod ſi eluatur hæc ceruſſa,

Manifeſtas conſpicies in facie lacinias.

An. Senex cum ſis, non ſat ſapere mihi videris.

Juv. Procat te igitur fortaſſe, atque etiam mammas

Contrectat tuas, clàm me fore exiſtimans.

An. Non, per Venerem, meas; ô tu execrande.

Chr. Non per Hecaten profecto, inſanus enim eſſem, *hoc ſi foret.*

At ô Juvenis, non ſinam ut adoleſcentem

Hanc odio habeas. *Juv.* Imò ego illam depereo.

Chr. Atqui te incuſat. *Juv.* Quamobrem incuſat?

Chr. Contumelioſum te eſſe ait, atque dicere quòd *Strenui olim fuere Mileſii.*

Juv. Ego de hac tecum non contendam. *Chr.* Quid ita?

Juv. Ætatem tuam venerans; quoniam

Alioqui nemini permitterem hoc facere.

Nunc autem abi atque vale, tibi iſtam habens adoleſcentem.

Chr. Novi, novi mentem tuam, non jam amplius vis forſan

Cum

ΣΧΟΛΙΑ.

1063. Καπηλικῶς ἔχει. | Πανυργικῶς. ἐπεὶ οἱ κάπηλοι χρίζουσι τὰ ἀνάποιεῖν τὰ ἱμάτια εἰώθασι, καὶ τὸν οἶνον δὲ νοθεύουσι, συμμιγνῦντες ἀυτῷ σαπράν. ἄλλως, καμαρικῶς καὶ ἐψιμυθιομόρως ἔχει, καὶ ὁ τὴν κατὰ φύσιν χροιὰν, ἀλλὰ νόθον καὶ ξένην.

1076. Τὸ τί. | Ὅτι οἱ χαλεπαίνοντες τὸ σωφρονίζειν ἔτως ἔλεγον τὸ τί.

Εἶναι μετ' αὐτῆς. Γρ. Ὁ δ' ἐπιτρέψων ἔστι τίς;
Νε. Οὐκ ἂν διαλεχθείλω διεστεκλωμμένη
Ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε, κἀ τρισχιλίων.
συνεπότια. Χρ. Ὅμως δ' ἐπειδὴ κἀ τὸ οἶνον ἠξίως
plur. for sing. attic: Πίνειν, συνεκποτέ ἔξι σοι κἀ τλαῦ τρύγα. 1085.
"musty." Νε. Ἀλλ' ἔτι κομιδῇ τρυξ παλαιὰ, κἀ σαφρά.
Χρ. Οὐκοῦν τρύγοιπθ. ταῦτα πάν τ' ἰάσεται.
Νε. Ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω. τῷ γὰρ ὄντι γὰ βέλομαι
Ἐλθὼν ἀναθεῖναι τὰς στεφάνους τὰς δ' ἃς ἔχω.
Γρ. Ἐγὼ δέ γ' αὐτῶ κἀ φέρσαι τι βέλομαι.
Νε. Ἐγὼ δέ γ' ἀπ εἴσειμι. Χρ. Θάῤῥει, μὴ φοβοῦ. 1091
"she won't vanish you" Οὐ γὰ βιάσῃ. Νε. Παίυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
Ἱκανὸν γὰ αὐτὴν ὕστερον ἐπιστῆσαι χρόνον.
Γρ. Βάδιζ', ἐγὼ δέ σε καπόπιν εἰσέρχομαι.
Χρ. Ὡς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γεραίδιον,
"like an oyster to the rock" Ὥσπερ λεπὰς τῷ μιεσακίῳ προσίσχεται. 1096

ΔΡΑ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1081. Ὁ δ' ἐπιτρέψων. | Ἀντὶ τοῦ τίς αὐτὸν ἐᾷ ἀναχωρῆσαι. ἢ αὐτὸς ὁ Χρυσύλος, ὅτι ἐγὼ συγχωρῶ σοι ἰᾶσαι αὐτήν· δύναται δὲ τὸ ὁ δ' ἐπιτρέψων τοῦ πανίσκου εἶναι. ἵν' ᾖ τίς μοι ἐπιτρέψῃ συεῖναι αὐτῇ· εἶτα ὡς παραιτώμενος ἐπιφέρει ὅτι σὺν. ἐν αὐτῇ ἀλαλαχθείσῃ διεστεκλωμμένῃ κύκλῳ ἐξηλαμμένῃ γαμψυτίσιν ἐν τῇ συνουσίᾳ κατατετριμμένῃ, ἢ ἀχρήστῳ πρὸς συνουσίαν ἀφὸ τοῦ γήρως. σπίκλῳ γὰρ τὸ συνουσιάζειν παρὰ τὸ πλέκεσθαι. σπίκλωμα γὰρ ὁ ἶχος τῆς συνουσίας. ἢ ἀλαλελυμμένῃ κυρίως ὡς ἐπὶ χοινίων τῶν πλακέντων, εἶτα διαλυθέντων ἐν χρόνῳ. ἢ ἐστεφπλιωσιμμένῃ καταδεδεσπικλωμμένῃ. πρὸς συνουσίαν ἀχρήστῳ γινομμένῃ καὶ πεπαλαιωμμένῃ, καὶ ἐπὸ πολλῶν ἐν συνουσίᾳ τετριμμένῃ. τὸ δὲ σπικλεῖν, ἐπὶ δὲ συνουσιάζειν τάττουσιν, οὐχ ὡς προηγουμένως τοῦτο σημαῖνον, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνοματοποιοῦντες. καὶ μάλιστα ἐφ' ὧν τὸ ἐυθυῤῥημονεῖν ἔχατο.

1083. Ὑπὸ μυρίων ἐτῶν. | Δέον εἰπεῖν ἀνδρῶν, ἐτῶν εἶπε, σκώπτων αὐτὴν ὡς γραῦν.

1085. Καὶ

"is there any other man in the world yt
would part with me in this manner?"
"when I am talking with her, methinks
I am talking to my great Grandmother"
"a good strainer will rectify ale this".

"I believe you have reason for w. you say".

Cum ipsâ rem habere. *An.* Quis autem finet?
Juv. Non possim colloqui cum eâ quæ subagitata
fuerit rem cum ea non habuerim quæ de
Per decies ac ter mille annos. διαπεπλουδαι
Chr. Attamen quoniam vinum dignatus es est, corrumpi,
Bibere, simul ebibendæ tibi sunt & fæces. polluí,
Juv. At sunt hæ fæces prorsus vetustæ atque putidæ. contami-
Chr. Quin ergo qualus his omnibus mederi poterit. -nari
Juv. At abi intrò. Deo enim, mihi lubet,
Quando huc venerim, suspendere has coronas quas gero.
An. Ego autem ipsi aliquid dictum volo.
Juv. Ego vero non ingredior. *Chr.* Bono sis animo, ne timeas:
Non enim tibi vim faciet. *Juv.* Rectè admodum sane dicis:
Satis enim diu antehac ipsam subagitavi.
An. Procedas: ego autem pone te subeo.
Chr. Quam pertinaciter (pro Jupiter rex!) hæc anicula
Veluti concha adolescenti adhæresci,

ACTUS

ΣΧΟΛΙΑ.

1085. Καὶ τὴν τρύγα. | Πολλάκις καὶ τὸ νέον οἶνον τρύγα ἐκάλουν. νῦν δὲ ἔχ ἔτως, ἀλλ' ὡς ἡμεῖς τὴν ὑποσάβμιλω.

1087. Οὐκοῦν τρύγοιπος. | Ὁ ὑλισπὴρ ὁ σάκκινος. πρὸς ἃ ἂν εἶπεν ὁ νεανίσκος, ἀπήντησεν ὁ γέρων.

1092. Οὐ γὰρ βιάσεται. | Ὁ ποιοῦσιν οἱ ἄνδρες, τοῦτο ἐπὶ τῆς γραὸς φησι. ὃ γὰρ βιάσεται σε ἡ γραῦς.

1093. Ἱκετεύω χρῆναι. | Οἷον ἠσέλγαι, ἀντὶ τοῦ κατεφίλει. πιστοῦν δέ ἐσι κυρίως, τὸ τὰς πλαστείας ναῦς πίσῃ χρίειν. ἔοικεν οὖν μετενηνέχθαι τὴν λέξιν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐλαίνειν, συνῆλθον.

1096. Ὥσπερ λεπάς. | Λεπὰς κογχύλιον ἐφιζάνον ταῖς πέτραις, ὅτ' αὐταῖς προσπήγνυται, ὑσαποσπάσας ἔχον, ἐπφδάν τις αὐτῆς βλαπθείη λαβεῖν. ἐνεπίφορος δέ ἐσιν εἰς τὸ λεπὰς ὁ Ἀριστοφάνης. παρ' ὑπόνοιαν ὃ, ὥσπερ λεπὰς τῷ μυρακίῳ. λεπὰς δέ ἐσιν εἶδος ὀστρέου.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΑΡΙΩΝ, ΕΡΜΗΣ.

Τις ἔσθ' ὁ κόπλων τὴν θύραν; τυτὶ τί ἦν;
Οὐδεὶς ἔοικεν. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
Φθεγξόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. Ερ. Σέ τοι, σέ τοι
Λέγω, Καρίων, ἀναμένουσιν. Κα. Οὗτος, εἰπέ μοι,
Σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες ὑτωὶ σφόδρα; Ερ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον. εἶτ' ἀνέῳξάς, μὴ φθάσας.
Ἀλλ' ἐκκάλει τὸ διαύτιον τρέχων ταχύ,
Ἔπειτα τὴν γυναῖκα, κἄτα τὰ παιδία,
Ἔπειτα τὰς θεραπαίνας, εἶτα τὴν κύνα,
Ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ὗν. Κα. Εἰπέ μοι
Τί δ' ἔξιν; Ερ. Ὁ Ζεὺς, ὦ πόπερ, βούλεται
Ἐς ταὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον,
Ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
Κα. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
Ἀπὸρ

ΣΧΟΛΙΑ.

1097. Τὶς ἔσθ' ὁ κόπλων. | Κωμικὸς ἴτυφα ὁμοίως. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ὀλ. ὧν τελευταῖον, ἵν' εὐθέως διακοπὴς εἶναί μοι δοκῇς. ἐπὶ τῷ τέλει κωμικῆς.

Τυτὶ τί ἦν. | Ὁ Ἑρμῆς ἔκοψε. καὶ ἐξελθὼν ὁ Καρίων εὑρέν. τὸ θύριον καὶ ὁ θυρίον τὸν ἀδ εἰς ον ὑποκόρισα ἀπὸ βαρυτόνων ἀφχόμενα προπαροξύνονται, οἷον ὦριον, θύριον, ὄριον, καὶ ἕτερα.

1110. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι. | Διχῶς νοεῖται. ἡ γλῶττα τῶν θυρῶν, τῷ Ἑρμῇ δίδοται, ἐπειδὴ τῶν θυρῶν δεσπότης ἐστίν. ἢ

τῶν

"is determin'd"

There is an ambiguity in this passage; in the first sense, it contains a threatning in the second, it alludes to ye custom of sacrificing the tongues of ye Victims to Mercury, and intimates that he would have Tongues enough, if they were all to be sacrificed in the manner he mentions. ———

ACTUS QUINTI

SCENA PRIMA.

CARIO, MERCURIUS.

QUIS eſt qui pulſat fores? quid hoc rei erat?
Nemo apparet. attamen oſtiolum ſanè
Crepans interim ultrò ſonat. *Mer.* Heus tu, heus tu,
Inquam, Cario, manedum. *Car.* Ehodum, dic mihi,
Túne fores pepuliſti tam vehementer?
Mer. Minime profecto, ſed pulſurus eram, at eas
reſerando me prævertiſti.
Sed evoca herum tuum, curriculo percurrens,
Deinde uxorem atque liberos,
Dehinc famulos, poſtea canem,
Deinde temetipſum, poſtea ſuem. *Car.* Cedò mihi,
Quid hoc ſibi vult? *Mer.* Jupiter, ô miſer, decrevit.
In eodem vos permixtos culeo,
Omnes ſimul in Barathrum præcipites dare.
Car. Lingua rerum harum nuncio præſcidi debet.

At

ΣΧΟΛΙΑ.

τῶν καταρωμένων ἀπ' αὐτῦ ἡ ἀρχή. Καλλίστρατος ὃ τ' θυομένων φησὶ τὰς γλώσσας τοῖς κήρυξιν ἀποτέμνεσθαι· διὸ καὶ τ' ποιητὴν ποιεῖν τῷ Ἑρμῇ τιμωμένας αὐτάς. καὶ τῦτο δὲ πρὸς τ' Ἑρμῆν λέγει ἥκοντα παρὰ Διός. κολακεύων δὲ αὐτόν φησιν. ὅτι τ' ἱερεῖων ἡ γλῶττα τῷ Ἑρμῇ δίδοται ἐν ταῖς δημοτελέσι θυσίαις. ἄλλως. εἰρωνικῶς ὡσεὶ ἔλεγε κακὰ συλλέγει. καὶ ἡμεῖς ἀδίκως αὐτῷ θύομεν τὰς γλώσσας. Ὅμηρος, οὐδ' ἐν πυρὶ βάλλει γλώττας. πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον ἔπαιζεν ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι, ὅτι τὰς γλώσσας Ἑρμῆ ἔθυον ὡς τ' λέγειν ἐφορῶ. διὸ καὶ ὁ κωμικὸς δύσφημά τινα τ' Ἑρμῆ εἰπόντος ἐξοχλίζει λέγων ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τῦτων τίμιωται.

ὅπερ

Ἀπὰρ διατί γε ταῦτ' ὀπιθυλοὺς ποιεῖν ΙΙΙΙ
Ἡμᾶς; Ερ. Ὅτιὴ δεινότατα πάντων φερ-
γμάτων
Εἴργασθ'. ἀφ' ὧ γὰρ ἤρξατ' ἄκαρχος βλέπειν
Ὁ Πλοῦτος, ὐδεὶς ὐ λιβανωτόν, ὐ δάφνιν,
Οὐ ψαιστόν, ὐχ ἱερεῖον, ὐδὲ ἀλλ' ὐδέν, ΙΙΙ5
Ἡμῖν ὀπηδοῦς τοῖς θεοῖς. Κα. Μὰ Δί', ὐδέ γε
Θύσς. καικῶς γὰρ ἐπεμελεῖτ' ἡμῶν τότε.
Ερ. Καὶ τῷ μ' ἄλλων μοι θεῶν ἦτλον μέλς—
Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα, κἀπιτέτριμμαι. Κα. Σω-
φρονεῖς.
Ερ. Πεῖσαν γὰρ εἶχον μ' ὡς ἐγὼ τὴν κατηλί-
σιν ἐκ κερατος, ταινίας, &c. ΙΙ20
Πάντ' ἀγαθ' ἔσωθεν ὐσθύς, οἰνοβαλίαν, μέλι,
Ἰκάδας, ὅσ' εἰκὸς ὄζειν Ἑρμοῦ ἐδωδίμοις,
Νυνὶ δ' πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
Κα. Οὐκοῦν δικαίως, ὅς τις ἐποίεις ζημίαν
Ἐνιοτί, τοιαῦτ' ἀγαθ' ἔχων. Ερ. Οἴ μοι τα-
λας, after all my good things! ΙΙ25
Οἴ μοι πλακοῦντος τοῦ τετραδί πεπεμμένου.
Κα.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὅπερ ὅμοιόν ἐστι τῷ εἰς μάτην αἱ γλῶτται θύονται τῷ τὰ τοιαῦτα κηρύσσοντι. ὕτως Εὐσάθιος Οδ. γ. Ἀθήναιος δὲ εἰπών. ὅτι αἱ γλῶτται τιμῶνται τῷ Ἑρμῇ διὰ τὴν ἑρμηνείαν, καὶ ὅτι ἔσπενδον οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τῆς δείπνου ἀναλύοντες, προσισορεῖ καὶ ὅτι τὰς τοιαύτας σπονδὰς ἐποιοῦντο τῷ Ἑρμῇ, καὶ ὐχ ὡς οἱ ὕστερον Διὶ τελείῳ. δοκεῖ γὰρ Ἑρμῆς ὕπνου προστάτης εἶναι.

ΙΙ19. Σωφρονεῖς. | Ἀντὶ τοῦ μάλις ἐπιτρέφης. ἢ καλῶς καὶ ἀληθῆ λέγεις.

ΙΙ21. Οἰνοβαλίαν. | Οὕτω τὴν οἴνῳ περφυραμβίλιον μάζαν. τινὲς δὲ οἰνοβαλίαν, εἶδος πλακοῦντος μετ' οἴνου καὶ μέλιτος γινόμενον.

ΙΙ23. Ἀναβάδην. | Ἀντὶ τοῦ κάθημαι πρῶν, ἄνω φησὶν ἔχω τὰς πόδας

"you took but indifferent care of us."—

"you speak very sensibly, Sir;." ——

"I have nothing to do now, but to lie down, and take my rest." ——————

The fourth day of every month was sacred to Mercury. ——————

At quamobrem hæc meditatur facere
Nobis? *Mer.* Quia rerum omnium rem longè pessimam
Admisistis. ex quo enim rursus videre cœpit
Plutus, neque jam quisquam thus, nec laurum,
Nec libum, nec victimam, nec quicquam aliud
Nobis sacrificat Diis. *Car.* Non profecto: neque
Sacrificabit *amplius*. perperam enim nostri tunc temporis curam egistis.

Mer. Atqui reliquos quod attinet deos mihi minus curæ est:
Ego autem *ipse* perii ac *fame* confectus sum. *Car.* Recte sapis.

Mer. Antehac enim habui à cauponariis mulierculis
Bona omnia, prima statim à luce; placentam nempe vino tinctam, mel,
Caricas, & quæcunque convenit Mercurium edere.
Nunc autem esuriens ~~correctis pedibus~~ in sublimis requiesco.

Car. Quin merito *id tibi contigit*, qui damno afficiebas
Nonnunquam, etsi tanta bona acceperas. *Mer.* Hei mihi misero!
Hei mihi ob placentam, quæ quarto mensis die mihi pinsebatur!

Metaphora a petita a Gallinis & anibus, qua in pertica & arboribus dormire solent.

ΣΧΟΛΙΑ.

πόδας κοιμώμενον. οἱ γὰρ διάκονοι τὰς πόδας ἄνω εἶχον πρὸς τὸ μὴ βαρεῖας ὑπὸ τῆς δρόμου.

1124. Οὐκοῦν δικαίως, ὅς τις ἐποίησε ζημίαν. | Ἀντὶ τοῦ ἐποίησε ζημιώσας τοὺς ταῦτα τὰ ἀγαθά σοι παρέχοντας. ὁ γὰρ Ἑρμῆς τοιαῦτα ποιεῖ. καὶ ὁ Αἴσωπος γὰρ ἐν τοῖς μύθοις τὰ αὐτὰ λέγει.

1126. Τὸν τετράδι πεπεμμένον. | Ἡ τετρὰς ἐνομίζετο Ἑρμοῦ, καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπετίθεντο τῷ Ἑρμῇ. ἔξω γὰρ

Κα. Ποθεῖς τ' ὑ παρόντα, κ) μάτην καλεῖς.
Ερ. Οἴμοι ὦ κωλῆς ἰδὼ ἐγὼ κατηδίον.
Κα. Ἀσκωλίαζ' ἐπαῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Ερ. Σπλάγχνων τι θερμῶν, ὦ ἐγὼ κατηδίον.
Κα. Ὀδυρῶ σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπι-
στρέφειν.
Ερ. Οἴμοι ὦ κύλικ, ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
Κα. Ταύτην ὑπιπών, ἀποπρέχων ὑκ ἂν
φθάνοις.
Ερ. Ἆρ' ὠφελήσας ἄν τι τ' σαυτὸ φίλον;
Κα. Εἶτα δεῖ γ' ὧν δωκτὸς εἰμί σ' ὠφε-
λῆν.
Ερ.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἢ τ' ἑορτῶν, ἱεραί τινες ᾗ μηνὸς ἡμέραι νομίζονται Ἀθήνησι, θεοῖς τισίν. οἷον, νουμηνία κ) ἑβδόμη, Ἀπόλλωνι. τετράς, Ἑρμῇ· κ) ἐνάτη Θησεῖ.

1127. Ποθεῖς τ' ὑ παρόντα κ) μάτην καλεῖς. | Ἡρακλῆς πλέων μὲν τ' Ἀργῶς εἰς Κόλχους σὺν Ἰάσονι ὑ Κίῳ τῇ νήσῳ ἐξελθὼν κ) πέμψας τ' ἐρώμενον αὐτῷ Ὕλλαν ὕδωρ ἀντλῆσαι, ἐφείλκυσεν αὐτόν. ᾗ δὲ ὑπὸ νυμφῶν ἁρπασθέντ, Ἡρακλῆς πολὺν χρόνον ἐζήτ. ὕστερον δὲ ὑπό τινων αἰθερίας φωνῆς ἤκουσε, ποθεῖς τ' ὑ παρόντα κ) μάτην καλεῖς. ἐλείφθη δ' τοῦτο εἰς παροιμίαν ἐπὶ τ μάτην προσδοκώντων.

1128. Οἴμοι δὲ κωλῆς. | Τ κώλικ λεγομένων. κῶλα δὲ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τ ἱερείων. ἔστι δὲ ἱερὸν Ἑρμοῦ, ὁ βραχίων τ ἀλόγων ζώων. ἄμων. τὰ ἐμπρόσθια μέρη τ ἱερείων, τὰς ἀγκύλας ὀνόμ. διαβάλλ ὑν ὡς ὀσία τοῖς θεοῖς προσφέροντας.

1129. Ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα. | Ἑορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἦγον τὰ ἀσκώλια, ἐν ᾗ ἤλλοντο ἐπ' ἀσκοῖς αἰγείοις, εἰς τιμὴν ᾗ Διονύσ. δοκεῖ δὲ ἐχθρὸν εἶναι ἀμπέλῳ τὸ ζῶον. ἀμπέλ κ) ἐπίγραμμα φέρεται τ ἀμπέλ πρὸς τὴν αἶγα, ὅτ λέγει. Κὴν μὲ φάγῃς ἐπὶ ῥίζαι ὅμως δέ τι καρποφορήσω, ὅσον ἐπισπεῖσαί σοι τράγε θυομένῳ. ἀσκωλίαζε δὲ ἀντὶ ᾗ ἄλλ. κυρίως δὲ ἀσκωλιάζειν ἔλεγον, τὸ ἐπὶ τ ἀσκῶν ἅλλεσθ, ἕνεκα ᾗ γέλωτος ποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ ᾗ θεάτρῳ ἐτίθεντο ἀσκοὶ πεφυσημένοι, κ) ἠλειμμένοι, εἰς οὓς ἀναλ-

λόμενοι

"You are seeking after what you will not find, & cry out in vain". v. Schol.

"You are now empty & light, & fit for Action, what should you think of a game at leap frog?"

"I fancy your greatest calamity proceeds from your Entrails".

V. 1131. in ye sacrifices, they offer'd unmix'd wine to ale the Deities except Mercury.

"if you could but meet with such a one here you would not be in haste to return". &c.

Car. Desideras absentem, atque frustra vocas.
Mer. Hei mihi pedem victimæ anteriorem, quem ego comedere solebam!
Car. Pede uno per utres salta hic sub dio.
Mer. Viscera etiam calida quæ ego comedebam! 1130
Car. Viscerum dolor te videtur torquere.
Mer. Heu mihi, calicem vino parique aquæ mensurâ temperatum!
Car. Hoc insuper epoto, haud cursim abscedere potueris.
Mer. Num quâ re juvare tibi libet amicum?
Car. Siquâ earum rerum tibi opus sit, in quibus ego te juvare possum. 1135
Mer.

Virg. Georg. 2 v. 384.

ΣΧΟΛΙΑ.

λόμβοι, ἐνωλίσθαινον, καθάπερ Εὔβουλός φησι. καὶ πρός γε τοῦτο ἀσκὸν εἰς μέσον καταβέντες, ἐσάλλεσθε, καὶ καγχάζετε ἐπὶ τοῖς καταῤῥέουσιν. οὕτω καὶ Δίδυμος. ἄλλως. ἀσκωλιάζειν ἔλεγον, τὸ ἐνάλλεσθαι τοῖς ἀσκοῖς, ἢ τὸ ἐπὶ ἑνὸς ποδὸς ἅλλεσθαι. ἄλλως. ἀσκώλια ἑορτὴ Διονύσου. ἀσκὸν γὰρ οἴνου πλησάντες, ἐνὶ ποδὶ τοῦτον ἐπήδων, καὶ ὁ πηδήσας, ἆθλον εἶχε τὸν οἶνον.

1131. Ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχνα. | Ἐπὰν γὰρ πνεῦμα δι' ὑστέρων ὑποδύῃ, τὸ τοιοῦτον γίνεται. δέον πνεῦμα εἰπεῖν ὀδύνην εἶπεν. πρὸς τὰ σπλάγχνα δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κωλῇ καὶ τοῖς σπλάγχνοις.

1132. Ἴσαν ἴσῳ κεκραμμένης. | Οἴνου καὶ ὕδατος. ζωρότερον γὰρ τὸ τοιοῦτο κρᾶμα. παίζει δὲ πρὸς τοὺς καπήλους. ζητεῖται δὲ διὰ τί τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς δίδονται ἄκρατοι σπονδαὶ, τῷ δὲ Ἑρμῇ κεκραμμένη. καὶ φασὶν, ὅτι καὶ τῶν ζώντων καὶ τῶν τετελευτηκότων ἀρχεῖ, καὶ παρ' ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεται.

1133. Ταύτῃ ἐπιπιὼν, ἀπατρέχων σου ἂν φθάνοις. | Οὐκ ἂν πέρας σχοίης τῶν κακῶν. σὺ ἂν ἀναβάλοιο.

1134. Τὸν σαυτοῦ φίλον. | Τοῦτο λέγει, ἢ διότι καὶ αὐτὸς διάκονος καὶ ὑπηρέτης ἦν τῶν θεῶν ὥσπερ ὅτος Χρεμύλος. ἢ διὰ τὰς βοηθείας, ἃς προϊὼν ἐρεῖ. εἰώθαμεν γὰρ οἱ ἄνθρωποι ὅταν εἰς ἀνάγκην ἐμπίσωμεν, εὔνοιαν πρὸς τοῦτον πλάττεσθαι, ἀφ' ἧς ἂν ἡμῖν ἔσαι ὠφέλεια.

1138. Ἀλλ'

Ερ. Εἰ μοι ποήσας ἄρτον τὸν δῦ πεπεμμένον,
Δοίης καταφαγεῖν, ἢ κρέας νεανικὸν, γοῦν ἢ, τένδον.
Ὧν δὲ δεῖ ὑμεῖς ἔνδον. Κα. Ἀλλ' οὐκ ἐνφορά.
Ερ. Καὶ μὴν, ὁπότε τι συμβάλλοιτο τῷ θεατῇ
Τφελίᾳ, ἐγώ σε λανθάνειν ἐπρίην ἀεί.
Κα. Ἐφ' ὥτε μετεχεῖν αὐτος, ὦ τοιχωρυχέ·
Ἦκεν γὰρ ἄν σοι ναῦς δῦ πεπεμμένη.
Ερ. Ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατηδίεις.
Κα. Οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
Ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
Ερ. Μὴ μνησικάκησης, εἰ σὺ Φυλλὶῳ κατέλαβες.
Ἀλλ' οὖν σώσειν μὲ δεῖ δῶν δέξασθέ με.
Κα. Ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
Ερ. Τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ὄντα βελτίω πολύ.
Κα. Τί δ' αὐτομολεῖν ἄξιον εἶναί τοι δοκεῖ;
Ερ. Πατρὶς γὰρ ὅτι πᾶσ' ἦν ἄν ὡς ἔτλη τις δῦ.

Κα.

ΣΧΟΛΙΑ.

1138. Ἀλλ' οὐκ ἐνφορά. | Ὡς σύσσιτος θυσίαις λεγομένη τότε. καὶ χρῶνται αὐτῷ ὁ κατ' ὀδύτερον πληθυντικὸν, ἀλλ' ὑπῶς κατὰ θηλυκόν. ὡς Θεόπομπος, εἶσω δραμὼν εἶπεν, ἀλλ' οὐκ ἐνφορά. καὶ εἰ μὲν ὀδύτερον εἴη πληθυντικὸν, προπαροξύνεται. εἰ δὲ θηλυκὸν, ὀξύνεται.

1144. Οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγάς. | Οὐ μόνον μετέχω τοῦδε, ἀλλὰ καὶ μετέχω τόδε φαμέν. καὶ εὕροις ἂν τοῦτο, οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ λογοποιοῖς.

1146. Εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες. | Ὅτι μὴ τὸ καταλαβεῖν τοὺς μὴ Θρασυβούλου, Φυλὴν καταλαβόντας καὶ νικήσαντας οὐ Πειραιεῖ τοὺς τριάκοντα, ψηφίσασθαι ἔδοξε μὴ μνησικακῆσαι ἀλλήλοις καθάπαξ τοὺς πολίτας. ἀλλὰ ταῦτά γε ἔπω ἐπίτηδες, οὐδὲ τὸ ἐπὶ τριάκοντα ἤδη ἦν. ἀλλὰ καὶ ὡς Φιλόχορος, πέμπτῳ ἔτει ὕστερον μάχης μὴ Θρασυβούλου γενομένης ὁ Κριτίας σὺν Πειραιεῖ τελευτᾷ. τοῦτο δ' ἂν εἴποι τις ὅτι ὁ δεύτερος Πλοῦτος μετενεγκὼν σύνδεσι ὀλιγωρῆσαι

I

"They were forbid to carry out any part of the sacrifice. —

"you did n't suffer so much":

"since you have taken Phyle": —
Thrasybulus having resolv'd to deliver Athens from the 30 Tyrants, immediately took possession of Phyle, which was a Fort of Attica: upon this fortunate beginning, all his schemes succeeded, the Lacedæmonians were vanquish'd, a treaty made wherein it was provided that there shd be no remembrance of past Injuries; this grew into a proverb, & is here applied by Mercury. — the affair happen'd 5 or 6 years before this Comedy was acted

---

see Cornel: Repos.
Vit: Thrasyb.

Mer. Utinam mihi panem aliquem ſuppeditatum bene coctum
Comedendum dederis, atque portionem carnis magnam,
Ex iis quæ vos intus ſacrificatis. *Car.* At efferre ea non licet.
Mer. Atqui *olim*, cùm vaſculum aliquod hero *tuo* Surriperes, ego te latere ſemper feci.
Car. Ideo ſcil. ut ipſe particeps fieres, ô parietum perfoſſor:
Eò enim tibi cedebat panis mellitus bene confectus.
Mer. At poſtea hunc ipſe tu devorabas.
Car. *Rectè*, non enim eorundem mecum verberum particeps eras,
Siquando deprehenſus eſſem in aliquo facinore.
Mer. Ne memineris injuriarum, ſi Phylen ceperis.
At, amabo, per deos, in veſtrum gregem me recipite.
Car. Num ergo relictis diis hic nobiſcum manebis?
Mer. Imo: nam apud vos multo melius agitur.
Car. Quid autem? num tibi honeſtum videtur tranſfugere?
Mer. *Quidni?* patria enim eſt quævis *regio*, ubicunque homini bene eſt.

Car.

ΣΧΟΛΙΑ.

ῥῆσαι τ' ἀλογίας ταύτης, ἢ κ) αὐτὸς ὁ ποιητὴς ὕστερον ἐνθεῖναι. λάβε τ' συνθηκῶν τ' Ἀθήνησι γενομένων πρὸς τὺς καταλαβόντας. Φυλὴν δὲ, τ' δῆμον, ἀφ' ἧ Φυλάσιος. ἄλλως. ὁ Θρασύβυλος βυλόμενος καταλύσαι τὺς λ, καταλαβὼν Φυλὴν τόπον τινὰ, καὶ κεῖσε συμμάχους λαβὼν, κατέλυσε. κ) ἐπεὶ ἀλαζονικὸν ἐφθέγξατο, ἤκουσε μὴ μησικακῆσαι, κ) ἐγένετο παροιμιακόν. Φυλὴ ἦ, δῆμος τ' Ἀτθικῆς, κ) οἱ ἐνοικοῦντες, Φυλάσιοι. τὸ δὲ εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες, ἀντὶ τ' εἰ ἐπλούτησας, εἰ μέγας γέγονας, Φυλὴν καταλαβόμενος

Καρ. Τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἀνθρώπ' ὤν;
Ερ. Παρὰ τὴν θύραν στρεφαῖον ἱδρύσασθέ με.
Καρ. Στρεφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδὲν στρέφον.
Ερ. Ἀλλ' ἐμπολαῖον. Καρ. Ἀλλὰ πωλητοῦ μόλις,
Ἑρμοῦ παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
Ερ. Ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. Καρ. Δόλιον; ἥκιστα γε.
Οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
Ερ. Ἀλλ' ἁλμόνιον. Καρ. Ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει.
Ὥστ' ἠγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.
Ερ. Ἐναγώνιον τοίνυν γ' ἔσται μοι. Τί ἔτ' ἐρεῖς;
Πλούτῳ γὰρ ὄντι τοῦτο συμφορώτατον,
Ποιεῖν ἀγῶνας μυστικοὺς καὶ γυμνικούς.
Καρ. Ὡς ἀγαθὸν ἐς ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν;
Οὕτω.

ΣΧΟΛΙΑ.

Στρέφω καὶ τὰς λυράπτας μεταχειρίσιμόν. Φυλὴ γὰρ τάττω οὕτω καλεῖται. ὅθεν δὲ Θρασυβούλῳ εἴρηται ἀφ' ὧν ἐπαινεῖσθαι, ὅτι σωτὴρ ἐφάνη τῶν λυράπτων.

1154. Στρεφαῖον. | Ἐπὶ ἀποτροπῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. στρεφαῖος, παρὰ τὸ στρέφειν καὶ πανουργεῖν. λέγεται δὲ ὁ Ἑρμῆς, στρεφαῖος, ἐμπολαῖος, κερδῷος, δόλιος, ἀγεμόνιος, ἀναγώνιος, διάκονος. ἄλλως στρεφαῖον, ἀπὸ στρεφλὰ λέγων καὶ οἱ συμπεπλεγμένοι καὶ δολεροὶ λέγει. στρεφαῖον δὲ σκάλμη, ἱδρυμένον παρὰ τῇ θύρᾳ τῶν δαίμονα. ἄγαλμα δὲ παρὰ τὸ γρίφειν τὰ πράγματα, οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες, πανοῦργοι. ἐπωνυμία δὲ τοῦτο Ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ταῖς θύραις ἱδρύσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. ὅτοι γὰρ ὄπισθεν τῶν θυρῶν εἰώθασι καὶ ἀποβύσαι, καὶ ἄλλως πανουργεῖσθαι.

1155. Ἀλλ' ἐμπολαῖον. | Πραγματοδύτην ἢ ἀγοραῖον, καὶ τὸ καπηλεῖον πρωτοῦντα. παλιγκάπηλοι δὲ λέγονται, οἱ τὰ αὐτὰ πωλοῦντες

"Can my craft, or subtlety affrit you?"—

"So many strings to ones Bow".—

Car. Cuinam autem uſui nobis eſſe poteris, ſi hic maneas?

Mer. Juxta fores me ſtrophæum ſtatuite.

Car. Strophæum? at nihil omnino opus eſt ſtrophis.

Mer. At negotiatorem *ergo*. *Car.* Sed divites ſumus; quid itaque

Mercurium propolam nobis opus eſt alere?

Mer. At doloſum igitur. *Car.* Doloſum? minime ſane.

Dolo enim jam non opus eſt, ſed moribus candidis.

Mer. At ductorem. *Car.* At Deus jam viſu fruitur:

Quare nihil nunc ductore opus habemus amplius.

Mer. Certaminum igitur procurator ero. ecquid ultra dices?

Pluto enim hoc maxime convenit,

Certamina *ſcil.* inſtituere muſica atque gymnica.

Car. Quam bonum eſt cognomina multa habere?

Hic

ΣΧΟΛΙΑ.

τις ϗ ἀγοράζοντις, πέντε δέ εἰσιν αἱ διαφοραὶ τ̃ πωλητ̃ν, αὐτοπώλης, κάπηλος, ἔμπορος, παλιγκάπηλος, μεταβολεύς. ϗ ἔστιν αὐτοπώλης μέν, ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πωλ̃ν τὴν ἑαυτ̃ πρόσοδον. κάπηλος δέ, ὁ ἀγοράζων ἀπὸ τ̃ αὐτοπώλ, ϗ πωλ̃ν ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ᾗ ἠγόρασεν. ἔμπορος ὁ ἀγοράζων ϗ ἐπὶ ξένης πωλ̃ν, ἢ ἀπὸ τ̃ αὐτοπώλ, ἢ ἀπὸ τ̃ καπήλ. παλιγκάπηλος, ὁ ἀπὸ τ̃ ἐμπόρ ἀγοράζων ϗ πωλ̃ν. μεταβολεὺς, ὁ κατὰ τὴν κοτύλ πωλ̃ν, ὥσπερ οἱ νῦν λεγόμενοι κάπηλοι. εἴρηϗ δὲ παρὰ τὸ συνεχὲς μεταβάλλ. ϗ αὗται μὲν εἰσιν αἱ σημασίαι κυρίως τ̃ πωλητ̃ν. καταχρησικ̃ς δὲ πᾶς πωλ̃ν, κάπηλος λέγεϗ.

1159. Ἀλλ' ἡγεμόνιον. | Κατὰ χρησμὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἡγεμόνιον Ἑρμ̃ν ἱδρύσαντο, παρὰ τὸ τοῖς τυφλοῖς τὺς βλέποντας ἡγεῖσθ. ἐπήνεγκε δὲ ἐπὶ τ̃ Πλούτ, φάσκων αὐτὸν ἤδη βλέπ, ϗ μὴ δεῖσθ ὁδηγ̃.

Οὗτ⊙. γὰ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βίοτον. 1165
Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες, δαιμὰ
Σπεύδουσιν ὡς πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
Ερ. Οὐκοῦν ὅπου τοῦτοις εἰσίν; Κα. Καὶ πλεῖστά γε.
Αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ, τὰς χηλίας,
Ἵν' εὐθέως πλουσιώτατος εἶναί μοι δοκῇς. 1170
ΔΡΑ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1165. Οὗτ⊙. γὰ ἐξεύρηκεν. | Ἐποίουν γὰ τοῦτο οἱ δικάζοντες, ἵνα ἐὰν ἀποτύχωσιν ἑνὸς εἰς ἄλλο δικαστήριον δικάσωσιν.

1166. Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες. | Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἀ ματαίως ἄρα σπεύδουσι πολλὰ ὀνόματα ἔχειν, ἵνα ἐὰν ἀποτύχωσιν ἑνὸς, εἰς ἄλλο δικαστήριον δικάσωσιν. ὁ ὃ τοῦτον νοῦς, ὃν τῶ προφερομένων ὅλ⊙ πολλοὶ πληρῶσιν τῶ γραμμάτων τὸ δικαστηρίων. ἐποιοῦντο δὲ τοῦτο

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΙΕΡΕΥΣ τοῦ ΔΙΟΣ, ΚΑΡΙΩΝ.

Τίς ἂν φράσειε τοῦ ἐστι Χρεμύλ⊙. μοι σαφῶς;
Κα. Τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε; Ιε. Τί γὰ ἄλλ' ἢ κακῶς; nothing that good.
Ἀφ' οὗ γὰ ὁ Πλοῦτ⊙. οὗτ⊙. ἦρξατο βλέπειν,
Ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰ οὐδὲν ἔχω.
Καὶ

ΣΧΟΛΙΑ.

1171. Τίς ἂν φράσαι. | Καρωνὶς ἑτέρα ὁμοία ἐν ἀθήναις τῷ δράματ⊙. οἱ ὃ εἴκοσι, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λζ. ὧν τελευταῖ⊙, Τῆς γραὸς ἐπικολᾶς ἴνφσιν αἱ χύτραι. ἐξῆς δὲ τούτων τῇ τελευταῖοι

"it is not without reason that those who are desirous of being Judges, have yr. names written at several places." —

The Poet here ridicules a set of men, who for the sake of being elected Judges, put in yr. names at every place of Jurisdiction, for tho' there were but two principal Courts one for Criminal, and the other for Civil causes, they had many other petty ones, for affairs of lop consequence, and there were allways people fond of being chose into these loper offices, rather than be unemployed. ———————————

"what's the matter my most venerable friend" — (Ironically spoken.) ———

———————————

Hic enim *ita* sibi ipsi, victum excogitavit.
Non temere est quod omnes, qui judicandi munus obeunt, sæpe
Operam dant ut multis describantur tabellis.
Mer. Quin ergo propterea domum ingredior? *Car.* Atqui fac laves
Ipse, ad puteum accedens, victimarum ventriculos.
Ut statim quàm officiosus mihi esse videaris.

ACTUS

ΣΧΟΛΙΑ.

τοῦτο οἱ δικάζοντες, ἵνα ἐὰν ἀπολειφθῶσιν ἐνὸς ἐν τῷ ἄλλῳ δικάσωσι, τὸ πιστὸν καὶ εἰς τόδε καὶ εἰς τόδε ἐμβάλλοντες τῷ δικαστηρίῳ.

1167. Γεγράφθαι. | Ἀντὶ τοῦ ἀνομάζω ὥστε καὶ ἡλιαστὰς εἶναι, καὶ πανταχοῦ αὐτοὺς ἐγγραφῆναι σπεύδοντες. βούλονται δὲ καὶ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, βούλονται δὲ καὶ ἐν ἄλλῳ ἀναγράφειν, ἀφ' τὸ μὴ ἀργεῖν ὅλως.

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

SACERDOS JOVIS, CARIO.

QUIS mihi certò indicet, ubi Chremylus habitet?
Car. Quid autem est, bone vir? *Sac.* Quid enim aliud nisi male?
Ex quo enim Plutus hic videre cœpit,
Perii fame; quod comedam enim non habeo:
Quanquam

ΣΧΟΛΙΑ.

τελευταῖοι πάντες τοῦ δράματος στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ β. ἕξῆς δ' αὖ τούτων, ἡ κοσμικὴ, ἡ καὶ τὸ δράμα πεφατεῦσα.

notwithstanding: Καὶ ταῦτα τῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός.
Κα. Ἡλ' αἰτία τίς ἐστιν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;
Ιε. Θυεῖν ἔτ' ὑδεὶς ἄξιοί. Κα. Τίνος ἕνεκα;
Ιε. Ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι. καί τοι τότε,
Ὅτ' εἶχον ὑδέν, ὃ μὲν ἂν ἦκων ἔμπορος,
for his having Ἔθυσεν ἱερεῖόν τι, σωθεὶς. ὁ δέ τις ἂν
for his return Δίκλεω ἀπέφυγεν, ὃν ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
acquitted Καὶ μετεκάλεσ' τὸν ἱερέα· νυνὶ δ', ὑδὲ εἷς
Θύει τοπαρόπαν ὑδέν, ὑδ' εἰσέρχεται,
to shew his Πλεὼ ἀποπατησόμενός γε, πλεῖν ἢ μύριοι.
contempt: Κα. Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις;
your share
Ιε. Τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὐτὸς μοι δοκῶ
Χαίρειν ἐάσας, ἐνθάδ' αὐτῷ καταμένειν.
Κα. Θαῤῥεῖς. καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.
Ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεσιν ἐνθάδε,
of his own accord Αὐτόματος ἥκων. Ιε. Πάνυ γ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.
Κα. Ἱδρυσόμεσθ' οὖν αὐτίκ', (ἄλλα δεῖ μένειν)
Τὸν Πλοῦτον, ὅπως πρότερον ἢν ἱδρυμένον,
for ἱδρυσο- Τὸν ὑπαθόδεμον ἀεὶ φυλάττων τοῦ θεοῦ.
-μεθα. attic.
Ἀλλ'

ΣΧΟΛΙΑ.

1175. Τῦ σωτῆρος. | Ἐν ἄστει σωτῆρα Δία τιμῶσιν, ἔνθα καὶ σωτῆρος Διὸς ἐστὶν ἱερόν. τὸ αὐτὸν δὲ ἔνιοι καὶ ἐλευθερίου φασι.

1180. Ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς. | Ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν θυσίαν ἐπιτέλεσ. ἢ ἐξιλεοῦντο τὸ θεῖον ἐπὶ τοῖς μύσεσι. μετεκάλεσ δ' εἶπε τὴν ἱερέα, ἐπειδὴ νόμος ἐστὶ, τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὴν ἱερέα λαμβάνειν.

1185. Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα. | Τῶν ἀφοσιωμάτων. παίζων δὲ τοῦτο, οἷον εἰπεῖν, τὸ δέρμα καὶ τὰς κωλάς. ἐπειδὴ νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὴν ἱερέα λαμβάνειν. ἄλλως. τὰ ἔθιμα τῶν παρεχομένων τοῖς ἱερεῦσι δέρματα καὶ κῶλα. φησὶν οὖν, ὅτι καὶ τὸ κόπρια τὰ νομιζόμενα λαμβάνεις, τὰ ἔθη σκώπτων.

1193. Τὸν

"The Deliverer." —

"some great Victim" — the word τι is very ex-
-pressive in this place. ———

"this is very good news indeed." —

Behind the Temple of Minerva at Athe
there was a Treasury, called οπισθοδομος.

Quanquam ſervatoris ſim ſacerdos Jovis.
Car. At cauſa quænam eſt, ô per deos, cedo mihi?
Sac. Sacrificare jam nemo amplius vult. *Car.* Quamobrem?
Sac. Quoniam omnes ſunt divites. attamen olim,
Cum nihil habebant, alius quidem forſan peregrè rediens mercator
Incolumis victimam ſacrificavit; alius vero forte
Litis periculo liberatus; alius autem forſan aliquis exta læta ſacrificans habebat,
Atque ſacerdotem ad participandum accerſebat. nunc autem ne unus quidem
Sacrificat prorſus quicquam, neque templum ingreditur,
Niſi ventris levandi gratiâ, pluſquam decies mille.
Car. Quin ergo legitimam partem ex his tibi capis.
Sac. Jovi itaque ſervatori, ipſe mecum ſtatuo,
Valedicturus, hic apud vos ætatem agere.
Car. Bono ſis animo, rectè enim ſe' res habebit, ſi modo deus annuat.
Jupiter enim ipſe ſervator hîc adeſt,
Ultro huc profectus. *Sac.* Omnia hercle mihi bona narras
Car. Collocabimus ergo ſtatim (maneas modo *pauliſper*)
Plutum, ubi antehac collocatus erat *Jupiter*,
Penetrale ut ſemper cuſtodiat deæ *Minervæ*.

Atqui

ΣΧΟΛΙΑ.

1193. Τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων. | Ὀπίσω γὰρ διπλῆς τοίχου τοῦ καλουμένου πολιάδος Ἀθηνᾶς, ἔχων θύραν, ὅπου ἦν θησαυροφυλάκιον. ἐπεὶδὴ τὰ χρήματα ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ ἀπέκειτο. μέσον δέ ἐστι τοῦ ἀκροπόλεως, ἔνθα ἦν ταμιεῖον, ὄπισθεν δὲ τοῦ Ἀθηνᾶς ναοῦ. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς μέλλοντος προϊέναι τοῦ Πλούτου.

1194. Ἀλλ'

Ἀλλ' ὀκνήσω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας,
Ἵν' ἔχων φερηγῇ τῷ θεῷ σύ. Ιε. Πάνυ μὲν οὖν
Δρᾶν ταῦτα χρή. Κα. Τὸν Πλοῦτον ἕξω τις χαλᾷ. 1196

ΔΡΑ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1194. Ἀλλ' ὀκνήσω τις δεῦρο. | Ὅτι ὁ Λυκόφρων ὡς ὁ Ἐρατοσθένης φησὶν, φίλτρα πρῶτον τοῦτον δεῦρο ζητῆσαι. πεποίηκε δὲ, ἐν ᾧ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις αὐτό. ἀπὸ γὰρ Στρατὶς πρὸ ἀμφοτέρων τούτων τὰς ποταμοὺς διδάσκων εἰς φυλλίον ἀπφίρι τὸ πρᾶγμα. ὑμεῖς τε πάντες ἔξιτ' ἐπὶ τὸ πύθιον ὅσοι περ ἐστὲ μὴ λαβόντες λαμπάδας. μὴ δ' ἄλλο μηδὲν ἐχόμενον φυλλίου.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΓΡΑΥΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Γρ. Ἐγὼ ἢ τί ποιῶ; Κα. Τὰς χύτρας αἷς τ' ἀνδρὸν
Ἱδρυσόμεσθα, λαβὲ σὺ ὅπῃ τ' κεφαλῆς φέρε
Σεμνῶς. ἔχουσα δ' ἧλθες αὐτὴ ποικίλα.
Γρ. Ὧν δ' ἕνεκ' ἦλθον; Κα. Πάντα σοι πεπεράσεται. 1200
Ἥξει

ΣΧΟΛΙΑ.

1197. Τὰς χύτρας αἷς τ' ἀνδρὸν. | Ἔθος ἦν, ἐν ταῖς ἱδρύσεσι τ' ἀγαλμάτων ὀστρίων ἐψημένων χύτρας εἰσπομπεύειν ὑπὸ γυναικῶν ποικίλως ἠμφιεσμένων, ἐν τούτων ἀπήρχοντο χαριστήρια τοῖς θεοῖς ἀπονέμοντες.

1198. Ἐπὶ τ' κεφαλῆς. | Ἐπειδὴ, ὁπότε μίξειαν βωμοὺς ἀφιδρύσῃ ἢ ἄγαλμα θεῶν, ἕψοντες ὄστρια ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις

"by all means, it is very proper". —

"What's to become of me, What must I do?"

"you are finely dropped out for yt occasion"

"you shall have all yt you can desire"

Atqui huc efferat aliquis faces accenſas,
Ut tu eas geſtans deo præeas. *Sac.* Omnino quidem
Hæc ſunt faciunda. *Car.* Plutum aliquis foràs evoca.

ACTUS

ΣΧΟΛΙΑ.

1195. Ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ. | Τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφερον τὰ χρήματα. κἀνταῦθα ἐφυλάττοντο καὶ ὑπὸ Θουκυδίδης φησὶν ἐν τῇ δευτέρᾳ, ἔτως· Ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀπό τε ἀργυρίου ἐπισήμου, ἑξακισχιλίων ταλάντων. τὰ γὰρ πλεῖστα τριακοσίων ἀπεδέοντα ἐξειργάσατο. ἀφ' ὧν τε τὰ προπύλαια τ' ἀκροπόλεως καὶ εἰς καὶ τἄλλα οἰκοδομήματα, καὶ εἰς Ποτίδαιαν ἐπανηλώθη.

ACTUS QUINTI SCENA TERTIA.

ANUS, CARIO, CHORUS.

An. EGO autem quid faciam? *Car.* Ollas iſtas, quibus deum
Collocaturi ſumus, acceptas, capiti impoſitas defer
Decenti gradu, nam ipſa verſicolores veſtes geſtans huc veniſti.
An. Quid de his autem, quorum gratia veneram?
Car. Omnia tibi mox effecta dabuntur. Veniet

ΣΧΟΛΙΑ.

δχυμβόλοις εὐχαριστήρια ἀπονέμοντες τ' πρώτης ἀφιξίτης. ὅθεν καὶ ἐν ταῖς Δαναΐσιν Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς Ἑρκίου χύτρας, Παρ' αἷς ὁ βωμὸς ἔτυθ' ἱδρύθη ποτέ.

1199. Αὐτὴ ποικίλα. | Λείπει τὸ ἱμάτια, ἵν' ᾖ ποικίλα ἱμάτια ἔχουσα σεμνῶς ἦλθες. πορφυροῖς γὰρ καὶ ποικίλοις ἱματίοις ἐπόμπευον. δεῖ δὲ ὑπονοεῖν ὅτι ἡ γραῦς ἐβιάσατο καὶ σωνεισῆλθε τῷ ναΐσκῳ. καὶ ὅτι ἡ γραῦς ποικίλα ἦλθεν ἔχουσα ἱμάτια.

"Ηξει γὰρ ὁ νεανίσκος. ὡς σ' εἰς ἑσπέραν.

Γρ. Ἀλλ' εἶγε μέν τοι νὴ Δί' ἐγχυᾷ σύ μοι
Ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἐμέ, οἴσω πάς χύτρας.

Κα. Καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
Αὗται ποιοῦσι. τῇ μὲν ἄλλας γὰρ χύτρας, 1205
Ἢ γραῦς ἔπες' ἀνωτάτω, ταύτης ὑὸν νῷν
Τῆς γεφύρας, ὑπὸ πολλῆς ἔνεισιν αἱ χύτραι.

Χο. Οὐκ ἔστι τοίνυν γ' εἰκὸς μέλλειν ὧδ' ἡμᾶς,
Ἀλλ' ἀναχωρεῖν εἰς τὸ πίσω δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι.

ΣΧΟΛΙΑ.

1206. Ἢ γραῦς ἔπες' ἀνωτάτω. | Ἐν τῷ ὑπαρχεῖν τὰ μαγγρυβόμενα ὄσπρια, γραῦς γὰρ καλεῖται ὁ ἀφρὸς ὁ ἀνωτάτω, ἢ τὸ πηγνύμενον ἐλαιῶδες

ΠΛΟΥΤΟΥ Τέλος.

28 MR 59

"Ile perform the Ceremony." —

When the Ancients consecrated their Altars, or set up Statues to their Gods, they made yᵉ young Women carry flatkets of Herbs & Fruits &c — for the first offering, and, upon these occasions, they were allways dressed in very gay habits. the Poet therefore, with a great deal of wit, lays hold of this circumstance, to ridicule those old Ladies, who, forgetting all decencies of Age, went like young Girls, in hopes of engaging the affections of persons younger than themselves. —

Veniet enim juvenis ad te veſperi.

An. Siquidem ſane, per Jovem, mihi fidem des,
Ipſum ad me venturum, ollas deferam.

Car. Enimvero longe ab aliis ollis diverſum
Hæ faciunt: aliis enim ollis
Spuma candida eſt in ſummo, hujus autem
Aniculæ *caneſcentis* in ſuperficie impoſitæ ſunt ollæ.

Cho. Non jam amplius convenit cunctari ne nos quidem, ſed ſecedere
Retró: opus enim eſt ut his à tergo cantantes proſequamur.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐλαιῶδες τῷ ζωμῷ, ἢ ἐπιφάνεια τ' ἀθάρης, τὸ δὲ σὺν ἴτυ τοίνυν καὶ τὰ ἐφεξῆς ὑπ' ἔ ποιητέ. Δεῖ δ' χορεῦ.

PLUTI Finis.